dzida75
A-PDF Watermark DEMO: Purchase from www.A-PDF.com to remove the watermark

"İskoç tarihi aşk romanlarının parlayan yıldızı."
Monica McCarty

MAYA BANKS

Sürgün

KORİDOR

dzida75

KORİDOR YAYINCILIK – 226

ISBN: 978-605-4629- 45-9

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 16229

MATBAA SERTİFİKA NO: 16318

Sürgün

Maya Banks

Özgün Adı: Seduction of a Highland Lass

© 2011 Maya Banks

© Bu kitabın Türkiye'deki yayın hakları Koridor Yayıncılık'a aittir.

Yayıncının izni olmaksızın çoğaltılamaz, kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir.

Yayın yönetmeni: Erdem Boz

Editör: Zübeyde Abat

Çeviren: Miray Çınar

Redaksiyon: Neşe Aksoy

Kapak ve sayfa tasarımı: Tuğçe Ekmekçi

Baskı : Oktay Matbaacılık, İstanbul

OKTAY MATBAACILIK

Davutpaşa Kışla Cad. Kale İş Merkezi C Blok

No: 55 - 56 Topkapı - Zeytinburnu

Cilt : Umut Matbaacılık, İstanbul

1. baskı: Koridor Yayıncılık, İstanbul, 2013

KORİDOR YAYINCILIK

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi

No: 14 Kat: 1 D: 1 Zeytinburnu / İstanbul

Tel.: 0212 – 544 41 41 / 544 66 68 / 544 66 69

Faks.: 0212 - 544 66 70

E-posta: info@koridoryayincilik.com.tr

www.koridoryayincilik.com.tr

Genel Dağıtım: **YELPAZE DAĞITIM**

Tel.: 0212 544 46 46 / 544 32 02 – 03

Faks: 0212 544 87 86

E-posta: info@yelpaze.com.tr

Sürgün

MAYA BANKS

Çeviren: Miray Çınar

KORİDOR

dzida75

1

Alaric McCabe içini kemiren o kararsızlıkla, önünde uzanan McCabe topraklarına son kez baktı. Soğuk havayı içine çekip gözlerini gökyüzüne çevirdi. Bugün değilse bile pek yakında kar yağacaktı. Sonbahar tepelerde kendini hissettirir olmuş, buz gibi soğuk hava ve kısalan günler kapıya dayanmıştı.

Klanlarını ayakta tutup eski gücüne kavuşturmak için yıllarca mücadele ettikten sonra Ewan amacına ulaşmış, bu uğurda önemli işler başarmıştı. Bu kış hiç kimse aç kalmayacak, özellikle çocuklar soğuktan donmayacaktı.

Klanı için bir şeyler yapma sırası şimdi Alaric'teydi. Birazdan McDonald topraklarına, Rionna McDonald'a resmen evlenme teklifi edeceği yere doğru yola çıkacaktı.

Haftalar önce çok sade bir törenle nişanlanmışlardı. Şimdi ise yaşlı lord, Alaric'in McDonaldlar'la zaman geçirmesini istiyordu. Çünkü McDonaldlar'ın tek mirasçısı olan kızıyla evlenince bu topraklar bir gün onun olacaktı.

dzida75

Şu anda bile kalenin avlusu hareketliydi. Alaric ile gidecek olan McCabe askerleri yol için hazırlanıyordu.

Alaric'in büyük kardeşi ve klanın lordu Ewan, en iyi askerlerini onunla göndermek istese de Alaric bunu kabul etmemişti. Çünkü Ewan'ın karısı Mairin, için tehlike hâlâ devam ediyordu. Üstelik karnında Ewan'ın bebeğini taşıyordu Mairin.

Duncan Cameron hayatta olduğu sürece McCabeler için bir tehdit yaratmaya devam edecekti. Ewan'ın sahip olduğu her şeyi, karısını ve eski İskoçya kralının kızıyla evlenince elde ettiği Neamh Alainn'i ondan almak istiyordu.

Şu anki belirsizlik ve Duncan Cameron'ın oluşturduğu tehdit, sadece etraftaki diğer klanlar için değil, Kral David'in tahtı için de hafife alınmayacak ölçüde önemliydi. Bu yüzden Alaric, McCabe ve toprakları McCabe ile Neamh Alainn arasında kalan tek klanla anlaşmak için bu evliliği kabul etmişti.

Gerçekten de iyi bir çift olmuşlardı. Rionna McDonald, diğer kadınlardan farklı, erkek kıyafetleri giyip, erkek gibi davranan fakat oldukça çekici bir kadındı. Ewan'ın himayesinde kaldığı sürece asla sahip olamayacağı pek çok şeye de sahip olacaktı Alaric: Kendi klanı, kendi toprakları, kendi liderliği.

Peki, onu bekleyen muhteşem geleceği düşünerek atını heyecanla sürmesi gerekirken neden bu kadar isteksizdi?

Zihninde bu soruyu evirip çevirirken birden sıçradı. Arkasını döndüğünde Mairin'in aceleyle geldiğini, en azından gelmeye çalıştığını gördü. O günkü koruması Cormac de endişeli bir şekilde onu takip ediyordu. Mairin pelerinini sıkıca sarmıştı ancak yine de soğuktan dişleri birbirine çarpıyordu.

Alaric kollarını uzatır uzatmaz Mairin ona sarılıp biraz soluklandı.

"Burada olmamalıydın," diye çıkıştı Alaric. "Soğuktan donacaksın."

"Evet, burada olmamalıydı," diye onayladı Cormac. "Eğer lordumuz fark ederse, çok kızacak."

Mairin onları duymazdan gelerek endişeli bir şekilde Alaric'e baktı. "Yolculuk için lazım olan her şey hazır, değil mi?"

Alaric gülümsedi. "Evet, hazır. Gertie neredeyse iki misli yiyecek hazırlamış."

Mairin bir eliyle karnını tutarken diğer eliyle de Alaric'in elini kâh sıkıca tutuyor, kâh okşuyordu. Ne kadar üzgün olduğu gözlerinden belliydi. Birbirlerine tekrar sıkıca sarıldılar.

"Yarını beklesen olmaz mı? Zaten öğlen oldu. Yarın sabah erkenden yola çıkarsın."

Alaric onun bu endişeli haline gülümsedi. Mairin ise onun gitmesini hiç istemiyordu. Hep birlikte McCabe topraklarında yaşamaya çok alışmıştı. Şimdi ise Alaric gidiyordu. Mairin endişesini ve üzüntüsünü artık gizleyemiyordu.

"Çok fazla kalmayacağım, Mairin. En fazla birkaç hafta. Düğünden önce kısa bir süreliğine tekrar geleceğim, ancak daha sonra hep McDonaldlar'la kalacağım."

Mairin dudaklarını bükmüş, Alaric'in McCabeler'i bırakıp artık bir McDonald olacağı için, oldukça mutsuz görünüyordu.

"Suratını asma artık. Bebeğini düşün, senin üzülmemen gerekiyor. Ve bu soğukta daha fazla burada durmamalısın."

Tekrar sıkıca sarıldılar. Fakat Alaric onu uzaklaştırması için Cormac'e işaret ediyordu. Hamileliği yüzünden daha da duygusallaşmıştı. Neyse ki etraftaki herkes onun bu ani duygu değişimlerine alışmıştı.

"Seni çok özleyeceğim, Alaric. Emin ol, Ewan da özle-

dzida75

yecek. Zaten pek fazla konuşmazdı, şimdi daha da sessizleşecek."

"Ben de seni özleyeceğim, Mairin," dedi, Alaric. "Söz veriyorum küçük McCabe doğmadan gelmiş olacağım."

Mairin başını kaldırıp bir adım geriledi.

"Rionna'ya iyi bak, Alaric. Biliyorum sen ve Ewan onun iyice bir elden geçirilmesi gerektiğini düşünüyorsunuz ama onun asıl ihtiyacı olan şey sevgi, bir de olduğu gibi kabul edilmek."

Alaric bu konuşmadan çok rahatsız olmuştu. Mairin'in onunla aşktan konuşması, Tanrı aşkına, olacak şey değildi.

Gülerek, "Tamam, seni rahatsız ettiğimin farkındayım. Ama yine de söylediklerime kulak ver," dedi.

"Leydim, lord sizi gördü ve çok kızmışa benziyor," diye söze girdi Cormac.

Alaric başını çevirdiğinde avluda Ewan'ı gördü. Kollarını göğsünde birleştirmişti ve kızgınlığı yüzünden okunuyordu.

"Hadi, Mairin," dedi Alaric, elinden tutarak. "O peşinden gelmeden seni oraya götürsem iyi olacak."

Kaleye kadar onunla gelmesini gönülsüzce kabul etmişti.

Avluya geldiklerinde, Ewan Mairin'e kızgın bir bakış attıktan sonra Alaric'e döndü. "Yol için bütün hazırlıkların tamam mı?"

Alaric başını salladı.

McCabe kardeşlerin en küçüğü, Caelen o sırada yanlarına geldi. "Seninle gelmemi istemediğine emin misin?"

"Sana burada ihtiyaç var," dedi Alaric. "Dahası, Mairin'in doğumu yaklaşıyor. Çok geçmez kış da bastırır. Duncan Cameron da hiç ummadığımız zamanda bu fırsatı kaçırmayacaktır."

Mairin Alaric'in koluna yaslanmış, soğuktan titriyordu. "Son kez vedalaşalım, leydim. Sen de donmadan bir an önce içeri gir. Hepimiz hazırız. Biz giderken senin ağladığını görmek istemiyorum."

Tam da beklediği gibi Mairin kaşlarını çattı ve ona sıkıca sarıldı.

"Tanrı yardımcın olsun," diye fısıldadı.

Alaric de saçlarını okşadı ve daha sonra onu kaleye yönlendirdi. Ewan da arkasından aynı sözleri tekrarladı.

Bu duruma çok kızsa da yine de hiçbir şey söylemeden kaleye doğru yürümeye devam etti Mairin. Cormac de sessizce kalenin merdivenlerine doğru onu izledi.

Alaric Ewan'ın kolundan tuttu ve iki kardeş uzun süre birbirlerine baktılar. Sonra Caelen'in desteğiyle Alaric atına bindi. "Bu senin için çok iyi bir fırsat," dedi Caelen tüm içtenliğiyle.

Alaric de yukarıdan kardeşine bakarken bu memnuniyeti ilk kez fark etti. "Evet, aynen öyle..."

Atının dizginlerinden sıkıca tutarak derin bir nefes aldı. Kendi toprakları, kendi klanı, artık o da lord olacaktı. Evet, bu gerçekten iyi bir şeydi.

Alaric ve bir düzine McCabe askeri gün boyunca ağır ağır yol aldılar. Normal şartlarda bir gün süren yolu geç çıktıkları için ancak ertesi sabah tamamlayabileceklerdi.

Bunu bildiğinden Alaric kendini ve adamlarını fazla zorlamak istemedi, güneş battıktan sonra kamp kurdular. Sadece bir ateş yakmışlar ve fark edilmemek için alevini oldukça az tutmuşlardı.

dzida75

Gertie'nin yol için hazırladığı yiyeceklerden yedikten sonra Alaric adamlarını iki gruba ayırdı. İlk altı kişi gecenin ilk nöbetini tutacaktı.

Her biri diğerlerinin birkaç saat rahatça uyuyabilmesi için kampın etrafına dağıldı.

Alaric ikinci grupta olmasına rağmen bütün gece gözünü kırpmadı. Gözlerini yıldızlı gökyüzüne dikmiş öylece yatıyordu. Hava açıktı ama rüzgar kuzey yönünden sert esiyordu.

Rionna McDonald ile evlenmek... Kızın yüzünü güçlükle hatırlayabiliyordu ancak altın sarısı saçları aklından hiç çıkmamıştı. Olması gerektiği gibi çok sessizdi. Mairin ise pek sessiz değildi ama gerçekten sadık bir eşti. Ayrıca onu çekici de buluyordu ve Ewan'ın onda hiçbir şeyi değiştirmek zorunda kalmayacağını biliyordu.

Ama Mairin de bir kadının olması gerektiği gibiydi. Rionna ise erkek gibi giyinip davranmasına rağmen yine de tatlıydı. Bir leydiye uymayan tarzına rağmen şaşırtıcı derecede dikkat çekiyordu.

Bir an önce bu duruma el koymalıydı.

O sırada rüzgardaki değişikliği fark edip yan tarafa döner dönmez kılıç sesi duydu. Daha yerinden kalkamadan kolundan yaralanmıştı.

O anki acının tüm vücuduna yayılmasıyla hemen kılıcına sarıldı ve ayağa kalktı. Adamlarının hepsi uyanmıştı. Gece adeta kılıç sesleriyle yırtılıyordu.

Alaric iki adamla birden çarpışıyordu. Kılıçların sesi kulağı sağır edecek gibiydi. İleri geri kılıç sallamaktan artık elleri titriyordu Alaric'in.

Adamlarının kampın etrafına kurduğu sınıra kadar gerilemiş, az daha korumalardan birinin üzerine düşecekti. Ok da göğsünü sıyırıp geçmişti. Gerçekten de gizlice kurulmuş bir tuzağın içine düşmüşlerdi.

Karşı taraf oldukça kalabalıktı. Alaric, McCabe askerlerini her zaman her koşulda herkese karşı öne sürse de bu sefer tek çaresi geri çekilmekti, yoksa hepsi oracıkta katledilecekti. Sadece altıda biri kadar oldukları bir orduyu yenmelerinin imkanı yoktu.

Bir an önce atma binip adamlarıyla oradan uzaklaşmak için acele ediyordu. O anda karşısına çıkan son adamı da yere serdi. Kolundan yaralanmıştı. Burnuna gelen buruk kan kokusu şimdiden başını döndürmeye yetmişti. Gözleri kararadı. Bir an önce atına binmesi gerektiğinin farkındaydı.

Atını çağırmak için ıslık çalmış ve at ona doğru yönelmişti fakat o sırada başka biri ona saldırdı. O kadar fazla kan kaybediyordu ki güçsüz düşmüştü. Ve düşmana Ewan'ın ona öğrettiği tüm kuralları unutarak karşılık verdi. Hayatı için bunu yapmak zorundaydı.

Adam tüm gücüyle Alaric'in üzerine atıldı. Fakat Alaric kılıcını çektiği gibi adamın boğazına sapladı ve kafasını vücudundan ayırdı.

Zaferini kutlamak için bir saniye bile kaybetmedi. Çünkü ona saldırmayı bekleyen biri daha vardı. Son gücüyle atma atlayıp oradan uzaklaştı.

Hızla giderken kanlar içinde yatan askerlere göz ucuyla baktı. Bunların kendi düşmanı olmadığı belliydi. Öyle olmuş olsaydı daha çok askerini kaybederdi.

"Eve," dedi boğuk bir sesle.

Kanaması dursun diye kolunu sıkıca sarmıştı. Bilincini

dzida75

açık tutmak için çok çabalıyordu fakat her sarsıntıda gözleri daha da kararıyordu.

En son düşünebildiği şey bir an önce kaleye gidip Ewan'ı uyarmaktı. Aynı zamanda McCabe topraklarının da saldırıya uğramamış olması için dua ediyordu.

2

Keeley McDonald gün ağarmadan yataktan kalktı ve ateşi yakmaya gitti. Bir an odun yığınlarıyla kulübesinin arasındaki boşlukta duraklayıp bütün gün neler yapacağını düşünerek gülmeye başladı. Bir sürü görev ve iş onu bekliyordu.

Evinin köşesinde durup önünde uzanan geniş araziye dakikalarca baktı. McDonald Kalesi'nden ve etrafındaki evlerin bacasından yükselen dumanlar yavaş yavaş gökyüzüne yayılıyordu.

Hiçbir zaman kabul görmeyeceği insanların bu kadar yakınında yaşamaya artık alışmıştı. Orası onun evi, onun klanıydı... Ama herkes ona sırtını dönmüştü. Kimse onunla aynı soydan geldiğini kabul etmemiş, sürekli dışlanmıştı. Cezası bu muydu? Doğduğu evi sürekli hatırlatacak bir yerde yaşamak, görecek kadar yakınında olup oraya adım atamamak...

Yine de başını sokacak bir yeri olduğu için şükretmeliydi.

dzida75

Her şey daha kötü olabilirdi. Sığınacak bir yer bulamayabilir, omuzlarında taşıyamayacağı kadar ağır yük olabilirdi.

Dokunsalar neredeyse ağlayacaktı, gözleri dolmuş boğazı düğümlenmişti.

Kızgın ve acımasız olsa da bu durumla baş ederken sınandığını hissediyordu. Yine de geçmişi değiştirmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Tek pişmanlığı kahrolası McDonald ve karısının yaptıklarına karşı hakkını arayamamaktı. Karısı da olan her şeyi biliyordu. Keeley gözlerine bakınca anlamıştı bunu, ama kocasının günahları yüzünden cezalandırılan yalnızca kendisi olmuştu.

Catrina McDonald yıllar önce ölmüştü ama Rionna da onu geri istememişti. En eski çocukluk arkadaşı bir kez bile onu görmeye gelmemiş, kendi yanına da çağırmamıştı. Bütün herkes gibi Rionna da tüm gerçekleri biliyordu.

Keeley derin bir nefes aldı. Burada durup, yaşanmış acılara ve gerçekleşmemiş hayallere üzülmek çok aptalcaydı. Zaten Rionna'nın annesi öldüğünde tekrar klana çağırılacağını hayal etmek de saflık olurdu.

O an duyduğu at sesiyle irkilip elindeki odunları yere düşürdü. At hızla yanına gelip durdu. Oldukça yorgun olduğu belli oluyordu. Gözlerindeki dehşet ne kadar çok korktuğunu anlatıyordu.

Fakat Keeley'in gözü asıl eyerin üzerindeki askere takılmıştı. Bilincini kaybetmiş, öylece duruyor, kolundan süzülen kanlar ise yere damlıyordu.

Daha şaşkınlığını üzerinden atamamışken adam bir anda atın üzerinden yere düştü. Keeley ne yapacağını şaşırmıştı. Tanrım, bu adamın hali çok kötüydü.

At, sahibini oracıkta bırakıp kenara çekildi. Keeley hemen

eğilip kanayan yeri tespit etmek için adamın üzerinden gömleğini çıkardı. O anda kolunda derin bir yarık olduğunu fark etti.

Kolunun alt kısmından kalça kemiğine kadar uzanan bir kesik vardı. O kadar derin bir yarıktı ki neredeyse kemiği görünecekti. Yine de şükürler olsun ölümcül bir yara değildi.

İğne ve iplik dışında ateşinin yükselmemesini için de bolca duaya ihtiyacı olacaktı.

Endişeyle adamın karnına dokundu. Çok güçlü ve kaslı bir vücudu vardı askerin. Ancak omzunda ve karnında bir sürü yara izi vardı. Belli ki çok daha eskiydiler ama hiçbiri şimdiki kadar ciddi görünmüyordu.

Onu eve nasıl taşıyabilirdi? Dudaklarını ısırarak eve giden yola baktı. Onun gibi ufak tefek birisi için bu kadar devasa birini taşımak neredeyse imkansızdı. Bir an önce bir çözüm bulmalıydı.

Hemen kalkıp aceleyle kulübesine gitti. Yatağının üzerindeki örtüleri topladı. Rüzgara karşı arkasını dönüp çarşafları yere serdi.

Rüzgardan toplanmasın diye köşelere taşlar koydu. Sonra adamın diğer tarafına geçip yuvarlayarak onu çarşafın üzerine sürükledi. Kaya yuvarlamak gibi bir şeydi bu.

Bütün gücüyle itti onu. Çok zorlansa da en sonunda düzgünce çarşafın üzerine getirmeyi başardı.

"Uyan hadi, bana biraz yardım et," diye bağırdı. "Seni bu soğukta dışarıda bırakamam. Kar yağacak ve yaran hâlâ kanıyor. Hiç mi kendini düşünmüyorsun?"

Tekrar onu dürttü. Ama hiç tepki vermediğini görünce bütün gücüyle yanağına bir tokat attı.

İşe yaramıştı, adam sonunda uyandı. Uyanır uyanmaz da öyle bir bağırdı ki Keeley korkudan eve doğru kaçtı.

dzida75

Sonra tekrar sesini duyurmak için ona doğru yaklaştı. "Çok inatçısın ama benden daha fazla olamayacağını öğreneceksin. Bu savaşı kazanamayacaksın, asker. Onun için bir an önce bana yardım etsen iyi olur."

"Defol!" diye bağırdı asker. "Beni cehennemine götürmene izin vermeyeceğim."

"Eğer bir an önce hareket etmezsen asıl o zaman cehenneme gideceksin. Hadi kalk artık!"

Onu iteklerken kendi kendine söylenmesi Keeley'i şaşırtmıştı.

"Cehennemde de kadınların olacağını biliyordum," diye mırıldandı. "Dünyada yarattıkları onca kargaşadan sonra buraya gelmemeleri olmazdı zaten."

"Belki de seni bu soğukta dışarıda bıraksam daha iyi olur," diye söylendi Keeley. "Seni nankör, zavallı... Kadınlar hakkında düşündüklerin de davranışların kadar tahammül edilemez. Kadınları bu kadar iğrenç bulmana şaşmamalı. Eminim fikrini değiştirecek tek bir kişiyle bile birlikte olmadın."

Onun bu sözlere gülerek karşılık vermesine şaşırmıştı. Ama can havliyle aniden bağırdı. Yüzündeki acı ifadeyi ve alnındaki terleri görünce Keeley bir anda yumuşamıştı. Adam acılar içinde kıvranıyorken o durmuş onunla tartışıyordu.

Sonra derin bir nefes aldı ve çarşafı ucundan tutup omuzladı.

"Güç ver bana, Tanrım," diye dua etti. "Onu eve kadar sürükleyerek götürmekten başka çarem yok."

Dişlerini sıkıp son gücüyle çekmeye başladı. O kadar zorlanmıştı ki neredeyse arkaya doğru düşecekti. Adamın azıcık da olsa kımıldamaya niyeti yoktu.

"Tanrı belli ki sana olağanüstü bir güç vermemiş," diye söylendi kendi kendine.

Bunun altından nasıl kalkacağını düşünürken gözü ileride otlayan ata takıldı.

İstemeye istemeye de olsa atın yanına gidip dizginlerinden tuttu. Önce at gelmeyi istemese de Keeley ayaklarını yere vurup konuşarak onu çekiştirmeye başladı. Bu korkunç hayvana bir yalvarmadığı kalmıştı.

"Bağlılık nedir, hiç mi bilmiyorsun?" diye sinirlendi. "Sahibin yerde yaralı bir şekilde yatıyor. Senin tek düşünebildiğin şey karnını doyurmak mı?"

At onun konuşmasından pek etkilenmiş gibi görünmese de yerde yatan sahibinin yanına doğru ilerledi. Burnuyla Alaric'in boynuna doğru sokulmaya çalıştı ama Keeley buna engel oldu.

Eğer çarşafın ucunu ata bağlarsa adamı daha kolay çekebilirdi. Bu pis kokulu hayvanın evine girmesini istemese de bir seferlik buna göz yumması gerekiyordu.

Bunun iyi bir plan olup olmadığına karar vermek biraz zamanını almıştı. Sonra çarşafı sıkıca atın arkasına bağladı. Adamın düşmeyeceğinden emin olduktan sonra atı eve doğru yönlendirdi.

Nihayet planı işe yaramıştı. At düzgün bir şekilde adamı çekmeyi başarmıştı. Çarşaflarından bu kiri çıkarmak haftalarını alacaktı ama en azından adamı eve getirmeyi başarmıştı.

Mecburen at da evin içine girmişti. Evin içinde askerin ve atın hareket edebileceği çok az boş alan vardı. Evin içini tamamen doldurmuşlardı.

Aceleyle çarşafı atın arkasından söküp onu geldiği gibi dışarı çıkarmaya çalıştı. Fakat bu inatçı at evin sıcak orta-

dzida75

mından çok memnun kalmış olacak ki çıkmamak için epey uğraştı. Neyse ki yarım saatlik mücadelenin ardından bu inatçı hayvandan kurtulabildi.

Onu dışarı çıkarır çıkarmaz da kapıyı arkadan kilitledi. Tüm yaptıklarının, bütün iyi işler gibi, karşılıksız kalacağını biliyordu.

Çok yorulmuştu. Ama yaralı askerin yaşaması için bir an önce tedavi edilmesi gerekiyordu.

Ne kadar çabuk sahiplenmişti onu? Kendi kendine kızdı. Başındaki bela ona yeterdi. Saf hayallere kapılmasına gerek yoktu. Üstelik bir de ölürse suçlusu yine kendisi olacaktı.

Daha yakından bakınca onun bir McDonald olmadığını fark etti. Kafası iyice karışmıştı. Belki de evine aldığı bu adam McDonaldlar'ın düşmanıydı. Onu kabul etmeseler bile o bir McDonald'dı. Bu yüzden onların düşmanı onun da düşmanı sayılırdı. Peki, kim olduğu belli olmayan bu adamın hayatını kurtaracak mıydı?

"Hadi Keeley, iş başına," diye mırıldandı kendi kendine. Düşündüğü şeyler gitgide saçma gelmeye başlamıştı. Kafasında kurduğu hikayenin daha fazla canını sıkmasına izin vermeyip ona yardım etmeye karar verdi.

Evet, hiç tanıdık gelmiyordu ama zaten ömründe McDonald topraklarının dışına çıkmamıştı.

Bu arada onu yatağa kadar götüremeyeceğini bildiğinden daha mümkün olan bir şey yaptı. Ve yatağını ona doğru çekti.

Rahatça uyusun diye çarşafları ve yastıkları ayarladı. Soğumaya başlayan odasını ısıtmak için şömineyi yaktı.

Sonra nesi var nesi yok her şeyini topladı. O an erzaklarını günler öncesinden ayarladığı için şükrediyordu. İhtiyacı olan her şeyi tek başına kazanıyordu. Tanrı'ya şükürler

olsun ki tedavi konusunda üstün yetenekleri vardı. Geçimini de bu yolla sağlıyordu.

McDonaldlar onu klandan atmak için bir saniye vakit kaybetmemiş olmalarına rağmen askerlerden biri yaralandığında onu aramaktan da gocunmuyorlardı. Onun için, merdivenden yuvarlanan ya da herhangi bir kazada yaralanan McDonald askerlerine dikiş atmak basit bir işti.

McDonald Kalesi'nde kendi doktorları vardı ama o da artık iyice yaşlanmıştı. Dikiş atarken elleri sürekli titriyordu. Hatta herkes artık iyileştirmekten çok zarar verdiğinden yakınıyordu.

Eğer Keeley gerçekten bencil ve kötü biri olsaydı, onların yaptığı gibi sadece ihtiyaçları olduğu zaman onlara yardım etmezdi. Gerçi bundan da kârlı çıkan yine Keeley oluyordu. Mutfağı her zaman doluydu. Özellikle av zamanı kadın başına alamayacağı şeyleri askerler onun için getiriyordu.

Bazı otlarla yaprakları suyla karıştırıp krem haline getirdi. Tam kıvamını elde ettiğinde eski bir çarşaftan kestiği kumaş parçalarına sürdü.

Sonra Alaric'in yattığı yere gelip yanına oturdu. Eve getirdiğinden beri bilinci hâlâ yerine gelmemişti. Buna seviniyordu çünkü şu anda en son ihtiyacı olan şey onun iki katı agresif bir adamla uğraşmaktı.

Bez parçasını suda ıslayıp yarayı temizlemeye başladı. Yaranın etrafını silip kurumuş kanı temizledikçe kan ince ince akmaya devam ediyordu. İşini yaparken genelde oldukça titiz davranırdı. Yarayı kapatmadan önce iyice temizlemesi gerektiğini biliyordu.

Çok derin bir yaraydı ve iyileştiğinde büyükçe bir iz bı-

dzida75

rakacaktı. Ama eğer ateş nöbeti geçirmezse böyle bir yara yüzünden ölmezdi.

Tam olarak temizlediğinden emin olduktan sonra sıra dikiş atmaya gelmişti. Yaranın iki ucunu birleştirip iğneyi eline aldı. İlk dikişi atarken nefesini tutmuştu. Neyse ki asker uyanmamış, sıkı ve sağlam şekilde dikişlerini atmıştı.

Bu yaralı adamla o kadar çok uğraşmıştı ki en sonunda sırtındaki ağrı, gözlerindeki yorgunluk dayanılmaz bir hal almıştı. Aşağı yukarı yirmi santimlik bir dikişi vardı. Yani uyandığı zaman hareket etmekte zorlanacak ve acı çekecekti.

Son dikişi de atar atmaz derin bir nefes alıp arkasına yaslandı. Zor kısmı atlatmıştı. Sırada yarayı sarmak vardı. Bunun için de onu hareketsiz tutması gerekiyordu.

Sargısını yapmak düşündüğünden daha zor oldu. Baygın halde bile onunla dövüşür gibiydi. Kan ter içinde kalmış, saçları dağılmıştı. Bir an önce elini yüzünü yıkayıp içerideki basık havadan kurtulup dışarıya çıktı. Evinin yakınlarındaki dereye gidip suyun kıyısında oturdu biraz.

Yanında getirdiği kovayı derenin buz gibi berrak suyuyla doldurduktan sonra tekrar evine gitti. Yarayı bandajlamadan önce bir kez de bu temiz suyla yıkadı. Daha kalın bir bandaj yapmak için birkaç tane kumaşı katlayıp üst üste koydu. Sabit durması içi daha uzun bir sargıyla belinden sarması gerekecekti.

Eğer onu oturtabilirse daha kolay yapabilirdi bunu. Neden yapamasın ki? Önce kafasını kaldırdı sonra tüm vücuduyla arkasına destek vererek onu kaldırdı.

Öne doğru eğilmişti ama yarası yine kanamaya başladı.

Çabucak hareket ederek karın bölgesini sıkıca sardı. Daha sonra dikkatli bir şekilde yere yatırdı.

Başına küçük yumuşak yastıklardan birini koydu. Alnına düşen saçlarını düzeltti. Şakaklarından sarkan saç örgüleri dikkatini çekmişti.

O anda onun ne kadar yakışıklı olduğunu düşünerek parmaklarını yanaklarından çenesine doğru gezdirdi. Gerçekten çekici bir adamdı. Oldukça etkileyici ve güzel bir vücudu vardı. Birçok savaştan sağ çıkmış güçlü bir askerdi.

En çok da gözlerinin rengini merak etmişti. Mavi diye hayal ediyordu. Siyah saçlarla bu mavilik gerçekten büyüleyici olurdu. Ama büyük ihtimalle kahverengiydi.

Bu soruya cevap bulmaya çalışırken, adam yavaşça gözlerini açtı. Bakışları sabit değildi. Fakat Keeley siyah kirpiklerle çevirili açık yeşil gözlerini görünce gerçekten büyülenmişti. Şimdi gözüne daha da çekici geliyordu.

Güzellik? Bu kelime onu anlatmaya yetmiyordu. Bir kadın tarafından güzel denilmesi onu rencide edebilirdi. Peki, yakışıklı? Evet. Fakat bu da onun için az kalırdı.

"Melek," diye mırıldandı. "Cennette olmalıyım, evet. Böyle bir güzellik başka bir yerde olamaz."

Daha önce cehennemdeki zebanilere benzetildiğini hatırlayana kadar mutlu olmuştu. Derin bir nefes alıp onun tıraşsız yüzüne dokundu. Sakalları eline batıyordu, o an bunu bütün vücudunda hissetmek nasıl olurdu diye düşündü.

Sonra hemen bu kötü düşünceleri aklından kovdu.

"Hayır, asker. Burası cennet değil. Daha önce de cehennemde olduğunu düşünmüştün ama hâlâ bu dünyadasın, yaşıyorsun."

dzida75

"Senin gibi güzel bir meleğin ateşlerin arasında olması imkansız zaten," dedi kısık sesle.

Keeley halinden memnun bir şekilde gülümsüyordu. Eliyle de Alaric'in yüzünü okşadı. O da yüzünü avcunun içine doğru götürdü. Gözleri kapalı, halinden oldukça memnun görünüyordu.

"Şimdi uyu," diye fısıldadı. "Tanrı bilir, önünde iyileşmek için uzun bir zaman var."

"Beni bırakma," diye mırıldandı Alaric.

"Hayır, buradayım. Seni bırakmayacağım."

3

Bilinci yerine geldikçe Alaric yarasındaki acıyı daha çok hissetmeye başlamıştı. Canı o kadar çok acıyordu ki acıyı hafifletmek için yerinde çırpınmaktan başka bir şey yapamıyordu.

"Sakin ol, asker. Yoksa dikişlerin açılacak."

Bu tatlı ses, ateşten kavrulan tenini iyice yakan ellerin sahibine ait olmalıydı. Bu acı ve ateş dayanılmazdı ama bu ses onu sakinleştirmeye yetmişti. Yine ona dokunmasını istiyordu. Bundan hoşlandığı her halinden belliydi.

Cehennemde ateşlerin ortasında bu tatlı melekle kalmış olmalıydı. Belki de iki dünya arasında sıkışıp kalmıştı. Henüz nereye gönderileceği belli değildi.

"Su," dedi boğuk bir sesle. Dilini susuzluktan kuruyup çatlamış dudaklarının üzerinde gezdirdi. Bir damla bile olsa bir an önce su içmeliydi.

Keeley kolunu boynunun altından geçirip yavaşça başını kaldırdı. Yeni doğmuş bir kedi gibi yardıma muhtaç, çaresiz

dzida75

olmaktan utanıyordu. Fakat onun desteği olmasa başını dik tutacak kadar bile gücünün olmadığının farkındaydı.

Bardağı dudaklarına götürmesiyle soğuk suyu bir anda içmişti. Soğuk su içini keskin bir bıçak gibi oymuştu. Ateşten yanan bedeni bu soğuğa dayanılmaz bir ağrıyla tepki verdi. İçi adeta ateşin içine atılmış bir buz parçası gibi parçalanıyordu.

"Tamam," dedi melek sakince. "Şimdilik bu kadar yeter. Ağrılarının arttığının farkındayım. Şimdi sana bir ağrı kesici vereceğim, sonra rahat bir şekilde uyuyabilirsin."

Fakat Alaric uyumak istemiyordu. Orada onun yumuşak göğsüne yaslayıp kollarında öylece dursa daha iyi olurdu. Onun kucağında olmak çok güzeldi, bir kadının sahip olması gerektiği gibi yumuşacık ve dolgun. Onun kokusunu içine çektikçe vücudunda yanan ateş sanki sönüyordu. İçi huzurla dolmuştu. Ah. Artık cennete doğru gidiyor olmalıydı.

"Bana adını söyle!" dedi bir anda. Meleklerin adı olur muydu ki?

"Keeley, asker. Adım Keeley. Artık konuşma. Eski gücüne kavuşman için dinlenmelisin. O kadar çok uğraştım ki ölmesen iyi edersin!"

Hayır, ölmeye hiç niyeti yoktu. Yapması gereken çok önemli şeyler vardı ama şu anda uyuşmuş beyniyle ne yapması gerektiğini kestiremiyordu.

Belki de haklıydı. Biraz dinlense iyi olacaktı. Derin bir nefes alıp tekrar uyumaya karar verdi. Meleğinin başını yavaşça yastığa koyduğunu hissedebiliyordu. Son bir kez daha onun kokusunu içine çekti. Ferahlık veren, büyülü bir kokusu vardı. Ve bu bütün bedenini uyuşturmuştu.

Hayatta kalmak için çabalamasına gerek yoktu. Meleği onun ölmesine asla izin vermeyecekti.

"Hayır, asker. Senin ölmeni istemiyorum."

Yumuşacık dudaklarıyla alnını öpüp, terini sildi. Alaric ise başını kaldırmış onu dudaklarından öpmek istiyordu. Eğer tekrar öpmezse işte o zaman ölebilirdi.

Keeley bir an duraklamıştı. Fakat Alaric için bu süre bir ömür gibi gelmişti. Sonunda dudakları buluştu. Aynı bir çocuğu öper gibi oldukça masumdu.

Alaric'in daha fazlasını beklediği kesindi. Kahretsin, alt tarafı bir öpücük müydü?

"Öp beni, meleğim!"

Kızdığını duymak umurunda değildi. Daha fazlasını almakta kararlıydı ki sonunda başarmıştı. Nefesini içine doyasıya çekti. Kokusunu duyabiliyordu. Nasıl titrediğini hissediyordu.

Tüm gücüyle kolunu kaldırıp onu saçlarından sıkıca tuttu. Dudakları birbirine kenetlenmiş, nefesleri kesilmişti.

Tanrım, bu kadın dayanılmazdı. O kadar tatlıydı ki sanki dilinin ucunda baldan damlalar vardı. Dudaklarını daha da bastırarak öpüyordu. Ağzını açması için neredeyse ona yalvaracaktı. Daha fazla uğraştırmadan ona istediğini vermişti. Dudaklarını aralamasıyla dilinin içeri süzülmesi bir olmuştu.

Evet, kesinlikle cennetteydi. Çünkü eğer burası cehennemse İskoçya'da doğru yaşamak için çabalayan tek bir adam kalmayacaktı.

Dayanacak gücü yoktu. Bir anda kendini bırakmasıyla başı sertçe yastığa düştü.

"Kendini çok zorluyorsun, asker," dedi Keeley, kısık bir sesle.

dzida75

"Buna değerdi."

Meleğinin güldüğünü düşünmüştü ama içerideki görüntü o kadar dağınıktı ki bundan emin olamadı. Gittiğini fark etti fakat buna engel olacak kadar bile hali yoktu. Neyse ki daha sonra geri gelip ona bardaktan bir şey içirmişti.

Çok keskin ve acı bir şeydi bu. Onu öksürtmüştü. Fakat Kelley bir anda bütün bardağı ağzına boşaltmıştı. Ya yutacaktı ya da kusacak, başka çaresi yoktu.

İşini bitirince başını tekrar yastığa koydu. Eliyle alnını sildi.

"Şimdi uyu, asker!"

"Yanımda kal, meleğim. Sen yanımda olunca canım daha az acıyor."

Hiç düşünmeden onun yarasız tarafına sokuldu. Vücudu o kadar yumuşak ve sıcaktı ki dışarıdaki soğuk havadan onu koruyan bir kalkan gibi her geçen saniye daha da sarılıyordu.

Kokusu her yerini kaplamıştı. Ona bu kadar yakın olması alevleri bile yatıştırıyordu. İçine huzur doldukça daha rahat nefes alıyordu. Evet, bu kız onun iyilik meleğiydi. Onu cehennem ateşinden korumak için buradaydı.

Keeley tam kalkmaya niyetlenmişti ki asker bunu anlar anlamaz ona daha çok sarıldı. Başını onun saçlarına gömmüş, derin derin nefes alıp onu içine çekiyordu.

Keeley tam bir çıkmazdaydı. Askerin kollarında tutsak kalmıştı. Güçlü kolları beline dolanmış demir zincirler gibiydi. Fakat halinden o kadar memnundu ki burada saatlerce kalabilirdi. Uyuduğunda kolundan kurtulabilecekken ona daha çok yanaşmayı seçmişti.

İçinde huzursuz bir kıpırtı vardı. Ateş yüzünden ara ara uykusunda sıçrıyordu. Hatta birkaç defa da sayıklamıştı. Neyse ki onu nasıl sakinleştireceğini biliyordu. Eliyle göğsünden yüzüne doğru onu yavaşça onu okşadı.

Kısık sesle saçma da olsa kulağına bir şeyler fısıldadı. Sesini her duyduğunda rahatladığı yüzünden anlaşılıyordu.

Keeley de başını onun kaslı koluna yaslamış, yüzünü de göğsüne dayamıştı. Onun yanında yatmayı bu kadar istemek günahtı ama kimsenin görmemesi işine geliyordu. Askerin hayatını kurtardığı için de Tanrı onu affedebilirdi.

Pencereden dışarı baktığında havanın ne kadar kararddığını fark etti. Akşam olmuştu ve her dakika içerisi daha da soğuyordu. Bir an önce camı kapatıp gece için şömineyi yakmalıydı.

Hâlâ kaçıp gitmediyse dışarıdaki at da onun için ayrı bir sorun olacaktı. Bir adamı, atının ihmal edilmesinden başka çok az şey kızdırabilirdi. Onu iyileştirse bile sırf bu nedenle onu affetmesi zaman alabilirdi. Maalesef erkeklerin böyle öncelikleri vardı.

İstese de istemese de yattığı yerden kalkmak zorundaydı. Asker de daha önce kalması için ısrar ettiği gibi inatçılık yapmıyordu.

Fakat yüzünde aniden kızgın bir ifade belirdi. Mırıldanarak bir şeyler söylemesine rağmen Keeley'in yüzü utançtan kıpkırmızı olmuştu. Neyse ki sonunda onun güçlü kolundan kurtulup ayağı kalktı.

Kendini toparlayıp hemen pencereye doğru gitti. Perdeleri boydan boya çekti. Dışarıdaki rüzgar kilerden gelen soğuk havayla daha çok hissediliyordu. Bu gece kesin kar yağacak diye düşündü.

dzida75

Sıkıca giyindi ve üzerine pelerinini alıp dışarı çıktı. Bir an önce atı kontrol etmek istemişti. Hayvanı bıraktığı yerde görünce çok şaşırdı. Sanki sahibinin nasıl olduğunu merak ediyordu.

Boynunu sıvazladı. "Daha iyi bir ortama alışık olduğunun farkındayım. Fakat elimden gelen bu, seni koyabileceğim bir yerim de yok. Umarım geceyi burada geçirebilirsin!"

At da sanki onu anlamış gibi başını salladı. Burnundan verdiği sıcak nefesi hissediliyordu. Devasa bir hayvandı. Mutlaka bu zamana kadar daha kötüsüyle de karşılaşmış olmalıydı. Öyle olmasa da Keeley'in onu barındırabileceği bir ahırı yoktu.

Son kez yelelerini okşadıktan sonra atın yanından ayrılıp gece yakacak odun almaya gitti. Odun yığınları gittikçe azalıyordu. Sabahleyin de gelip tekrar alacaktı.

Keeley rüzgarda uçuşan pelerinini toplamak isterken bir an dengesini kaybetti. Hava o kadar soğuk ve sertti ki pelerinine sıkıca sarındı. Sonra hızla eve gidip odunları şöminenin yanına yığdı. Kapıyı ve pencereleri sıkıca kapattıktan sonra odunları ateşe attı. Nihayet içerisi yavaş yavaş ısınmaya başlamıştı.

Karnının guruldamasıyla uzun zamandır bir şey yemediğini hatırlamıştı. En son sabah daha güneş doğmadan bir şeyler atıştırmıştı. Uyuyan askerinin yanında şöminenin önünde bağdaş kurup hazırladığı bir parça tuzlanmış balıkla bayatlamış bir teker ekmeği yedi.

Lokmalarını çiğnerken ateşin yansıyan turuncu ışığıyla hastasının vücut hatlarını inceledi. Hemen hayaller kurmaya başladı, güzel hayaller. Bu adama ait olduğunu düşün-

dükçe iç geçirdi. Yorucu bir günden sonra oturmuş yemek yerken ya da savaş dönüşü onu evde karşılarken düşlüyordu. Tabii ki kazanan o olacaktı ve bir kadın olarak o da kahramanlara yakışır bir karşılama hazırlayacaktı.

Onu gördüğü için hep mutlu olacaktı. Ona öyle sıkı sarılacaktı ki nefessiz kalacaktı. Yokluğunda hep onu düşündüğünü, onu çok özlediğini söylecekti. Bu imkansız hayalleri düşünürken yüzünde kocaman bir gülümseme oluşsa da heyecandan göğsü sıkışmıştı. Küçükken Rionna'yla evlenecekleri askeri hayal edip dururlardı. Fakat bütün her şey gibi bu rüya da Keeley'den çalınmıştı. Arkadaşlık ise artık onun için hiçbir anlam taşımıyordu.

Keeley için zaten birisiyle birlikte olma gibi bir şans kalmamıştı. McDonald klanından kovulmuştu, o da yaşadığı yerden çok uzaklara hiç gitmemişti.

Yine de yakışıklı bir askerin gelip onun kapısına düşmesi bir işaret olmalıydı, değil mi? Belki de onun tek şansıydı. Belki de iyileşip gidene kadar güzel hayaller kurması için gönderilmiş biriydi. Ne olursa olsun, Keeley kararlıydı. Bu hayalleri kurmaktan vazgeçemeyecekti. Aptalca ve sadece zaman kaybı olsalar bile hayaller çoğu zaman onun yaşamasını sağlamıştı.

Kendi kendine güldü. Ona meleğim demişti. Güzel olduğunu düşünmüş olmalıydı. Kahretsin ki o an ateşten beyni sulanmıştı. Yine de heyecandan göğsü sıkışıyordu. Bu kadar yakışıklı bir asker onu öpmek istemişti.

Parmak uçlarıyla dudaklarına dokundu. Hâlâ yandıklarını hissetti. İtiraf etmek gerekirse onun çekiciliğine karşı koymamıştı. Belki de McDonaldlar'ın söyleyip durduğu gibi şimdi gerçekten bir fahişe olmuştu. Ama kendini suçlu

dzida75

hissetmek istemiyordu. Onun iyi olduğunu düşünsün diye saygı gösterebileceği tek bir kişi bile yoktu. Bu yüzden o anlık kötü düşüncelerinden hiç rahatsız olmadı. Yüzünde yaramaz bir gülümseme belirdi.

Kim nasıl bilecekti? Birkaç kaçak öpücük ve her kızın kuracağı hayallerden kimseye zarar gelmezdi. Kendini aşkın aptallıklarından uzak tutmaya çalışmaktan çok yorulmuştu. Görevini yapıp askere bakacaktı. Ama eğer o yine onu öpmek isterse...

Ellerini eteğine silerken yan tarafta uzanan askeri inceledi. Sonra onu daha iyi inceleyebilmenin tek yolunun biraz önce yaptığı gibi yanına uzanmak olduğuna karar verdi.

Çok yavaş bir şekilde onun kolunu açıp yanına yattı. Alaric de sanki onu görmüş gibi hemen sımsıkı sarılıp başını ona doğru çevirdi.

"Meleğim," demesiyle bir anda baştan aşağı yanmaya başlamıştı.

Gülerek ona biraz daha sokuldu.

"Evet," diye fısıldadı. "Meleğin döndü."

4

Melek ne kadar da çabuk şeytana dönüşmüştü. Ertesi gün ateşi iyice yükselmiş olacak ki Keeley onu cehenneme götürmek için gelmiş iyilik meleği rolü yapan bir şeytan olarak görünmüştü.

Kafası iyice karışmıştı. Bir dakikası diğerine uymuyordu. Bir dahaki sefere onu öpmek için mi uğraşacak yoksa onu kapı dışarı mı edecek kestiremiyordu. Tanrı'ya şükür ki yarası yüzünden çok güçsüz düşmüştü. Yüksek ateş de kolunu kaldırmaktan başka bir şeye izin vermiyordu.

Onun için gerçekten çok üzülüyordu. Terleyen alnını sildi. Sürekli bir şeyler mırıldanarak saçlarını okşayıp onu alnından öptü. Bundan hoşlandığı belliydi.

Bir anda başını kaldırıp Keeley'in dudaklarına yapıştı. Bu ani ve güçlü öpücük nefesini kesmişti. Sevişme konusunda her daim istekli birine benziyor, özellikle de onu şeytan sanmadığı zamanlarda öpüşmek için yanıp tutuşuyordu.

Kendinden utanmasına rağmen yine de ona engel olma-

dzida75

dı. Her şey bir yana zaten hastaydı. Bulabildiği tek bahane buydu. Ona karşı koyamadığını ise aklına getirmeyi bile istemiyordu.

Yavaş yavaş akşam olurken, güveçte pişirdiği geyik etinin suyundan kendine çorba hazırladı. Tedavi için hazırladığı geyik etinin yarısı hâlâ duruyordu. Bu da ona günlerce yeterdi.

Toprak çanağa koyduğu çorbasını da alıp askerin yatağının yanına oturdu. Artık hastasının da midesine sıcak bir şeyler gitmesi gerekiyordu. Fakat oldukça zorlanacağı da belliydi.

Neyse ki ona karşı koyacak halde değildi ve hâlâ onu tatlı meleği olarak düşünüyordu. Sanki tanrının kendi eliyle uzattığı ölümsüzlük yemeğiymiş gibi çorbadan bir yudum aldı. Ateşten bulanan zihninde onun için gerçekten Tanrı'nın eliydi bu.

Bir anda kapı çalınca titreyen elinden çorba çenesine döküldü. Bir yandan askeri saklamak için yer ararken, diğer yandan korkudan midesine kramp girmişti. Böyle bir adamı saklamak hiç kolay değildi. Nerdeyse bütün evi kaplıyordu.

Çanağı kenara koyup Alaric'in alnını okşadı. O an sayıklamaması için bildiği bütün duaları okuyordu. Yerinden kalkıp hızla kapıya gitti.

Kapıyı hafifçe aralayıp aradan baktı. Güneş batmak üzereydi. İlerdeki dağın tepesinden zorla görünüyordu. İçeriye doğru esen soğuk havayla ürperdi.

Gelenin komşu çiftçilerden biri olduğunu görünce içi rahatladı. Fakat evin dışındaki atı hatırlayınca rahatlığın yerini tekrar endişe aldı.

Sonra hiçbir şey yokmuş gibi gülerek dışarı çıktı. Sağa

sola bakındı ama atı göremedi. Nereye gitmiş olabilirdi ki? Eğer asker atının gittiğini öğrenirse hiç memnun olmayacaktı. Atı çalmış da olabilirlerdi. Yaralı bir askere sahip çıkıp baktığı yetmiyormuş gibi bir de atına bakamazdı.

"Böyle kötü bir havada seni rahatsız ettiğim için kusura bakma, Keeley," diye başladı Jane McNab.

Keeley dikkatini toparlayıp zorla gülümsedi. "Hiç önemli değil. Sadece biraz uzak dur, grip olmuşum, sana da bulaşsın istemem."

Kadının gözleri oldukça endişeli bakıyordu, hemen bir adım geriledi. En azından artık Keeley'in onu içeri davet etmesini beklemiyordu.

"Angus'un göğsü için bana biraz merhem hazırlayabilir misin, diye soracaktım."

"Tabii ki," dedi Keeley. "Tam da iki gün önce yeni hazırlamıştım. Biraz bekle, hemen gidip getireyim."

Aceleyle içeri girip hemen kremlerinin olduğu rafa doğru gitti. Angus kullandığı ekstra bir maddeyi de karışımına ekledi. Herkes için özel kullandığı tarifleri vardı. Toprak çanaklarından birini kullanarak bir hafta yetecek bir karşım hazırladı. Sonra da Jane'nin yanına geldi. Kadın beklemekten donmak üzereydi.

"Teşekkür ederim, Keeley. En yakın zamanda haklarına kavuşman için dua edeceğim," dedi Jane. İki arada bir derede Keeley'in itiraz etmesine bile fırsat vermeden eline bozuk para sıkıştırarak arkasını dönüp gitti.

Pek de umurunda olmadan içeri girip parayı da diğerlerini sakladığı yere kumaştan kesesinin içine attı. Kış yaklaşıyordu ve yiyecekleri bittiği zaman daha çok paraya ihtiyacı olacaktı.

dzida75

Asker şaşırtıcı derecede sessiz bir şekilde uyuyordu. Rüyasında heyecanlı bir şeyler yaşıyordu sanki ama sıçramaları durmuş, sonunda rahat bir nefes alabilmişti. Jane'i hasta olduğuna ikna etmesi hiç zor olmamıştı. Zaten oldukça solgun ve bitkin görünüyordu. Yorgunluktan ölmek üzereydi. Tek bir gece bile olsa dinlenmek için her şeyini verebilirdi.

Askerin yanına oturup elini alnına koydu. Bu kadar kuru ve ateşinin olması endişelendirmişti. Daha sonra titrediğini fark etti. Kaslarının hepsi tek tek seğiriyordu. Üşümüş gibiydi.

Bir an şömineye bakınca ateşin azaldığını gördü. Geceyi rahat geçirmek için biraz daha odun getirmesi gerekiyordu. Rüzgar o kadar şiddetliydi ki yanındaki pencerenin arasından içeri sızıp perdeleri oynatmaya yetiyordu.

Evinde sıcacık bir gece geçirmek için bunu yapsa iyi olacaktı. Bu yüzen pelerinine sıkıca sarılıp tekrar odun toplamaya gitti.

Eve geri dönene kadar pelerini açılmış ve ucu omzuyla çenesinin arasına sıkışmıştı. Koşturarak içeri girdi, odunları şöminenin yanına bıraktı. Baca ateşle dolana kadar odunları attı.

Çok acıkmıştı ama yemek hazırlayacak kadar bile hali yoktu. Bütün istediği uzanıp gözlerini biraz olsun dinlendirmekti. Bir süre, uyuyan askeri izledi. Geceyi rahat geçirebilmesi için ona bir şeyler verecekti.

Bu kadar acı içinde kıvranırken ağrılarını, yaralarını düşünemeyecek kadar baygındı. Yarası pek iyi görünmese de bir süre sonra uyanması gerekecekti.

Bu gece rahat bir uyku çekeceğini düşünerek, askere yeni bir ilaç hazırladı. Yatağın kenarına gelip kolunu Alaric'in boynunun altına soktu. Başını hafifçe kaldırarak hazırladığı karışımı ağzına götürdü.

"Hadi iç," dedi, sakin bir ses tonuyla. "Kendini daha rahat hissedeceksin. Buna gerçekten ihtiyacın var."

Ve tabii ki benim de.

Uysal bir şekilde söyleneni yaptı, sadece son yudum boğazını iyice yakmış olacak ki biraz huzursuzlandı. Neyse ki Keeley sonunda rahat bir nefes alıp yavaşça başını yastığa koydu. Üzerini sıkıca örtüp kendisi de onun yanına kıvrıldı. Başını güçlü askerinin kaslı kolunun kıvrımına koydu.

Onunla birlikte uyumak hiç uygun değildi. Biri onları böyle görecek olsa resmen skandala davetiye çıkarırdı. Her şey bir tarafa, tekrar fahişe diye anılmaya başlayacaktı. Fakat etrafında onu yargılayabilecek tek bir kişi yoktu. Buna izin vermiş olsaydı kesin çoktan lanetlenmişti. Her şeyi unutup kaslı ama yaralı askerin yanına yattı. Onun da yapabildiği tek şey Keeley'i ısıtmak oldu.

Şaşırtıcı olan bir şey vardı ki ona yaklaştıkça vücudundaki titremeleri azalıyordu. Rahatladığı yüzünden belliydi. O an gözlerini açmadan Keeley'e dönüp kolunu beline attı. Eliyle omuzlarına doğru yavaşça gezindi. Sonra onu iyice kendine çekip daha sıkı sarıldı. Başını onun boynuna dayamanın huzuruyla içi dolup taşıyordu.

Alev alev yanan ateşle çevrilmiş gibiydi. Alaric'in sıcaklığını iliklerine kadar hissediyordu. Alaric'in ona sarıldığı gibi o da elini onun beline atmak istiyordu ama canını yakmaktan çok korkuyordu. Onun yerine başını göğsüne yanaştırıp kalp atışlarını eliyle hissetmeye çalıştı.

dzida75

"Sen çok farklısın," diye fısıldadı. "Neden böyle yaralandın ya da dost musun düşman mısın bilmiyorum ama bu zamana kadar karşılaştığım en yakışıklı adamsın."

Battaniyeye sarılmışçasına vücudunu ısıtan sıcaklığıyla huzurlu uykusuna dalarken karanlık da olsa askerin gülümsemesi gözünden kaçmadı.

5

Keeley teninde hissettiği acıyla irkilip uyandı. Tam gözünü açmış bağıracaktı ki bir el ağzını sımsıkı kapatmıştı.

Yaralı bir askerle yattığı daracık yatağın etrafının bir sürü adamla çevrildiğini görünce korkudan dili tutulmuştu. Üstelik birinin bile yüzü gülmüyordu.

Sert bakışları odanın içini iyice karartmıştı. İçlerinde iki kişi vardı ki onun askerine oldukça çok benziyordu.

Daha fazla düşünüp şaşkınlığını üzerinden atmasına bile izin vermeden, iri yapılı ve sert bakışlılardan biri Keeley'i kolundan tutup ayağa kaldırdı. Elinde o kadar büyük bir kılıç vardı ki oracıkta istese onu ikiye ayırabilirdi.

Tam burada ne aradıklarını soracaktı ki askerin sert bakışlarıyla karşılaştı ve sanki çenesi kilitlenmiş gibi hiçbir şey diyemedi. Söyleyecekleri boğazına dizilirken, korkak bir kedi gibi sinmişti.

Onların soracak daha çok sorusu olduğu kesindi.

dzida75

"Sen kimsin, ona ne yaptın?" diye bağırdı bir tanesi. Gözlerini yataktan ayırmıyordu.

Şaşkın şaşkın bakarken hâlâ kendine gelememişti. "Ne mi? Hiçbir şey yapmadım, efendim. Sadece onun hayatını kurtardım. Ama bunun pek bir önemi yok sanırım."

Adam kısık gözlerle onu daha yakından inceledi. Bu sırada kolunu o kadar çok sıkıyordu ki kendini tutamayıp bağırdı.

"Bırak onu, Caelen," dedi liderleri.

Caelen sinirlendi fakat onu diğer adamın önüne itip kolunu bıraktı. Hemen kaçmaya yeltense de adam yine kolundan yakalamıştı. Neyse ki Caelen'e göre daha hafif sıkıyordu.

Liderleri uyuyan askerin yanına çökmüş onu inceliyordu. Elini onun terleyen alnında gezdirdi. Sonra göğsüne ve omuzlarına baktı. Yarasının nerede olduğunu bulmaya çalışıyordu.

"Alaric!" diye bağırdı. Sesi bir ölüyü bile uyandıracak kadar gürdü.

Alaric? Bir askere yaraşır bir isimdi. Yine de kulağa yeterince korkutucu gelmiyordu. Yanında oturan adam yüzünü Keeley'e çevirip ona dik dik baktı. Alaric'in gözleri gibi onunkiler de yemyeşildi fakat şu an içinde fırtınalar kopuyordu.

"Burada neler oldu? Neden uyanmıyor?"

Keeley cevap vermeden önce dönüp kolunu tutan adama ve koluna baktı. Emir gelir gelmez adam da hemen onu bıraktı. Hızlıca Alaric'in yanına gitti. O adam kim olursa olsun Alaric bu kadar ateşli ve kendinden habersizken onu bu kadar sarsmamalıydı.

"Ateşler içinde yanıyor," dedi kısık bir sesle. Etrafında toplaşan adamlara rağmen içindeki korkudan kurtulmak için çabalıyordu.

"Bunu ben de görebiliyorum," diye bağırdı lider. "Ne oldu?"

Keeley Alaric'in gömleğinin ucundan tutup kaldırdı. Dikiş attığı yarayı gösterdi. Birden herkesin rahat nefes aldığı duyuldu. Sonra kolunu sıkmaktan neredeyse kıracak olan Caelen gelip yarayı incelemeye başladı.

"Ne olduğunu ben bilmiyorum," dedi Keeley dürüstçe. "Onu atı buraya getirdi. O da benim kapımın önüne düştü. Ayrıca onu içeri taşıyıp tedavi etmek hiç kolay olmadı. Çok kötü bir kesiği vardı. Elimden geldiğince iyi bir şekilde dikiş atmaya çalıştım. Ona iyi baktım. Geldiğinden beri hep sıcak yatakta yatırdım."

"Ona çok iyi bir dikiş atmış," dedi Caelen kibirlice.

Keeley konuşmak için derin bir nefes aldı ama son anda dilini tuttu. O an yapmak istediği tek şey onun kıçına sert bir tekme atmaktı. Kolu hâlâ çok ağrıyordu.

"Evet, iyi iş çıkarmış," dedi liderleri. "Keşke neden bu kadar kötü yaralanıp bu hale geldiğini öğrenebilseydik." Bakışlarını Keeley'e çevirmişti. Doğruyu söyleyip söylemediği konusunda hâlâ şüpheleri vardı.

"Eğer bilseydim, size anlatırdım," diye çıkıştı. "Ne yazık ki, ya tuzağa düşürülmüş ya da çok sayıda kişi tarafından saldırıya uğramış olmalı."

O sırada liderlerinin gözleri ışık saçıyor gibiydi, hatta bir ara gülümsediğine yemin edebilirdi.

"Ben Lord McCabe. Alaric de benim kardeşim."

Keeley hemen başını eğdi ve alelacele onu selamladı.

dzida75

Onun lordu değildi ama konumundan dolayı saygı göstermesi gerekiyordu.

"Ben kiminle konuşuyorum?" diye sordu adam sabırsızca.

"Keeley," diye kekeledi. "Keeley... Yalnız Keeley."

McDonaldlar'ın artık onu kabul etmediğini ima eder gibiydi.

"Peki, yalnız Keeley. Görünen o ki kardeşimin hayatını kurtardın."

Yanakları kıpkırmızı olmuş, yüzünü ateş basmıştı.

Lord McCabe Alaric'i topraklarına geri götürmek amacıyla yapılacak hazırlıklar için emirler yağdırıyordu. Evet, onu eve götürmek istemelerini anlıyordu ama artık onunla aynı yatağı paylaşamayacağı için çok üzülüyordu.

"Aptal atı da kaçtı," diye çıkıştı, bu yüzden de onu suçlamalarını istemiyordu. "İnanın yapabileceğim her şeyi yaptım."

Lord McCabe'in yüzüne yine muzır bir gülümseme yerleşti.

"Senin aptal dediğin bu at bizi Alaric'in kötü durumdan haberdar etti," dedi kabaca.

Adamlar yolculuk için plan yaparken Keeley de boş boş onları dinledi ama neredeyse ondan bahsettiklerini unutuyordu. Evet, gerçekten ondan bahsediyorlardı. Ancak anlayabilmişti.

Telaşla ve ne yapacağını şaşırmış halde Caelen'e baktı. Muhtemelen o da bir diğer kardeşiydi. Gerçekten Alaric'e olağanüstü bir şekilde benziyordu. Bir anda kaşlarını o kadar çatmıştı ki hangi kadın olsa onun yanından ayrılmaktan ödü kopar diye düşündü. Ama yine dayanamadı.

"Sizinle gelmeyeceğim," diye bağırdı. Duyduklarından emindi.

Caelen onun bu tavrına hiç karşılık vermedi. Bu kadar öfkeli olmasından pek etkilenmişe benzemiyordu. Onu kolundan tutarak kendine doğru çekti. Sonra yürüyerek evden çıktılar.

Keeley de o şekilde bağırmasına şaşırmıştı. Ne diyeceğini bilememiş, kılını bile kıpırdatmadan öylece duruyordu. Atına doğru yürümeye başlayınca Caelen'in ne yapacağını anlamıştı. Elinden kurtulmak için durmadan onu tekmeledi. Onu zorla ata bindirmek yerine aniden itip ona dik dik baktı.

Keeley kendini toparlayıp dizlerindeki yarayı ovarken Caelen'e bakıyordu. "Canımı yaktın!"

Umurunda değildi. "İki seçeneğin var. Ya yerden kalkıp usulca teslim olursun ya da seni zorla bağlayıp atımın üzerine atarım, birini seç."

"Evimden ayrılamam. Benden bunu niçin istiyorsunuz? Kardeşinize hiçbir şey yapmadım. Onun hayatını kurtardım. Karşılığını böyle mi veriyorsunuz? Burada benim ilaçlarıma ihtiyacı olan insanlar var."

"McCabe Kalesi'nde, bizim sana daha çok ihtiyacımız olacak," dedi Caelen sakince. "Kardeşimin yarasına dikiş atıp onu kurtardın. Fakat daha işin bitmedi. Gideceğimiz yerde de yarım bıraktığın işi tamlayacaksın."

Kafasını kaldırıp öfkeli gözlerle ona baktı. "Sizinle gelmeyeceğim," dedi. Bu konuda ciddi olduğunu gösterircesine

dzida75

kollarını göğsünde kavuşturup öylece kıpırdamadan durdu.

"İyi!"

Onu yerden kaldırdığı gibi omuzlayıp atın üstündeki adamlarından birinin yanına götürdü. Bez parçası gibi oradan oraya savruluyordu.

Daha sonra yüzüne bakarak, "Mutlu musun, şimdi? Gannon'la birlikte geleceksin," dedi.

Gannon da bu durumdan hoşnut olmamıştı.

Yeterince morali bozulmuştu fakat hâlâ pes etmiyordu. Ne olursa olsun Caelen'e hakaret etmeye devam etti.

"Senden nefret ediyorum. Öküzden bir farkın yok."

Caelen onun söylediği hiçbir şeyle ilgilenmiyordu. Onu sevip sevmemesi umurunda değildi. Ama Keeley onun söylediklerine karşılık kendi kendine "iyi" dediğini duyduğuna yemin edebilirdi. Sonra onu bırakıp Alaric için hazırlanan tahtırevanın yanına gitti.

"Dikişlerinin açılmamasına dikkat edin," diye bağırdı arkasından.

Öne doğru eğildi ama Gannon hemen belinden yakaladı onu. Attan düşmesi gerçekten olay olurdu.

"Fazla hareket etmezsen iyi olur. Senin kadar küçük bir kızı taşımak için oldukça uzun bir yol olacak," dedi.

"Ben de gelmeye meraklı değilim!" diye çıkıştı.

Gannon diğerleri gibi onun söylediklerini umursamıyordu. "Lord seni tutmamı istedi. Sen de uslu durup sakince otursan iyi edersin. McCabeler iyi bir klandır. Ayrıca orada iyi bir doktora ihtiyacımız var."

Keeley'in sabrı gittikçe tükeniyordu. Yine bir şey söylemek için ağzını açmıştı ki kelimeler ağzına tıkılıverdi. Ama

birisi bunlara insanları bu şekilde kaçıramayacaklarını söylemeliydi.

Gannon rahatlamıştı, aldığı derin nefesten bunu anlamak zor olmamıştı.

Bir klan. Bir klanda yer edinmek. Gerçekten bu kadar basit miydi? Yine de aklında bir sürü soru işareti vardı. McCabeler'de bir yeri olacak mıydı yoksa orada daha çok bir tutsak gibi mi yaşayacaktı? Sadece Alaric iyileşene kadar mı iyi davranacaklardı ona? Belki daha sonra geri dönebilirdi.

Peki, ya iyileşemezse? Bu suçu üzerine mi alacaktı?

Hayır. Alaric'in ölmesine kesinlikle izin vermeyecekti. Onunla ilgilenmeye başladığı andan itibaren düşündüğü tek şey onu yaşatmaktı.

"Kızı soğuktan korumak için bir şeyler getirin. Yoksa biz McCabe'e varmadan donarak ölecek," diye bağırdı Gannon.

Diğer adamlardan birinin getirdiği battaniyeyle Gannon sıkıca sardı Keeley'i. O da battaniyenin uçlarından tuttu ve Gannon'a yaslandı. Kendisi bir esir, bu adam da onun sahibi gibiydi.

Hayır. Asla onun sahibi olamazdı. Bu adam da en az onun kadar bu durumdan hoşnutsuzdu. Asıl suçlanması gerekenler Caelen ve Lord'du.

Kızgın kızgın onların olduğu yere baktı. Göz göze gelip ne kadar öfkeli olduğunu anlamalarını istiyordu fakat ikisi de Alaric'le ilgilenmekten başka bir şey yapacak halde değildi.

"Gözünüz açık olsun!" diye emretti Lord hazırlanmakta olan adamlarına. "Alaric'in yolculuğu sırasında ne olup

dzida75

bittiğini, onu kimin kurtardığını bilmiyoruz. Zaman kaybetmeden McCabe'e geri dönmeliyiz."

Lord'un ses tonu ve söyledikleri Keeley'i korkutmaya yetmişti. Birisi onun askerini öldürmeye çalışmış olmalıydı ve tek kurtulabilen de oydu.

"Endişelenmene gerek yok. Yol boyunca sana bir şey olmasına asla izin vermeyiz!" dedi Gannon, onu rahatlatmak istercesine. Fakat yanlış anladığı bir şey vardı. Kendi canı için değil, Alaric için endişeleniyordu.

Yine de ona inanmak istiyordu. Her ne kadar bu adamlar yüzünden evinden ayrılmak zorunda kalmış ve onlarla zıt düşmüş olsa da onlarla birlikte olduğu sürece başına bir şey gelmeyeceğine inanmıştı.

Bunu düşündükçe daha da rahatlamış, Gannon'ın güçlü kollarında dinlenmeye karar vermişti. Alaric yüzünden geçirdiği uykusuz geceler bedenini iyice zorlamıştı. Oldukça yorgun düşmüş, üşümüş ve acıkmıştı. Artık yapabileceği pek bir şey de kalmamıştı. Bu yüzden o da bu saatten sonra yapabileceği en mantıklı şeyi yaptı.

Uyudu.

6

"Kaçırmak için en azından daha uyumlu bir kadın bulabilirdin," diye çıkıştı Caelen kardeşi Ewan'a.

Ewan gülerek Alaric'in tahtırevanını taşıyan adamların olduğu yere baktı. Alaric bir defa bile uyanmamıştı ve bu durum da onu oldukça endişelendiriyordu. Neyse ki bu küçük cadı ona çok iyi bakmış ve şimdiden onun gözüne girmişti.

"Bu konuda oldukça yetenekli ve beni ilgilendiren tek şey bu," dedi Ewan. Caelen kadınlar hakkında yine atıp tutmasını dinlemek istemiyordu.

Konuşurken Gannon'la kadının olduğu yöne doğru kafasını çevirdi. Keeley kendini Gannon'ın kucağına bırakmış her şeyden habersiz, ağzının kenarından salyası akarak uyuyordu. Zavallı Gannon da onu düşürmesin diye şekilden şekle giriyordu.

"Görünüşe bakılırsa Alaric'le uğraşmak onu çok yormuş," diye mırıldandı Ewan. "Böyle birine ve onun özveri-

dzida75

sine ihtiyacımız var. Mairin'in doğumu yaklaşırken elimin altında böyle birinin olması beni de rahatlatacak. Karımın ve çocuğumun sağlığını riske atamam."

Caelen istemeye istemeye de olsa onunla aynı fikirdeydi.

Keeley uykulu bir halde hareket ederken Gannon atını yavaşlattı. Tam düşecekti ki son anda onu yakalamayı başardı. Neyse ki Keeley de böylece bir anda kendine geldi.

Ewan onun bu huysuz tavrına gülmemek için kendini zor tutuyordu. Küçücük ama cadı bir kadındı. Onu memnun edememişlerdi. Eğer klanında ona bir yer vermezse tekrar tek başına yaşadığı bu sefilliğine dönmek ister miydi?

"Doğum yaptırmak konusunda da iyi misindir?" diye seslendi Ewan.

Keeley kızgınca ona bakıp isteksiz bir şekilde cevap verdi. "Evet, bir iki defa doğum yaptırmıştım."

"Gerçekten iyi misin yani?" diye ısrarla sordu.

"Evet, doğurttuklarımın hiçbiri ölmedi, eğer sorduğun buysa."

Ewan atının eyerlerini çekip Gannon'ın önünde durdu. Küçük cadıya olabildiğince kızgın ve ikna edici bir şekilde baktı.

"Beni dinle, seni küçük cadaloz. Benim için kendi canımdan daha değerli olan iki kişinin sana ve senin becerilerine ihtiyacı var. Kardeşim çok kötü bir şekilde yaralanmış ve karım da bu kış doğum yapacak. Senin saygısızlığına değil becerilerine ihtiyacım var. Benim topraklarımda, benim kalemdeyken, benim her sözüm kanundur. Ben kanunum. Ya bana lordun olarak saygı gösterirsin ya da kışın ortasında evsiz barksız dışarda kalmayı göze alırsın."

Keeley korkarak hafifçe başını salladı.

"Lordu kızdırmasan iyi edersin," diye kulağına fısıldadı Gannon. "Leydi McCabe konusunda oldukça hassas ve klanın tüm geleceği bu bebeğin sağlıklı bir şekilde dünyaya gelmesine bağlı."

Keeley yutkundu, huzursuzluk yarattığı için pişman olmuştu. Yine de kendini suçlu görmüyordu. Onu yerinden yurdundan kaçırmışlardı ve McCabeler'le iyi geçinmek zorunda bırakacaklardı. Başka hiçbir seçenek sunmamışlardı. Lord ona bu probleminden bahsetmiş olsaydı, belki kendisi isteyerek gitmeyi kabul edecekti. Bütün olanlar kontrol edemeyeceği kadar kısa sürede gelişmişti. Daha önce hiç bu kadar uzun bir yol kat ettiğini hatırlamıyordu.

"Yirmi taneden fazla bebek doğurttum, efendim," dedi isteksizce. "Hiçbiri ölmedi. Eşiniz için de elimden geleni yaparım, ayrıca kardeşinizin ölmesine kesinlikle izin vermem. Kendime bunun için çoktan söz verdim. Siz de göreceksiniz, kolay kolay teslim olmayacağım."

"Bir bu eksikti. İnatçı kadın," diye söylendi Caelen. "Mairin ve bu çok iyi anlaşacaklar, belli oldu."

Keeley hemen kulaklarını dikti. "Mairin?"

"Lordun karısı," dedi Gannon.

Keeley bu sefer Ewan'ı daha dikkatlice inceledi. Karısı ve kardeşi bu adam için gerçekten önemliydi. Onun yüzündeki endişeyi şimdi daha iyi görebilmişti. Romantik kalbi hemen yumuşamaya başlamıştı.

Sırf karısının doğumunda bulunsun diye onu kaçırmıştı, ne kadar romantik...

O kadar duygulanmıştı ki neredeyse ağlayacaktı. Bir lordun bu kadar romantik olması aslında komik sayılabilirdi. Aşkın kutsallığını gösterir derecede karısına bağlıydı. Ko-

dzida75

casını sürekli elinde tutmaya çalışmak yerine onun aşkını doyasıya yaşayan bir kadın olmalıydı.

"Sen de tam bir ahmaksın!" diye söylendi.

"Pardon?" dedi Gannon, onunla konuştuğunu farz ederek.

"Sana demedim. Kendime söylüyorum."

Gannon onunla konuşurken sanki sağır birisiyle konuşur gibiydi. Fakat yine de onun davranışlarından pek bir anlam çıkaramıyordu.

"Kaleye daha ne kadar yol var, lordum?" diye bağırdı Keeley.

Lord onun olduğu tarafa döndü. "Hemen hemen bir gün, ama Alaric'in taşınması zamanı biraz daha uzatabilir. Olabildiğince yol alıp McCabe topraklarına yakın bir yerde kamp kuracağız."

"Peki kardeşinizi iyileştirip bebeğinizi sağ salim doğurttuktan sonra evime dönebilir miyim?"

Lord'un yüz ifadesi sertleşmiş, Caelen ise bağırmamak için kendini zor tutuyordu. İçinden onu bir dakika bile tutmak gelmiyordu.

"Evet, bu konuyu düşüneceğim. Ama söz vermiyorum. Klanımda senin gibi becerikli birine ihtiyacım var."

Keeley pek memnun olmamıştı fakat kesin bir ret cevabı almadığı için biraz olsun rahatlamış gibiydi.

Askerlerin ağır ağır ilerleyişinden oldukça sıkılmış bir şekilde tekrar Gannon'ın göğsüne dayandı. Bu yaptığının doğru bir hareket olup olmadığını önemsemedi bile. Kaçırmadan önce sanki ona sormuşlardı ve oradan oraya fırlatılıp durmak sanki onun tercihiydi.

Gözleriyle pür dikkat etrafını izliyordu. Karşılaştığı

manzara karşısında duyduğu heyecanı gizlemeye çalışırken oldukça zorlanmıştı. Çünkü doğduğundan beri kendi topraklarından başka hiçbir yeri görmemişti. Doğruyu söylemek gerekirse buralar da onun evinden çok farklı değildi. Bol engebeli bir arazi, her tarafta kaya parçaları vardı. Yol boyunca hep sık ormanlardan ve vadilerden geçmişlerdi. Her yer oldukça yeşildi ve gittikleri yolun iki tarafında da tepeler yükseliyordu.

Evet, gerçekten güzeldi ama hayal ettiğinden çok da farklı değildi.

İki tarafı birbirine bağlayan bir nehrin kıyısına geldiklerinde, Ewan adamlarına güvenli bir yerde kamp kurmalarını emretti.

Daha önce ayarlanmış gibi herkes üzerine düşen görevi biliyordu. Bir anda çadırlar kuruldu, ateşler yakıldı ve korumalar yerlerini aldı.

Alaric'i hemen ateşin yanına getirdiler. Keeley de hiç vakit kaybetmeden yanına gidip elini alnına koydu. Başını göğsüne yaklaştırıp nefes alıp verişini dinledi.

Bu kadar uzun süre bilincinin geri gelmemesi onu çok endişelendirmişti. Yolculuk sırasında bir kez bile uyanmamıştı. Nefesini dinlemeye devam etti. Zorla nefes alır gibi bir hali vardı. Göğüs kafesi çok hafif bir şekilde inip kalkıyordu.

Alnına dokunur dokunmaz ateşinin çok yüksek olduğunu anlamıştı. Dudakları kuru ve çatlaktı. Kardeşlerinin onu seyrettiğinden emin olduğundan hemen onların olduğu yöne döndü.

"Biraz suya ve ona içirmek için birinizin yardımına ihtiyacım var."

dzida75

Caelen su getirmeye giderken Ewan kardeşinin yanına çömelip koluyla boynunun altından tutarak başını kaldırdı. Caelen de suyu içirmesi için Keeley'e verdi.

Dikkatlice bardağı Alaric'in ağzına götürdü. Fakat ilk yudumu almasıyla geri çıkarması bir olmuştu.

"İnat etmeyi bırak, asker," diye çıkıştı. "İç de bütün gece hepimiz rahatça uyuyalım. Senin yüzünden gecelerdir uykusuzum."

"Şeytan," diye mırıldandı Alaric.

Ewan buna şaşırmıştı.

"Eğer bunu içersen bana istediğini diyebilirsin."

"Meleğime ne yaptın?" diye geveledi.

Ağzının açık olmasından yararlanıp hemen suyu içirmeye çalıştı. Biraz öksürmüştü ama çoğunu da içmişti.

"Evet, işte böyle. Biraz daha iç. Daha iyi olacaksın."

Bu sefer itiraz etmeden geri kalanını da içti. Sonra Ewan başını yavaşça geri götürdü.

Keeley eteğinden bir parça koparıp kalan suda ıslattı. Sonra yavaş yavaş Alaric'in ateşte yanan alnını sildi. Sildikçe yüzü gevşiyordu.

"Şimdi güzelce dinlen, asker," diye fısıldadı.

"Meleğim, geri mi geldin? O şeytan kadın sana bir şey yaptı diye endişelenmiştim."

Keeley derin bir nefes aldı. "Yine melek oldum."

"Yanımda kal!"

Keeley kafasını kaldırmadan gözleriyle Caelen ve Ewan'a baktı. Biri kızgın kızgın bakarken, diğeri muzur şekilde gülüyordu. O da sinirle onlara baktı. Tek istedikleri şey kardeşlerinin tekrar eski sağlığına kavuşmasıydı. Bunun için de onun sakin ve huzurlu olmasını sağlamaları

gerekiyordu. Bu yüzden Keeley'le uyuması gerekiyorsa da buna izin vermekten başka çareleri yoktu.

Ewan ona doğru yürüdü. "Battaniye getireceğim. Daha rahat uyuyabilirsiniz. Şu an hasta olduğu için onunla uyumanda hiçbir sakınca görmüyorum."

Keeley o an lordun aslında hiç de kötü biri olmadığına karar vermişti. Fakat Caelen ile birbirleri hakkındaki düşünceleri hâlâ aynıydı. Böyle bir kardeşe rağmen, lord ise Keeley'in bu durumdan çekindiğini fark ederek kendince duruma hemen bir bahane uydurdu.

Yine de oldukça endişeliydi. Lordun adamlarının konuştuklarını duyup duymadıklarını anlamak için etrafına bakındı.

Herkes ondan bihaber, Alaric'in etrafında onu iyice korumak için güvenli bir çember oluşturmaya çalışıyordu. Hepsinin işi başından aşkındı.

Daha sonra iki adam ellerinde battaniyelerle yanlarına geldi. Battaniyelerden birini yastık niyetine kullanabilsin diye içe doğru katlamışlardı.

"Bu başınızı koymanız için," dedi askerlerden biri. "Bununla daha rahat uyuyabilirsiniz."

Onun bu düşünceli tavrı Keeley'i etkilemişti. Gülümseyerek battaniyeleri aldı. "Senin adın ne?"

"Cormac, efendim," dedi gülümseyerek.

"Teşekkür ederim, Cormac. Son günlerde yerlerde yatıp kalkıyordum, bu yüzden bu bana çok iyi gelecek."

Battaniyeleri ayarlayıp hemen Alaric'in yanına yattı. Ona fazla yanaşmamaya dikkat ediyordu. Başındaki yastık görevi gören battaniye ve Alaric için yere serdikleri yatakla rahat bir uyku çekeceğe benziyordu.

dzida75

Yol boyunca uyumasına rağmen üzerlerine battaniyeyi örtünce hemen esnemeye başladı. Ateş sönünce görevli askerler tekrar yakıyordu. Gözlerini kapamamak için kendini zor tutuyordu.

Uykuya dalarken yarından sonra hayatında yeni bir dönemin başlayacağının farkındaydı. Fakat tam olarak onu nelerin beklediğini kestiremiyordu.

7

Keeley gözlerini açtığında görebildiği tek şey bir adamın, üzerine abanmış geniş göğsüydü. Alaric'in ateşten çelik bir yelek gibi güçlü kolları arasında yaydığı sıcaklık her yanını sarmıştı. Sesini bile çıkaramıyordu. Onu kendinden uzaklaştırmak için uğraştı. Bütün gece ona o kadar sıkı sarılmıştı ki nefes alırken bile zorlanmıştı.

Bir kolunu güçlükle kurtarıp parmaklarıyla hastasının alnına dokundu. Dudaklarıyla da alnından ateşini ölçtü. Hâlâ çok yüksekti. Hatta umduğundan daha yüksekti.

Sonra kafasını çevirip gökyüzüne baktı. Neredeyse şafak sökmek üzereydi. Kamp oldukça hareketliydi. Adamlar sessizce yolculuk için hazırlığa başlamıştı. Atlar hazırlanıp eşyalar toparlanıyordu.

Lord McCabe'i görür görmez yavaşça ona seslendi. O da hemen Alaric'in olduğu tarafa doğru geldi.

"Acele etmeliyiz," dedi. "Sıcak bir odaya ihtiyacı var.

dzida75

Bu soğuk ve sert havadan bir an önce kurtulması lazım. Bu sabah da ateşi çok yüksek..."

"Tamam, birazdan yola çıkacağız. Öğleden önce kaleye varmış oluruz."

Lord yanlarından uzaklaşırken, Keeley de askerine daha çok sarıldı. Onun çektiği bu ateşi paylaşmak istiyordu. Onun kollarında olmak çok ayrı bir duyguydu. Derin bir nefes alıp başını göğsüne dayadı.

"İyileşmelisin, asker," diye mırıldandı. "Eğer seni iyileştiremezsem kardeşlerin bundan hiç hoşlanmayacak. Zaten yeterince sıkıntı çektim. Bundan sonra huzurlu bir hayat istiyorum."

"Hanımefendi, artık gitmeliyiz," dedi Cormac.

Alaric'le tepesinde dikilen adamı görünce Keeley çok bozuldu. Onun bu patavatsız gelişine çok sinirlendi. Sanki bütün gün burada yatmaya çok meraklıydı.

Önce Alaric'in onu ahtapot gibi saran kollarına, daha sonra da Cormac'e baktı.

Cormac Caelen'in de yardımıyla Alaric'i yavaşça sırt üstü geri yatırdı. Keeley daha ayağa bile kalkamadan kendini ata binmekte olan Gannon'a fırlatılmış olarak buldu.

Askerin önündeki yerini alırken bir taraftan da söyleniyordu. "Artık beni oyun oynar gibi oradan oraya fırlatmaktan vazgeçseniz diyorum. Ata tek başıma binebilecek kadar becerikliyim."

Gannon gülümsedi. "Böylesi daha hızlı oluyor. Şimdi düzgünce otur, daha fazla sorun yaşamayalım."

Arkasını dönüp ters ters Gannon'a baktı.

Rüzgar oldukça sertti. Kar pek yakında yağacak gibi gö-

rünüyordu. Bulutlar toplanıyor, hava gitgide kararıyordu. Kar her an bastırabilirdi.

Atın üzerine bindiğinde esen rüzgarın etkisiyle çok üşümüştü. Gannon bir eliyle atın dizginlerini tutarken bir eliyle de Keeley'i battaniye ile korudu. Keeley ona sıkıca sarılıp sırtını tekrar Gannon'a dayadı.

Yan taraftaki Lord McCabe atını durdurup Cormac'e önden gidip kaleye gelmek üzere olduklarını haber vermesini söyledi. Etrafındaki herkes bir anda hep bir ağızdan zafer çığlıkları atmaya başladı. Sonunda McCabe topraklarına ayak bastılar.

"Karımın kalenin içinde olup olmadığını da kontrol et," diye emretti Cormac'e.

Cormac oldukça korkmuştu, diğer askerler de o giderken ona acır gibi bakıyordu.

Gannon kıkırdayarak gülerken Keeley de meraklı bakışlarıyla onu izledi.

Gannon başını salladı. "Lordumuzun ona emrettiği şey imkansız ve o da bunu çok iyi biliyor."

"Leydi McCabe lordun emirlerine uymuyor mu yoksa?"

Bunu duyan birkaç adam gülmeye başladı. Caelen bile belli etmeden sırıtıyordu.

"Bu soruya cevap vermek gibi bir densizlik yapamam," dedi Gannon sert bir şekilde.

Keeley de fazla önemsemedi. Hamile olan kadınların başına buyruk olduğunu daha önce de görmüştü. Bir kalenin içine hapsedilmek hamile birini deli edebilirdi. Lordun karısını şu anda ya da sonrasında biraz olsun özgür olmak istediği için suçlayamazdı.

Bir saat sonra tepeye doğru tırmanmaya başladılar. Ke-

dzida75

eley aşağıda dik tepeler arasındaki vadiye yayılan karanlık sulara baktı. Köşede bulunan kalenin ise her yanı tadilattaydı. Adamlar yeniden duvar örmek için durmaksızın çalışıyordu.

Dışarıdan bakılınca McCabeler zor zamanlar geçiriyor gibiydi. Kendini bile zengin diye düşünmezken en azından kendi kendine yettiğini, hiç aç kalmadığını fark etti.

Aklından geçenleri okumuş gibi Lord ona doğru dönüp sert bir bakış attı.

"McCabe topraklarında ihtiyacın olan her şey karşılanacak. Daha önce söylediğim gibi işini iyi yaparsan kalacak bir yerin ve yiyeceğin olur."

Keeley burnundan soluyordu. Sanki onu özel olarak tutmuşlar gibi konuşuyorlardı onunla. Daha şafak bile sökmemişken onu sıcacık evinden kaçırır gibi almaları hiç de özel bir davete benzemiyordu.

"Kış boyunca çalışacak mısınız, lordum?" diye sordu, kalenin avlusuna uzanan köprünün üzerinden geçerken.

Ewan cevap vermedi. Dikkatle etrafını izliyordu. Gözleri hiçbir ayrıntıyı kaçırmıyordu ama özellikle birini arıyor gibiydi.

Yaklaştıkça Keeley içerideki taştan duvarı görebiliyordu. Askerler bir araya toplanmıştı ama hepsinde endişeli bir yüz ifadesi vardı. Onların arkasında ise kadınlar ve çocuklar sessizce bekliyordu.

Avluya girmelerine rağmen Ewan'ın yüzü hâlâ sertti ama derin bir nefes alıp rahatladı. Keeley de onun bakışlarını diktiği yöne doğru baktı. Askerlerin arkasından koşarak gelen hamile bir kadın vardı. Başka bir adam ise oldukça endişeli bir şekilde onun arkasından koşturuyordu.

"Ewan!" diye bağırdı kadın. "Alaric'e n'oldu?"

Ewan hemen atından indi. "Mairin, sana kaleden çıkmamanı söylemiştim. Hem hava soğuk hem de etraf oldukça tehlikeli."

Lord onu azarlarken Mairin ise gözlerini dikip sertçe ona baktı. "Onu hemen içeri getirmelisiniz. Bir an önce tedaviye başlayalım. Hiç iyi görünmüyor."

"Ona bakacak birini de getirdim," diye karısını rahatlatmaya çalıştı Ewan.

Mairin başını yavaşça diğerlerine çevirdi. Gannon ile atın üzerinde duran Keeley'i fark etmesi pek zor olmadı. Gözleriyle şaşkın bir şekilde onu inceledi. Ona güvenmediği yüzünden anlaşılıyordu.

"Alaric'i tedavi edebilecek kadar iyi mi?"

Bunu duyan Keeley, Gannon'ın yardımıyla, hemen attan indi. Yere iner inmez Mairin'e meydan okur gibi baktı.

"En yakın zamanda hastaları tedavi etmedeki yeteneğimi size göstereceğim. Zaten Lord McCabe ile gelmeyi ben istemedim. Bana sormadılar bile! Becerebilir misin dediler sadece. Cevabım kesinlikle evet. Aslında bu soru acaba Alaric'i tedavi etmek ister misin olmalıydı."

Mairin şaşkınlıkla onu izliyordu. Morali bozuk, yüzü düşmüş bir şekilde kocasına döndü. "Ewan? Bu doğru mu? Bu kadını esir mi aldınız?"

Ewan sinirden dudaklarını ısırıyordu. Keeley'e bakarak üzerine doğru yürüdü. Korkudan kaskatı kesilmişti. Bacaklarının titrediği fark edilmesin diye kendini zor tutuyordu. Iliğine kadar korkuyla dolmuş olsa da onlara belli etmemeliydi.

dzida75

"Leydi McCabe'le konuşurken saygılı olacaksın. Ya kaderine razı olursun ya da ölürsün. Ve tekrar karıma bu şekilde saygısızca davranırsan seni pişman ederim. Bunlarla harcayacak zamanım yok. Kardeşimin hayatı hâlâ tehlikede, ona bakacaksın ve onu iyileştireceksin. Anladın mı?"

Keeley korkudan dudaklarını büzüp aslında ne istediğini söylememek için dilini ısırdı. Kafasını hafifçe sallayarak Ewan'a karşılık verdi.

Mairin bir kocasına, bir de Keeley'e bakıyordu. Kafası iyice allak bullak olmuştu. "Ewan, bu kadını zorla tutamazsın. Evi, ailesi ne olacak? Bunun başka bir yolu olmalı."

Ewan elini karısının omzuna koyup onu rahatlatmaya çalıştı. Fakat Keeley yüzündeki yumuşamayı yakalamıştı. Bu kadını gerçekten seviyor olmalı diye düşündü.

Yine de onlara hayran kalmıştı.

"Biz burada tartışırken Alaric daha da kötüleşiyor. Acele etmeliyiz. Hemen odasını hazırlayın, adamlar onu içeri taşıyacak. Keeley'in bazı şeylere ihtiyacı olabilir. Alaric için ne gerekiyorsa hemen ona getirin. Ayrıca kalacak bir yer lazım. Kardeşimi her an kontrol edebilmesi için ona da yanındaki odayı hazırlayın."

Sesindeki öfke çok belirgindi. Ama yüzündeki ifade bunu örtmeye çalışıyor gibiydi.

Mairin Keeley'e son kez baktı. Aralarında geçen bu tartışmadan dolayı üzgündü. Hatta gözleriyle Keeley'den özür diler gibi bir hali vardı. Sonra hızla kaleye gidip Maddie'yi çağırdı.

Karısı gider gitmez Ewan sinirli bir şekilde tekrar Keeley'e döndü.

"Sorgulamadan benim dediklerimi dinleyeceksin. Kardeşim ve sonrasında karım için elinden geleni fazlasıyla yapacaksın."

Keeley yutkunup başını hafifçe salladı.

Sonra dönüp adamlarına Alaric'i kaleye taşımalarını emretti. Keeley ise ne yapacağını bilmeden saf saf orada bekledi.

Gannon'ın onu dürtmesiyle kaleye giden adamların arkasından onları takip etti. Gannon da arkalarından onunla gitti. Merdivenlerden çıkıp odaya geldiklerinde Gannon öne geçip kapıyı açtı. Alaric'i yerine yatırdıktan sonra Keeley'i içeri soktu.

Mairin ve diğer bir kadın şöminenin yanında duruyordu. Oda henüz ısınmamıştı. Ewan da Alaric'in kenarında duruyordu. Keeley'i görünce hemen ona işaret etti.

"Neye ihtiyacın varsa Maddie'ye söyle. Hemen onun yarasına bak, dikişlerin atıp atmadığını kontrol et."

Keeley kendini zor tutuyordu artık. Ne yapması gerektiğini o söylemese de zaten biliyordu. Ona karşılık vermeden doğru Alaric'in uzandığı yere gitti.

Elini alnına koyup ateşine baktı. Sonuç yine iyi görünmüyordu. Ateşi hâlâ çok yüksekti. Bu ateşin bu kadar uzun süre yüksek olmasında soğuk havada dışarıda kalmasının da etkisi vardı. Şimdi kendi odasındaydı ve üşümüyordu. Yine de daha çok kötüleşir diye endişelenmeden edememişti.

"O iyileşecek değil mi?" diye korkarak sordu Mairin.

Keeley Lord'un karısına doğru döndü. "Aksi yönde bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Mairin'in yanındaki kadın kaşlarını kaldırarak, "Genç yaşına rağmen oldukça kibirlisin," dedi.

"Ben mi?"

dzida75

Kadının bu sözüne çok şaşırmıştı. "Hiçbir zaman kendini beğenmiş biri olmadım, çoğu kişinin hayatı bana bağlı olsa bile. Yaptığım şey çok da büyütülecek bir şey değil. Her zaman yardım edemeyeceğimden korkmuşumdur. Sadece inatçıyımdır, kendini beğenmiş ya da kibirli değil. Her kim bana ihtiyaç duyarsa düşünmeden yardım ederim."

Mairin gülümseyerek ona yaklaştı. Keeley'in elini tutup sıktı. "İster kendinizi beğenmiş olun ister çok bilmiş, benim için önemli değil. Sadece size baktığımda gözlerinizdeki kararlılığı görebiliyorum. Alaric'in ölmesine izin vermeyeceğinizi biliyorum. Benim için önemli olan bu, hanımefendi. Bunun için size teşekkür ederim. Eğer Alaric'i eski sağlığına kavuşturursanız sonsuza kadar size minnettar olurum."

Başka bir kadın tarafından böyle övülmek Keeley'i gururlandırmıştı. Yanakları hemen kızardı. "Bana Keeley diyebilirsiniz."

"Sen de bana Mairin."

Keeley hayır der gibi başını salladı. "Hayır, leydim. Bunu yapamam. Lordunuz bundan hoşlanmayabilir."

Mairin kıkırdayarak güldü. "Ewan'ın havlaması ısırmasından daha kötüdür. Bazen çok kaba ve korkunç olabiliyor ama aslında çok adil bir adamdır."

Keeley diğer kadına şüpheyle baktı.

Mairin heyecanla anlatmaya devam etti. "Bazen gerçekten hata yapabiliyor. O an ne düşünüyor olduğunu anlayamıyorum. Şimdi de tek önemsediği, Alaric'in sağlığı."

"Sanırım bir de size kötü bir şey olmasından korkuyor," dedi sessizce Keeley.

"Bana mı?"

O an Keeley'in bakışları Mairin'in büyümüş karnına takıldı. "Benden sizin doğumunuza da yardım etmemi istedi."

"Of," diye mırıldandı. "Bu adam ne yapacağını şaşırdı. Bana bir şey olacağından korkuyor diye insanları alıkoyamaz. Yaptığı delilikten başka bir şey değil."

Keeley gülümsedi. "Sadece karısı için endişelenen iyi bir adam. Sizinle karşılaştıktan sonra kışa kadar kalmam için bir sebep kalmadı. Çocuğunuzu sağlıklı bir şekilde doğurursunuz."

"Çok iyi kalplisin, Keeley. Gerçekten bu konularda becerikli birine ihtiyacımız var. Lorna artık bizimle değil. Lord dikiş atma konusunda iyi olsa da otlardan ve merhemlerden pek anlamıyor. Ayrıca doğum konusunda tecrübesi olduğunu hiç sanmıyorum."

Keeley bir kez daha şaşırmıştı. "Lord, sizin doktorunuz gibi miydi?"

"Okla yaralandığım zaman bana dikiş atmıştı. İyi de bir iş çıkardı diyebilirim."

"Neye ihtiyacın varsa bize söyle," diye söze girdi Maddie. "En kısa zamanda hazırlarız."

Uyuyan askere bakarken biraz düşündü. Çeşitli bitkilere ve tohumlara ihtiyacı vardı ama kendisi bulsa daha iyi olurdu. Kullandığı bitkileri başkalarının bilemeyeceğinden endişe ediyordu.

Onun yerine sadece su, bandaj ve Alaric'e faydası olsun diye et suyu ilave edilmiş çorba istedi. Gücünü toplaması için ona iyi gelecekti. Güçsüz kalmış bir adam bu hastalıkla güçlü bir savaşçı gibi baş edemezdi.

Sonra yaşlı kadına onun yokluğunda Alaric için neler yapması gerektiğini anlattı.

dzida75

"Peki sen nereye gidiyorsun?" diye sordu Mairin, merak ederek.

"İhtiyacım olan otları ve tohumları bulmam lazım. Eğer şimdi gitmezsem yarına kadar beklemek zorunda kalırım, bu da hiç iyi olmayabilir."

"Ewan bundan hiç hoşlanmayacak," dedi alçak sesle.

"Eğer kardeşinin iyileşmesini istiyorsa, bir şey demeyecektir."

Maddie sırıtarak, "Lord seninle çok uğraşacağa benziyor, Keeley," dedi.

"Ama seninle birisi gelirse daha iyi olur," dedi Mairin. "Galiba ben gelebilirim. Tanrı biliyor, biraz yürüyüş ve temiz hava için can atıyorum. Fakat Ewan bunu söylememe bile izin vermiyor."

"Kalenin yakınlarında ufak bir yürüyüş yapmana bile izin vermiyor mu?" diye sordu Keeley.

Mairin derin bir iç çekti. "Senin düşündüğün gibi bir ceza değil. Ewan kesinlikle baskıcı bir insan değil. Sadece şu anda çok endişeli ve bunun için de haklı sebepleri var. Bir sürü düşmanımız var. Ben bu bebeği doğurana kadar da tehdit olarak kalacaklar ve ilk hedefleri de benim."

Keeley tüm dikkatini ona vermiş şaşkınlıkla onu dinlerken Mairin derin bir nefes verdi. "Bu çok uzun bir hikaye. Belki bu gece Alaric'in başında beklerken sana uzun uzun anlatırım."

"Hayır, leydim. Alaric ile ilgilenmek benim görevim. Ona iyi bakacağım, bundan emin olabilirsin. Senin dinlenmen gerekiyor."

"Tamam, işte, sadece yanında oturacağım. Bir şey olmazsa da konuşarak vakit geçiririz. Zaten bu gece Alaric'i düşünmekten uyuyamam."

Keeley gülümsedi. "Tamam, o zaman. Ama şimdi hava daha da kararmadan dışarı çıkmalıyım."

"Maddie, malzemeleri hazırla, Keeley'in dediklerini bir an önce yap. Ben de onunla avluya gidiyorum, Cormac ve Gannon'a ona eşlik etmelerini söyleyeceğim. Ewan başka türlü izin vermez, adım gibi biliyorum."

Maddie kıkırdayarak, "Lordu çok iyi tanıyorsun, leydim," dedi.

Sonra hiç vakit kaybetmeden odadan çıktı. Keeley de Mairin ile gitmeden önce Alaric'in ateşini bir kez daha kontrol etti.

Tahmin ettiği gibi lordu dışarıya çıkmaları için ikna etmek hiç de kolay olmamıştı. Bir an önce toplamazsa kardeşinin daha fazla acı çekeceğini söylediğinde zorla izin alabilmişti. İstemeyerek de olsa en güvendiği üç adamını onun yanına verdi ama aralarından bir tanesi bu durumdan hiç hoşlanmamıştı.

"Bunlar kadınlara korumalık yapmaktan nefret ediyorlar," diye fısıldadı Mairin. Ben de onların felaketi gibiyim. Sırayla benim için korumalık yapıyorlar."

Keeley Mairin'e gittikçe ısınıyordu. "Yol boyunca senin hakkında çok şey duydum," dedi gülerek.

"Benim arkamdan konuşuyorlar öyle mi?" dedi Mairin bozularak.

"İma etmekten daha fazlasını yapmadılar, inan bana. Hatta Gannon bir soruma cevap vermedi. Bunun hainlik olacağını söyledi."

dzida75

Mairin kendini tutamayıp kahkaha attı, sonra adamlar duymasın diye hemen kendini topladı.

"Bu taraftan, hanımefendi," dedi Cormac. "Erken vakitte geri dönmek istiyorsanız bir önce ormana gitmeliyiz."

"Sonunda ölüm var gibi hareket etmeyi kesseniz iyi olur, beyler," diye mırıldandı Keeley.

Mairin bir sefer daha kahkaha atmamak için kendini zor tuttu. "Seni Alaric'in odasında bekleyeceğim, Keeley. Bu arada ona bakıp dediklerinin yapılmasını sağlarım."

Keeley başını sallayıp korumalığını yapan adamların peşine takıldı. İlk başta tek başına gitmesine izin verilmedi diye çok bozulmuştu ama şimdi en güvendikleri üç adama emanet edildiği için kendini önemli hissediyordu.

Dağın taşlı patikasından sık ağaçlıklara doğru ilerlerken, yanında üç tane kaslı adamla daha önce hiç olmadığı kadar kendini güvende hissediyordu.

Belki de daha önce düşündüğü gibi McCabe kalesinde olmak o kadar da kötü bir şey değildi. Lordun karısı hiç de düşündüğü gibi biri çıkmamıştı. Getirilirken gördüğü muamelenin aksine şimdi oldukça iyi davranıyorlardı.

Burada bir hayat kurmak güzel olabilirdi. Her şey bir tarafa, tekrar bir klanı olabilirdi.

Zihni bu tür düşüncelerle meşguldü. Yine de sabırlı olmak, erken hareket etmemek iyi olurdu. Onun açısından şimdilik her şey yolundaydı. Fakat lord onu iyi kalpliliğinden getirmemişti. Onu evinden ya da klanından biri gibi hissettirmek niyetinde olmadığı da açıktı. Sadece onun becerilerinden yararlanmak istiyordu. O kadar. Bunu asla unutmamalıydı. Burada yapacak bir şeyi kalmadığında ona dönüş yolu görünecekti.

Şu hayatta öğrendiği tek şey aile diye bir şeyin olmadığıydı. Sadakat ona çok uzak bir kelimeydi. Kendi klanı bile ona sahip çıkmamışken yabancılardan bunu nasıl bekleyebilirdi?

Kendi kendine başını salladı. Evet, böyle düşüncelerden kurtulup, sadece yapması gerekenlere odaklanmalıydı.

Sadece bir esirdi. Daha fazlası değil. Bunu unutup daha farklı bir şey umut etmek ona hayal kırıklığından başka bir şey getirmezdi.

dzida75

8

Keeley kaleye dönene kadar güneş tepelerin ardında çoktan batmış, soğuk hava iliklerine kadar işlemişti. Uzun koşuşturmacanın sonunda her yeri ağrıyordu ama umduğundan daha iyi bir iş çıkarmıştı. McCabeler tohum ve bitki yönünden oldukça zengin topraklara sahipti. Kaleye gelene kadar eteklerini bir güzel doldurmuştu.

Bir yandan soğuktan titrerken yine de eteğindekiler dökülmesin diye eliyle elbisesinin ucunu sıkıca tutuyordu. Elleri soğuktan buz kesmiş, dişleri birbirine vuruyordu. Neredeyse çenesini hissetmeyecek kadar üşümüştü.

Merdivenleri çıkarken ayağı takıldı; neyse ki Cormac'in koluna tutunarak düşmekten kurtuldu. Yarım ağız ona teşekkür edip merdivenleri çıkmaya devam etti. İlerledikçe hissettiği sıcak hava onu kendine getiriyordu.

"Hava gittikçe soğuyor," dedi Gannon. "Bu gece kar yağacak gibi."

"En az iki gün aralıksız yağar," diye ekledi Cormac.

"Evet, doğru söylüyorsun. Sabaha kalmaz başlar," dedi Keeley, Alaric'in odasına ilerlerken.

"Şükürler olsun ki erzaklarımız oldukça bol," dedi Gannon. "Uzun bir kış olacak. Neyse ki yarın ne yiyeceğiz diye endişelenmemize gerek yok."

Keeley merdivenlerde durup arkasında bekleyen Gannon'a baktı. "Burada ne oldu? Kale kötü bir durumda ve siz de durmadan kötü zamanlardan bahsediyorsunuz."

Gannon yüzünü buruşturdu. "Öylesine konuşuyordum ben. Bu benim anlatabileceğim sıradan bir şey değil. Sadece yüksek sesle düşünüyordum. Dilime hakim olamazsam lord bundan hiç hoşlanmaz."

Keeley omuzlarını silkti. "Sana savaş sırlarınızı sormadım. Kimlere güvendiğimi bilmek hakkım diye düşünüyorum."

"O kadar da önemli değil," dedi Cormac, Gannon da arkasından ekledi. "Şu anda her şeyimizi lordun Leydi McCabe ile evli olmasına borçluyuz. Klanımız onun sayesinde tekrar zenginleşti. Ona sahip olduğumuz için gerçekten çok şanslıyız."

Cormac'in sesindeki memnuniyet Keeley'i gülümsetti. Leydi McCabe hem kocası hem de klanı tarafından çok sevilen, şanslı bir kadındı.

"Kardeşim yukarıda acı içinde kıvranırken sizin merdivende konuşacak daha önemli meseleleriniz mi var?" diye yukarıdan bağırdı Caelen.

Keeley kafasını kaldırıp hemen karşılık verdi. "Bu huysuzluğunun sebebi nedir söyler misin? Ne zamandır ormanda ot toplamakla uğraşıyorum. Çok yorgunum ve açım.

dzida75

Günlerdir uyumuyorum. Kızmak için senden daha fazla sebebim var. Bir de bunları düşün, olur mu?"

Bu tavrı, Caelen'i çok şaşırtmıştı. Ondan beklenmedik bir şeydi. Bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı ama tek kelime etmedi. Zeki adam, diye düşündü. Onun gözünü korkutmamıştı, bu yüzden o da hemen onun kabalığına karşılık vermişti. Evet doğruydu. Oldukça yorgundu ve şu anda ihtiyacı olan son şey Caelen'in üzerine gelip her hareketini eleştirmesiydi.

Merdivenleri çıkar çıkmaz onu kolundan tutup hemen odaya getirdi, bu kabalığına sesini çıkarmadan hemen odaya girip kapıyı hızlıca kapattı.

"Keeley, çabuk geldin!" diye seslendi Mairin, Alaric'in yatağının kenarından.

Mairin Alaric'in alnını silerken Maddie de vücudunu siliyordu. Ateş yakılmış, odunlar atılmıştı. Keeley de hemen şöminenin önüne geçip önünde dikildi. Sıcaklığı iliklerine kadar hissetmek istiyordu.

"Hemen getirdiklerini hazırlayayım. İstediğin özel bir tarif var mı ya da hepsini bir kenara mı koyayım?" diye sordu, yardım etmek içim Keeley'in yanına doğru ilerlerken.

Keeley dolu eteklerine baktı. "Evet, kenarda dursunlar. Ellerimi tekrar hissetmeye başlayınca onlarla ilgileneceğim. Bir ya da iki tane karışım hazırlamak için kaseye ihtiyacım olacak."

"Onu duydun," dedi Mairin kapı ağzında duran Gannon'a. "Koş, kaselerle havanı getir."

Bir kadından emir almaktan hiç hoşlanmamışa benzeyen Gannon başını eğdi. Yüzündeki ifadeyi fark etmesinler diye hemen arkasını dönüp verilen emri yerine getirmek üzere oradan uzaklaştı.

Mairin endişeyle Keeley'e baktı. "Keeley, bu gece Alaric'le ilgilenebileceğine emin misin? Soğuktan yorgun düşmüş gibisin."

Keeley hafifçe gülümsedi. "Isındım ama yiyecek bir şeyler varsa çok mutlu olurum."

"Hemen gidip Gertie'den alırım," dedi Maddie.

Maddie aşağı inerken Gannon'la karşılaştı. Keeley'in istediklerini yüklenmiş, yukarı çıkıyordu. Keeley hemen eteklerindeki otları kaselerden birine boşalttı. Elleri nihayet özgürdü. Şömineye dönüp ellerini de ısıtmaya başladı. Güçlükle kendine gelebildi.

"Eğer burada kalacaksan, uygun kıyafetler giymen lazım. Bunun için lordla konuşacağım."

"Evet, haklısın," diye ekledi Mairin, sesinde pişmanlık var gibiydi. "Bunu benim düşünmem gerekiyordu. Kocam seni kaçırır gibi getirdiğine göre yanında doğru düzgün bir şeyler yoktur. Bir an önce kadınlarla konuşacağım. Bu problemi aramızda çabucak halledebiliriz."

Keeley, onu bu kadar önemsemelerinden çok etkilenmişti. "İkiniz de çok düşüncelisiniz. Gerçekten ilginiz için çok teşekkür ederim."

"İstediğin başka bir şey var mı?" diye sordu Gannon.

Keeley başını salladı. "Hayır, yardımın için teşekkür ederim. İhtiyacım olan her şey var."

Daha sonra Gannon başıyla onları selamlayıp odadan çıktı.

Nihayet odadaki kalabalık dağılmıştı. Keeley de Alaric'in yatağının yanındaki küçük tabureye oturdu. Mairin ise belli etmeden onun Alaric'in yarasıyla nasıl ilgilendiğini inceliyordu.

dzida75

Dikişlerine dokundu. Oldukça şiş ve kızarıktı. Gözlerini kapatıp içinden lanet etti.

"Ne oldu, Keeley? Durumu kötüye mi gidiyor?" dedi Mairin.

Mairin gözlerini açıp tekrar iltihaplanmış yaraya baktı. "İltihabını almak için yarayı tekrar açmalıyım. Temizlenip tekrar dikiş atılacak. Hiç kolay değil ama yapmak zorundayım."

"İstersen yardım ederim," dedi Mairin.

Keeley bu küçük kadına ve göbeğine baktı. Sonra kafasını salladı. "Eğer Alaric huysuzluk yaparsa sizin canınızı yakabilir. Aslında kardeşlerinden birisinin bu sürede onu tutması daha iyi olabilir."

Mairin kaşlarını çatıp endişeyle Alaric'e baktı. "Alaric rahat durmazsa tek başına kimse onu tutamaz. En iyisi ben ikisini de çağırayım."

Keeley bu durumdan rahatsız olmuştu. Mairin yavaşça güldü. "Caelen gerçekten iyidir. Kaş çatmaktan başka bir şey yapmaz. Davranışlarına alıştığın zaman o kadar da kötü gelmiyor."

"Hiç doğru düzgün bir hareketini görmedim," diye söylendi Keeley kendi kendine.

Mairin'in gözleri pür dikkat Keeley'i inceliyordu. "Keeley, seni sevdim..." Sonra kaşlarını çattı. "Ait olduğun klanın adı ne peki?"

Keeley o an donup kalmıştı. Mairin'in bakışlarıyla karşı karşıya kalmak istemiyordu. Başka birisinin bakışlarından ne olduğunu anlayabilecek biriydi. Kafasını kaldırmadan elleriyle oynamaya başladı.

"McDonald," diye fısıldadı. "Yani önceden öyleydi, artık değil. Bu yüzden sadece kendi adımı kullanıyorum."

"McDonald mı?" diye tekrarladı Mairin. "Ah, Tanrım. Acaba Ewan kaçırdığı insanın Alaric'in lordu olacağı klana ait olduğunu biliyor mu?"

Keeley'in kafası iyice karışmıştı. "Lord mu? Fakat McDonaldlar'ın zaten bir lordu var." Bundan emindi. Cezasından o piç kurusu sorumluydu. Yine de o solucan tipli adama bir şey olsa duymuş olması gerekmez miydi? Yoksa onu tamamen mi dışlamışlardı? Bir daha hiç kabul etmeyecekler miydi?

Gözleri dolmuş, ağlamamak için kendini zor tutuyordu. Onlar için tek bir damla bile gözyaşı dökmek istemiyordu. Özellikle Gregory McDonald için ağlayacağına lanetlenmiş olarak yaşamayı tercih ederdi.

"Bu çok uzun bir hikaye," dedi Mairin, derin bir nefes alarak. "Alaric ile Rionna McDonald evlilik için hazırlık yapıyorlar. Bu olayları resmiyete bağlamak ve Rionna'ya gerçekten teklif etmek için McDonald Kalesi'ne gidiyordu. Lord McDonald'ın erkek vârisi yok. Bu yüzden o da Rionna'yı evlendirecek, ileride lord olacak birini istiyor."

Rionna'yla mı evlenecek? Çocukluk arkadaşı. Tek arkadaşı. Ama o da, diğerleri gibi, ona sırtını dönmüştü. Diğerleri değil de Rionna'nın bu tavrı onu gerçekten yaralamıştı. Yine de kuzeni, tek arkadaşı, Keeley'in kalbinde hâlâ ayrı bir yere sahipti. Ayrıca onu ne kadar özlediğini kendine bile itiraf edemiyordu.

Üzgün bir şekilde uyuyan askere baktı. Onun askeri. Hayır, o Rionna'ya aitti. Hayaller kurduğu adamın bile ona yasak olması tam olarak Keeley'e göreydi. McDonaldlar Keeley'in Alaric'e baktığını öğrenirlerse, onu bir kez daha reddederlerdi.

dzida75

"Yanlış bir şey mi söyledim?" diye yavaşça sordu Mairin.

Keeley başını salladı. "Yani o şimdi Rionna ile evlenecek."

"Evet, önümüzdeki bahar, Alaric'in bizi bırakıp gitme fikrinden nefret ediyorum ama bu onun geleceği için büyük bir fırsat. Böylece kendi klanına ve topraklarına sahip olacak. Çocukları onun mirasına sahip olacak."

Ne kadar aptaldı, hâlâ üzüntüden göğsü sıkışıyordu. Şu hayatta kurduğu tek hayal bu güçlü askerin onu yaşadığı rezil hayattan bir gün çekip kurtaracak olmasıydı. Bu da artık kocaman bir hiç olmuştu.

"Bir an önce Ewan'a ne yaptığını söylesem iyi olacak," dedi Mairin, endişeli bir şekilde. "Hemen bunu telafi etmeliyiz."

"Hayır," diye hemen ayağa fırladı. "McDonaldlar beni artık kabul etmiyor. Çok özleyeceklerini de sanmıyorum. Gerçekten tedavi konusunda becerilerim var, McDonaldlardan bazılarına da düzenli olarak bakıyorum ama onların sınırları içinde yaşamıyorum. İstediğim her yerde yaşamakta da özgürüm."

Mairin merakla onun söylediklerine kitlenmişti. "Bu kadar becerikliysen seni kaybetmekle büyük aptallık ediyorlar. Peki, sen niye kendine McDonald demiyorsun?"

"Bunu ben istemedim," dedi kısık sesle. "Ben klanıma sırtımı dönmedim ama onlar beni artık kabul etmiyor."

Maddie'nin kocaman yemek tepsisiyle odaya girmesiyle konuşmaları kesildi. Hemen Keeley'in yanındaki masaya tepsiyi koydu.

"İşte yemeğin, karnını iyice doyur. Bütün gece Alaric'le uğraşacaksan enerji toplamalısın."

Alaric'in evleneceğini öğrenince Keeley'in az önceki açlığından eser kalmamıştı. Yine de birazcık yiyebilmek için kendini zorladı. Mis gibi kokan güveç ve kızarmış, sıcak ekmek uzun zamandır yediği en güzel şeydi.

"Gidip Caelen'le Ewan'ı çağıracağım," dedi Mairin. "Sen de gel, Maddie. Keeley biraz yalnız kalsın. Yapacak bir sürü işi var."

Keelley'i Alaric'le yalnız bırakıp odadan çıktılar. Uyuyan askerin güçsüz düşmüş, sert kaslarına uzun uzun baktı.

"Neden başka biri değil ki?" diye fısıldadı. "Rionna benim kız kardeşim gibi. Beni sayıp saymaması önemli değil. Senin onunla nişanlı olman beni yaralamaz. Buna dayanabilecek kadar güçlüyüm. Seni tanımıyorum ama hemen kalbime girmiştin."

O sırada Alaric gözlerini açtı. Yeşil gözleri Keeley'e bakarken heyecanla parlıyordu. Uzun bir süre nerede olduğunu, karşısındakinin kim olduğunu anlayamadan saf saf baktı.

Sonra dudakları hafifçe kıpırdadı. O kadar sessizdi ki neredeyse duyamayacaktı. "Melek, meleğim..."

dzida75

9

Keeley başını yastığa koyar koymaz kapının sertçe çalınmasıyla irkildi. Kendine gelmeye çalışarak zorla gözlerini açtı.

Şafak sökmek üzere olmalıydı. Tam iki saatini kardeşleriyle beraber Alaric'in yarasını titizlikle temizleyip tekrar dikiş atmakla geçirmişti. Kendisini odasına atana kadar gözleri kan çanağı gibi olmuştu. Adeta kendinden geçmiş haldeydi.

Dışarıdaki sesleri duymazlıktan gelerek kafasını yastıktan kaldırmaya çalışıyordu ki bir anda kapı açıldı.

Tamamen giyinik olmasına rağmen çarşafı başına kadar çekti. Sinirli bir şekilde davetsiz misafirlerine baktı.

Ewan ve Caelen McCabe kapıda dikiliyordu. İkisi de Keeley gibi orada olmaktan çok mutlu görünmüyordu.

"Alaric meleğini çağırıyor," dedi iğrenerek Caelen.

Keeley gözlerini kırpıp bakışlarını Ewan'a çevirdi. "En az benim kadar biliyorsunuz, bir dahaki sefere şeytan diye bağıracak."

Ewan derin bir nefes aldı. "Gerçekten çok acı çekiyor. Dikişleri patlayıp yarası kanayacak diye endişeleniyorum. Onu sakinleştirip dinlenmesini sağlamalıyız. Bunun tek yolunun da seninle uyumak olacağını düşünüyorum."

Keeley'in şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı. "Teklif ettiğiniz şey hiç uygun değil. Umursamadan beni tutup buraya getirmiş olabilirsiniz ama adımın daha fazla karalanmasına izin veremem. Şu an ihtiyacım olan son şey klanınızda bir fahişe gibi tanınmak."

Ewan onu susturmak için hafifçe elini kaldırdı. "Klanım hiçbir şey bilmeyecek. Bundan kimsenin haberi olmayacak. Sadece karım ve ben bunu bileceğiz, endişen olmasın. Alaric'in odasında bizden başkası olmayacak. Gerçekten önemli olmasa bunu istemezdim, Keeley. Şu anda kardeşimi sakinleştirip acısını azaltacak ne varsa yapmaya hazırım."

Keeley başını avuçlarının arasına aldı. "Ama benim ihtiyacım olan şey sadece uyku. Alaric evime geldiğinden beri doğru düzgün uyuyamadım. Onun odasına gidersem uyandırılmayacağımı garanti ediyor musunuz?"

Ses tonunun onları sinir edeceğinin farkındaydı ama umurunda değildi. Şu anda onu rahat bırakmaları için her şeyi yapabilirdi.

"Aslında Alaric'le tek başıma ilgilenirsem daha memnun olurum. Bir şeye ihtiyacım olursa haber veririm."

İstediği de tam olarak buydu, birkaç saat deliksiz bir uyku. Bunun için Alaric'in odasına gitmesi gerekiyorsa onu da yapacaktı.

Ewan'ın dudağının kenarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Peki, Keeley. Rahatça uyuyacaksın. Söz veriyorum,

dzida75

hiç kimse seni rahatsız etmeyecek. Öğlene kadar Alaric'i görmeye gelmeyeceğiz. Emin olabilirsin."

Keeley çarşafları bacaklarıyla kenara atıp hemen elbisesini düzeltti. Daha sonra ayağa kalkıp dağılan saçlarını bir çırpıda topladı.

"Tamam, gidelim o zaman," diye homurdandı.

Alaric yatağında huzursuz bir şekilde uyuyordu Çarşaf bacaklarına dolanmış, kolu başının üzerinde alnını ter basmıştı. Kafasını bir yandan diğer yana çeviriyor, bilinçsizce bir şeyler söylüyordu.

Göğsü ve yarasının etrafı terden nemlenmişti. Ama yarası gitgide iyileşiyordu. Dikişlerindeki gerginlik iyice azalmıştı.

Söylene söylene Alaric'in yanına gidip parmaklarının ucuyla yarasına dokundu.

Hemen sakinleşip gözlerini açmıştı Alaric. Şaşkın şakın ona bakıyordu. "Meleğim!"

"Evet, asker. Meleğin seni sakinleştirmeye geldi. Şimdi söyle bana, yanına uzanırsam usul usul uyuyacak mısın?"

"Gelmene sevindim," dedi boğuk bir sesle. "Sen gidince kötü oluyorum."

Bunları duymak Keeley'i mutluluktan uyuşturuyordu. Yatağa girip ona iyice sokuldu. Alaric de hemen ona sarılmıştı.

"Bu sefer gitmeyeceğim, asker; seninle kalacağım artık."

Koluyla onu iyice sarıp kendine çekti. Keeley nefes almakta bile zorlanıyordu. "Bu sefer gitmene izin vermeyeceğim," dedi emin bir şekilde.

Bu sırada Keeley diğer kardeşleriyle göz göze gelmek istemiyordu. Özellikle Caelen'in aşağılayıcı bakışlarıyla

karşılaşmak istemiyordu. Bu zamana kadarkiler bile ona ömür boyu yeterdi. Eğer yataktan kalktıktan sonra ona bir şey söyleyecek olursa bildiği bütün küfürleri yüzüne savurup sonuçlarına katlanmayı göze almıştı.

Neyse ki daha hiçbir şey duymamıştı. Sadece kapının yavaşça kapanması onu biraz heyecanlandırmıştı. Artık Alaric'le baş başaydılar.

Artık rahatça ona yanaşabilirdi. Öyle de yaptı. Kolunu kaslı beline doladı. "Şimdi uyu, asker. Meleğin hep yanında olacak, inan bana."

Rahat bir nefes aldı. Tüm vücudu o an gevşemeye başlamıştı. Kaslarındaki gerginlik yavaşça yerini sakinliğe bıraktı. Keeley'e öyle bir sarılmıştı ki vücudunun her yeri onun esareti altındaydı.

Sonra hemen uyuyakalmıştı. Aşırı yorgunluğuna rağmen Keeley uzun zaman uykuya dalamamış, güçlü askerinin kollarında olma hissini doyasıya tatmıştı.

Gözlerini açtığında güneş perdelerin arasından süzülüp odayı aydınlatıyordu. Şöminedeki ateş sönmek üzere, hafif közü duruyordu. Odanın soğuk olduğunu bilmesine rağmen şu anda hiç üşümüyordu. O kadar rahat ve sıcaktı ki parmağını bile kımıldatmadı.

Alaric hâlâ sıkıca belinden sarılmış, onu kendi bedenine yaslamıştı. Başı bu güçlü adamın güven dolu omzundaydı.

Eliyle göğsünde biraz gezindikten sonra elini yanağına koydu. Daha önceki gibi ateşi olmamasına sevindi. Alnı hafif terlemişti. Daha fazla yerinde duramayıp heyecanla kollarının arasında kalkmaya çalıştı.

Yanında oturmuş yüzüne bakarken Alaric'in bir anda

dzida75

gözlerini açmasıyla hayretler içinde kaldı. Gözleri nasıl da parlıyordu. Gözlerinin yeşilini örten o şaşkınlıktan şimdi eser kalmamıştı.

Sonra ona gülümseyip bir anda onu kendine doğru çekti.

"Sen delisin!" dedi ona engel olmaya çalışarak. Yarasına dokunmamak için çabalıyordu. "Dikişlerini patlatacaksın, yaranı kapatabilmek için tam iki saat uğraştım."

"Benim meleğim gerçekmiş," dedi Alaric. Keeley duymuyormuşçasına daha çok sarılıyordu.

"Aslında şeytan benzetmen daha iyiydi," diyerek ona karşı koymaya çalıştı.

Alaric ise sadece gülüyordu.

"Bak! Sakince yatman gerekiyor, beni kucaklamamalısın!"

"Ama vücudunun benimkine değmesi hoşuma gidiyor. Bunu çok sevdim. Aslında şimdi daha az canım yanıyor. Hissettiğim tek şey teninin yumuşaklığı ve göğüslerinin sıcaklığı."

Ateş bir anda omuzlarından başlayıp boynuna, sonra da yanaklarına kadar onu sarmıştı. Onunla göz göze gelmemek için sadece omuzlarına baktı.

"Bana iyi gelen şey aslında ne biliyor musun?"

Gözünün ucuyla bakınca onu nasıl incelediğini fark etti. Perdelerin arasından süzülen ışıkta gözleri parlıyordu.

"Ne?" diye sordu. Ama heyecandan sesi titremişti.

"Bir öpücük."

Ondan kendini kurtarmaya çalışırken başını salladı. Alaric kollarından kurtulmasına izin vermediği gibi eliyle onu çenesinden tuttu.

Onun karşı koymalarına rağmen, hafifçe başını kaldırıp dudaklarından öpmeye başladı. Hangisinin ateşi olduğunu artık pek umursamıyor gibiydi. Keeley alevler arasında kalmıştı adeta. Bu harika bir histi. Düşüncesizceydi, günahtı belki ama müthişti.

Parmakları Keeley'in sırtında aşağı yukarı gidip geliyordu. Sonra boynundan yukarı doğru çıkıp saçlarından sıkıca tutarak onu iyice kendine çekti. Onu hissetmesini istiyordu.

"Alaric," diye fısıldadı.

"Senin dudaklarından ismimi duymak çok güzel. Şimdi sen de bana söyler misin? Meleğimin adını duymak istiyorum."

Bir anda konuyu bu şekilde kapattığını görünce Keeley çok şaşırmıştı.

"Adım Keeley!"

"Keeley," diye mırıldandı. Ne güzel bir isim. Böyle güzel birine çok uygun."

"Kalkmama izin vermelisin! Kardeşlerin her an burada olabilir. Senin için oldukça endişeleniyorlar. Dikişlerinin patlayıp patlamadığını kontrol etmem lazım. Sonra da biraz yemek yemelisin."

"Seni öpsem daha iyi gelir!"

Kibarlığını bir tarafa bırakıp, onu bırakması için göğsüne bir yumruk attı. Kızmak yerine gülmesine şaşırmıştı. Ama neyse ki sonunda onu serbest bırakmıştı.

Aceleyle ondan kurtulup ayağa kalktı. Elbisesini ve saçlarını bir çırpıda düzeltti. Adeta gölde ıslanmış, sonra da atın arkasına bağlanıp sürüklenmiş gibi bir hali vardı.

Gözlerini onun geniş, kaslı göğsünden alamıyordu. Bir erkeğin göğsünü görmek onun için sıradan bir şeydi. Hatta

dzida75

bir erkeğin tüm anatomisini biliyordu. Tedavileriyle uğraştığı için bir sürü çıplak erkek görmüştü. Ama bu adam onun nefesini kesiyordu. O çok... muhteşemdi.

Gözleriyle resmen onu yemişti. Yine de bundan hiç utanmıyordu. Sadece henüz sersemliğini üzerinden atmamış olacağını düşünüp onun bakışlarını fark etmemesini umuyordu.

"Yarana bakmalıyım," dedi. Ama sesindeki heyecan hissedilmeyecek gibi değildi.

Alaric itiraz etmeden diğer tarafa döndü.

"Sana teşekkür etmeliyim, Keeley. Yaralandığım günü hiç hatırlamıyorum. Bildiğim tek şey sen olmasaydın, ben çoktan ölmüştüm. Gözlerimi açıp seni gördüğümde, Tanrı'nın bana bir melek gönderdiğini düşünmüştüm."

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm," dedi umursamazca. "Ben melek değilim. Sadece hastaları tedavi etme konusunda yeteneği olan sıradan bir kadınım. Yani benden önce bunu yapan kadınlardan pek farkım yok."

"Hayır," diyerek onu elinden tuttu. Parmaklarını öptü.

O an heyecandan kolu uyuşmuş, kalbi mutluluktan sıkışmıştı. En az kılıç kullanmakta olduğu kadar bir kadına iltifat etmekte de usta olan bu yakışıklı adama bakıp da gülümsememek elde değildi.

Hemen kendini toparlayıp Alaric'in bileğinden tutarak kolunu başının üzerine götürdü. Sonra dikkatlice dikişlerini inceledi. Kızarıklığın azaldığını görünce biraz olsun rahatlamıştı. Önceki iltihaplı hali iyileşmişe benziyordu.

"Durumum nasıl, doktor? Yaşayacak mıyım?" diye alay edercesine sordu.

"Evet, asker. Sağlıklı bir şekilde, uzun yıllar yaşayacaksın. Sen güçlü birisin, çabucak iyileşirsin."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Yarasına baktıktan sonra onu tekrar sırtüstü yatırdı. Açlıktan karnı gurulduyordu.

"Bir şeyler yemek ister misin?"

"Evet, açlıktan ölmek üzereyim."

"Bu iyiye işaret," diye karşılık verdi, tam bir doktor ciddiyetiyle. Hemen bir sofra kurmalarını söylerim."

"Sen gitme!"

Keeley kaşını kaldırıp sert bir şekilde baktı. Ricadan çok, emreder gibi söylemişti.

"Lütfen!"

Sesini yumuşatarak konuşması Keeley'i yine etkilemeyi başarmıştı.

"Tamam, bir yere gitmiyorum."

Uykudan göz kapakları kapanmak üzereyken bile Keeley'e gülüyordu. Uyanık kalmak için göz kapaklarıyla inatlaşır gibiydi. Sonra meleği elini alnına koydu. "Dinlen biraz. Hemen gidip sana yiyecek bir şeyler getireceğim," dedi.

Hemen yataktan kalktı. Berbat görünüşünden biraz olsun kurtulmak için elbisesini düzeltti. Tam kapıya doğru yönelmişti ki kapı aniden açıldı. Bu münasebetsiz adama, yaptığının yanlış olduğunu anlatmak için, ters ters baktı.

Caelen'in ise umurunda değildi. Bakışlarıyla daha çok tehdit eder gibiydi.

"Nasıl oldu?" diye sordu kabaca.

Keeley eliyle yatağı gösterdi. "Kendin bak. Birkaç dakika önce uyandı. Acıkmış."

Ters bakışlarına aldırmadan, Caelen aceleyle kardeşinin

dzida75

yanına gitti. O da kapıya doğru yönelmişti ki bu sefer de Ewan'la karşılaştı.

"Bu gördüklerinizi unutacağınızı hiç sanmıyorum," diye mırıldandı.

Ewan gülerek, "Hangi gördüklerimizi?" dedi.

Sadece başını sallayarak Ewan'ın yanından geçip gitti. Nereye gideceğini bilmeden hızlı hızlı yürüdü. Biraz hava alsa hiç fena olmayacaktı. Dudaklarında hâlâ Alaric'i hissedebiliyordu. Kokusu da hâlâ üzerindeydi.

10

Alaric, Keeley gözden kaybolana kadar onu izledi. Sonra yanına gelen kardeşlerine hoşnutsuzca bir bakış attı.

"Bir şey mi istediniz?" diye sordu sinirle.

"Evet," dedi Caelen. "Mesela hâlâ yaşayıp yaşamadığını öğrenmek istedik."

"Gördüğünüz gibi yaşıyorum. Merak ettiğiniz başka bir şey daha var mı?"

Ewan başını sallayıp yatağın kenarındaki tabureye oturdu. "Şimdi şu kadını bir dakikalığına unut. Öğrenmemiz gereken bir şeyler var. Sana bunu kimin yaptığından başlayabiliriz."

Alaric derin bir nefes aldı. Yarası acıyordu. Kafası haftalardır alkol fıçısı içinde kalmış gibi serseme dönmüştü. Karnı da bir o kadar açtı ve onları kovabilecek kadar bile hali yoktu. Sorguya çekilmek şu anda istediği en son şeydi.

"Bilmiyorum," diyerek söze başladı. "Gece bizi pusuya düşürdüler. Bizden sayıca çok fazlaydılar. Altı mislimiz,

dzida75

belki de daha fazla. Oradan zor kaçtım. Gerisini hiç hatırlamıyorum. Ateşler içinde yanarken acımı dindiren bir melekle birlikte gibiydim."

"Daha çok şeytanın dişisi gibi biri..." diye homurdandı Caelen.

"O benim hayatımı kurtardı," dedi Alaric.

"Evet, kurtardı," dedi Ewan, kardeşlerin atışmalarını kesmek istercesine. "Hastaları tedavi etme konusunda oldukça iyi, Mairin'e de yardım edebilir diye düşündüm."

Bunu duyunca Alaric, hiç beklemediği bir şekilde heyecanlandı. Uzun zamandır bir kadın için böyle heyecan duymamıştı. Şimdiye kadar hayatında pek çok kadın olmuştu. Onun gibi bir erkek için gelip geçici hevesler önemli değildi. Ama Keeley diğerlerinden çok farklıydı. Onu aşırı derecede etkiliyordu. O yokken sinirli ve gergin oluyordu.

"Buraya gelip, bizim doktorumuz olmayı kabul etti mi?" diye heyecanla sordu Alaric.

Caelen kıkırdayarak, "Tam olarak öyle değil," dedi.

Alaric merakla ona baktı. "Nasıl yani?"

"Şöyle ki ona düşünecek zaman veremedik. Senin ve Mairin'in ona ihtiyacı vardı. Bu yüzden onu buraya getirdim," dedi Ewan, umursamazca.

Tipik bir Ewan hareketiydi. Anında karar verir ve onu uygulardı. Keeley'e yakın olma fikri hoşuna gitmişti ama kardeşlerinin onu kaleye getirmek için zor kullanmış olmaları hiç hoş değildi. Ona sert davranmasının sebebini şimdi anlıyordu.

"Bırak şu kadını," diye azarladı Caelen. "Unutma ki McDonaldlar'ın kızıyla nişanlısın."

Hayır unutmamıştı. Bir an aklından çıkmış olsa bile, iyi adamlarının çoğunu kaybettiği bu yolculuğa neden çıktığını hatırlıyordu.

"Birkaç saat önce Gregor'dan bir mektup aldım," dedi Ewan. "Senin hâlâ neden gitmediğini merak etmişler. Tam olarak başına ne geldiğini öğrenmeden ona cevap vermek istemedim."

"Söylediğim gibi işte," dedi Alaric. Eliyle yarasına dokundu. "Gece mola vermiştik. Nöbette altı adam vardı. Gece yarısında aniden bize saldırdılar. Sekiz senedir böyle ağır bir saldırıya uğramamıştık."

"Cameron?" dedi Caelen, burnundan soluyarak.

Ewan da sinirle burnundan nefes alıp veriyordu. Gözlerini bir anda öfke bürümüştü. "Başka kim olabilir ki? Başkası böyle öldüresiye niye saldırsın? Fidye için falan olamaz. Öyle olsa kaçıracağın insanı öldürmek için uğraşmazsın."

Caelen duvara yaslandı, sinirden dişlerini sıkıyordu. "Ama neden Alaric? Mairin ve Neamh Alainn onu daha çok ilgilendiriyor. Seni öldürmeye çalışsa anlarım, Ewan. Böylece Mairin'i ve mirası ele geçirmesi daha da kolaylaşır. Ama Alaric'e saldırması çok anlamsız."

"Aslında klanlar birleşecek diye buna engel olmaya çalışmış olabilir," diye söze girdi Alaric. "Sadece McDonaldlar değil, çok büyük bir alan, kontrolümüz altında olacak. Ve diğer klanlar da bize katılmaya şimdiden hazır. Bu da onu korkutuyor."

"Hemen McDonald'a neler olduğunu haber vereceğim. Cameron'ın olası bir saldırısına karşı bir an önce önlem alması için onu uyarmalıyım. Rionna'yla evliliğinin nasıl olacağına da sonra karar veririz."

dzida75

Caelen de onunla aynı fikirdeydi. "Şu anda tek derdimiz Mairin'in bebeğini sağlıklı bir şekilde doğurması olmalı. Diğer her şey bekleyebilir."

Alaric de onlara katılıyordu. Nedense o anda vücuduna bir rahatlama gelmişti. Klanının McDonaldlar'la olan bu birleşmeye ihtiyacı vardı, bunun farkındaydı. Ama bu da sevdiği her şeyi bir anda bırakıp gitmesi demek değildi. Hiçbir şey hissetmediği bir kadınla evlenmeye hazır olduğu anlamına gelmiyordu.

Belki bu onun Keeley'e olan sebepsiz ilgisini açıklıyordu. Bu kadın sadece hayatını kurtarmamıştı, ayrıca bu zamana kadar kadınlara karşı olan önyargısını da kırmıştı. Bu yüzden onu hep yanında istiyordu. Geçici bir oyalanmaydı, evet, başka bir şey değil.

Ona olan ilgisinin sebebini kendince bulup rahatladıktan sonra tüm dikkatini kardeşlerine yöneltti. "Çok uzun süre böyle yatarak duramam. Basit bir kesikten başka bir şeyim yok. Bir an önce kalkıp gücümü toplamak için çalışmalıyım. Sonra da tüm gücümüzle Cameron'a saldırıp bu toprakları onun kanıyla sulamalıyız."

Caelen bağırarak, "Basit bir kesik mi?" dedi. "Bu yüzden neredeyse ölüyordun. Burada yatıp Keeley'in dediklerine uyacaksın. Yoksa seni bu yatağa bağlayıp başında nöbet tutarım."

Alaric de küçük kardeşine sesini yükselterek cevap verdi. "Yine de bu kesik sana bağırmama engel olamaz."

Caelen gözlerini devirdi, Ewan ikisini de azarlamıştı. "Küçük çocuklar gibi davranmayı bırakın."

"Çok biliyormuş gibi konuşuyorsun," diye terslendi Alaric.

Caelen de arkasından sırıtarak ona katıldı. Şimdi de ikisi

bir olmuş, Ewan'a karşı gelmişlerdi. Caelen Ewan'ın arkasına geçmiş, Mairin'in ona nasıl diklendiğinin taklidini yapıyordu. Alaric gülmemek için kendini o kadar kasmıştı ki sonunda dikişlerinin acısından bir çığlık attı.

"Evet, görünen o ki daha bu yataktan kalkacak durumda değilsin," dedi Ewan. "Caelen haklı. Seni bağlamak zorunda kalırsak onu da yaparız biliyorsun. Bu konuda şansını zorlama, kardeşim."

Alaric derin bir nefes aldı. "Sizin ilginize ihtiyacım yok. Hadi gidin artık. Yeterince iyi ve güçlü hissettiğim zaman bu yataktan kalkacağım. Bunun için acelem yok. Sizin yerinize Keeley'in başımda beklemesini tercih ederim."

Caelen kardeşinin ondan hoşlanmış olmasına şaşırıyordu. "Bu huysuz kadında ne buluyorsun anlamıyorum. Dikenlerini fırlatmaya hazır bir kirpi gibi."

"Ne güzel, demek ki onunla ilgili seni uyarmak zorunda kalmayacağım, değil mi?" diyerek sırıttı."Sen asıl görevini ve evliliğini düşünsen iyi edersin," dedi sessizce Ewan.

Alaric ciddiyetini topladı. "İnan bana tüm düşündüğüm bu, Ewan. Bir an olsun aklımdan çıkaramıyorum."

Ewan ayağa kalktı. "Artık gitsek iyi olur. Sen de dinlen. Keeley birazdan yemeğini getirir. Sonra belki kızın, odasına gidip biraz dinlenmesine izin verirsin. Günlerdir uyumadan seninle ilgileniyor."

Alaric başını salladı ama onu tek başına odasında uyusun diye göndermeye hiç niyeti yoktu. Onunla kalacaktı. Onun kollarında.

Kardeşleri odadan çıkarken Keeley, bir elinde tepsi diğerinde büyük bir bardakla içeri girdi. Onun solgun yüzüne

dzida75

baktı. Evet, yorgun görünüyordu. Bitkin bir haldeydi. Onu iyileştireceğim diye kendini harap etmişti.

Hâlâ kendine gelememişti. Kardeşleri ne derse desin onları dinlemeyecekti. Şu andan itibaren Keeley'i her şeye karşı koruyup, gerektiği gibi dinlenmesini sağlayacaktı.

Keeley'in kardeşlerine ters ters bakması Alaric'i güldürmüştü. Onların yanından geçip bir daha göz göze gelmeden Alaric'in yatağının yanına gitti.

"Biraz et suyu çorba biraz da alkol getirdim. Su istemiştim ama Gertie savaşçı adamın tekrar gücünü toplaması için bunu içmesi konusunda oldukça ısrar etti."

"Gertie haklı. Sert ve iyi bir alkolün canlandıramayacağı hiçbir şey yoktur."

Keeley kokusundan yüzünü buruşturdu ama bir şey demedi. "Oturabilecek misin?"

Alaric önce yardım istemeden kollarından destek alarak kendini kaldırmaya çalıştı. Ama yarasındaki acıdan nefesi kesilmişti. Olduğu yerde donup kalmış, hareket edemiyordu. Yüzü acıdan ve zorlanmadan kıpkırmızı olmuştu.

Durumu fark eden Keeley hemen onun yanına koştu. Hemen arkasına geçip kollarıyla ona destek verdi. Teni yumuşacıktı. Biraz önce çektiği acı gittikçe azalıyor, kendini onun kollarına bıraktıkça rahatlıyordu.

Keeley, duvara iyice yaslanana kadar arkasına yastık koydu. "Yavaş ol, asker. Biliyorum canın acıyor."

Ufacık bir hareket bile soluğunu kesmiş, alnını ter basmıştı. Midesi bulanıyordu ve bu, kıpırdamasına bile engel oluyordu. Tanrı aşkına, şu küçücük kesik, canını öldüresiye acıtıyordu.

Keeley onu yalnız bıraktı diye tam söylenecekti ki elinde

tepsiyle tekrar yanına gelmişti. Bardağı ona verip yatağının kenarına oturdu. O kadar ufaktı ki kedi yavrusu gibi ona sokulmuştu.

"Yavaş yavaş iç ki miden bulanmasın," dedi sakince.

Midesinin bulandığını nereden bildiğini anlayamamıştı ama artık onun dediği her şeyi harfiyen uygulayacaktı. Ağır ağır Gertie'nin onun için gönderdiği içkiden birkaç yudum aldı.

Biraz içtikten sonra bardağı bir kenara bıraktı. "Sanırım sen haklısın, Keeley. Sadece su içsem mideme daha iyi gelecek. Bu daha çok içimi bulandırıyor."

"Şimdi şu çorbadan birkaç kaşık al. Midene nasıl gelecek bakalım. Ben de hemen gidip sana su getireyim.

"Hayır, sen gitme," diyerek karşı çıktı. O an sesi güçlü çıksın diye kafasını geriye atıp Gannon'a seslendi.

Keeley korkuyla yerinden fırladı.

"Üzgünüm, canım. Seni korkutmak istememiştim."

Gannon'ın hemen içeri dalmasıyla Keeley bir kez daha şaşırmıştı. Onun bu halleri Alaric'i çok eğlendiriyordu.

"Bir şeye ihtiyacım olur diye Gannon sürekli kapıda bekler. Çok uzakta olmayacağını biliyordum."

"Beni mi deniyorsunuz, efendim?" dedi kabaca Gannon.

"Hayır, sadece biraz su istedim. Keeley'in gidip getirmesini istemedim. Bu merdivenleri inip çıkmaktan çok yoruldu."

"Adamlarına bağırıp çağırman bittiyse artık şu çorbadan içer misin?"

Sesindeki kızgınlık Alaric'i güldürmüştü. "Sanırım senin yardımına ihtiyacım var. Hâlâ gücümü toplayamadım."

dzida75

Keeley bıkkınlıkla ona yardım etmek için kalktı. Kaseyi tutup ağzına götürdü. "Önce çok yavaş bir yudum al ki miden alışsın sonra biraz daha içersin."

Önce birkaç yudum aldı. Et suyunun sıcak ve lezzetli tadı boğazından aşağı inerken vücuduna da bir rahatlık gelmişti. Aslında Keeley'in çorbadan çok onunla ilgilenmesi sinirlerini yatıştırmış, acısını hafifletmişti.

Sonra Keeley ağzını silmek için ona daha da yaklaştı. Üzerine doğru eğilmesiyle göğüs dekoltesi açıldı. Elbisesinin altında kalan bu küçük tepecikler nefis görünüyordu. Alaric gözlerini onlardan alamamıştı. Nefesini tutmuş acaba elbisesi biraz daha açılır mı diye merakla izliyordu.

Onun tadını az da olsa almıştı ama tek yapabildiği yumuşacık teninde kıvrılıp uyumaktı.

Onu fark eden Keeley çenesinden tutup başını yukarı kaldırdı, göz göze gelmişlerdi. Gözleri yeşil ve altın sarısının en güzel tonlarını içinde barındıran bir kahverengiydi. Kalın kirpikleri gözlerini iyice ortaya çıkarıyor, daha büyük görünmelerini sağlıyordu. İnsanın içini eriten, tuhaf bakışları vardı.

"İç," dedi emredercesine.

Onu kontrol etmesine izin vermişti. Ne söylediyse hepsini yaptı. Çorbayı içirmek için kaseyi ağzına götürdüğünden yanaklarına dokunmuştu. Teninin ona her dokunuşunda Alaric'in bedeni kıpır kıpır oluyor, onu rahatsız edercesine geriliyordu. Bu kadar acı içindeyken penisinin tepki verebileceğini hiç ummuyordu ama şu anda sınırlarını zorlamıştı. Ağrı gitgide dayanılmaz bir hale geliyordu.

Bu sırada fark etmeden bütün çorbayı içmişti. Keeley

kaseyi yavaşça çekmesiyle biraz daha istiyormuş gibi ses çıkardı.

"Biraz daha ister misin?" diye sordu hemen.

"Evet," dedi fısıldayarak.

"Biraz daha koyuyorum o zaman."

"Hayır."

"Hayır mı?"

"İstediğim o değil?"

Ona bakarken gözleri adeta parlıyordu. Bir süre yüzüne bakakaldı. "Ne istiyorsun, asker?"

Alaric uzanıp Keeley'in elinden tuttu. Sonra avcunu yanağına götürdü. Onun eliyle yüzünü okşadı, o an hissettiği haz kelimelerle anlatılacak gibi değildi.

"Seni yanımda istiyorum."

"Bir yere gitmeyeceğimi söylemiştim," dedi sakince.

Kapı aniden açıldı. Keeley'in korkarak kollarının arasından gitmesi bu sefer sinirlerini bozmuştu. Hemen elbisesini düzeltip kaseyle bardağı kenara koydu.

Aceleyle suyu içip bardağı verdikten sonra hemen gitmesini işaret etti. "Bir daha rahatsız edilmek istemiyorum. Keeley'in dinlenmesi gerek."

"Ben mi?"

Şaşkınlıktan ağzı açık kalmış, kızgın kızgın Alaric'e bakıyordu. "Yanılmıyorsam, yaralanan sensin."

Alaric başını salladı. "Evet. Sen de o zamandan beri doğru düzgün dinlenemiyorsun."

Gözlerindeki öfke Alaric'in çok hoşuna gidiyordu. Görevine oldukça sadık biriydi ama çok yorulmuştu. Bunun için de daha fazla itiraz etmeye hiç niyeti yoktu.

Bunu fark eden Alaric hemen Gannon'ı yanına çağırdı.

dzida75

"Keeley için hemen bir banyo hazırlayın," dedi sessizce. "Küveti buraya getirtebilirsin. Rahatça yıkanabilmesi için de köşeye koyarsınız."

Gannon şaşırsa da bir şey demedi. Hemen arkasını dönüp odadan çıktı. Alaric de tekrar yatağına yatmış ondan uzak durmak için odada bir şeylerle uğraşmasını izliyordu zevkle. Sürekli oradan oraya gidip duruyordu.

Kapı çaldığında bir an tedirgin oldu fakat hemen gidip açtı. Odanın içine küvet taşıyan adamları görünce gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Onların arkasında da sıcak su taşıyan bir kadınlar geçidi vardı.

Keeley Alaric'e kızgın bir bakış attı. "Bu dikişlerle henüz yıkanamazsın."

"Bunlar benim için değil."

Keeley merakla gözlerini ona dikerek, "Kimin için, peki?"

"Senin için."

Gözleri kocaman açılmış, bir küvete bir Alaric'e bakıyordu. Ne diyeceğini bilememişti. Tam bir şey söyleyecekti ki Alaric parmağıyla susmasını işaret etti.

Odanın diğer tarafına geçip yatağının başına geldi. "Alaric, ben burada yıkanamam!"

"Sana bakmayacağım," dedi masum bir tavır takınarak.

Sonra gözü, içinden buharlar çıkan küvete takıldı.

"Acele etmezsen, su soğuyacak," dedi.

O sırada Gannon elinde uzun tahta bir paravanla odaya girdi. "Mairin'in özel paravanını senin için ödünç aldım," dedi Gannon, Keeley'e bakarak.

Alaric sinirli bir şekilde ona bakarken Gannon onunla göz göze gelmemek için çabalıyordu.

"Özel paravan mı?" dedi Keeley, şaşkınlıkla önündeki tahtadan yapılmış acayip eşyaya bakarken.

"Evet, bunu özellikle küvetinin etrafına koymak için yaptırdı. Böylece kimse görmeden rahatça yıkanabiliyor."

Keeley buna çok sevinmişti. Küvetin görülmesini tamamen engelliyordu. "Bu harikaymış!"

Gannon da ona gülerek karşılık verdi. Sonra yanında getirdiği kıyafetleri uzattı. "Mairin sana yeni kıyafetler göndermiş. Ve kadınların yarın daha çok hazırlık yapacaklarını söylememi istedi."

Keeley çok mahçup olmuştu. "Mairin'e ve diğer kadınlara benim yerime teşekkür et."

Gannon da başıyla onaylayıp diğer kadınların arkasından odadan çıkıp kapıyı kapattı.

Keeley elindeki elbiseye dokundu. Mutlu olduğu yüzünden okunuyordu. Sonra Alaric'e baktı. "Fazla oyalanmam."

Alaric başını salladı. "Gerek yok. İstediğin kadar kalabilirsin. Yemek yedikten sonra kendimi daha iyi hissediyorum. Ben de biraz yatıp dinleneceğim."

Keeley tahtanın arkasına geçer geçmez Alaric soğuk terler dökmeye başladı. Birkaç dakika sonra da elbise çıkmış, paravanın üzerine asılmıştı.

Şu tahta parçasının arkasında çırılçıplaktı. Bunu ortaya çıkardığı için Gannon'a lanet ediyordu. Şimdi sadece yatağında hayal etmekle yetinecekti, uzun ince bacaklar, dolgun göğüsler ve kıvrak kalçalar.

Suyun sesini duyunca gözlerini kapattı. Onu hayal ettikçe testisleri geriliyor, penisi dikleşiyordu. O kadar sertleşmiş ve kalkmıştı ki o an her şeyi delip geçebilir diye düşündü.

Bu haline daha fazla dayanamayıp sol elini aşağıya

dzida75

doğru götürerek kendine dokunmaya başladı. Parmaklarıyla, gerilmiş derisinin üzerinde dolaşıp sıkıca kavradı. Aşağı yukarı çalışırken sertliğinin verdiği zevkten bağırmamak için kendini zor tutuyordu.

Yıkanırken çıkardığı sesler onu tahrik etmeye yetiyordu. O an gözlerini kapatıp onun bacağını lifle nasıl yıkadığını hayal ediyordu.

Kahretsin, şu işi bitirememişti.

Şimdi ondan kalan suyla yarasının üzerinde kuruyan kanı temizleyecekti. Keeley, baygın olduğu zaman da onu hep temiz tutmuştu. Hatta saçlarını bile. Saçlarını nasıl yıkadığını çok iyi hatırlıyordu. Daha önce hiçbir kadın ona bu kadar sıcak davranmamıştı.

Şu an onun yanına gidebilmek için her şeyini verirdi. O çekici vücudunun her zerresini yıkar, parmaklarını ipeksi teninde ufak bir gezintiye çıkarırdı.

Biraz önce yarım kalan işine devam etmeye başladı. İlk önce başından başlayıp tekrar eliyle aşağı yukarı gidip geliyordu. Nefes alış verişi hızlanmıştı. Önünde diz çökmüş, ağzı açık bir şekilde onu beklediğini hayal ediyordu.

Ağzının sıcaklığını hissederken saçlarını eline dolamış sıkıca tutuyordu. Her seferinde daha derine iniyor, hızlıca gidip gelirken dili penisini yalıyor, bu daha da zevk veriyordu.

Kasıkları adeta zonkluyordu. Dayanılmaz derecede gerilmiş, içi su dolu kaynayan bir kazana dönmüştü. Penisi iyice dikleşmiş eliyle daha hızlı ve daha sert hareket ediyordu. Gittikçe artan acıyı umursamadan bedeni iyice gerilmişti. Menileri kasıklarının üzerine akarken ayak parmaklarına kadar uyuşmuştu.

Oldukça ağrılı geçmişti. Hayatı boyunca yaşadığı en

acılı doyuma ulaşmıştı. Lanet olsun, daha bir kez bile ona dokunamamıştı. Onun içindeyken ya da ağzıyla onu esir almışken kim bilir nasıl olurdu?

Su sesinin azaldığını duyunca hemen çıkacağını düşünüp panikledi. Geriye kalan son birkaç damla için biraz daha uğraşıp aletini rahat bıraktı. Çarşafı tekrar kasıklarına kadar çekti. Hassaslaşmış tenine değen kumaştan bile etkileniyordu.

O an Keeley kafasını paravanın arkasından uzattı. "İyi misin? Sesini duydum sanki?"

"Gayet iyiyim," dedi, sesini kontrol etmekte zorlanıyor gibiydi. "İşin bittiyse ben de yıkanmak istiyorum. Dikişlerime su değdirmem merak etme."

Keeley'in hoşuna gitmese de bir şey demedi. Tekrar paravanın arkasına geçti. Kurulanıp giyinirken çıkan sesleri bile dikkatle dinliyordu. Birkaç dakika sonra yeni elbiseleri içinde tekrar göründü. Yüzü suyun sıcaklığından kıpkırmızı olmuştu. Arkasına salınan uzun saçları sırtını ıslatmıştı.

"Sen yıkanırken ben de şöminenin önünde saçlarımı kurutturum," dedi.

Alaric yattığı yerden kalkmaya çalıştı. Ama acıdan nefesi kesilmiş bir şekilde olduğu yerde kalakaldı.

Keeley hemen yanına gelip kolunun altına girdi. "Dur, yardım edeyim sana. Bana dayan. Belimden sıkıca tut, seni kaldırmaya çalışacağım."

Ona sarılmaya dünden razıydı. Hemen belini kavradı, yüzünü yumuşacık göbeğine koydu. Mis gibi gül kokusunu içine çekti. Mairin'in sabunuydu ama daha önce Keeley'in teninde olduğu gibi hiç dikkatini çekmemişti.

"Hadi, şimdi," dedi sakin ve tatlı sesiyle.

dzida75

Ondan destek alarak kalkmaya çalışsa da yine de tüm ağırlığını ona vermemeye çabaladı. Keelley'in vücudu onun ağırlığını kaldıramayacak kadar ufaktı. Ayağa kalkınca gücünü toplamak için bir an duraksadı.

Gözleri kararmış, dizleri titremeye başlamıştı. O an bir boşluktan aşağı düşer gibi olmuş, hemen Keeley'e sarılmıştı. Düşmemek için sıkıca omuzlarından tuttu.

"Tuvalete gitmem gerek," dedi boğuk sesiyle. "Sanırım sen biraz dışarı çıksan daha iyi olacak." Kişisel ihtiyaçlarıyla onu şimdiden korkutmak istemezdi.

Onun bu isteği Keeley'i güldürmüştü. "Daha önce bunlar için sana kim yardım etti sanıyorsun, asker?"

O an başından aşağı kaynar sular dökülmüş gibi kıpkırmızı olmuştu.

"Bunu unutalım."

Kahkaha atıp kolunun altından çıktı. "İyi olduğuna emin misin? Hemen dışarıda olacağım, ihtiyacın olursa bağırman yeter. Küvete girmene yardım eder, sonra giderim."

Başını sallayıp Keeley odadan çıkana kadar arkasından baktı. Ona bakıp utangaç bir şekilde gülümsemesi bile Alaric'i tahrik etmişti. Sonra odadan çıkıp kapıyı kapattı.

Bir ayağı çukurda, yaşlı bir adam gibi işini görüp küvete doğru gitti. Tamamen oturmak yerine bir dizinin üzerine çöktü. Banyo yapmaktan hiç hoşlanmıyordu. Onun yerine kardeşleriyle birlikte gölde yıkanmak daha cazipti. Zaten onun cüssesindeki bir adam için oldukça küçük bir küvetti bu. İçinde hareket etmek bile çok zordu.

Yine de olabildiğince iyi bir şekilde yıkandı. İyi bir iş çıkarmanın verdiği tatminle küvetin kenarlarından sıkıca tutup kendini kaldırmaya çalıştı.

"Alaric?" diye seslendi Keeley dışarıdan.

Sesini duyar duymaz elinde havluyla kalakaldı.

"Evet."

"İyi misin? Yardıma ihtiyacın var mı?"

Ona evet demek için yanıp tutuşuyordu ama kendini de bu kadar küçük düşürmek istemedi.

"Yatağın ucundaki çekmeceden bana temiz çamaşır getirir misin?"

Birkaç dakika sonra Keeley paravanın arkasından çamaşırını ona uzattı.

"Tek başına giyebilecek misin?" diye sordu, yapamayacağını düşünerek.

"Hallederim." Biraz acılı bir uğraştan sonra paravanın ön tarafına geçti. Kağıt gibi tertemiz görünüyordu. Keeley ilk başta gözlerini ondan alamamış, daha sonra belinden tutarak ona destek olmuştu.

"Sana yardım etmeme izin vermeliydin. Bak, şimdi canın acıyor."

Keeley'in yardımıyla yatağına gidip sırtını duvara yaslayarak oturdu. Gücü iyice tükenmişti ama yine de Keeley'i sıkıca tutuyordu.

"Benim yanımda yat, Keeley. İkimizin de dinlenmeye ihtiyacı var. Ve senin yanındayken ben daha iyi uyuyorum."

Gözleri sevinçten yine parlamış, yanakları kıpkırmızı olmuştu. Yine de Alaric'in elinden tutup onu yatağa doğru çekmesine izin vermişti.

"Haklısın, çok yorgunum," diye fısıldadı.

"Evet, bunun için bir sürü nedenin var."

Eliyle sırtını okşayıp çenesini başına dayadı. Alaric'in kollarında olmak ona ayrı bir rahatlık ve huzur veriyordu.

dzida75

"Keeley?"

"Evet," dedi uykulu bir sesle.

"Kardeşlerimle gelip bana baktığın için çok teşekkür ederim."

Keeley bir süre sessiz kalıp daha sonra Alaric'in elinden tuttu. "Rica ederim, asker."

11

Keeley derin bir nefes alarak ona doğru biraz daha yaklaştı. Yavaşça esnedi. Sırtında dolaşan kocaman elin altında kendini yavru bir kedi gibi hissetmişti. Uyandırılmak için bundan daha güzel bir yol olamazdı.

Sonra Alaric McCabe ile uyuduğunu hatırladı. Onu okşayan bu el de muhtemelen onundu.

Başını kaldırıp ona baktığında ise onu seyreden gözleriyle karşılaşmıştı. Alaric elini yavaşça saçlarına doğru götürüp boynuna masaj yapmaya başladı. Sessizliği bozmamak için hiç konuşmadı.

Perdelerin arasından sızan ışık odayı hafifçe aydınlatmış, şöminedeki ateş sönmüş, közde kalan ateş dans eder gibi bir yanıp bir sönüyordu.

Alaric her yandan onu sarmış, hareket etmesine bile izin vermiyordu. Uzun saçları geniş omuzlarının üzerine düşmüştü. Nefes kesici derecede vahşi ama aynı zamanda da mutlu görünüyordu. Canının acısı bu sefer gözlerini karart-

dzida75

mamıştı. Hayır, daha derinlerde onu yakan başka bir şey vardı. Öyle bir şey ki Keeley'in bile içini ısıtıyordu.

O an heyecandan dudaklarını ısırıyordu. Alaric'in bakışları gitgide keskinleşiyor, göz bebekleri genişleyip etrafını çevreleyen yeşil gittikçe kayboluyordu. Dudakları aralanmış, nefesi sıklaşmıştı. Ensesini farkında olmadan daha çok sıkıyordu. Keeley ne olduğu anlayamadan Alaric onu iyice kendine çekip aniden dudaklarından öptü.

Çok yumuşak bir öpücüktü bu. Keeley'in titreyen dudaklarına rağmen yine de çok tatlıydı. Bir kez daha yaklaştı ve bu sefer onu dudağının kenarından öpmeye başladı. Sıcak diliyle önce dudaklarının etrafını yaladı sonra ağzını açmasını istercesine ısrarla öptü.

Keeley onun isteklerini reddedemiyordu. Yine hiç itiraz etmeden dilinin ağzından içeri sızmasına izin vermişti. Alaric oldukça yavaş ve dikkatliydi. Bu buluşmanın tadına varmak istiyordu. Bazen dans ediyor, bazen de birbirlerine meydan okuyor gibiydiler. İkisinin de yenilgiyi sevmediği belliydi.

"Çok tatlısın," diye fısıldadı Alaric.

Sesini duymak onu daha da heyecanlandırmasına rağmen bir anda kendine getirip ne yaptığının farkında varmıştı. Ona sokulup yanında yattığı yetmiyormuş gibi bir de öpüşerek onu baştan çıkarmasına izin vermişti.

Ve o başkasıyla nişanlıydı.

Bu, aklına geldiğinde başından aşağı soğuk sular dökülmüşçesine hemen kendini geri çekmişti.

"Ne oluyor, Keeley?"

Hemen Alaric'in kollarından kurtulup ondan uzaklaştı. Ama hâlâ onun yatağındaydı.

"Bu yaptığımız çok yanlış," dedi sessizce. "Sen başkasıyla nişanlısın."

Alaric sinirlenmişti. "Bunu sana kim söyledi?"

Keeley'in gözlerindeki mahmurluğun yerini kızgınlık almıştı. "Kimin söylediği önemli değil. Gerçek bu... Sen başka birine aitsin. Bu yüzden beni böyle yanında tutmaya çalışıp öpmen hiç doğru değil."

"Henüz onunla nişanlanmadım."

Keeley derin bir nefes aldı. "Bu bir bahane değil, sen de biliyorsun. Onunla evlenmemek gibi bir düşüncen var mı?"

Alaric dişlerini sıkıp başını salladı. "Hayır, bu evlilik gerekli... McDonaldlar'la olan ilişkimizi korumak için bunun gerçekleşmesi lazım."

Zaten bildiği şeyi duymak canını acıtmamıştı. Her şey bir kenara, bu adam onun için ne ifade edebilirdi ki? Yardımına ihtiyacı olan birinden başka bir şey değil. Hiçbir şey değildi. Birkaç tane öpücükle gelecek kurulmazdı. Aslında ona karşı da hiçbir şey hissetmiyordu.

Bu saçma düşünceleri kafasından atmak istercesine başını salladı. Rionna lordun kızıydı. Keeley ise hiçbir şey. Evleneceği adama kendinden başka verecek hiçbir şeyi yoktu. Ne güçlü bir bağ, ne zengin bir çeyiz, hatta kendi klanının desteği bile.

"O zaman yanlış kadını öpüyorsun," dedi yavaşça.

Alaric nefes alıp başını hızla yastığa bıraktı. "Aramızdaki bu çekimi görmezden gelmemi bekleyemezsin, Keeley. İstesem de buna engel olamadım. Bu zamana kadar hiçbir kadına bu kadar yoğun şeyler hissetmemiştim. Senin için ölüyorum, anlasana."

Keeley gözlerini kapattı. Ağlamamak için kendini zor

dzida75

tutuyordu. Hıçkırıklar boğazında düğümlenmişti. Gözlerini tekrar açtığında gördüğü ilk şey Alaric'in bakışlarındaki acıydı.

"Söylesene, asker. Bana ne olacak?" diye sordu kısık sesle. "Başka biriyle evlendiğini görmek için mi seninle olacağım? McDonald lordu olduğunda ben ne yapacağım?"

Alaric, ona doğru uzanıp yavaşça yanağını okşadı. "Sana zarar gelmemesi için elimden geleni yapacağım. Bundan emin olabilirsin. Seni utandıracak ya da yüzünü kızartacak hiçbir şeye izin vermem."

Keeley hafifçe gülümsedi. Zaten bu yüzden bir kere suçlanmıştı. "Eğer gerçekten beni düşünüyorsan, aramızda geçen her şeyi unut."

Alaric tam bir şey söyleyecekti ki Keeley parmağını dudaklarına götürerek onu susturdu.

"Sabah oldu. Bütün gece uyumuşuz. Bir an önce yarana bakıp yiyecek bir şeyler istemeliyiz. Sonra da benim lordu görmem lazım. Artık bu kaledeki yerimin belli olmasını istiyorum."

"Senin için en iyi olanı yapacaktır," dedi gururla. "Aksi halde bana hesap vermek zorunda kalır."

Keeley hiçbir şey söylemeyip dikişlerine bakmak için öne eğildi.

"Kızarıklığı neredeyse geçmiş," dedi. "Birkaç gün daha dinlendikten sonra artık kalkmana izin verebilirim. Ama ayağa kalkar kalmaz dövüşmeye başlamayacaksın."

Bazen gerçekten çok patavatsız oluyordu. Alaric ise gözlerini ona dikmiş, öylece onu izliyordu. Bakışlarında hüzün ve pişmanlık vardı. Keeley onunla göz göze gelmemeye çalışarak yataktan kalktı.

Pencereye doğru gidip biraz hava almak için perdeleri araladı. Sabah güneşinin parlak ışıklarıyla oda iyice aydınlanmıştı. İçinden kaderine lanet ederek bir süre öylece durdu. Pencerenin pervazlarından tutup yüzünü güneşe doğru çevirdi. Kalbindeki bu kırıklık ve üzüntü uzun süre onu terk edecek gibi görünmüyordu.

Hayatını – geleceğini – hep başkaları belirlemişti. Bir daha hayatına kimseyi katmayacağına yemin etmişti. Ancak şimdi, kendi verdiği bu karar onu mutlu etmiyordu.

O doğru olanı yapmıştı. Sadece kendini korumak için yapmıştı bunu... Ama neyden? Mutsuzluktan? Utançtan?

Böylesi daha iyiydi. İçinde kocaman bir boşluk ve kalp kırıklıklarıyla yaşamak zorunda kalacak olsa da hayatıyla ilgili kararı kendisi vermişti.

Tekrar dönüp Alaric'e baktı. Gözleri kapalı, başı yastıkta hareketsiz bir şekilde yatıyordu. En doğrusu buydu. Hiçbir zaman onun olamayacaktı. Şimdi onunla olmayı kabul etse bile, zamanı geldiğinde ondan vazgeçmek zorunda kalmak daha çok canını yakacaktı. Bu yüzden onunla sevgiye, aşka dair hiçbir şey paylaşmak istemiyordu.

Derin bir nefes alıp kapıya doğru yöneldi. Artık hayatının bundan sonrasını planlama zamanı gelmişti. Ewan McCabe yanlış insanı zorla kaçırmıştı. Eğer onun Leydi McCabe için de kalmasını istiyorsa, ona ne düşündüğü söyleyip, onu korumak ve gözetmek zorundaydı.

Aceleyle odadan çıkarken neredeyse kapının arkasında bekleyen Gannon'ın üzerine düşüyordu. Adamcağız başını duvara dayamış oturuyordu. Endişeye kapılıp hemen ayağa kalktı. Alaric, her zaman kapıda hazır beklediğini söylediğinde abarttığını düşünmüştü.

dzida75

"Senin için yapabileceğim bir şey var mı?" dedi Gannon.

Keeley başını salladı. "Hayır, Alaric gayet iyi. Lordla konuşmak için aşağı iniyorum, sonra da Alaric'e kahvaltılık bir şeyler hazırlatacağım."

Gannon'ın yüzünde huzursuz bir ifade belirdi. "İstediğin bir şey varsa lorda ben söylesem daha iyi olur."

Bakışlarıyla bu dev gibi adamı korkutmaya çalışarak, "Bunun daha iyi olacağını sanmıyorum," dedi. "Eğer yardım etmeyi çok istiyorsan, mutfağa gidip bir şeyler hazırlayıp Alaric'e götürebilirsin. Bana ihtiyacınız olursa da lordun yanından olacağım."

Gannon'ın tek kelime dahi söylemesine izin vermeden hızlıca merdivenlerden aşağı indi. Büyük salona geldiğinde merakla içeriye baktı. Salonda büyük bir hareketlilik vardı, bir sürü kadın telaş içinde görevini yerine getiriyordu.

Gannon'la oldukça kendinden emin bir şekilde konuşmasına rağmen şimdi lordu nerede bulabileceğini bilmiyordu. Biraz önceki cesaretine rağmen, şimdi biraz tedirgindi.

"Keeley! Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

Keeley sese doğru başını çevirince Maddie'in mutfaktan ona doğru geldiğini gördü.

"Lordu nerede bulabilirim?"

Maddie şaşırarak, "Avluda adamlarıyla beraber çalışıyor," dedi.

Bunu öğrenmek Keeley'i gülümsetti. "Teşekkür ederim!"

Tam köşeden dönerken Maddie arkasından bağırdı. "Lord çalışırken rahatsız edilmekten hiç hoşlanmaz."

"Öyledir, ben de evimde yatağımda uyurken rahatsız edil-

meyi sevmezdim," dedi kendi kendine. Ancak bu, lordun haydut gibi evine dalıp onu kaçırmasına engel olmamıştı.

Avluya açılan kapıya geldiğinde gördüğü manzarayla olduğu yerde donup kaldı. Bir sürü asker adeta küçük çaplı bir savaşta gibiydi. Kimi kılıç sallıyor, kimi ok atıyordu. Onların arasına dalmak gerçekten yürek istiyordu. O kadar çoktular ki çıkardıkları ses kulaklarını sağır edebilirdi.

Elleriyle kulaklarını kapatıp, lordu görmeye çalışarak avludan aşağı yürümeye başladı. Bir an gözlerinin önünden geçen kar tanesini görünce duraksadı. Kafasını yukarı kaldırınca karın yağdığını fark etti. Lordu bulmak için o kadar gerilmişti ki bunu fark etmemişti bile.

Titreyerek de olsa, aramaya devam etti. Önündeki etten duvarı geçer geçmez lordla yüz yüze geldi. Kardeşiyle birlikte adamların çalışmalarını izliyordu.

Caelen onu görür görmez kaşlarını çattı. Lord'un fark etmesi de çok uzun sürmedi.

"Bir şey mi oldu?" diye sordu. "Alaric'in durumu nasıl?"

"Alaric iyi. Yarası iyileşiyor, ateşi de normale döndü. Buraya Alaric'i konuşmak için gelmedim."

"Şu anda meşgulüm," dedi lord. "Her neyse daha sonra konuşalım."

Umursamaz bir şekilde arkasını döndü. Keeley ise sinirinden kuduruyordu.

"Hayır, lordum. Şimdi konuşmalıyız." Meydan okurcasına bir adım attı ve iyice duyulması için sesini yükseltti.

Ewan derin bir nefes alıp yavaşça arkasını döndü. Etraftaki hareketlilik de azalmıştı. Kılıçlar inmiş, adamlar Keeley'i izlemeye başlamıştı.

"Ne dedin sen?" diye sordu, alçak ama tehditkar bir tonla.

dzida75

Caelen hayretle Keeley'e bakıyordu. Bir yandan da kardeşinin bu saygısızlığa nasıl karşılık vereceğini merak ediyordu.

Keeley ise korkmaktan ziyade başını daha çok kaldırdı. Bacaklarının titremesini görmezden gelerek kendini bilmez halde cevap verdi. "Şimdi konuşmamız gerektiğini söyledim."

"Öyle mi? Anlat o zaman. Bütün herkesi meşgul edecek kadar önemli şey nedir? Bak hepimiz seni dinliyoruz. Utanma sakın!"

"Hayatımda hiçbir zaman utangaç biri olmadım," dedi cesurca. "Önemli olan konuya gelince de, benimle ilgili planlarınızı bilmek istiyorum. Kardeşinizi iyileştireyim, Leydi McCabe'in doğumunu yaptırayım diye beni evimden kaçırıp buraya getirdiniz. Ama artık esir gibi davranılmak istemiyorum. Sizin klanınızdaki yerim nedir bilmek istiyorum."

Ewan McCabe tek kaşını kaldırıp sessizce onu dinliyordu. "Sen hayatın boyunca hiç bu kadar saygı ve önem gördün mü? İnan bana, ben esirlerime özel oda ya da isteklerinin yerine getirmesi için hizmet vermiyorum. Esirlerimin ağırlandığı ayrı bir zindan var."

Ewan'ın sesindeki kızgınlığın onu korkutmasına izin vermeyecekti. Aksine ona daha dik bakıp iyice gerilmesine sebep oldu. "Buradaki yerimi tam olarak bilmek istiyorum, lordum. Daha sonra bambaşka bir şeyle karşılaşmak istemiyorum. Evimi ve güvende olduğum tek yeri terk etmek zorunda bırakıldım. Ben tek başıma yaşayıp, kendi kurallarımı kendim koymaya alışığım. Bu yüzden başkalarının kurallarına uymam kolay olmuyor."

Son söyledikleriyle o kadar ileri gitmişti ki Ewan sinirinden neredeyse patlayacaktı. Fakat herkesi şaşırtan bir şey

oldu. Bir anda kahkaha atmaya başladı. "Söylesene Keeley, sen benim karımla çok sık mı konuşuyorsun? Senin kafana bunları o mu yerleştiriyor?"

Bunun üzerine etrafındaki herkes gülmeye başladı. Caelen bile gülmemek için kendini zor tutmuş, yine de kıkırdamaları duyulmuştu.

Hayretler içinde onlara bakıyordu. "Neden Leydi McCabe sizinle konuşmamı söylesin ki? Bu sabah onu görmedim bile."

Ewan derin bir iç çekti ve omuzlarını düşürdü. "Tanrım, bunlar birdi iki oldu. Söylediğim her şeye karşı gelen iki kadın."

"Bu senin fikrindi," diye mırıldandı Caelen.

Ewan, arkasından gelen gülüşmeleri susturmak için elini kaldırdı. Keeley de endişeyle ona bakıyordu. Etraf sessizleşmiş, o ise iyice gerilmişti. Evinden zorla kaçırılması, daha da kötüsü bu esaretin ondan başka herkesi güldürmesi sinirlerini iyice bozmuştu.

Dişlerini sıkarak arkasını dönüp hızlı hızlı kaleye doğru yürümeye başladı. Alaric'in yanına gidip olup biteni ona anlatmak, tüm sinirinden kurtulmak ve rahatlamak istiyordu. Ama bu da kardeşleriyle arasını bozardı. Şu anda ihtiyacı olan en son şey de buydu.

Tam kaleye gelmişti ki arkasından bir elin omzunu tutmasıyla panikledi. Arkasına döndüğünde gördüğü şey vurmaya hazır yumruğunu sıkmış bir adamdı. Caelen'in gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmış, aniden Keeley'in bileğinden tutmuş ve başını da yana çevirmişti.

"Seni huysuz. Sakin ol!"

"Elini üzerimden çek," dedi kızgınca.

dzida75

"Keeley, seninle konuşacağım," dedi Ewan arkadan, sakin bir ses tonuyla.

Caelen'in arkasından bakınca Ewan'ı görmüştü. Bileğini kurtarıp bir adım geriledi.

"Her şeyi söylediğinizi sanıyordum, lordum."

"Hayır, ben öyle düşünmüyorum. İçeri gel. Kahvaltı yaparken konuşalım. Daha bir şey yemedin, değil mi? Genelde kahvaltıyı karımla yapardık ama şimdi hamile olduğu için daha geç uyanıyor."

Keeley başıyla onaylayıp Ewan'ın önden gitmesi için duraksadı. Caelen de Keeley'e son bir defa bakıp adamların yanma geri döndü.

Salona girdiklerinde bütün işler bitmişti. Mairin bile masada hazır bekliyordu. Ewan'ı görür görmez yüzü gülmeye başlamış, hemen ayağa kalkmıştı.

"Hayır, tatlım. Kalkma," dedi omzuna dokunarak. Sonra durup karısına kocaman gülümseyip onu, başından öpmesi Keeley'i duygulandırmıştı.

Ewan yerine otururken Keeley'e de karısının karşısına oturmasını işaret etti.

"Günaydın, Keeley," dedi Mairin gülümseyerek.

"Günaydın, Mairin."

"Alaric nasıl oldu?"

Onu rahatlatmak için gülümsedi. "Bu sabah daha iyi. Ateşi yok, ama birkaç gün daha yatmasını söyledim."

"Bunu duymak çok güzel, her şeyi sana borçluyuz, Keeley!" dedi Mairin.

Kadınlardan biri yemeklerini servis ederken Ewan boğazını temizleyerek Keeley'e baktı. "Buraya gelirken hoş şeyler olmasa da, en azından Mairin doğum yapana kadar

bizimle kalmanı istiyorum. Mairin benim her şeyim. Bu yüzden ona bir şey olmasına izin veremem."

"Eşinize olan ilginiz gerçekten hayranlık uyandırıyor, lordum. Eşiniz sizin gibi onu bu kadar düşünen birine sahip olduğu için çok şanslı."

"Cümlelerinden bir 'ama' seziyorum," dedi hemen Ewan.

"Sizden sadece buradaki yerimi garanti etmenizi istiyorum," diye cevap verdi Keeley. "Ben istediğim zaman gelip gidebilmeliyim."

Ewan arkasına yaslanıp uzun süre ona baktı. "Eğer sana bu serbestliği verirsem buradan kaçmayacağına söz veriyor musun?"

Keeley derin bir soluk aldı. Bir kez söz verdi mi ne olursa olsun onu yerine getirirdi. Bu da bütün kış boyunca McCabeler'le kalmak demekti. Alaric'e zaten çok yakındı böyle giderse iş daha da uzayacaktı.

Bir ara gözleri Mairin'e takıldı. Oldukça güzel ama bir o kadar da yorgun görünüyordu. Kocasına aşk dolu gözlerle bakıyordu. Lord da karısını gerçekten seviyor, ona bir şey olacak diye ödü kopuyordu. Keeley bu korkuyu aşıp Mairin'in çocuğunu sağlıklı bir şekilde doğurtursa, kendisi de en az onlar kadar mutlu olacaktı.

"Evet, söz veriyorum."

Ewan başını salladı. "Ayrıca bu serbestlikte de uyman gereken önemli birkaç kural var. Mesela yanında kimse olmadan kaleden ayrılmayacaksın. Etrafımız düşman dolu ve bizi her yerden vurmak için fırsat kolluyorlar."

"Tamam, bunlara uyabilirim."

"Peki, Keeley. Klanımda saygın bir yerin olacak. Seni

dzida75

buraya sadece Alaric ve çocuğumun doğumu için getirmiş olsam da şu bir gerçek ki burada bir doktora ihtiyacımız var ve Mairin doğum yaptıktan sonra da olacak. Senin bize yardımcı olmak isteyeceğini umuyorum. Eğer gerçekten bizimle olmayı istersen, sen de McCabeler'den biri gibi olacaksın. O zaman da istediğin her şeye sahip olursun."

Konuşmasında dürüst ve samimiydi. Yalan söyleyecek bir adama benzemiyordu. Hayır, gerçekten da onurlu bir adamdı. Bu konuda sahip olduğu her şeyine bahse girebilirdi.

"İstediklerinizi yapacağım, lordum," dedi, alçak bir sesle.

Mairin de heyecanla alkışladı. "Bu çok güzel bir haber. Kalede başka bir kadının daha olması çok iyi olacak. Belki, bazı tariflerinden bana da öğretirsin, Keeley.

"Sanki az kadın varmış gibi..." diye çıkıştı Ewan. "Zaten kaledeki bütün adamları fazlasıyla kullanıyorsunuz."

Mairin eliyle ağzını kapattı, ama Keley'e bakan gözleri sevinçle parlıyordu.

"Yemekten sonra Maddie'yle senin için hazırladığımız kıyafetleri göstereceğiz. Sonra da birlikte kalenin etrafında yürüyüşe çıkarız. Seni klanın geri kalanıyla tanıştırırım. Yeni bir doktorumuz olduğunu öğrenince herkes çok sevinecek," dedi Mairin.

Kelley de Mairin'in mutluluğuna gülümseyerek karşılık verdi. "Teşekkür ederim. Ben de memnun olurum."

Hafif bir şeyler atıştırdıktan sonra Ewan masadan kalktı. Eğilerek Mairin'in yanağından öptü. "Adamların yanına dönmeliyim. Keeley'le dolaşırken Gannon ve Cormac de sizinle gelecek, haberiniz olsun."

Ewan giderken Mairin arkasından gözlerini devirdi.

"Seni gördüm, Mairin," dedi Ewan.

Mairin gülümseyerek arkasından el salladı. "Biz çıkmadan Alaric'e bakmak ister misin?" diye sordu Keeley'e.

"Oldukça iyi," dedi hemen. "Odadan çıkarken keyfi yerindeydi. Gannon da yemesi için bir şeyler götürecekti. Dolaşıp geldikten sonra bakarım."

Mairin başını sallayıp ağır ağır oturduğu yerden kalktı. "Hadi gel, o zaman. Kalenin diğer kadınlarıyla seni tanıştırmak istiyorum."

dzida75

12

Kalenin etrafında ve dağın eteğine yayılmış evler arasındaki gezintileri boyunca Mairin hiç susmamıştı. Keeley'in dolaşmaktan başı dönmüş yine de yeni insanlarla tanışırken iyi görünmeye özen göstermişti.

Mairin onu tanıştırırken soyadını söylemiyordu. Bazıları içten ve sıcak karşılasa da çoğu insan ona şüpheyle bakmıştı.

Muhtemelen Keeley'den bir ya da iki yaş küçük olan Christina çok neşeli bir kızdı. Onu güler yüzle karşılaması, Keeley'i memnun etmişti.

Cormac ile Chritina arasındaki gizli bakışmalar Keeley'in gözünden kaçmamıştı. İkisi de ilgilenmiyormuş gibi davransa da gözlerini birbirlerinden alamıyorlardı.

Sonra kalenin arkasına doğru yöneldiler. Bir sürü çocuk toplanmış, yerde birikmiş küçük kar tepelerine tırmanmak için cebelleşiyorlardı. Kar dinmişti. Ancak Keeley kafasını

kaldırıp gökyüzüne baktığında bu durgunluğun uzun sürmeyeceğini anlamıştı.

Oğlanlardan biri Mairin'i görünce çocukları bırakıp onların yanına doğru koşmaya başladı.

"Anne!"

Hemen Mairin'in boynuna atlayıp birbirlerine sıkıca sarıldılar. Keeley merakla onları izliyordu. Mairin, bu yaşta bir çocuğu olamayacak kadar genç görünüyordu.

Çocuğun başını okşayıp gülerek Keeley'e baktı. "Crispen, seni Keeley'le tanıştırmak istiyorum. Hastalarımızı tedavi etmek için bir süre bizimle kalacak."

Keeley ciddi bir şekilde elini uzattı. "Seninle tanıştığıma çok sevindim, Crispen."

Başını kaldırıp dikkatle Keeley'e baktı. Çocuğun gözlerinde beliren endişe onu şaşırtmıştı.

"Doğumunda annemin yanında olacaksın, değil mi?"

Mairin için bu kadar endişelenmesi Keeley'i duygulandırmıştı. Çok tatlı bir çocuktu. Mairin'in yaptığı gibi içinden ona sıkıca sarılmak geldi.

"Evet, Crispen. Bu zamana kadar bir sürü bebek doğurttum ve annenin doğumunu da ben yaptıracağım."

O an gözlerindeki endişe yerini rahatlığa bırakmış, yüzünde geniş bir gülümseme belirivermişti. "Bu çok iyi. Babam ve ben onun için her şeyin en iyisini istiyoruz. Erkek mi kız mı bilmiyorum ama benim kardeşimi doğuracak o."

Keeley gülerek, "Evet, doğru. Peki, kardeşinin kız mı yoksa erkek mi olmasını istersin?" diye sordu.

Crispen burnunu kıvırıp arkadan onu çağıran çocuklara baktı. "Gretchen'e benzemediği sürece kız olmasında sorun yok. Ama oyun oynamak için erkek olsa daha iyi olur."

dzida75

Mairin kıkırdadı. "Gretchen'in farklı olduğunu daha önce konuşmuştuk, değil mi, tatlım? Hadi koş arkadaşlarının yanına. Keeley'le dolaşacağımız yerler var daha."

Crispen bir kez daha boynuna sarıldı. Sonra koşa koşa diğerlerinin yanına gitti. Mairin arkasından gülerek başını salladı. "Gretchen, bir gün dünyayı tek başına yöneteceğini düşünen, azimli bir kız. Crispen ve diğer erkeklerin belası. Savaş oyununda erkeklere yenilince inadına asker olacağım diye tutturuyor."

Keeley gülümseyerek Gretchen'a baktı. O sırada Gretchen erkeklerden birini yere yatırmış kollarını arkadan tutarak bas bas bağırtıyordu.

"Crispen, Ewan'ın ilk evliliğinden olan oğlu," diye açıkladı Mairin. "Crispen daha bebekken annesi ölmüş."

"Ama seni gerçekten önemsediği belli."

Mairin'in yüzünden ne kadar mutlu olduğu belliydi. "Şu anda kendi çocuğuma hamileyim ama Crispen benim ilk göz ağrım. Ben doğurmamış olsam da o benim her şeyim. Ewan'la evlenmemiz onun sayesinde oldu. Beni buraya o getirmişti."

Keeley oldukça duygusallaşmıştı. Hafifçe Mairin'in elini okşadı. "Sen çok şanslı bir kadınsın. Lord da seni gerçekten çok seviyor."

"Susalım, yoksa beni ağlatacaksın," dedi Mairin burnunu çekerek. "Bugünlerde en ufak şeyler için bile ağlıyorum. Ewan deli oluyor. Adamları bile ben ağlamayayım diye yaptığım hiçbir şeye seslerini çıkaramıyorlar."

Keeley içtenlikle ona güldü. "Bunu yaşayan tek kadın sen değilsin. Hamileyken bunları yaşayan bir sürü kadın tanıdım, özellikle de doğum yaklaştıkça."

Çocukların yanından uzaklaşıp tepeye doğru yürümeye devam ettiler. Cormac'le beraber kalenin etrafından dolaşıp avlunun yakınlarına gelmişlerdi. Keeley göz ucuyla etrafına bakındı. Bir sürü adam birbiriyle dövüşüyordu. Askerlerin normal hayatı buydu. Bir adam ailesini koruyabilmek için her zaman hazır bulunmak zorundaydı.

Tam o sırada gözleri askerlerden birine takıldı. Diğerleriyle çalışmıyordu. Elinde kılıcı da yoktu. Kenarda Lordun yanında durup diğer adamları izliyordu.

"Geri zekalı," diye mırıldandı.

"Ne dedin?" diye sordu Mairin, bir anda sinirlenmesine anlam veremeden.

Mairin ile Cormac'i görmezden gelerek hızlı hızlı avluya doğru inmeye başladı. Her adımda ona sövüyordu.

"Seni çokbilmiş, inatçı, aptal..."

Avluya öyle bir girişi vardı ki etrafındakilerin durup ona baktığını, bağıra bağıra konuştuğunu fark etmemişti. Ewan içinden sabır dileyerek başını gökyüzüne çevirdi. Alaric ise gülerek, Keeley'in gazabından kendini korumak istercesine kollarını önünde bağladı.

Keeley önüne gelip durunca, "Ne diyordun?" diye sordu gülerek.

"Sen ne yaptığını sanıyorsun," diye bağırdı. "Sana yatmanı söyledim. Odanda dinlenmen gerekiyordu. Bu soğukta dışarı çıkmamalıydın. Ayağa bile kalkmamalıydın. En önemli şeyleri bile dinlemezsen seni nasıl iyileştirebilirim?"

Caelen'in kıkırdaması Alaric'i daha çok sinirlendirmişti. Ona doğru sert bir bakış fırlattı.

"Sanırım bu senin sağduyudan mahrum olduğunu gös-

dzida75

teriyor," dedi Caelen. "Açıkçası ona bu serbestliği ben vermedim. Gerçekten zeki bir kadınmış."

Alaric ona doğru dönüp yumruğunu kaldırmıştı ki Keeley hemen bileğinden tutup yüzünü kendisine çevirdi. Sonra Caelen ve Ewan'a dik dik baktı.

"Siz de sağduyu konusunda en az onun kadar suçlusunuz. Dışarı çıktığını görünce neden odasına gitmesini söylemiyorsunuz?"

"Bebek gibi onu koruyacak değiliz," diyerek sesini yükseltti Ewan. "Şu hakaretlerine bir an önce son versen çok iyi olur."

"Bunun bebek olmakla alakası yok. Bu adamın kendini düşünmediği belli, ama sizin kurallarınızı uygulatmanız gerekirdi. Siz Lord değil misiniz? Diğer adamlarınızdan birinin hasta yatağından kalkıp sağlığını tehlikeye atmasına izin verir miydiniz? Sonra bir savaşta yenildiğinizde, kaleyi korumak için yanınızda yer almadığında yine bebek gibi onunla ilgilenecek değildik ya, bu yüzden öldü diyebilecek misiniz?"

"Kız haklı," dedi Caelen. Kendini yine göstermişti. "Ayrıca ben de bir şey söylemek istiyorum, sendeki de tam bir deli cesareti."

Ewan öfkeyle bağırdı. Klanının önünde bir kadın tarafından böylesine aşağılanmak hiç hoşuna gitmemişti. O sırada Mairin'le Cormac ancak yanlarına gelebilmişlerdi. Karısını görmek bile Ewan'ın sinirini hafifletmedi.

"Mairin, bu soğukta dışarda olmamalısın," dedi sert bir şekilde.

Keeley tekrar konuşmaya başladı. "Tabii, sağlığı yerinde karınızın üşümesinden korkarken, ateşi daha yeni geçmiş

ve iyileşmesi için yerinden kalkmaması gereken kardeşinize hiçbir şey demiyorsunuz."

"Tanrım, aklımı koru," diye mırıldandı Ewan.

Keeley hemen Alaric'e döndü. "Kendini öldürmek mi istiyorsun? İyileşmeye niyetin yok mu?" Hafifçe göğsüne vurup doğrudan gözlerinin içine bakabilmek için ayak parmaklarının üzerine dikeldi. "Eğer o dikişleri patlatırsan onlarla tekrar uğraşamam. Kan kaybından ölürsün. Yaran da gittikçe iltihaplanır. O zaman sakın benden yardım isteme, seni inatçı, sinir bozucu şey."

Alaric onu sakinleştirmek için yavaşça omuzlarına dokundu. "Keeley, lütfen. Biraz sakin ol. Kendimi çok iyi hissediyorum. Evet, yaram hâlâ acıyor, tam olarak iyileşmediğimi de biliyorum. Ama biraz daha odada kapalı kalsaydım delirecektim. Bu yüzden temiz hava almak istedim."

"Tamam artık yeterince temiz hava aldın," diye çıkıştı Ewan. "Bir an önce odana geri dön de biz de huzura kavuşalım." Gözleriyle Mairin ve Keeley'e de aynı şeyleri ima etmişti. "Siz ikiniz, hemen içeri giriyorsunuz. Dolaşmanıza izin verirken her yeri kastetmemiştim, Mairin."

Mairin kocasının azarına karşın gülümsedi, ona kızmış gibi görünmüyordu.

"Ve sen!" dedi Keeley, şimdi de Alaric'in yanında duran Gannon'ı azarlamaya hazırlanıyordu. "Senin işin Alaric'in aptalca bir şey yapmasına engel olmak değil mi?"

Gannon hayretle bakakalmış ama ağzından tek bir kelime çıkmamıştı. Çaresizce Ewan'a bakmış ama o da başını sallamakla yetinmişti.

Daha sonra Keeley aceleyle Alaric'in koluna girip kalenin merdivenlerine doğru çekti onu. Onun bu halleri

dzida75

Alaric'in oldukça hoşuna gidiyordu. Bu yüzden de içeri girip merdivenleri çıkana kadar tek kelime etmeden onu dinledi.

Odaya gelene kadar durmadan kendisine dikkat etmesi gerektiğini anlattı. Başka türlü nasıl bu kadar ciddi bir yarayı iyileştirebilirdi ki? Ufak tefek bir şey değildi. Biraz daha derin bir kesik olsaydı şimdiye kadar çoktan ölmüştü. Yanına gelene kadar bile kan kaybından neredeyse ölecekti.

Odaya girer girmez Keeley hemen kapıyı kapattı.

"Sen delisin," dedi. "Kesinlikle, düpedüz bir delisin. Şimdi hemen şu botlarını çıkaralım. Hangi akla hizmet bunları giyersin? Hiç mi canın acımadı? Bir de şu gömleğin."

Alaric yavaşça yatağın kenarına oturdu, ayağını ona doğru uzattı.

"Şimdi de botlarını çıkarmamı istiyorsun. Sen giydin. Gayet de güzel çıkarabilirsin."

"Şimdiye kadar biri sana ne kadar hoş, baştan çıkarıcı ve dayanılmaz bir ağzın olduğun söyledi mi?"

Keeley duraksayıp saf saf ona baktı. "Benim... Sen... Ne?" Heyecandan yine kekeledi.

Yine Alaric'i çok güldürmüş, yanağında beliren küçük gamzesi bile onu baştan çıkarmaya yetmişti. Tanrım, bu adamın cazibesine karşı koymak çok zordu.

"Buraya gel," dedi, parmaklarıyla onu çağırarak.

O kadar heyecanlıydı ki itiraz etmeden yanına gidip tam önünde durdu.

"Bu daha iyi," diye fısıldadı. "Biraz daha yaklaş."

Kollarını beline dolayıp onu kendine doğru çekti. Nefesi

Keeley'in göğüslerine çarpıyordu. Nefesinden etkilendikleri belliydi. Elbisesinin altında hemen dikleşmişler, alevlerin ortasında kalmış gibi yanmaya başlamışlardı.

"Beni görmezden gelemezsin, ben burada yokmuşum gibi davranamazsın," dedi Alaric. "Bana engel olamazsın."

Keeley ellerini onun sağlam omuzlarına koymuş, afallamış bir halde ona bakıyordu. "Bu yüzden mi odandan çıktın?"

"Benimle tekrar ilgilenmeni sağlayacak tek yol buydu," dedi yavaşça. "Sence dışarıda dondurucu bir soğuk varken bu botları giyip çıkmamın sebebi sadece hava almak olabilir miydi? Haklıydın, bu botların içinde az daha ölecektim."

Kalbinde bir şeyler hareket ediyor gibiydi. Kendine gelmek için hafifçe başım salladı. "Benim sabrımı zorluyorsun, asker. Bu sabah yapmam gereken bir sürü şey var. Önce Ewan'la konuştum, sonra da Mairin'le etrafta dolaşmaya çıktık. Hizmet edeceğim insanlarla tanışmam önemli."

"Senin önceliğin benim. Senin uzakta olman hoşuma gitmiyor. İçime çektiğim hava kadar önemli oldun. Bir daha böyle bir şey yapma. Tek başıma kalınca aklıma hiç iyi şeyler gelmiyor."

Keeley derin bir nefese aldı. "Peki, kimse sana ne kadar şımarık olduğunu söylemedi mi?"

"Kesin söylemişlerdir, ama kim ve ne zaman hiç hatırlamıyorum."

"Sana gerektiği gibi bakacağım, asker. Seni iyileştirmekten başka çarem yok ama bu düşüncesiz hareketlerin seni bir gün öldürecek."

dzida75

Zaferle parlayan gözleri ona baktıkça Keeley'in heyecanını daha artıyordu. Bir koluyla onu belinden sıkıca kavrarken diğer eliyle ensesinden tuttu. Başını kendine doğru iyice yaklaştırarak onu dudaklarından öptü.

"Biliyorum, seni bir daha öpmememi söylemiştin. Ama ben de seni bir konuda uyarmalıyım, kurallara uymakta pek başarılı değilimdir."

13

Bir anlık duraksamadan sonra Alaric onun da istediğini fark edip Keeley'i iyice kendine çekti. Dudakları birbirine kenetlenmiş, aralarındaki mesafe yok olmuştu. Önce dudaklarının üzerinde hiç hareket etmeden, sadece onları emerek tadına varmaya çalıştı. Sorasında dudaklarından daha derine gitmek istercesine daha sert öpmeye başladı ki ikisinin de o an nefesi kesilmişti.

Alaric onun nefesini içine çekiyor, bütün damarlarında dolaştırıp sonra geri veriyordu. Hava yerine onu soluyor, içine çektikçe kendi canından bir parça gibi oluyordu.

Keeley hafif, narin elleriyle omuzlarından boynuna doğru süzüldü. Bilerek ya da bilmeyerek Alaric'i iyice kendine doğru çekti. Onunla öpüşürken tek bir zerresinden bile mahrum kalmak istemiyor, bu güçlü askerin ateşiyle adeta yanıyordu.

Diliyle üst dudağında gezindikten sonra ağzının derinlerine doğru daldı. Onun da diliyle yavaşça karşılık verme-

dzida75

siyle tamamen birbirlerine dolandılar. İlk başta çocukça bir oyun gibi görünse de gittikçe artan, daha fazlasını bekleyen ve engellenemeyen bir arzuya dönüşmüştü.

Elleriyle usul usul yüzünü okşayıp parmaklarıyla saçlarının arasına daldı. Fark etmeden sertleşiyor, daha sıkı tutuyordu. O an ellerinin arasından kaçıp gitmesine kesinlikle izin veremezdi.

Ağzının içindeyken ona tamamen sahip olmuş gibi hissetti. Diliyle daha derinlere inip penisiyle de adeta neler yapmak istediğini söylüyordu. Ağzı bu kadar sıcak ve ıslakken, kendini cennette gibi hissediyorken gerilmiş vajinasının onu kavrayıp ateşiyle daha derinlerine davet ettiğini hayal ediyordu.

Kendine hakim olmalıydı. Ona bu kadar yakınken bununla yetinmek çok zor olacaktı. Hemen oracıkta onu yatırıp istediği her şeyi yapabilirdi. Ama bu şekilde olmayacaktı. Keeley daha fazlasını, gerçekten önemsenmeyi hak ediyordu. Ne kadar güzel olduğunu duymalı, onu dünyadaki tek erkek gibi hissettirdiğini bilmeliydi. Bu yüzden yapacağı en son şey bu işi aceleye getirmek olurdu.

Dudaklarını ondan ayırdığında kalbi yerinden fırlayacak gibi atıyordu.

"Ne yaptın bana böyle," diye fısıldadı, kelimeler gerilen boğazından zorla çıkmış gibiydi.

Sanki avuç dolusu cam parçası yutmuştu. Derisi gerilmiş, vücudu ağırlaşmıştı. Penisi pantolonunu delip o an çıkmaya hazır gibiydi, yarası ise ateşten kavruluyordu. Yine de içine çektiği her nefeste onu biraz daha arzuluyordu.

Bu Alaric değildi. Kendini bağımlı gibi hissediyordu. Hayır, gibisi fazla, tam anlamıyla onun bağımlısı olmuştu. Yanından ayrılıp geri gelmediği zamanlarda delirecek gibi oluyordu. Bu gün de öyle olmuştu. Acıdan terler döküp küfür ede ede yatağından kalkmıştı. Pencereye doğru gidip bir yandan dışarı bakarken bir yandan da kapıyı dinliyordu. Keeley'in yavaş adımlarını duymak için çok beklemişti.

En sonunda da daha fazla dayanamayıp kendini hücresinden dışarı attı. O yokken kapalı yerde nefes almak imkansızdı. Yokluğunun verdiği işkenceden ancak böyle kurtulabilecekti. Bu duruma acilen bir son vermesi gerekiyordu.

Keeley ona adeta erkekliğini unutturmuştu. Kendini ispatlamaya çalışan korkak bir çocuğa dönüşmüştü.

"Böyle devam edemeyiz," diye fısıldadı Keeley. "Lütfen, Alaric. Seninle ilgili hiçbir şeye engel olamıyorum."

Bakışlarından duygularının karmakarışık olduğu kolayca anlaşılıyordu. Pişmanlık, arzu. Gözlerinin kahvesini çevreleyen altın rengi tüm çekiciliğiyle parlıyordu ama içindeki şaşkınlığı gizlemeye yetmiyordu bu.

Bunlar duymak istediği sözlerdi ama sesindeki bu korku hoşuna gitmemişti. Dokunsalar ağlayacak haldeydi. Alaric onun bu haline daha fazla dayanamayıp, Keeley'i kolları arasına alıp sıkıca sarıldı. Onu böyle üzen, ağlatan, kaderine, olanlara, her şeye lanet etti.

"Özür dilerim, Keeley. Sana dokunmaktan kendimi alamıyorum. Henüz bırakmaya hazır olmadığım bir bağımlılık sanki bu. Söylediğin her şeyde haklısın, seni anlıyorum. Ama sonra sen bana bakıyorsun, ben sana bakıyorum ve bütün her şey bu pencereden uçup gidiyor. Bildiğim tek bir şey varsa, sana dokunamadığım, seni öpemediğim zamanlarda delirecek gibi olduğum."

dzida75

Yüzünü avuçlarının arasına alıp gözlerine hüzünle bakması boğazını düğümlemişti. "Söylediklerin o kadar güzel ve kulağa o kadar hoş geliyor ki... Kalbim hızlanıyor, ruhum okşanıyor. Ama sonra bu duyguların benim için ne kadar imkansız olduğunun farkına varıyorum. Hiçbir zaman bana ait olmayacaksın, asker. Ben de a... Bunu uzatmak bize sadece acı verir."

"Kısa da olsa beraber olamayacağımızı kabul edemem, etmeyeceğim," diye fısıldadı. "Hiç olmazsa bir süre denememiz daha iyi değil mi? Ömür boyu sürecek pişmanlık yerine şimdi denemek istemez misin?"

"Tıpkı bir yara gibi... Verdiği acıyı çekmektense kesip hemen ondan kurtulmak gerekir."

Ses tonundaki kendine güven karşısında Alaric çaresiz kalıp gözlerini kapattı. Söylediği her şeyin farkındaydı. Evet, kulağa da mantıklı geliyordu bunlar. Ama Alaric onunla aynı fikirde değildi. Hiç olmazsa bir süre onunla olmayı tercih ederdi. Bir yolunu bulup Keeley'i de buna ikna edecekti.

Yavaşça kollarını açtı. "Gitmene izin vereceğim... Şimdilik... Seni sıkmak istemiyorum. En son istediğim şey seni üzmek. Daha çok beni azarlamanı ya da gülerek bana emirler vermeni tercih ederim. Kısacası gül, Keeley. Benim için gül."

Dudaklarının kenarları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı ama gözlerindeki hüznü hâlâ görebiliyordu. Bu tam bir delilikti. Bu zamana kadar istediği her şeyi elde etmişti. Bir kadın tarafından ise hiç reddedilmemişti. Ama Keeley... Keeley farklıydı. Sabredip onu kendine aşık edecekti. Şimdilik kendini geri çekip onun da istemesini bekleyecekti. Kendini tamamen ona teslim edecekti.

"Eğer gereken her şeyi konuştuysak, şimdi yatabilirsin," dedi neşeli bir şekilde. Yüzündeki gerginlik kaybolmuştu.

Uzun uzun güzel yüzüne ve yüzündeki donuk ifadeye baktı. Ancak gerçek gözlerine yansımıştı. Gözler asla yalan söylemezdi.

"Tamam, doktor. Hemen yatıyorum. Gerçekten çok yorulmuşum."

Yavaşça sırtüstü yatıp başını yastığa koydu. Kaslarının gevşemesiyle gözlerini kapattı. Sonra onun sıcak nefesini ve yumuşak dudaklarını alnında hissetti.

"O zaman uyu, asker," diye fısıldadı. "Uyandığında burada olacağım."

Gülümseyerek kendini uykuya bıraktı. Keeley'in sözleri içini rahatlatmaya yetmişti.

dzida75

14

Keeley'e bu derece yakınken aklını kaybetmekten korkuyordu. Her zaman aralarına belli bir mesafe koysa da en azından onunla aynı odada olmak, salonda aynı masada yemek yemek bile beynini uyuşturmaya yetiyordu.

Yarası birkaç gün içinde iyileşmiş, tabii Keeley de bu süre içinde aralarındaki duvarı iyice kalınlaştırmıştı. İyileştikçe yanına daha nadir uğramaya, artık onunla daha az vakit geçirmeye başlamıştı.

En sonunda dayanamayıp odadan çıkmaya karar vermiş, yarası da böylelikle daha çabuk iyileşmek zorunda kalmıştı. Onun gelmesini beklemektense dışarıda olup her dakika onu takip etmek daha iyi olacaktı.

Kendini iyi hissetmiyor, yarası ise hâlâ acı veriyordu. Özellikle ani bir hareket yaptığında yan tarafına dayanılmaz bir ağrı saplanıyordu. Yine de bu dört duvar arasından bir an önce kurtulmanın yollarını aramıştı.

Şimdi de kardeşleriyle oturmuş bir taraftan onları din-

lemeye çalışırken, diğer taraftan Mairin'in çocuğu için kıyafet diken, salonun diğer köşesinde şöminenin önünde oturan kadınları izliyordu.

Dışarıda yağan kar küçük küçük tepeler oluşturmuştu. Gece boyunca bunlar daha da yükseleceğe benziyordu. Dışarıda kimse kalmamış herkes evine girmişti. Adamlar içip savaşlardan, anlaşmalardan, en çok da hepsinin ortak düşmanı olan Duncan Cameron'dan bahsediyordu.

Fakat Alaric hiçbirini duymuyor, gözlerini dikmiş Keeley'in gülüşünü ve kadınlarla konuşurken gözlerindeki ışığı seyrediyordu.

Ewan da ara sıra Mairin'in olduğu tarafa bakıyordu. Mairin'le bakışmaları Alaric'in gözünden kaçmamıştı. O an Ewan'ın sahip olduğu şeyleri düşününce onu gerçekten kıskanıyordu. Masada otururken onların birbirlerine olan aşklarına, ilgilerine şahit olmak Alaric'in içini acıtmıştı.

"Kendine gel, Alaric."

Caelen'in düşüncelerinin ortasına dalmasıyla hemen kendine geldi.

"Lanet olsun, ne istiyorsun?"

"Biraz saygı göster. Burada önemli şeyler konuşuyoruz ama sen gözlerini dikmiş sadece şu lanet kadına bakıyorsun."

Alaric sinirle yumruğunu sıkmış ancak kendini tutup Caelen'in azarına karşılık vermemişti.

Kardeşleri arasındaki bu gerginlik Ewan'ı da kızdırmıştı. "Lord McDonald'dan bir mektup aldığımı söylüyordum. Yolda başına gelenler için üzüldüklerini yazmış. Bir an önce bu anlaşmanın olmasını istiyor. O da Cameron'ın her an topraklarına saldırmasından korkuyor. Diğer kom-

dzida75

şular da oldukça huzursuzlarmış. Hepsi Cameron'ın saldırıya geçmesinden korkuyor. Bir an önce desteğimizi bekliyorlar."

Alaric kardeşini dikkatle dinliyor, Ewan'ın her cümlesinde göğsü biraz daha sıkışıyordu.

"Bize katılmak için baharı bekleyip, düğün tarihini öne çekmek istiyor. Ayrıca Mairin'in doğumu bu kadar yaklaşmışken buradan ayrılmayacağımı bildiğinden bebek doğduktan sonra Rionna'yla buraya gelip düğünü burada yapmayı teklif etti."

Alaric ani bir tepki vermemek için kendini zorluyordu. Kalp atışları o kadar hızlanmıştı ki oturduğu yerde vücudunun sallandığını hissedebiliyordu. Keeley'e bakamıyor, klanının geleceği onun ellerindeyken ne yapacağını düşünemiyordu.

"Alaric? Sen ne diyorsun?"

"Buraya gelmek istemesi daha iyi," dedi sakince. "Şu anda ne kaleyi korumasız bırakabiliriz ne de benim için bir sürü adam ayarlayabiliriz. Zaten bir düzine iyi adamı kaybettik."

Ewan düşünceli bir şekilde Alaric'e baktı. "Yani hâlâ bu evliliği istiyorsun?"

"Farklı düşünmene sebep olacak hiçbir şey demedim."

"Konu söyleyip söylememen değil," dedi Ewan sessizce ve bakışlarını Alaric'ten arka tarafta oturan Keeley'e kaydırdı. "Onu istediğini biliyorum."

Alaric, Ewan'ın baktığı yere dönmek istemedi. "İstediğim şey çok mantıksız. Bu evlilik olacak, sözümden geri dönmeyeceğim."

Ewan'ın yüzüne bir anlık hüzün çökse de ifadesini he-

men değiştirip kardeşlerine baktı. "Her şey halloldu o zaman. McDonaldlar'a mektup yazıp onları doğumdan sonra beklediğimizi söyleyeceğim. Muhtemelen de sen ve yeni gelinimiz kışı burada geçireceğe benziyor. McDonaldların yolculuğu da bayağı zor geçecek. Karlar eriyene kadar geri dönmeleri çok riskli olur."

Rionna ile evli olduğunu düşündükçe midesine ağrılar saplanıyordu Alaric'in. Burada olması, karı koca gibi yaşamaları ve tüm bunların yanında her gün Keeley'i görmek işkencelerin en büyüğü olacaktı.

"Mairin doğum yapar yapmaz onu hemen göndereceğim," diye fısıldadı Ewan.

Alaric hemen başını kaldırdı. "Hayır, kışın ortasında, gidecek bir yeri olmadan öylece yollayamazsın. Onu koruyacağıma yemin ettim. Bana söz ver, burada istediği kadar kalmasına izin vereceksin."

Ewan derin bir nefes alıp, "Peki, söz veriyorum," dedi.

"Boşuna kendine acı çektiriyorsun, kardeşim," dedi Caelen. "Onunla da birlikte ol. Böylece kendini bu aptal bağımlılıktan kurtarırsın. McDonaldlar gelene kadar istediğini yaparsın, zaten sonra da kendin istemezsin."

Alaric, umutsuz gözlerle kardeşine baktı. "Olmaz, Caelen. Ben ondan hiç kurtulamayacağımı düşünüyorum. Çok yoğun, çok farklı bir şey. Bu yüzden onu kullanamam. Benim saygımı her şeyden daha çok hak ediyor. O benim hayatımı kurtardı."

Caelen söylediklerini onaylamamıştı ama onunla daha fazla tartışmayacaktı. İçkisinin geri kalanını içip şöminede yanan ateşe bakarken kendi kendine söylenmeye devam etti.

dzida75

Odanın diğer ucunda oturan Mairin ayağa kalktı, elini beline koydu. Ne kadar yorgun olduğu Ewan'ın gözünden kaçmamıştı. Onu görünce hemen yerinden kalktı. Aceleyle karısının yanına gidip kulağına bir şeyler söyledi. Mairin sadece gülümsemişti. Sonra Ewan'la beraber odalarına çıkan merdivene doğru yürüdüler.

Alaric kalan içkisini eline alıp içinde ne kadar kaldığına baktı. Sonra daha fazlasını midesinin almayacağını düşünüp bardağı geri bıraktı.

"Seni bu halde görmekten nefret ediyorum," dedi Caelen. "Git seni isteyen kadınlardan biriyle yat da gör onu nasıl unutuyorsun. Bir kadının seni böyle etkilemesine izin vermek hiç sana göre bir şey değil."

Alaric belli belirsiz gülerek, "Anlaşılan o ki benim Keeley'i istediğim gibi sen bu zamana kadar kimseyi istemedin."

Caelen'in yüzü asılmış, Alaric o an nasıl bir pot kırdığının farkına varmıştı. Yıllar önce Caelen de bir kadına körü körüne bağlanmış, açık açık ona aşkını ilan etmişti. Kadın ise Duncan Cameron'la işbirliği yapınca her şeylerini, Ewan'ın karısını ve babalarını kaybetmişlerdi. O zamandan beri Caelen bir daha kimseye bu kadar bağlanmamaya yemin etmişti. Hatta Alaric onun bir kadınla yatıp yatmadığına bile emin değildi. Yatıyorsa bile bunu herkesten saklıyordu.

"Özür dilerim, bunu demek istememiştim," diyerek durumu toparlamaya çalıştı.

Caelen yavaşça bardağını ağzına götürdü, gözlerini ateşten ayırmadan konuştu. "Önemli değil. Benim hatalarım sana da ders olsun ki şehvet yüzünden bir kadına böylesine teslim olma."

"Bütün kadınlar aynı değil. Baksana Mairin'e. Ewan'ı nasıl da önemsiyor. Gerçekten sadık biri ama kendi bildiğinden de şaşmıyor. Crispen için de iyi bir anne ve Ewan'ı çok seviyor."

"Mairin diğer kadınlardan çok üstün," dedi Caelen. Hâlâ Alaric'i vazgeçirmeye çalışıyordu. "Ewan çok şanslı. Erkeklerin çoğu ömür boyu arasa da Mairin gibi eşini ve klanını kendinden fazla düşünen bir kadın bulamaz."

"Ama Keeley de bana kötü hiçbir şey yapmadı. Onu böyle kullanırsam benim hakkımda ne düşünür? Evinden zorla buraya getirilip tanımadığı insanlarla yaşamaya mecbur kalmasına rağmen benim için canla başla uğraştı."

Caelen oldukça sıkılmıştı. "Anlaşılan sen kendini çok kaptırmışsın. Söylediğim hiçbir şey seni vazgeçirmeyecek. Beni dinle, kardeşim. O kadından uzak dur. Kış bitmeden evlenmiş olacaksın. İnan bana başka bir kadınla olman sana iyi gelecek. Çok kritik bir zamandayız. Bu yüzden McDonaldlar'ı geri çeviremeyiz. Duncan Cameron'ı yeryüzünden silmek için güçlü bir birlik kurmalıyız. Ne kadar güçlü olursak olalım Mairin'in doğumu bu kadar yakınken onunla tek başımıza savaşamayız. Ancak Neamh Alainn'in vârisi doğduğu zaman etrafımızdaki tehlikelerle mücadele edebiliriz. Gerçekten etkili bir güç olmamız için komşu klanların da desteğine ihtiyacımız olacak. Ayrıca sadece Duncan'la da karşılaşmayabiliriz. Malcom da ayrı bir tehdit, David'i tahttan indirsin diye Duncan onunla birleşebilir."

Alaric, kardeşinin onu şımarık bir çocuk olarak görüp sürekli konuşmasına ve tavsiyelerde bulunmasına çok sinir-

dzida75

lenmişti. "Neler olacağını anlatmana gerek yok, Caelen. Rionna McDonald'la evlenmenin ne demek olduğunu ben de biliyorum. Üzerime düşeni yapacağımı da söyledim. Daha fazla üzerime gelme."

Caelen başını salladı. "Peki, özür dilerim. Bir daha bu konuları açmayacağım."

"İyi olur," dedi Alaric dişlerini sıkarak.

Elini aldığı içki bardağını bir dikişte midesine indirmesiyle karnına ani bir sancı girdi. O kadar çok içmişti ki başı ağrıdan çatlıyordu. Daha fazla dayanamayıp Keeley'e baktı. O da yavaşça başını Alaric'e doğru çevirmişti.

Bakışlarını birbirlerinden ayıramıyorlardı. Keeley, avcıya yakalanmış dişi bir geyik gibi donup kalmıştı. Büyük ve etkileyici gözleri vardı. Alaric o an bilmesini istemediği her şeyi gözlerinden okumuştu. Aynı özlemi hissetmişti. Yine aynı arzu, aynı pişmanlık...

Sonunda bakışlarını ondan uzaklaştırıp lanetler okudu. Sonra bardağını kaldırıp kadınlardan biraz daha içki istedi.

Onunla göz göze gelince yeterince içmediğini fark etmişti. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Belki o zaman karnından başlayıp göğsüne yayılan ve nefesini kesen bu ağrıdan kurtulabilirdi.

Belki de onu unuturdu.

15

Keeley, üzerine kalınca bir kürk alarak karlı havada Maddie'nin evine doğru yola çıktı. Biriken küçük kar tepelerinden yansıyan öğlen güneşi gözlerini kamaştırıyordu.

Mairin, lord izin vermediği için kalede kalmak zorundaydı ve bu durumdan da hiç hoşnut değildi. Keeley de, arkadaşına ihanet ediyormuş gibi hissetse de, bu durumda lordla aynı fikirdeydi. Ewan da bu karlı havada en çok Mairin'in kayıp düşmesinden korkuyordu. Bebek yüzünden iyice ağırlaşmış, dengesini sağlamakta güçlük çekiyordu. Merdivenlerden bile iki kez düşmek üzereyken Cormac sayesinde ucuz atlatmıştı.

Sonunda yanında kimse yokken merdivenlerden inip çıkması yasaklandı. Dört duvar arasında durmaktan kafayı yememek için de Keeley'i, Maddie ve Christina'yı çağırması için göndermişti. Bu da Keeley'in hoşuna gitmişti. Çünkü kadınlarla ve Mairin'le vakit geçirmek ona da keyif veriyordu. Bir gece hep birlikte şöminenin önünde oturup sohbet

dzida75

etmiş ve el işi yapmışlar, en çok da Christina'nın Cormac'e olan ilgisini konuşmuşlardı. Neyse ki Keeley ile Alaric arasında olanları kimse fark etmemişti. Etmiş olsalar bile henüz kimse dile getirmediği için Keeley şimdilik rahattı.

Cormac de o gece salonda kalıp diğer adamlarla içmek için bin bir türlü bahane uydurmuştu. Ama bütün gece gözünü Christina'dan ayırmamıştı. Kedi ve fare gibi sürekli birbirlerine kaçamak bakışlar atmaları Keeley'i çok eğlendirmişti. O ve Alaric'in yaptığı gibi birbirlerine açılmamışlardı ama onların ilişkilerinin sonunda da ne kalp kırıklığı ne de pişmanlık olacaktı.

Maddie'nin evinin önüne gelip kapıyı çaldı. Kapının açılmasıyla içeriden gelen sıcak havayı önce donmuş parmaklarında hissetti. Maddie onu görünce çok şaşırmıştı. "Keeley! Dışarıda durma. İçeri gel, ısın biraz."

"Teşekkür ederim," dedi Keeley. Hemen şöminenin yanına geldi.

"Bu soğukta hangi rüzgar attı seni buraya?"

Keeley gülümsedi. "Mairin delirmek üzere. Christina'yla seni yanına çağırıyor. Lord kalenin sınırlarından dışarı çıkmasını yasakladı."

"En iyisini yapmış," dedi Maddie, lordun yaptığını desteklercesine. "Bu karlı, buzlu havada yürüyebilmesi çok zor, düşüp bebeğe zarar verebilir."

"Hiç itiraz etmedi ama pek mutlu değil. Bu yüzden eğer işin yoksa seni yanında görmek istiyor."

"Tabii ki yok. Dur hemen üzerime bir şeyler alıp botlarımı giyeyim ve çıkalım. Christina'yı da yoldan geçerken alırız."

Birkaç dakika içinde ikisi de pelerinlerine sıkıca sarılıp sert rüzgara çıktılar.

"Kış için bütün ihtiyaçlarını karşıladın mı?" diye sordu Maddie, Christina'nın evine doğru yürürken.

Keeley başını iki yana salladı. "Hayır, bulmam gereken birkaç tane daha ot var. Karın altına bakmam lazım, neyse ki hangi ağaçların altında bulacağımı biliyorum. Şimdi hava soğudukça öksürük ve göğüs ağrısıyla gelen çok olur. Ağrı kesici ve öksürüğe iyi gelen bir ilaç hazırlayacağım. Kışın işimize yarar."

"Bunları ne zaman toplayacaksın?"

Keeley umutsuzca gülümsedi. "Kar ve rüzgar durmadıkça toplamamın imkanı yok. Hava çok soğuk."

"Doğru, haklısın. Ama sana yardım etmesi için yanına mutlaka bir iki kişi al. Tek başına yapabileceğin bir şey değil bu."

"Aynı lord gibi konuştun," diye takıldı ona Keeley.

Christina'nın evine gelmişlerdi. Maddie durup kapıyı çaldı. "Lord zeki bir adamdır. Onunla karşılaştırılmak bile onur verici."

Keeley gözlerini devirdi. "Küçük düşürücü bir şey söylemedim zaten."

Christina'nın, kapıyı açıp Keeley ve Maddie'yi karşısında görünce sevinçten yüzü gülmeye başladı. Mairin onu da kaleye çağırdığını duyunca hemen onlara katıldı.

"Annemi çok seviyorum," diye başladı yola çıkar çıkmaz. "Ama Tanrı biliyor ya bazen beni çıldırtıyor. Evde onunla çok uzun süre kalamıyorum."

Maddie kıkırdayarak, "Havadan şikayet edip duruyor, tahmin edebiliyorum," dedi.

"Ne zaman şikayet etmiyor ki?" dedi Christina, çok bunalmıştı. "Havadan şikayetçi olmasa, babamdan şikayetçi

dzida75

ya da benden. Hiç olmadı kendi kafasından bir şey uyduruyor. Biraz daha gelmeseydiniz çığlık atacaktım."

Keeley gülümseyerek genç kadının elinden tuttu. "Eminim Cormac'i tekrar görebileceğin hiç aklına gelmemiştir."

Christina'nın hemen yüzü kızarmış, Maddie ise bir kahkaha koparmıştı.

"Sizce beni öpmeye çalışır mı?" diye sordu Christina, iç geçirerek.

Maddie daha fazla gülmemek için kendini zor tutuyordu. "Bana kalırsa o seni öpmeye çalışmasa da sen önce davranıp onu öpmelisin."

Christina'nın gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmıştı. "Ah, ben yapamam. Neden yapayım... Beni şey gibi düşünecek... Şey gibi..." dedi telaşla, ne söyleyeceğini bilemiyor, aklından geçenleri dile getiremiyordu.

"Bahse girerim o bunları çoktan düşünüyordur," dedi Maddie. "Bazı erkekler yönlendirilmeye ihtiyaç duyar. Kaçamak bir öpücük insanı fahişe yapmaz. Annenin söylediklerini bir kenara bırak artık."

"Maddie'yle aynı fikirdeyim," dedi Keeley.

"Sen yaptın mı?" diye sordu Keeley'e. Bu arada kaleye girmişler, içerinin sıcak havası onları karşılamıştı. "Sen hiç... birisini öptün mü?" Kimsenin duymadığından emin olmak için sessiz bir şekilde konuşuyordu. "Yani hiç birisiyle öpüştün mü?"

"Evet," dedi Keeley yavaşça. "Öptüm ve öpüldüm. Bu utanılacak bir şey değil, Christina. Sana karşılık vermese bile Cormac iyi bir adamdır, bunu kullanacağını sanmıyorum. Aksini yaparsa hemen çığlık atarsın, ben de koşup onun bacaklarının arasına tekmeyi indiririm."

Christina o kadar şaşkın görünüyordu ki Maddie gülmeyi kesmiş, Keeley ise bu genç kadına böyle bir şeyi tavsiye etmekle iyi bir şey yapıp yapmadıklarını düşünmüştü.

Fakat daha sonra Christina'nın kafasının iyice karıştığını fark etti. Salona girer girmez Mairin şöminenin önünden kalkıp onları karşılamaya geldi.

"Tanrı'ya şükürler olsun, buradasınız. Tek başıma sıkıntıdan patlamak üzereydim. Ewan kaleden dışarı adımımı bile atmama izin vermiyor, herkes de kendi işinde."

Sonra Mairin duraksayıp onlara şöyle bir baktı. "Kötü bir şey mi oldu, Christina, neyin var? Yüzün bir tuhaf görünüyor."

Maddie kıkırdadı. "Plan yapıyor."

Mairin kaşlarını çattı. "Hemen öğrenmeliyim. Hadi çabuk gelin, şöminenin önüne oturalım, öyle anlatmaya başlayın. Yapılacak bir yaramazlık varsa seve seve katılırım."

"Ah, hiç olmaz mı? Sonra lordu delirtip üzerimize çekelim," diye mırıldandı Keeley.

Mairin gülerek arkasına yaslandı. Bir eli de iyice büyümüş karnının üzerindeydi. "Ewan senin saçının teline bile dokunamaz. En azından bebek doğana kadar..."

"Yani sonrası için endişelenebilirsin," diyerek Keeley'e takıldı Maddie.

Keeley anında durgunlaşmıştı. Gerçekten bebek doğduktan sonra ona ne olacağı büyük bir muammaydı. Şu anda hâlâ gidebileceği bir yer olup olmadığına emin değildi. Bir anda ortadan kayboluşuyla, sahip olduğu her şey sahipsiz kalmıştı. Muhtemelen evine de, sağlam korunağa ihtiyacı olan biri çoktan sahip çıkmıştı. Onun olduğunu ispatlayacak hiçbir şeyi de yoktu. Aslında ev onun da değildi. McDonaldlar'a aitti.

dzida75

"Yanlış bir şey mi söyledik?" diye endişeyle sordu Mairin. "Çok üzgün görünüyorsun, Keeley."

Keeley belli belirsiz gülümsedi. "Hiç, sadece bebeğin doğduktan sonra bana ne olacak diye düşünüyordum."

Diğerleri de bir an durgunlaşmış ne diyeceklerini bilememişlerdi.

"Herhalde geri gönderileceğini düşünmüyorsun, değil mi?" diye korkarak sordu Maddie.

Mairin sandalyesini öne doğru çekerek Keeley'in yanına gelip elinden tuttu. "Ewan böyle bir şeye asla izin vermez. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Açıkçası geleceğimle ilgili hiçbir şey bilmiyorum," dedi yavaşça. "Dahası artık gidebilecek bir evim olduğunu da sanmıyorum. Bunun gibi şeyler işte..."

"Burayı sevmiyor musun?" diye sordu Christina.

Keeley hemen cevap veremedi. Alaric'le Rionna evlendiğinde, Alaric'e, burada olsa bile, McDonald topraklarından olduğundan daha uzak olacağı çok açıktı. Zaten gitse bile bu sefer de muhtemelen Rionna'nın bebeğini doğurtmak için yine çağırırlardı. Alaric'le birlikte. Bunu düşünmeye bile dayanamıyorken Alaric'le Rionna'ya bu kadar yakın yaşamak istemiyordu. Kaderi ne olursa olsun bu ona acıdan başka bir şey vermeyecekti.

"Evet, burayı seviyordum," dedi sonunda. "Sizinle tanışıp güzel vakit geçirmeden önce ne kadar yalnız olduğumu fark etmemişim."

"Keeley, geçmişte ne olduğunu bize anlatır mısın?" diye kısık sesle sordu Mairin. "Anlatmak istemezsen saygı duyarım, ama gerçekten neden artık McDonald adını taşımadığını, neden klanının sana sırt çevirdiğini merak ediyorum."

"Ne kadar kötü," dedi Maddie aniden. "İnsanın yuvası her şeyidir. Onlar da senin arkanda durmazsa kim duracak?"

"Gerçekten kim duracak ki?" dedi üzgün bir şekilde Keeley.

Sonra arkasına yaslanıp derin bir nefes aldı. Bu kadar zaman sonra bile hâlâ kızgın olmasına şaşırmıştı. Yıllar öncesinden içinde kalan kin dışarı çıkmak için ufacık bir yol arıyordu.

"Lord'un tek çocuğu Rionna McDonald'la çok yakındık. Beraber büyüdük sayılır."

"Alaric'in Rionna'sı mı?" diye hayretle sordu Mairin.

"Evet, Alaric'in Rionna'sı." Ağzından bu sözün çıkması onu oldukça sarsmıştı. "Dolayısıyla Lord ve Leydi McDonald'a da çok yakındım. Rionna ve benimle çok ilgileniyorlardı. Büyüyüp olgunlaştıkça lord sürekli beni izlemeye başladı. Dibime o kadar sokuluyordu ki artık rahatsız olmaya başlamıştım."

"Pis zampara," diye söylendi Mairin.

"O kadar rahatsız ediciydi ki sürekli ona karşı koymak zorunda kalıyordum. Artık kaleye daha az gidip gelmeye başladım. Bir gün Rionna'yı odasından çağırmaya gitmiştim ki beni yalnız yakaladı. Ağza alınmayacak şeyler söylüyordu. Sonra beni öpmeye başladı, korkudan ölmek üzereydim. Beni bırakmasını yoksa bağıracağımı söyledim ama umurunda bile olmadı. Hiç kimsenin ona karşı gelemeyeceğini biliyordu. Sonuçta o bir lorddu; bu yüzden ne isterse sahip olabilir, kimse de bir şey yapamazdı.

"Beni iftira atmakla tehdit etti. Tam bana tecavüz edecekti ama Leydi McDonald içeri girdi."

Mairin duyduklarından hayrete düşmüştü.

"O zaman en kötüsünün Lordun bana saldırması oldu-

dzida75

ğunu düşünüyordum. Ama yanılmışım. En kötüsü Leydi McDonald'ın beni fahişe ilan edip kocasını ayartmakla suçlaması oldu. Artık kaleye girmem ve o topraklara geri dönmem yasaktı. Yine de onlardan uzak bir ev verdikleri için kendimi şanslı hissediyordum. Fakat genç bir kız için de bu yalnızlık çok fazlaydı."

"Çok kötü bir durum," dedi Christina. "Bunu sana nasıl yaparlar?"

Üçünün de yüzünü dehşet dolu bir ifade kaplamıştı. Keeley ise rahatlamış görünüyordu. Birilerinin onun tarafında olması güzel bir histi.

"Rionna'nın arkadaşlığını kaybetmek çok üzücüydü benim için. İlk başta benim hakkımda söylenenlere inanıp inanmadığını bilmiyordum. Ama Leydi McDonald öldükten sonra beni görmek için hiç gelmedi. Anlaşılan herkes buna çoktan inanmıştı."

Mairin ağır ağır yerinden kalkıp Keeley'e sarıldı. O kadar içten sarılmıştı ki kız zor nefes alıyordu. "Oraya dönemezsin. Burada McCabeler'le kalacaksın. Biz kendimizden olanı bırakmayız. Hele aşağılık bir herif yüzünden tüm bunlara katlanmana asla izin veremeyiz. Lord birkaç ay önce buraya gelmişti. Keşke o zaman bilseydim. Onun yüzüne tükürürdüm."

Bu sözün üzerine Keeley kahkaha attı. Bir kez gülmeye başladı mı kendini tutamıyordu. Mairin'in lordun yüzüne tükürdüğünü düşündükçe katılarak gülüyordu. Çaresizce diğer kadınlara baktı, sonra kahkahalarla hep bir ağızdan gülmeye başladılar.

Gülmekten gözleri yaşarmış, nefes alamıyorlardı. Sonra Mairin'in yüzündeki ifadeye bakıp hep bir ağızdan kahkahayı kopardılar.

"Şu anda ne kadar iyi hissettiğimi anlatamam," dedi Keeley. "Şimdiye kadar bu utanç verici olayı hiç kimseye anlatamamıştım."

"Bu senin ayıbın değil. Utanması gereken biri varsa o da Lord McDonald," dedi Mairin sertçe.

Maddie de onunla aynı fikirdeydi. Christina ise Keeley'in anlattıklarının etkisinden hâlâ kurtulamamıştı.

"En azından bu bile burada kalman gerektiğini gösteriyor," dedi Maddie. "Doğuştan McCabe olmayabilirsin, ama sonradan da olabilir ve burada kalabilirsin. Burada senin yeteneğine ihtiyaç var. Ve burada hiç kimse McDonaldlar gibi sana kötü davranmaya cesaret edemez. Bizim lordumuz böyle bir adaletsizliğe izin vermez."

"Bu zamana kadar hep tedirgindim," diye itiraf etti Keeley. "Birilerinin öğrenmesi beni rahatlattı. Beni anladığınız için teşekkür ederim."

"Erkekler bazen hayvan gibi davranıyorlar..." diye söylendi Christina.

Diğer üçü de şaşkınlıkla ona döndü. Uzun süre sessiz kalıp bir anda böyle bir çıkış yapınca o da utanmıştı. Yanakları bir anda kıpkırmızı oldu. Gözleri ateş püskürüyordu.

"Neden onlara katlanıyoruz, hiç anlamıyorum?" diyerek devam etti.

Mairin kahkaha attı. "Hepsi de hayvan sayılmaz. Mesela Cormac çok akıllı biri."

"O kadar akıllıysa niye beni öpmedi hâlâ?" diye mırıldandı Christina.

Maddie gülerek, "Demek ki ilk adımı senin atıp, onu öpmen gerekiyor. Belli ki çocuk seni korkutmaktan ya da

dzida75

yanlış bir şey yapmaktan çekiniyor. Erkekler bazen hiç olmadık şeylerden korkabilirler."

Mairin hemen söze karıştı. "Maddie'ye erkekler hakkında konuşmasına sakın izin vermeyin. Her an Bertha'yı çağırıp tüm bildiklerinden bahsedip hepimizi usandırabilirler."

"Evet, ama unutmayın lord ve sen tavsiyelerimizden çok faydalandınız," dedi Maddie gülerek.

Mairin utançtan hemen eliyle yüzünü kapattı. "Şu anda konumuz ben değilim. Christina, sana katılıyorum. Cormac öpüp nasıl bir tepki verecek görmelisin."

Öpüşmeyle, yakınlaşmakla ilgili tüm bu konuşmalar Keeley'i sıkmaya başlamıştı. Christina'yı böyle aşk dolu, heyecanlı, meraklı görünce ona özenmişti. Hiçbir zaman bunlara sahip olamayacağını düşünüyordu.

Christina sandalyesinden öne doğru eğildi telaşla başını bir sağa bir sola sallamaya başladı. "Ama ne zaman? Kimsenin bizi görmediğinden emin olmam lazım. Annem duyacak olursa bana ne yapacağını düşünmek bile istemiyorum."

"Eğer düşündüğün gibi öpüşmenle onu etkileyebilirsen, artık anneni düşünmek zorunda kalmazsın," dedi Maddie sırıtarak. "Belki böylece Cormac'in sana evlenme teklifi etmesini sağlayabilirsin."

O an Christina'nın yüzünde mutlu bir ifade belirmiş, gözlerindeki ateş yerini hülyalı bir görüntüye bırakmıştı.

"Sizce teklif eder mi?"

Keeley ve Mairin bakışıp gülüştüler.

"Evet, bence eder," dedi Mairin. Sana abayı yakmış görünüyor. Cesur ol. Eğer seni terslerse onun hakkından gelirim. Sonra hep birlikte bildiğimiz bütün küfürleri ederiz."

Maddie kahkahadan boğulmak üzereyken Keeley de sırıtıyordu. Christina da gülüyor, heyecandan yerinde duramıyordu.

"Ne zaman olacağını ayarlamam lazım. Çok özel bir an olmalı."

"Bu gece adamlar içkilerini bitirince Cormac'e seni eve götürmesini söylerim," dedi Mairin. Salondan çıkar çıkmaz öpüp öpmeyeceğin sana kalmış ama sakın gözcülerin olduğu yerde yapma. Bu arada da annene bu gece benimle yemekte olduğunu haber ederim."

"Of, çok heyecanlıyım," dedi Christina.

"Sen heyecanlanma, kızım," dedi Maddie. "Zaten Cormac seni eve götüreceğini öğrendiğinde ikinize de yetecek kadar heyecanlı olacak."

"Karıcığım, gülüşmeleriniz avlunun dışından bile duyuluyor," dedi Ewan salonun girişinden. "Onlara karşı tekrar bir komplo hazırladığınızdan endişeleniyorlar."

Mairin kafasını çevirip kocasının olduğu yere baktı. Yüzündeki hınzır gülümseme hâlâ duruyordu. "Aslında hazırlıyoruz, kocacığım. İstersen onlara söyleyebilirsin."

"Aptal değilim. Söylersem her şeyi bırakıp sizden saklanacaklar."

Mairin masum masum kocasına gülümserken Keeley ve Maddie ise başka bir şeyle ilgileniyordu. "Adamlarıma ve işlerine karışmanızı istemiyorum, Mairin," dedi oldukça sert bir şekilde.

"Tabii ki," diye karşılık verdi Mairin. Söz verir gibi konuşmuştu.

Şüpheli gözlerle ona baktı, daha sonra da arkasını dönüp gitti. Ewan çıkar çıkmaz kadınlar tekrar kahkahalarla gülmeye başladı.

dzida75

16

Akşam yemeği oldukça hareketli geçiyordu. Alaric'in adamlarının çoğu da uzun zaman sonra ilk kez onunla beraber yemek yiyordu. Pencereler sağlam bir şekilde perdelere ekler yapılarak kapatılmış, şömine harıl harıl yanıyordu.

Keeley, Christina'yla beraber Mairin'in sol tarafında oturuyordu. Cormac de daha önce planladıkları gibi Christina'nın karşısına oturtulmuştu. Birbirlerine kaçamak bakışları, sonra diğerinin bakmadığını düşünüp yüzlerinin asılması Keeley ve Mairin'i çok eğlendiriyordu.

Cormac, Caelen ve Alaric de yan yana oturuyordu. Keeley bakışlarının Alaric'e kaymasına engel olamıyordu. Ewan bütün gece Alaric'in olacak düğününden bahsedip durmuş, Keeley de hiçbir şey umurunda değilmiş gibi oturduğu yerde gülüp eğlenmeye devam etmek için akla karayı seçmişti.

Her zaman iştahla yemek yerken bu akşam lokmalar boğazına dizilmiş, zorla yutuyordu. Yemek yiyip gülümse-

mekten başka yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bir ısırık, bir gülümseme... Ara ara Christina'ya bakıp Mairin'le gülüşüyorlardı. Sonra Caelen'in her zamanki kızgın halini izleyip tekrar Alaric'e dönüyordu.

Derin bir iç çekip bıçakla etini kesti. Bir an evvel yemeğini bitip odasına giderek derin bir uyku çekmek istiyordu.

Tam bakışlarını Alaric'e çevirmişti ki onunla yine göz göze geldi. Az kalsın heyecandan kalbi yerinden fırlayacaktı. O da gözlerini dikmiş Keeley'i seyrediyordu. Ne bakışlarını kaçırmış, ne de ona bakmıyormuş gibi davranmıştı. Gözleri o kadar soğuk bakıyordu ki Keeley'in bütün dayanma gücünü kırmış, içini parçalamıştı.

Hiç gülümsemiyordu ama ne hissettiğini gözlerinden okuyabilmişti. Keeley de gözlerini ondan alamıyordu. Hayır, olmaz. Eğer biraz olsun nasıl acı çektiğini görmesine izin verseydi Keeley de ona içini dökebilirdi. O zaman hiçbir şey olmamış gibi davranmak zorunda kalmazdı.

Mairin'in boğazını temizleyip konuşmaya başlamasıyla hemen kendini topladı. Telaşla etrafına baktı ama herkes dikkatle Mairin'e bakıyordu.

"Yemek bittiğine göre Christina'nın artık eve gitmesi gerekiyor. Hava çok kötü, annesi endişelenmeye başlamıştır."

Sonra Cormac'e bakıp güldü. "Cormac, Christina'yı sen götürebilir misin? Bu havada tek başına gitmesini istemiyorum."

Cormac bir süre dilini yutmuş gibi saf saf etrafına bakındı. Sonra Christina'yla göz göze geldi ve hemen ayağa kalktı.

"Tabii ki, Leydi McCabe."

Cormac Christina'yı koluna takıp salondan ayrılırken

dzida75

Caelen kaşlarını çatmış, Ewan da karısına huzursuz bir bakış atmıştı.

Masadaki herkes susmuş, Cormac'in Christina'yı masadan alıp salondan çıkarışını izliyordu. Onlar çıkar çıkmaz Ewan derin bir nefes alıp Mairin'e döndü.

"Şimdi ne diye böyle bir şey yaptın, karıcığım?"

Mairin gülümseyip önce Keeley'le bakıştılar. Görev tamamlanmıştı. Sonra kocasına döndü.

"Christina'yı eve tek başına mı gönderecektin? Kayıp düşse annesine ne diyeceğiz? Lordumuz bu havada bir genç kızı eve tek başına nasıl gönderir?"

Ewan başını yukarı çevirdi. "Neden sordum ki?"

"Boş ver, kocacağım. Biraz daha içki al, günün nasıl geçti, bunu konuşalım." Yine masum gülümsemesini takınmış, kocasını yumuşatmaya çalışıyordu.

"Günümün nasıl geçtiğini çok iyi biliyorsun. Yaklaşık yarım saattir bundan bahsediyorum."

"McDonald'a söylediklerini kabul ettiğimizi ilettin mi?" diye sordu Caelen.

Konuşurken doğru Keeley'e bakmıştı. Keeley ise bakışlarından kaçmamış, sözlerine karşılık hiçbir tepki vermemişti.

"Evet, iki gün oldu," diye cevap verdi Ewan. Fakat fırtınayla kar durana kadar cevap vereceğini sanmıyorum."

"O zaman bahara doğru burada olur," dedi vurgulayarak. "O ve Rionna."

"Caelen."

Alaric sadece tek bir kelime etmişti ama ses tonu buz gibi ve en az dışarıdaki rüzgar kadar sertti. Kardeşini sus-

ması için uyarmıştı ama Keeley'in iyi hissetmesi için bu yeterli değildi.

Caelen hâlâ imalı gözlerle ona bakıyordu. Alaric'le arasında olanları biliyordu. Keeley o an utançtan yerin dibine girmiş gibiydi.

Yine de bunu Caelen'e fark ettirmemeliyim diye düşünerek başını dik tuttu ve gözünün ucuyla, ezmek üzere olduğu iğrenç bir böceğe bakar gibi baktı. Hayali bile o an neşelenmesine yetmişti. Tanrı biliyor ya, Caelen'e atacağı bir tekme kadar hiç bir şey onu bu denli eğlendiremezdi.

Cesareti Caelen'i şaşırtmış, bakışları ise ne yapmaya çalıştığını anladığını belli etmişti.

O da Keeley'i şaşırtarak sadece güldü. Sonra sakince arkasını dönüp o yokmuş gibi içkisini yudumlamaya devam etti.

Tam masadan kalkmak üzereydi ki Cormac salonun kapısından içeri girdi. Yüzü allak bullaktı. Mairin'e baktı ve onun Cormac'in tersine oldukça keyifli olduğunu gördü. Bir anda masanın altından uzanıp Keeley'in elini sıktı.

Cormac sersemlemiş halde bir anda kendini sandalyesine bıraktı. Rengi kaçmış, saçları ise... karmakarışıktı. Bunu fark ettiğinde Mairin daha çok gülmeye başladı.

Ewan yüzünü buruşturmuş, Caelen ise bıkkınlıkla gözlerini devirmişti. Alaric ise sadece Keeley'e bakıyor, onu iyice bunaltıyordu.

"Lord, sizinle bir an önce konuşmalıyım," dedi Cormac, sesini alçaltarak. "Çok önemli."

Ewan şüpheyle önce karısına baktı, sonra Cormac'e döndü. "Konuş o zaman."

dzida75

Cormac boğazını temizleyip sırayla masada oturanlara baktı. Adamların çoğu gitmişti ama Gannon, Alaric, kardeşleri, Mairin ve Keeley hâlâ oturuyordu.

"Christina'yla evlenmek için sizden izin istiyorum," dedi aniden.

Mairin sevinçten neredeyse sandalyeden fırlayacaktı. Keeley ise adamların yüzündeki şaşkın ifadeye gülüyordu.

"Anladım. Peki, iyice düşündün mü?" diye sordu Ewan. "Evlenmek istediğin kız o mu? En önemlisi de, o seninle evlenmek istiyor mu?"

"Evet. Aslında, resmi olarak nişanlanana kadar onu bir daha öpemeyeceğimi söyledi."

Keeley ve Mairin bunu duyduktan sonra kahkahalarını daha fazla tutamamıştı.

"Tanrım, sen bizi kadınların gazabından koru," diye mırıldandı Ewan. "Görünen o ki kalede çok fazla çöpçatan var. Tamam, Cormac. Babasıyla konuşmana izin veriyorum. Ama işlerini kesinlikle aksatmayacaksın. Önceliğin benim karımın güvenliğini sağlamak. Bir kez bile boşladığını görürsem seni kovarım."

"Elbette, lordum. Siz ve eşiniz benim için her şeyden önemli," dedi.

"Peki, o zaman bir an önce babasıyla yapacağın konuşmayı hazırla. Hava düzeldiğinde hemen rahibi çağırırız, tabii babası da izin verirse."

Cormac gülümsememek için kendini zor tutuyordu. Ama gözlerinden okunan rahatlama ve mutluluk Keeley'i duygulandırmıştı. Özlemini duyduğu şeyleri başkasının yaşamasını biraz da olsa kıskanmıştı. Christina için gerçekten mutlu olmuştu. Cormac teklif edince sevinçten ayakları yerden kesilecekti.

Üzüntüsünü bastırmak için Mairin'e döndü. Mairin de ona doğru eğilip fısıldadı. "Yarın ilk işimiz Christina'yı sıkıştırmak olacak, nasıl öptüğünü hemen öğrenmeliyim."

Keeley kahkahası duyulmasın diye eliyle ağzını kapattı. "Yüzyılın öpücüğü olmalı bu," diye fısıldadı.

"Benim de birkaç tane var," dedi Mairin, iç geçirerek. Sonra Ewana doğru baktı. "Belki de daha fazla..."

Keeley'in de unutamadığı bir öpücüğü olduğu dilinin ucuna kadar gelmişti fakat hiçbir şey demedi. Onun yerine, ruhunu okşayan bakışlarıyla tekrar karşılaşmak umuduyla Alaric'e döndü.

Sanki birisi boynunu sıkmış gibi nefesi kesiliyordu. Kalbi sıkışıyor, aldığı her nefes boğazını kesercesine canını acıtıyordu. Sonra gözlerini ondan ayırıp yerinden kalktı. Önce Ewan'a dönüp onu selamladı.

"İzninizle, lordum, yukarı çıkıp biraz dinlenmek istiyorum. Bu akşam kendimi bir hayli yorgun hissediyorum."

Ewan başını sallayarak ona izin verdi ve Alaric'le konuşmasına devam etti.

Kelley sonra Mairin'e döndü. "Yarın görüşürüz, iyi akşamlar."

Alaric'le Keeley arasında geçenlerden haberi olmadığı belliydi. Ona samimi bir şekilde bakarak karşılık verdi.

Keeley aceleyle salondan çıkmaya çalıştı ama Alaric'in bakışlarını hâlâ üzerinde hissedebiliyordu. Masada kalsa bunlardan hiç kaçamayacaktı. Onun bakışları yüzünden aptal yerine düşmesi işten bile değildi. Herhangi birinin neler

dzida75

olduğunu fark etmemesi için kör ya da salak olması gerekiyordu.

Merdivenleri çıkmak gözünde çok büyümüştü. Odasına girer girmez ürperdi. İçerisi buz gibi olmuştu. Sönmekte olan ateşin yanına gelerek birkaç odun attı. Odunlar alev aldıktan sonra bir süre ellerini uzatıp ısınmalarını bekledi. İyice toparlanınca kalın perdelerle kapalı olan pencereleri kontrol etti.

Yapması gerekenleri bitirdikten sonra geceliğini giyip yatağının içine girdi. Zifiri karanlığın içindeki tek ışık ateşin titreyen, turuncu ışığıydı. Duvara yansıyan gölgeleri gördükçe kendini iyice yalnız hissetti.

Dışarıda esen rüzgar, kaderinden yakınan yaşlı bir adam gibi inliyordu. Keeley de battaniyelere daha sıkı sarılıp gölgeleri izlemeye devam etti.

Keşke her şey kaçamak bir öpücük almak kadar kolay olsaydı. Keşke Christina'nın yaptığı gibi o da kendi başına bir şeyler yapabilseydi. Üzgün bir şekilde gülümsedi, acıklı bir gülümseme. Keşke bir öpücük onun da bütün sorunlarını çözebilseydi. Christina sevdiği adamı öpmüş, sonunda da ikisi beraber bir hayata başlayacaklardı.

Onun Alaric'le yaşadığı bir hayatı olmamıştı ama kaçamak da olsa kollarında birkaç saat geçirmişti.

Bunları düşündükçe olduğu yerde kaskatı kesildi. Nefesi kesilmiş, sanki bir şey takılmış gibi elini boğazına götürüp hafif hafif ovmaya başladı.

Şimdi Alaric'in yanına gitse ne olurdu? Zaten bir fahişe olarak görülüyordu, daha fazla neyi değiştirebilirdi ki?

Gözlerini kapatıp, kendi kendine kızar gibi başını salladı.

Fakat Rionna'nın arkadaşı olmasını o an önemsememe-

miştı. Arkadaşlar birbirlerine sırtını dönmezdi. Zaten bunu kimsenin bilmesine de gerek yoktu.

Sadece bir gece...

Artık mümkün mü?

Alaric onu istemişti. Buna şüphesi yoktu. Keeley de aldığı her nefeste onu istiyordu. Bu arzu o kadar büyüktü ki içinde yarattığı acıyı gerçekten hissediyordu.

Evet, Alaric'ten uzaklaşmak gerçekten canını yakacaktı. Kısa süreli bir ilişki de onu üzecekti ama şimdi onun haklı olduğunu düşünmeye başlamıştı. Ömür boyu bu kahrolası pişmanlığı yaşamaktansa biraz da olsun tadını çıkarmak daha iyi olabilirdi. Ve sonunda bir bakire olarak soğuk bir mezara gideceğini düşündükçe daha da pişman oluyordu.

Şimdiye kadar iffetini çok iyi korumuştu. O kadar ki başka hiçbir şey umurunda değildi. Onu etiketledikleri gibi bir fahişe olmaması da bunun tek kanıtıydı. Yine de onun dürüst olduğunu kanıtlamamıştı. Onu savunacak hiç kimse yoktu. Ve hiç kimse de olmayacaktı. Bildiği ve değişmeyecek olan tek şey buydu.

Bu gerçek, soğuk gecelerde onu ne kadar rahatlatırdı ki?

Kafasında kurduğu bu saçmalıklara kendi kendine güldü. Onunla olmak için kendince bahaneler üretmişti.

Onun askeri. Alaric en başından beri onundu. Ama kader bunu kabul etmiyordu. Kalbinde ondan başkasına yer yoktu ve ömrünün sonuna kadar olmayacaktı.

"Bırak şu saf hayalleri, Keeley," diyerek kendine kızdı. "Yoksa bu soğuk havada seni camdan aşağı atarım, karların üzerinde sabahlamak zorunda kalırsın."

dzida75

Kendi kendine gülerken, aslında gözleri yavaş yavaş dolmaya başlamıştı. Eliyle gözlerini sildi.

Hayır, şimdi aptalca hayaller kurmanın zamanı değildi. Gerçekçi olup kendisi için neyin uygun olacağına karar vermeliydi. Başka hiç kimsenin ona karışmasına müsaade etmeyecek, hayatında bir kez olsun kendi istek ve arzularını herkesten üstün tutacaktı. Eğer o mutlu olamayacaksa, başkası da olmayacaktı.

Alaric'in kollarında bir gece.

Bir kez kafaya koymuştu artık. Ne yapsa bunu düşünmekten kendini alamıyordu. Bunun düşüncesi bile içini yiyip bitiriyordu. Hayatında hiçbir şeyi bu kadar çok istememiş, sonunda da böylesine hayal kırıklığına uğramamıştı.

Alaric'ten önce kimseyle öpüşmemişti. Tabii, lordun aç hayvan gibi kondurduğu öpücükleri saymıyordu. Öpücük karşı tarafa gönüllü verilen bir şeydi, ama lord ondan zorla almıştı. Keeley ona karşı hiç istekli olmamıştı.

Elleriyle gözlerini sıkıca kapattı.

Artık geriye dönmek için çok geçti. Elinde hayal kırıklıklarından başka bir şeyi kalmamıştı. Onunla bir gece de olsa beraber olma fikrine karşı koyamıyordu. Öylesine aklını kurcalıyordu ki bu, bir gün daha Alaric'le arasında olan bu gerginlikle yaşayamayacağını biliyordu.

Bu gece her şey bitmeliydi.

17

Alaric pencerenin önünde durmuş sakince gecenin karanlığını seyrediyordu. Gökyüzünde parlayan ayın ışıkları yerdeki kar kristallerine yansıyordu.

Uzaktaki göl, sakin yüzeyindeki hafif dalgalanmalarla gümüş gibi parlıyordu.

Dışarıda huzur veren bir manzara varken içindeki acı bir o kadar dayanılmazdı.

Kardeşinin söyledikleri hâlâ kulağında çınlıyordu. Sinsi bir hastalık gibi bir kere aklına girmiş, düşündükçe kendinden daha fazla utanıyordu. Onu alıp kullanmak... Bir an önce bu saçma düşünceden kurtulmalıydı.

Ama yapamıyordu. Çünkü bunun basit, her zamanki gibi sıradan bir arzu olmadığının farkındaydı. Tam olarak ne olduğunu o da bilmiyordu. Yeni ve çok başka bir şeydi. Hem endişeleniyor hem de çok heyecanlanıyordu. Sanki büyük bir savaşa girecekmiş gibi kanı kaynıyor, yerinde duramıyordu.

dzida75

Onu istiyordu, evet. Bundan en ufak bir şüphesi yoktu. Ama o istemedikçe hiçbir şey yapmayacaktı. Onun canını yakmak en son istediği şeydi. Onun gözlerinde acıyı görmek Alaric'i daha çok üzerdi. Bir kadının canını bu denli yakabileceğini daha önce hiç düşünmemişti.

Odasının kapısının açılmasıyla bir anda arkasına döndü. Kapıyı çalanın kim olduğuna bakmadan hemen üzerine atlamaya hazır bir hale büründü.

Gölgeler arasında, yüzündeki allak bullak ifadeyle Keeley'i görünce nefesi kesilmişti.

"Yatmış olacağını düşünmüştüm," diye fısıldadı. "Geç oldu. Hepimiz çoktan yatmıştık."

"Ve şimdi ikimiz de buradayız, uyuyamıyoruz. Neden böyle oldu, Keeley?" diye sordu yavaşça. "İkimizin de istediğinin bu olduğunu inkar etmeye devam mı edeceğiz?"

"Hayır."

Alaric olduğu yerde kalakaldı. Sanki nefesi kesilmiş, odada dışarıdaki fırtınadan başka bir ses de duyulmuyordu. Odaya böyle bir hava dolmuştu. Keeley üşümüş bir halde kendi kendine sarıldı. O kadar savunmasız görünüyordu ki bir anda Alaric'in onu koruma içgüdüsü ortaya çıktı. Sahip olduğu ne varsa onun uğrunda harcamaya hazırdı. Mutlu olması için ne gerekirse gözünü kırpmadan yapardı.

Soğuk rüzgarın bir kez daha odanın içine esmesiyle kendine geldi. Sönmek üzere olan ateş rüzgarla tekrar alev almıştı. Hemen koşarak pencereleri kalın perdelerle kapayıp Keeley'in yanına geldi. Üşüdüğünü ve soğuktan titrediğini görünce, onu kollarının arasına alıp sıkıca sardı.

Kalbi öyle hızlı atıyordu ki göğsünden fırlayacak gibiydi. Baştan aşağı titriyordu.

"Hemen yatağa gir, ısın. Ben de ateşe birkaç tane odun atayım," dedi yavaşça.

Yavaşça kollarını açıp onu yatağa doğru götürdü. Keeley uzanmayıp yatağın kenarına oturdu. Üşümekten kaskatı kesilmişti. Kalın battaniyelerle sardı onu Alaric.

Sonra dayanamayıp kıvırcık saçlarını okşayarak onu alnından öptü. Henüz dudaklarına dokunmamıştı. Zaten bir başlasa zavallı soğuktan donardı.

Şömineye odun atarken elleri titriyordu. Bir süre durup parmaklarını sıkarak titremenin geçmesini bekledi. Ama geçecek gibi görünmüyordu. İçten içe titrediğinin farkındaydı. Ona karşı yanlış bir şey yapmaktan o kadar korkuyordu ki titremekten neredeyse felç olacaktı.

Sonra Keeley'e döndü. Gözleri fal taşı gibi açılmış oturduğu yerden onu izliyordu. Hemen yanına gitti. Keeley'in önünde bir dizinin üzerine çöküp, "Bunu istediğine emin misin, Keeley?" dedi.

Parmaklarıyla yavaşça dudaklarının üzerinde gezindi. Sonra dudaklarından çenesine doğru indi. "Seni istiyorum. Sana – bize – engel olamıyorum artık. Biliyorum evlenip McDonaldlar'a katılman gerek. Sonra lord olacaksın, bu senin kaderin. Ve gerçekten muhteşem bir kader... Seni bundan alıkoymayacağım. Sadece bir gece istiyorum, kollarında bir gece. Böylece buradan gittiğin zaman seni hep bu şekilde hatırlayacağım."

Alaric de onun elini tutup dudaklarına doğru götürerek avcunun içinden öptü. Elleri yumuşacıktı. Sonra parmaklarının her birini sırayla öptü.

"Ben de seni istiyorum. Hem de o kadar çok istiyorum ki

dzida75

içimdeki bu acıya dayanamıyorum. Seni kollarımın arasına alıp ölene kadar bunun hatırasıyla yaşamak istiyorum."

Keeley acı acı gülümseyerek elleriyle Alaric'in yanaklarını kavradı. "O zaman bana bu geceyi bağışla. İkimizin de hiç unutamayacağı bir hatırası olsun."

"Tamam, istediğin gibi olacak ama ben seni hep seveceğim."

Tam ayağa kalkacaktı ki Keeley'in onu omuzlarından tutmasıyla olduğu yerde kaldı.

"Daha ileri gitmeden önce daha anlatmam gereken bir şey var."

Alaric başını kaldırıp ona baktı. Keeley bir anda gerilmiş, nefes alış verişleri sıklaşmıştı.

Yavaşça eliyle yüzüne düşen saçlarını düzeltip sakinleşsin diye buklelerini okşadı. Yüzündeki endişe hiç hoşuna gitmemişti. "Anlat hadi, seni dinliyorum."

Onunla göz göze gelmemek için kısa bir süre boşluğa baktı. Gözlerinin güzelliği endişe ve utanç duygusuyla perdelenmişti.

"Bunu bilmen önemli, ben McDonald klanından atıldım. Benim ailem onlar, ben de McDonald doğumluyum."

Keeley'in kafası karışmıştı. Bir McDonald mı? Yaralandıktan sonra nereye gittiğini hiç bilmiyordu. Neler olduğuyla ilgili en ufak bir fikri yoktu. Eve geldiğinde kardeşleri de ona McDonald topraklarının ne kadar yakınında bulduklarından hiç bahsetmemişlerdi.

Keeley sürgüne gönderilmiş sayılırdı. Buna çok sinirlendi. Onu çenesinden tutup bu sessiz gerginliğe son vermek istedi. Doğrudan gözlerine bakabilmek için başını yukarı kaldırdı.

"Neden senin kanından olanlar sana sırt döndü?"

"Genç bir kızken, daha doğrusu kadınlığa yeni yeni adım atıyorken, lord bana ağır iftiralar attı. Tam bana tecavüz edecekti ki karısı yakaladı ve benim adımı fahişeye çıkardı. Lordu baştan çıkarmakla suçlandım."

Alaric bir süre hiçbir şey diyemedi. Kendini aklındaki sorulara teslim edip elini ondan çekti.

"Yüce Tanrım," diye fısıldadı.

Biricik Keeley'sinin, hem de daha küçücükken bu yaşlı adama nasıl karşı koyduğunu düşündükçe öfkeden kuduruyor, yüzü şekilden şekle giriyordu.

Sinirden deliye dönmüş gibiydi.

"Bu doğru değil," dedi Keeley, korkudan sesi titreyerek.

"Hayır!" dedi, eliyle yanağını okşayarak. "Tabii ki doğru değil. Bundan bir an bile şüphe duymadım, emin ol. Sana bu kadar adaletsiz davrandıkları için çok öfkelendim. Lordun bütün suçunu sana yüklemişler. Onun işi klanındaki herkesi korumak, gerçek bir liderlik bunu gerektirir. Genç bir kızı bu denli lekeleyebiliyorsa sahip olduğu her şeyden utanması gerekir."

O an hissettiği rahatlamayla gözlerini kapattı. İçi ferahlamıştı. Onun başına gelenler Alaric'i de üzmüştü. Dahası, Keeley'le tanışmadan önce kendini bu klana alıştırdığını, gelecekteki lordluğu için heveslenmeye başladığını düşündükçe öfkesi artıyordu. McCabe kalesinin salonunda böyle bir adamla yemek yemiş, bu adamı topraklarında ağırlamış, bir de yetmiyormuş gibi kızıyla evlenme hazırlığı içine girmişti. Sinirden dudaklarını ısırıyordu. Ama yapabileceği bir şey olmadığını fark edince başına ağrılar saplanmıştı. McDonaldlar'a düşman olunca istedikleri birliği kuramazlardı.

dzida75

İçinde bulundukları lanet bir durumdu.

Kontrolü dışında olan şeylere takılmamaya karar vererek o an yapabileceği tek şeyi yaptı.

Avcunun içini Keeley'in ipeksi yüzünde gezdirip başparmağıyla dudaklarına ve çenesine dokundu. Parmaklarıyla ince boynunu kavrayıp başını göğsüne dayadı.

Nabzının ince ince atışlarını hissedebiliyordu. Kıyafetinin üzerinden memesini kavramak için elini aşağılara doğru indirince nefes alıp vermesi daha da hızlanmıştı.

"Ne kadar güzel olduğunun farkında mısın, sen? İpeksi, karların üzerine yansıyan ay gibi aydınlık bir tenin var. En ufak bir leke, kusur yok. Sana bıkmadan, yıllarca dokunabilirim."

Keeley derin bir nefes aldı ve iyice ona sarıldı. Alaric'in avcu onun sıcaklığıyla dolmuştu. Başparmağıyla memesinin ucunu okşadıkça daha da sertleştiriyordu.

Dudakları birbirine iyice yaklaşmıştı. Gözleriyle yüzünün etkileyici güzelliğini bir kez daha incelerken ikisinin de bakışları ve dudakları birbirine kenetlenmişti.

Şok geçiriyor olmalıydı. Sanki ay ile öpüşüyor, binlerce gümüş rengi ışınla aydınlatılıyordu. Onunla olma arzusu sırtından başlamış tüm vücuduna yayılmıştı.

Dudaklarının üzerinde olmak yetmemiş, ağzının derinliklerine dalmıştı. Sıcak, ıslak ve o kadar yakıcı ki her hücresiyle onu arzulamaya başlamıştı.

Keeley zorla nefes alıyordu, kendini geri çekmesiyle sıcak nefesi yüzüne vurmuştu. Gözlerinin altın rengi elası ona bahar mevsimindeki tepeleri hatırlatıyordu.

"Şu bir gerçek ki bu zamana kadar hiçbir erkekle yatmadım. Hiç kimse senin gibi dokunmadı bana."

Onun bu sözleri Alaric'in derinlerdeki ilkel koruma içgüdüsünü uyandırmıştı. Aynı zamanda, ona karşı hissettiği arzu o kadar kuvvetliydi ki ömrü boyunca unutamayacağı bir gece yaşatmak istiyordu ona.

"Canını yakmayacağım, sevgilim. Yemin ediyorum."

Keeley gülümseyip yüzünü avuçlarının içine alarak kendine yaklaştırdı. "Biliyorum, asker."

Alaric de onu kendine doğru çekip sıkıca sardı. Çok tatlı ve çekici bir kokusu vardı. Teni ise bir o kadar kadınsı, ipeksi ve yumuşaktı. Burnunu boynuna doğru götürüp kokusunu iyice içine çekti. Sonra dişleriyle hafifçe ısırdı. Keeley her bir ısırıkla heyecandan titriyordu.

"Gerçekten çok tatlısın. Şimdiye kadar gördüklerim arasında en farklısı."

Keeley'in gülümsediğini hissedebilmişti.

"Senin de dudakların bal gibi tatlı, asker. Şimdiye kadar duyduğum en tatlı sözler senin dudaklarından dökülenler."

"Bunları seni baştan çıkarmak için söylemiyorum, emin ol. Bunların hepsi gerçek..."

Keeley sıkıca onun boynuna sarılıp derin bir nefes alarak kendini ona bıraktı. "Bu öpüşme kısmını çok sevdim, ama duyduğuma göre daha fazlası da var."

Alaric gülümseyerek, dudaklarını alnında gezdirdi. "Evet, haklısın. Öğreneceğin çok şey var ve ben de hepsini ayrıntılı bir şekilde sana göstermeyi planlıyorum."

Bu sefer Keeley önce davranarak dudaklarını onunkilerle birleştirdi. Nefesini ona veriyor, Alaric de onu göğsünün en derinlerine kadar hissediyordu.

Öpüşme konusunda Keeley'i serbest bırakmış, yapabildiği her şeyi yapmasını istemişti.

dzida75

Önceden olsa hemen istediğini alır, işini bitirirdi. Bu zamana kadar bir sürü kızla beraber olmuştu. Ama hepsi de bir çırpıda olup bitivermişti. Ama şimdi, burada her anın tadını çıkarmak istiyordu. Sonsuza kadar sürmesi için her şeyini vermeye hazırdı. Acele etmeden bütün güzellikleri ona yaşatacak, onun da bundan zevk almasını sağlayacaktı. Ve bunu da bütün kalbiyle yapacaktı.

Yavaşça ayağa kalkarak onu yatağa yatırdı. Başındaki bandı çıkardığında ipeksi saçları omuzlarına döküldü. Şöminedeki alevin yansımasıyla saçlarına altından simler serpiştirilmiş gibi parlıyordu. Parmaklarını ışıl ışıl parlayan saçlarının arasında gezdirdi.

Güven dolu bakışlarla Alaric'i izliyordu. Daha önce hiç kimseye böyle bakmadığından emindi. Bu bakışlar altında kendini çok tuhaf hissetmişti.

Kollarını Alaric'e doğru kaldırmış sabırsızlıkla onu bekliyordu. Alaric de yavaşça bileklerinden tutup onu öptü. Sonra kollarını yavaşça indirdi. Parmaklarıyla elbisesinin kolunu ağır ağır yukarı doğru sıvadı. Omuzları açıkta kalınca teninin güzelliği daha çok ortaya çıkmıştı.

Bu çekiciliğe daha fazla dayanamayıp eğilerek onu omzundan öpmeye başladı. Boynunun kıvrımına kadar devam etti. O soğuk terler dökerken, teni Alaric'in dudakları altında adeta dans ediyordu. Kulak memesini dişlerinin arasına aldığında titremesi çok hoşuna gitmişti.

"Çok fenasın, asker."

"Daha yeni başladım."

Elbisesini göğüslerine kadar indirdi. Onu öyle görünce nefesi kesilmiş, vücudu tıpkı bir yay gibi gerilmişti. Penisi

sertleşmiş, bir an önce çıkıp onun derinlerindeki tatlılığıyla tanışmak için can atıyordu.

Kontrolünü kaybetmemek için dişlerini sıkıyor, içinden lanetler okuyordu. Birkaç saniye derin derin nefes aldı.

"Bir şey mi oldu?"

Bakışlarındaki endişeyi fark edince onu uzun uzun öptü. Onu kesinlikle korkutmak istemiyordu. "Hayır, canım. Kötü bir şey yok. Her şey yolunda, en azından şimdilik..."

Dudaklarından ayrılmış, çenesinin üzerinden yavaşça göğüslerine doğru iniyordu. Göğüslerine gelince durdu ve arasından süzülerek elbisesini biraz daha sıyırdı.

Elbise belinde toplanmış göğüsleri tamamen açıkta kalmıştı. Küçük meme uçlarına gözlerini dikmişti. Nefis pembe renkleriyle tam ağzına göreydiler – buna daha fazla dayanamayacaktı.

Birini emmeye başlamasıyla Keeley zevkten çığlık atmıştı. Sesi boğuk ama inceydi. Sıkıca Alaric'in omuzlarından tutmuş, tırnakları neredeyse derisini delecekti.

Diğer uca geçip hızla emmeye başlamasıyla vücudu yay gibi kıvrıldı.

Yukarı doğru gerilmişti, parmaklarıyla o kadar fazla sıkıyordu ki canı yanıyor gibi bir hali vardı. Göğüslerini bırakınca bir anda rahatlamış, altında huzursuzca sızlanmaya başlamıştı.

"Şşş, canım... Daha yeni başlıyoruz. Bırak sana doyayım."

Ayağa kalkıp yatağın ucunda durdu. Üzerinden çekerek elbisesinin tamamını çıkardı. Keeley artık çırılçıplak kalmıştı.

Olduğu yerde yutkundu. Hayatında ondan daha güzelini görmemişti. Teni alevin ışığıyla parlıyordu. İpeksi bir yumuşaklığı vardı. Tek bir kusur bulmak imkansızdı. Tam anlamıyla mükemmel bir vücuda sahipti. Yuvarlak kalçalar,

dzida75

incecik bir bel ve bir erkeğin hem ağzını hem elini doldurmaya yetecek kadar dolgun göğüsler…

Göbeği o kadar düzdü ki sanki karnı bomboştu. Ancak bu onu etkilemeye yetmişti, Alaric diliyle orayı da yalamak istiyordu.

Sonra gözleri daha da aşağılara kaymış, bacaklarının arasındaki ufak kıldan duvara takılmıştı. Masumiyeti ve bu güzelliğinin kaynağı asıl burada saklıydı.

Normalde olduğundan daha fazla sertleşebileceğini hiç düşünmemişti. Penisi adeta zonkluyor, ona engel olan kumaş parçasına temas ettikçe Alaric'i daha da deli ediyordu.

Onu korkutmak istemiyordu ama bir an önce soyunmak istiyordu.

"Kıyafetlerimi çıkarana kadar bekle," diye fısıldadı.

Önündeki çıkıntıyı fark etmesiyle Keeley'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Kıyafetlerini çıkarmasıyla da penisi sonunda özgür kalmıştı. Bir anda o kadar rahatlamıştı ki hemen oracıkta dizlerinin üzerine çökebilirdi.

Gömleğini de çıkarıp odanın ortasına fırlattı. Keeley ise meraklı bakışlarını sadece onun kasıklarına dikmişti. Meraktan mı yoksa şaşkınlıktan mı böyle baktığını anlayamamıştı. Ama yüzündeki ifadede ikisi de vardı.

Tam ona doğru bir adım atmıştı ki kendini korumak istercesine ellerini kaldırıp ona engel olmak istedi.

Alaric ise bileklerini tutup başparmaklarıyla yavaşça avuç içlerini okşadı.

"Korkacak bir şey yok, Keeley. Canını yakmayacağım. Yavru bir kuzu gibi çok yumuşak olacağım."

Bu onu öldürse de Alaric sözünü tutacaktı.

18

Keeley nefesini tutmuş, adeta bayılmak üzereydi. Yattığı yerde başı dönüyordu. Tuttuğu nefesi verince hafif bir titreme geçirdi.

Önünde duran bir erkek, her şeyden önce güçlü bir askerdi. Bir sürü savaş geçirmiş, her seferinde daha fazla güçlenmişti. Tek gram yağ bulunmayan kaslı vücudu yara izleriyle doluydu. Bu izlerin olmadığı tek bir yeri yoktu.

Şimdi de önünde dikilmiş, Keeley'i izliyordu. Ne kadar güçlü olduğuna şüphe yoktu. Bu küçük kadını bir çırpıda öldürebilirdi ama Keeley tüm içtenliğiyle ona güveniyordu. Hassas dokunuşlarıyla onu rahatlatmış, onu daha çok arzulamasını sağlamıştı.

Ama kasıklarına bakınca… onu gördü... Savaş bayrağı gibi dimdikti. Şüphe dolu gözlerle Alaric'e baktı. "Emin misin? Emin misin biz... ? Yani o… biraz?"

Ömründe hiç bu kadar küçük düşmemişti. Onun gibi son yıllarda erkeklerin penislerinin sadece normal halini gör-

dzida75

müş biri olarak nasıl olgun bir kadın gibi davranabilirdi ki? Sanki daha önce hiç görmemişti. Hasta yatarken onunkini de birçok defa görmüştü ama hiç böyle, savaş baltası gibi havada değildi.

Yumuşak ve daha önce hiç dikkatini çekmeyen bir şeyin bu kadar büyük ve korkunç hale geldiğini görünce şaşkınlığını gizleyememişti.

Alaric ise içten içe onun bu haline gülerken gözleriyle de onu baştan ayağa süzüyordu.

"Evet, biraz büyük. Beni içine almak senin görevin."

Bir kaşını kaldırıp Alaric'e baktı. "Benim görevim mi? Bu kuralı kim koydu, asker?"

Sırıtarak, "Sen de yumuşayıp ıslanacaksın. Bunu yapmak da benim görevim," dedi.

"Ben mi?

Konuşurken sesinin korkak, meraklı bir şekilde çıkmasını istemiyordu fakat bu kadar heyecanlıyken bunu kontrol edemiyordu.

Alaric biraz daha yanına yaklaşarak ona doğru eğildi. Bedeni onunkine o kadar yakın duruyordu ki ateşi Keeley'i çoktan sarmıştı. "Evet, sen. Nasıl yaptığımı göreceksin."

Tamamen üzerine çıkmasıyla vücutları birbirine kenetlendi. Keeley onun ateşiyle eriyordu. Göğsündeki kılları tenine değiyor, saçları da onunkilere karışıyordu.

"Bir erkeğin bu kadar güzel saçlarının olması inanılır gibi değil," diye mırıldandı.

Alaric hafifçe kendini kaldırıp ona baktı. "Bir erkeğe ne kadar güzel saçlarının olduğunu söylemek de oldukça tuhaf."

Keeley gülümseyerek yanıt verdi, "Ama parmaklarımı

saçlarında gezdirmeyi çok seviyorum. Benim evimde kalırken seni nasıl yıkadığımı hatırlıyor musun? Saçlarını kendi ellerimle kurutmuş, sonra tarayıp örmüştüm. Hiç uyanmak istemediğim bir rüya gibiydi. Şimdiye kadar dokunduğum en narin ipekten bile daha güzel saçların var.."

Tekrar saçlarına uzanıp parmaklarıyla oynamaya başladı.

"Ve bu rüyadan da hiç uyanmak istemiyorum," diye fısıldadı.

Alaric hemen dudaklarını yakaladı. Sıcak ve oldukça sertti. Biraz önceki kibarlığından eser yoktu. Tüm nefesini kendi içine çekerek onun da öpmesini istiyordu. Bedeni onunkini de harekete geçirecek kadar ateşliydi. Bacakları birbirine kenetlenirken tenleri iyice karışmıştı.

Uyarılmış haliyle o kadar dik ve sertti ki bacaklarının arasında yerini bulmak için çabalıyordu. Keeley de kendiliğinden bacaklarını aralamıştı. Vücudundaki en hassas yerinde onu hissetmek tarif edilemez bir duyguydu.

Kalın penisiyle kıvrımları arasındaki küçük yuvarlağın üzerinde gidip geldikçe vücudunu tarifsiz hisler kaplıyordu. Daha fazlasını istercesine kalçalarını kaldırmıştı ama Alaric kendini çekerek daha yukarılarla ilgilenmek istemişti.

Önce bu durumdan hiç hoşlanmamıştı ancak daha sonra Alaric'in diliyle göbeğini yalamaya başlamasıyla her şeyi unutmuş, sadece onu daha fazla hissetmek için yanıyordu. Ama diliyle daha aşağılara kayınca panikle başını kaldırdı.

Alaric bir an başını kaldırıp ona baktı. Gözleri, avını kapmaya hazır yırtıcı bir kuşun gözleri gibi parlıyordu. Onu biraz ürkütse de verdiği söze güveniyordu.

dzida75

Elleri kalçasında, yavaşça başını eğdi. Usulca bacaklarını araladı. Keeley çaresizce kendini onun pençelerine bırakmıştı. Kasıklarının bittiği noktaya ufak bir öpücük kondurmasıyla bütün karnı kasılmıştı.

Diliyle vücudunda daha fazla gezinmesini istiyor, bu edepsiz ama hoş düşüncelerden aklını alamıyordu. Vücudu baştan ayağa karıncalanıyor, her yeri bulanık görüyordu. Sanki güneşin altında suda yüzüyordu.

"Oh!" Alaric'in parmaklarıyla bacak arasını usulca ayırmasıyla bir kez daha kendinden geçmişti.

Başparmağıyla küçük, hassas yuvarlağını ovmaya başladı. Sonra bir parmağının ucuyla da vajinasının girişiyle oynamaya başladı. İyice hassaslaşmış en hafif dokunuşundan bile uyarılıyordu.

Başparmağının olduğu yere dilini koymasıyla kasıklarından başlayan muhteşem bir his tüm iliklerine yayılmıştı. Bu dayanılmaz zevkle karnı kasılmış, iyice ıslanmıştı. Titreme bütün kaslarına yayılmıştı.

Alaric kadınlığının kaynağını, tatlı bir şekermişçesine emiyor, üzerinde dans eder gibi yalıyordu. Bacakları istemdışı titriyor, hislerini kontrol altına alamıyordu.

Keeley öne doğru uzanıp Alaric'i saçlarından tuttu. Acı çeker gibi hızlı, düzensiz nefes almaya başlamış, boğazının yandığını hissediyordu. Konuşmak bile istemiyordu.

"Alaric!"

O ise bacaklarının arasına gömülmüş, Keeley'in durması için yalvarmasına karşın, onu öpmeye ve yalamaya devam ediyordu. Artık o da durmasını değil daha fazlasını ister hale gelmişti. Gittikçe daha fazlasını...

Vücuduna neler olduğu ya da o anda neler yapması gerektiğine dair en ufak bir fikri bile yoktu. Kendini tamamen Alaric'in güvenli kollarına teslim etmişti. Korku ve kurallarından kendini arındırmıştı.

Bir erkekle kadının sevişmesinin fiziksel olarak bu kadar zevk verebileceğini daha önce hiç düşünmemişti. Ana kuralları biliyordu. Tam olarak neyin nasıl olması gerektiği hakkında bilgisi vardı. Yani daha basit ve daha hızlı olacağını düşünmüştü. Çabucak bir birleşme, belki sonrasında da kısa süreli bir kucaklaşma...

Elleriyle bedeninin en ufak zerresine kadar keşfediyor, ağır ağır okşayıp öpüyordu. Kelley ise tuhaf bir şekilde, sessizce hıçkırarak ağlamaya başlamıştı.

"Şşş, canım," dedi. Tekrar üzerine doğru eğilince bacaklarının arasındaki yerini hissettirmişti. "Yanındayım, güven bana. Önce biraz acıyabilir ama sakın beni bırakma. Geçici bir acı, inan bana. Çok dikkat edeceğim söz veriyorum."

Bacaklarının arasında tuhaf, ağrılı bir his vardı. Bir an önce istediği verilmezse sonsuza kadar geçmeyeceğini biliyordu. Daha fazlasına ihtiyacı olduğunun kendisi de farkındaydı. Biraz daha Alaric'e yaklaşmak için kıvrıldı. İçindeki acılı isteği dindirmesini istercesine elleriyle göğsüne dokundu.

Ne istediğini anlamış, yüzü ciddi bir ifadeye bürünmüştü. Eliyle penisini tutarak vajinasının girişine doğru hareket ettirdi. Sürtünmeler arttıkça vücudu yepyeni ve muhteşem hislerle tanışıyor, hep daha fazlasını bekliyordu.

Alaric'in bir an durmasıyla birbirlerine baktılar. Ona doğru eğilmesiyle kollarındaki kaslar daha da belirginleşmişti.

"Bana tutun," diye fısıldadı. "Sıkıca tutun."

dzida75

Kollarıyla boynuna sarılıp onu kendine doğru çekti. Tam öpüşmeye başlamışlardı ki içine girdiğini hissetmesiyle gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Acıdı mı?"

Önce başını salladı. "Hayır, bütünlenmiş gibi hissediyorum. Seninle tek beden olmak, harika..."

Alaric gülümsedi. "Evet, öyle."

Tekrar ileri doğru bir hamle yapmasıyla Keeley ona daha sıkı tutunmaya başladı. Tırnakları neredeyse sırtını delecekti.

"Biraz daha dayan, daha kötüsü de var."

"Daha kötüsü mü? Hepsi bu kadar değil miydi?" diye mırıldandı.

Sırıtarak onu öptü. Geri çekilmesiyle hissettiği baskı azalmıştı. Sonra tekrar kendini yavaşça itmiş ve sıkıca Alaric'e sarılmıştı. Bu hissi sevmişti ama daha fazlasını istiyordu.

"Şimdi, Alaric," diye kulağına fısıldadı. "Her şeyimle senin olmak istiyorum."

Alaric iyice zevke gelmişti. Alnını onunkine dayamış, dudaklarının arasındaki bir nefeslik mesafeden birbirleriyle bakışmışlardı. Sıra en kötüsüne geldiğinde dudaklarına sıkıca yapıştı. Hissedeceği acıya onu alıştırmak istiyordu.

Bedeni tamamen Alaric'e teslim olmuş, her defasında biraz daha ileri gitmesiyle bekaretinin yok olduğunu hissediyordu. Onun da aşırı derecede arzuyla yandığını fark edince çok şaşırmıştı.

Kısık sesle Keeley'e bir şeyler mırıldanıyordu, güzel ve rahatlatıcı kelimeler. Ne kadar güzel olduğundan bahsediyor, bedeni gibi ruhunu da tatmin etmeye çalışıyordu.

"Bu kadar. Artık benimsin." Sesi de en az vücudu kadar sıcaktı. "Senin beni derinlerine hapsettiğin bu anın defalarca hayalini kurmuştum."

Keeley'in vücudunu bu aşk dolu birleşmelerine uyum sağlamaya çalışırken Alaric hareket etmemeye çalıştı. Sonra gözlerine bakıp onu öptü. "Tamam mı? Acısı geçti mi?"

"Hafif sızlamadan başka bir şey değil," dedi onu rahatlatmak için. "Hissettiğim şey sadece zevk."

Alaric'in kendini geri çekmesiyle, Keeley kendiliğinden ona sarıldı. Yaşadığı tatminin kalıntıları ara ara kendini hissettiriyordu. Vücudundaki ateşin hâlâ damarlarındaki kanla dolaştığını hissediyordu. Oda bile çok sıcak gelmeye başlamıştı.

Sonra Alaric tekrar Keeley'in içine girdi. Ama bir yandan da canının yanıp yanmadığını anlamak için sürekli onu izliyordu.

Keeley ise arzuyla yanarken bacaklarını onun beline doladı. "Hadi, acımıyor. Lütfen. Sana ihtiyacım var."

Sanki bunları duymayı bekliyormuş gibi Alaric hemen harekete geçti. Hafif aşağıya doğru kayarak kalçalarından tuttu. Daha sert biçimde kendini itti.

Keeley gözlerini kapatmış, sadece bedenlerinin uyum içinde nasıl mükemmel bir şekilde hareket ettiğini hayal ediyordu. Dayanılmaz heyecan geri gelmişti. Yalnız bu sefer öpüşmeyi bırakmışlar ancak heyecanlarında bir azalma olmamıştı.

Yine tek beden olmuşlardı. Onun içinde gidip gelirken hareket eden tek yeri kalçalarıydı. Gittikçe daha derin ve daha sert oluyordu. Bu sürtünme çok güzeldi ama emin ola-

dzida75

madığı bir şekilde tam anlamıyla mutlu sayılmazdı. Rahatlama. Rahatlaması gerekiyordu ama nasıl?

"Kendini bırak. Sadece bana tutun, gerisini boş ver. Güven bana."

Onun bu sözleriyle endişesinden kurtulmuştu. Alaric'in dediği gibi kendini rahat bıraktı. Her şeyini ona teslim etmişti. En önemlisi de güvenini.

Hızlandıkça hızlanmışlar, sonu olmayan bir tepeye tırmanır gibiydiler. En sonunda daha fazla devam edememiş, Alaric'e durmasına söylemişti. Yüksek bir tepeden boşluğa düşmek gibi bir şeydi bu.

Gözleri kararmıştı. Bedeni kasılıyor, beynini uyuşturan, muhteşem tatmin duygusu arka arkaya dalgalar halinde vücuduna yayılıyordu.

Alaric kollarını gevşetmiş, içine kendini son kez itip duraklamıştı. Henüz boşalmamıştı. Alaric'in onu bırakacağından korkup hemen boynuna sarıldı. Ama içinden çıkmasıyla karnının üzerine boşalmasını hissetmişti.

Nefes nefese kalmış bir halde hâlâ onun üzerindeydi. Keeley derin derin nefes almaya çalışıyordu. Biraz önce tam olarak ne olduğunu anlamamıştı. Bu olan normal miydi? Bir erkekle kadının sevişmesinde her zaman olan şey bu muydu? Muhtemelen değildi, yoksa kimse yataktan çıkmazdı.

Sonra Alaric'in yanına uzandı. Ağırlığım daha fazla ona vermek istemiyordu. Fakat Keeley ondan uzak kalmaya dayanamayıp hemen sarıldı. Penisini, damarlarının atışını ve sıcak yapışkanlığı karnında hâlâ hissediyordu.

Sonunda ne olduğunu anlamıştı. Buna hem sevinmiş hem de üzülmüştü. Hamile kalmaması için böyle bir şey

yapmıştı. Kendisi başka biriyle evlendiği zaman onun gayrimeşru bir çocukla kalmasını istememişti.

Ama onun bir parçasına sahip olma fikri, onun çocuğunu doğurmak her şeye değerdi. Alaric'ten sonra kimseyle beraber olmayacaktı. Bu yüzden hiç çocuk doğuramayacaktı.

Derin bir iç çekip kollarının arasına kıvrıldı. Belki de böyle düşünmek fazla umutsuzca idi. Belki Alaric gittikten çok sonra o da başkasıyla birlikte olmayı düşünebilecekti. Yapayalnız bir hayat, kırık bir kalp için hiç iyi olmayabilirdi. Şimdi bunları düşünmenin vakti değildi. Şu anda başka biriyle olma fikrine bile katlanamazdı.

Alaric, ona sıkıca sarılıp alnından öptü.

"Çok acıdı mı, sevgilim?"

Göğsüne koyduğu başını salladı. "Hayır, asker. Sözünü tuttun. Çok yumuşaktın. Sadece içime girdiğinde hafif bir sızı hissettim, o kadar."

"Sevindim. Sana acı çektirmek, istediğim en son şey."

Bu sözlerine rağmen hâlâ içi acıyordu. Onu bu kadar düşünse de başkasıyla evlenip gittiği gün canı zaten oldukça yanacaktı.

Gelecek düşüncelerinin bu anı mahvetmesini istemediğinden aklındakileri bir kenara bırakıp başını omzuna koyup onu yanağından öptü.

"Söylesene asker, bir daha ne zaman bunu yapabiliriz?"

Ona karşı arzusu tekrar uyanmıştı. Elini çenesine götürüp başını yukarı kaldırdı. Bakışlarından bir beklentisi olduğu belliydi. Gözlerindeki ateş Keeley'in de nabzını hızlandırmıştı.

"Bana 'evet' der demez."

"Evet," diye fısıldadı Keeley.

dzida75

19

Alaric uykudan kalktığında dirseğinin üzerine doğrularak gözleriyle Keeley'i aradı. Şömineye odun atıyordu. Sonra ateşin önüne oturdu. Çıplak vücudu alevden yansıyan turuncu ışıkla aydınlanıyordu. Alaric onu seyrederken o da yanan odunları izliyordu.

Çok güzeldi. Kadınsı ama bir o kadar da güçlü. Yumuşak, ipeksi görüntüsünden çok geçmişteki kötü zamanlarıyla nasıl mücadele ettiğini düşündükçe içindeki güce hayran oluyordu.

Klanı tarafından reddedilen çok az kadın böyle ayakta durabilirdi. Keeley de onlardan biriydi. Pek çoğu, suçlandıkları hayatı sürdürmeye devam ederdi. Aslında bir kadın için yapabilecek çok fazla seçenek de yoktu. Neyse ki Keeley bu konuda daha şanslıydı.

Saçları omuzlarına dökülmüş bir şekilde arkasını dönüp Alaric'e baktı. Onu seyrettiğini görünce şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açılmış ama daha sonra çok utanmıştı.

Güzelliğiyle Alaric'in nefesini kesiyordu. O kadar sıradışı bir güzelliği vardı ki gözlerini kamaştırıyordu.

"Buraya gel," dedi elini ona doğru uzatarak.

Keeley, kendini oldukça tuhaf hissediyordu. Göğüslerini kapatmaya çalışarak yerinden kalkıp yatağa doğru gitti. Yanına yattığında bile hâlâ çok utanıyordu.

O kadar ufaktı ki kollarının arasında kıvrılıp yatması Alaric'in çok hoşuna gidiyordu. Onu iyice kendine doğru çekip sımsıkı sardı. "Nasıl hissediyorsun?"

Keeley yüzünü onun boynuna doğru yaklaştırıp oraya küçük bir öpücük kondurdu. "Şimdi daha iyiyim."

"Dilimden bal damladığını söylemiştin."

Başıyla onaylayıp gülümsedi. "Evet, öyle. Hâlâ aynı fikirdeyim."

"Leydimi mutlu edebildiğime çok sevindim."

"Evet, beni çok mutlu ettin, asker. Hem de çok."

Eğilip ufak bir öpücük kondurmak istemişti. Ama dudakları ona değince kendini ondan alamıyordu. Dudaklarının öpüşürken çıkardığı ses odada yankılanıyordu. Dilleri birbiriyle karşılaşmış, adeta birbirleriyle düello ediyorlardı. Bu sefer Keeley kendinden daha emin, daha istekliydi. Alaric'e yetişip kendi arzularını yaşatmak istiyordu.

"Şafağın sökmesine daha birkaç saat var. Yine benimle ol, Keeley. Bir saniyeyi bile boşa harcamak istemiyorum."

Gülümsemesi bütün odayı aydınlatıyordu. Gözlerinin ışıltısı ve gülümsemesiyle iyice dayanılmaz oluyordu, daha kötüsü kendisi de bunun farkındaydı. Eliyle Alaric'i omzundan iterek sırtüstü yatırdı.

"Bu konularda tecrübeli olmadığımı kabul ediyorum

dzida75

ama senin yaptığın gibi bana pek zor geleceğini sanmıyorum."

Alaric tek kaşını kaldırdı ama bakışları hiç iyi niyetli görünmüyordu.

"Bu oldukça iddialı bir cümle oldu. Yapacaklarınla bunu doğrulayabilirsen, sana inanabilirim."

Saçları omuzlarına dağılmıştı. Bacaklarını açıp ata biner gibi Alaric'in üzerine çıktı. Aletinin anında dikleşmesiyle iddiasını kanıtlandığını kabul etmek zorunda kalmıştı Alaric. Tekrar onun içinde olmak düşüncesi, onun ilk adımı atmış olması daha şimdiden kontrol gücünü zorlamaya başlamıştı.

Normalde çok sabırlı bir adamdı. Ama şu anda, kalçalarından tutup onu üzerinde zıplattığını düşündükçe kendine engel olamıyordu.

Bacaklarını açmış üzerinden otururken baştan aşağı onun çıplak, arzuyla yanan vücudunu izledi. Dümdüz karnından, dolgun göğüslerine, sonra da ince belinin göz alıcı kıvrımından kalçalarına doğru kısa bir gezintiye çıkmıştı.

Keeley, onun sertleşen penisini altında hissedebiliyordu. Elleriyle onu tutmak için eğildiğinde ise Alaric nefesini tutmuş, ara ara küçük soluklar alıyordu.

Büyüklüğü karşısında yüzü farklı bir ifadeye bürünmüş, meraklı bakışlarla onu inceliyordu. Sonra eliyle kavrayıp acemi bir şekilde aşağı yukarı gidip gelmeye başladı. Ucu biraz daha genişlemiş, kan yavaş yavaş baş tarafına toplanıyordu.

Biraz acı veriyordu. Her hareketi onu biraz daha deli ediyordu. Keeley, onun canını yakmaktan korkuyormuş gibi oldukça ağır hareket ediyordu.

Alaric, sonunda daha fazla dayanamayıp elini onunkinin üzerine koyup daha sıkı tuttu.

"Bu şekilde," dedi boğuk bir sesle.

Aşağıdan yukarı, yukarıdan aşağı ara ara sıkarak birlikte hareket ettiler.

"Oh, beni deli ediyorsun."

"Umarım bu iyi bir şeydir."

"Evet, çok iyi..."

Eli hâlâ penisinin üzerinde vücudunu biraz aşağı kaydırdı. Öne doğru eğilince, göğüsleri dalından sarkan elmalar gibi görünüyor, Alaric'in iştahını daha da kabartıyordu. Bu konuda da iyi olduğu belliydi ama çok tecrübesizdi. Onu bu şekilde yönetmek de Alaric'e ayrı bir zevk veriyordu. Keeley artık sadece onundu. Ondan başka hiç kimseyle birlikte olmamıştı. Bilmesi gereken her şeyi ona öğretip onu zevkin doruklarına çıkarmayı görevi olarak görüyordu.

Kalçalarından tutup istediği yere oturmasına yardım etti. "Böyle, bu şekilde..." Onu penisinin üzerine oturtmuş, yavaş yavaş buluşmalarını bekliyordu.

Onun sıcaklığını hisseder hissetmez ağır bir şekilde içine girdi. Keeley durmuş alt dudağını ısırarak o an hissettiği acının geçmesini bekliyordu.

Alaric, saçlarını okşayarak onu rahatlatmaya çalıştı. "Rahat ol. Güzel ve yavaş..." diye fısıldadı.

Bir kez daha onu içine almayı deneyince canının acısıyla iyice kasıldı. Alaric'in bu zamana kadar yaşadığı en acılı ilişkiydi, neredeyse zevkten ölecekti.

Artık tamamen içindeydi. Ateşin ortasında kalmış gibiydi. Kadifemsi yumuşaklığıyla onu tamamen sarmış, her de-

dzida75

fasında daha derinine ulaşmasını sağlıyordu. Islaklığını her yerinde hissediyordu.

Sonra canının yanmaması için yavaşça onun kasıklarına oturdu. Tenleri birbirine değerken Alaric gidebildiği kadar derine ulaşmak istiyordu. Ama hâlâ yetmiyordu.

İçindeki penisin canlılığının farkındaydı. Derisinin altında binlerce böcek varmış gibi karıncalanıyor, durmadan hareket etmek istiyordu.

İçindeki ateş dışına vurmuş, ter alnından dudaklarına kadar bütün yüzünü basmıştı. Nefesi gittikçe düzensizleşiyordu.

Elleri kalçalarından ipeksi teniyle kaplanmış incecik sırtına doğru süzüldü. Üzerinde olduğuna iyice alışması için Alaric acele etmek istemiyordu. Onun için her şeyi ağırdan alıyordu.

Bilmeden en ufak hareketi bile onu kudurtmaya yetmişti.

Keeley, yanlış bir şey yaptığı korkusuyla bir an duraksadı.

"Hayır, durma. Tanrım, sakın durma. Harika gidiyorsun."

Ellerini Alaric'in göğsüne koyup destek alarak kalçalarını hafifçe kaldırdı. Kayganlığıyla penisine iyice uyum sağlamıştı. Tekrar kasıklarına oturarak onu sonuna kadar içine almıştı. Sonra dairesel bir şekilde yavaşça hareket edip Alaric'in yüz ifadesini izledi.

"Aklımı başımdan alıyorsun."

"Artık melek yok. Yoksa şeytan cehennemden geri mi döndü?"

"Kötü melek. En iyisi bu..." Sırtüstü yattığı yerden kalkıp Keeley'i kollarının arasına aldı. Böylece daha derinine ulaşabiliyordu. "Meleğim."

Keeley onu iyice kendine çekti. Alınları birbirine dayan-

mış, vahşi bir şekilde birbirlerini öpüyorlardı. Alaric'in nefesini içine çekiyor, onu daha çok sahipleniyordu. Sadece ona aitmişçesine... Onun için artık başka bir kadın yoktu. Kendisi bile diğerlerinin varlığından şüphe duyacaktı.

Tekrar Keeley'in kalçalarından tutup iyice üzerine çekip daha derinlerine ulaşmaya çalışmıştı. Ona ihtiyacı vardı. Onun her zerresine ulaşmaya ihtiyacı vardı. Her fırsatta ona ait olduğunu hissettirmek istiyordu. Kalçalarıyla kendini aşağı yukarı hareket ettirip ikisini de zevkin doruklarına tırmandırıyordu.

Keeley'in kolları gevşeyip omuzlarına doğru düştü. Alaric iyice kendinden geçmiş, Keeley'in boynundan, eşsiz tattaki teninden ufak ısırıklar almaya başlamıştı.

Başını geriye doğru atınca göğüslerinin dikleşmiş uçları Alaric'in tenine değiyordu. Onu üzerinde zıplattıkça boynunun damarları her seferinde daha da belirginleşiyordu.

"Bu sefer baştan çıkarma sırası bendeydi," dedi Keeley. Nefes almakta zorlanıyordu.

"Oh, evet. Evet, sendeydi ve yaptın da. Daha ileri gidersen sana yetişeceğim diye ölebilirim."

"N'olur," diye yalvardı. "Çok fenayım, Alaric. Yapamam... Ama yapmalıyım..."

"Ne yapmalısın?" diye sordu merakla.

Sıkıca omuzlarından tutup elleri arasında daha hızlı ve gittikçe daha çok sertleşerek üzerinde zıplamaya başladı. Alaric neredeyse boşalmak üzereydi.

Daha fazla dayanamayıp tekrar sırtüstü uzandı. Keeley hâlâ üzerindeydi. Biraz olsun onu yavaşlatmaya çalışsa da vahşi bir kediden farkı yoktu. Onu zapt etmekte zorlanıyordu.

dzida75

Şimdiye kadar hiçbir kadın onu bu kadar etkilememişti. O da hiçbir kadını bu kadar güzel bulmamıştı. Hiç kimseyi Keeley'i istediği gibi istememişti.

Elini yavaşça vücutlarının birleştiği noktaya doğru kaydırdı. Sıcaklığını takip ederek duracağı yeri bulmak hiç de zor olmamıştı. Keeley'e dokunur dokunmaz yaşattığı kasılmalarla kendi bedeni de titremeye başlamıştı.

"Devam edemeyeceğim," dedi boğuk bir sesle.

"Kendini rahat bırak o zaman," dedi, Alaric'in daha önce ona söylediği gibi. Öne doğru eğilip yüzünü ellerinin arasına aldı. "Ben seni sıkıca tutuyorum, asker."

Sözleriyle onu kışkırtmayı çok iyi başarıyordu. Son bir hamleyle kalçalarını kaldırıp bıraktı. Hem onu tutup hem içine boşalmamak için ondan ayrılmak çok zor olmuştu. Keeley'in, penisini kavrayıp göbeğine doğru tutmasıyla coşkulu bir şekilde fışkırarak patlamıştı.

Keeley'e sıkıca sarılmış bir halde tırmandığı zevkin doruklarından aşağı doğru yuvarlanırken vücudundaki kasılmaları kontrol edemiyordu. Bedeni yay gibi gerilmişti.

Sonra tekrar sırtüstü uzanmasıyla Keeley'in kasılmalarını hissetmişti. Yarı ereksiyon halindeki penisine merakla bakıp parmaklarıyla baş tarafını temizledi.

Parmağını ağır ağır ağzına götürürken bakışlarıyla da Alaric'i süzüyordu. Diliyle dans edercesine parmağını yalayıp, yuttu. Her hareketiyle Alaric'i baştan çıkarmayı başarıyordu.

Bunun üzerine penisinin tekrar dikleştiğini görünce şaşırmıştı.

"Senin tadını merak ettim," dedi heyecanla. "Anlaşılan

çok hoşuna gitti," dedi penisini işaret ederek. "Sen dilinle beni yalamadan önce... Daha çok kadınlar memnun olsun diye mi erkekler bunu yapar?"

"Evet," dedi Alaric, derin bir nefes alarak. "Senin o tatlı ağzını penisimin etrafında düşünmeye bile dayanamıyorum."

"Of, daha önce böyle bir şeyi hayal bile edemezdim."

Alaric kıkırdadı. "Böyle bir şeyi beklemiyordun zaten. Bunlar aklına nereden gelecekti ki?"

"Seninle birkaç saat geçirmem yetti," dedi gülerek. "Eminim diğer kızlar böyle şeylere takılmıyordur."

"Diğerlerinin ne düşündüğü umurumda değil," diye mırıldandı. "Benim için önemli tek bir kişi var. O da şu anda yanımda."

"Çok yakın mı?" dedi Keeley, duraksayarak. "Yani benim..."

"Bekle, temizlenip geleyim. Sonra rahat rahat yatarız."

Keeley, başını elinin üzerine koyup çıplak halde yataktan kalkışını izledi. Pencerenin önünde duran kovayla leğenin yanına gitti. Penisini temizlerken onu seyretmek Keeley için çok heyecan vericiydi. Göbeğinin üzerindeki lekeleri görünce kendisinin de temizlenmesi gerektiğini fark etti.

Tam yerinden kalkıyordu ki Alaric elinde ıslak bir bezle geldi. Yatağın kenarından ona doğru eğilip, göbeğinin üzerindekileri kendi elleriyle sildi.

Penisi oldukça sertleşmişti ama Alaric pek rahat görünmüyordu. Nasıl olabilirdi ki? Canı yanıyor gibiydi. Şişmiş ve oldukça kalınlaşmıştı.

Sadece denemek için ona doğru uzanmasıyla Alaric hemen yaklaştı. Onu hâlâ istediği her halinden belliydi.

dzida75

"Tam olarak ne yapacağımdan emin değilim. Yanlış bir şey yapmak istemiyorum."

Alaric gülümseyerek yanağını okşadı. "Yanlış bir şey yapmayacağına eminim. Sadece dişlerini kullanma."

Yaramazca gülümseyerek eliyle karnının üzerinden göğsüne doğru çıktı. "Belki, sen beni yönlendirebilirsin."

Eğilerek dudağının kenarından öptü onu. "Evet. Nasıl olduğu konusunda sana yardım edeceğim, sonra da ağzında mutlu bir erkek olarak ölmeyi bekleyeceğim."

Ayağa kalkıp yatağın kenarına geçti. Elini Keeley'e uzatıp, ayakları yere basacak şekilde onu oturur pozisyona getirdi.

Penisinin kalınlığının tam ağzına göre olduğunu görünce hemen sabırsızlanmıştı. Alaric parmaklarını saçlarına dolayarak başını tam önüne getirdi.

"Ağzım aç, sonra içeri girmeme izin ver."

Bir eliyle penisinden tutup onu yavaşça kendine doğru çekti.

Bu çok farklı bir histi ve Keeley ilk başta oldukça şaşkındı. Yine önceki gibi kalın ve bir o kadar da sertti. Ama derisi yumuşacık, hissettikleri ise baş döndürücüydü.

"Rahatla. Bana güven. Sadece burnundan nefes al."

Alaric konuşana kadar ne kadar gerildiğini fark etmemişti. Onun dediği gibi kendini toparlayıp sadece burnundan solumaya başladı.

Öncekinden daha derine gitmeye başlamış, Keeley'in kafasını iki eliyle sımsıkı tutuyordu. Parmaklarının titremesi hissediliyordu. Bu da hoşuna gittiğini anlayabileceği tek şeydi.

Ömrü boyunca böyle bir şey yapacağı asla aklına gel-

mezdi. Hiç zevk vermeyen, tam bir fahişe işiydi. Bir leydiye hiç uygun değildi. Ama Keeley bundan oldukça hoşlanmıştı. Sadece Alaric'i mutlu etmek istiyordu, hem de bunu çok istiyordu. Bedeni ise tamamen ondan bağımsız çok tuhaf tepkiler vermeye başlamış, göğüslerinin uçları şişmiş ve sertleşmişti.

En kadınsı yerini bile hafif bir sızlama kaplamış, nabız atışları hızlanmıştı. En ufak bir hareket bile onu kontrolsüz bırakmaya yetecekti.

Kokusu gibi tadı da oldukça erkeksiydi. Yanmış odun kokusunu hatırlatıyordu. Kokusunun ve tadının ölene kadar hafızasında kalmasını istercesine derin bir nefes aldı.

Dilinin ucuna çok ufak bir damla gelmişti. Bir süre sadece onun tadını çıkardı sonra boğazından aşağı akmasına izin verdi.

"Daha derine, yut beni. İşte böyle, Keeley. İşte bu."

Sonuna kadar ağzına almış en derinine varıncaya kadar onu emmeye çalışıyordu. Bir süre nefessiz kalsa da Alaric'in yardımıyla bu fazla uzun sürmemişti.

Tamamen onun içindeydi. Bütün tadabildiği, soluyabildiği ve hatta görebildiği tek şey oydu. Ağırlaşmış testisleri her seferinde çenesine vuruyor, kasıklarındaki fazla kıllar burnunu kaşındırıyordu.

Her geri çekilişinde o kadar derin nefes alıyordu ki çıkardığı tuhaf sesler odada yankılanıyordu. Bir süre nefes nefese kalmış bir halde hiçbir şey yapmadan durdu. Keeley de derin derin nefes alırken penisinin ucu hâlâ ağzındaydı.

"Arkanı dön!" dedi emredici bir tonla.

Keeley şaşırmış bir halde arkasına baktı. Zaten yataktaydı. Ne demek istemişti ki?

dzida75

"Dizlerinin üzerinde duracaksın. Bana arkanı döneceksin."

Dediklerini yapmak için duvara doğru dönmüş, Alaric de tam dediği gibi yerleşmesine yardım etmişti. Sonra arkasına geçip bacaklarını araladı.

Tam olarak istediği pozisyonu aldığında elleriyle kalçalarından kavradı. Böyle bir pozisyonda olmak aklının sınırlarını zorlamıştı. O an kafası bir sürü saçma şeyle dolup taşmıştı ama böyle şeylerin mümkün olup olmayacağından hiç emin değildi.

Eğilip kalçalarını aralamadan önce hafif hafif sıkıp okşadı. Ama bir anda içine girdiğini hissedince sıçrayıp arkasına döndü.

"Bu sefer seninle böyle birleşmek istiyorum, Keeley. Aynı bir aygırın kısrağı kapması gibi, hoşuna gitti mi?"

Gözlerini kapatıp sadece başıyla onaylamıştı. Derin derin nefes alarak soluğunu düzenlemeye çalışıyordu.

"Evet," diye fısıldadı.

Dizleri titriyordu ve olduğu yere yığılmamak için zor duruyordu. Sağlam durabilmek için çarşafları sıkı sıkı tutmuştu.

Böyle bir pozisyonda kendini çok korunmasız hissediyordu. Hiçbir korunağı yoktu. Alaric ona istediğini yapabilir ve ona hiçbir şekilde karşı koyamazdı.

Tekrar arzuyla onu istemesini sağlamak için eliyle sırtını okşayarak teninde gezindi. Diğer eliyle ise sıkıca kalçasından tutuyordu.

Önce penisinin ucuyla onun girişine gelmiş, hafifçe kendini itmiş, sonra tekrar geri çekilmişti. Tam içine girmeden onun ateşini daha fazla hissetmek istiyordu.

Keeley acıyla başını geri atmış, Alaric eliyle ağzını kapatmasa da çoktan çığlık atmıştı.

"Şşş, sakin ol. Rahatla şimdi."

Alaric daha çok içine girmeye çalıştıkça derin bir nefes verdi. Daha fazla derine gidebileceğini hiç sanmıyor, sonuna kadar tamamlanmış hissediyordu. O kadar gerilmişti ki bu sefer gerçekten canı yanmıştı.

"Çok sert olacağım, Keeley." Kelimeler ağzından homurdanarak çıkmıştı. Sanki özellikle onu kontrol etmek için sesi oldukça sert ve boğuktu. "Uzan ve içine girmemi sağla. Ben dikkat ediyorum."

Başka seçeneği yoktu. Kollarını yana doğru açıp başını yatağa koydu. Canının acısından parmaklarını sıkıca çarşafa doladı. Alaric sertleştikçe sadece dizlerinden destek alabiliyordu.

Bu olanlar aklını iyice bulandırmıştı. Bu şekilde onun nasıl göründüğünü merak ediyordu. Ağzı ve boğazı susuzluktan kurumuştu. Yavaş yavaş zevk almaya başladıkça gözlerini kapattı.

Alaric artık derinlerine kadar ulaşmıştı. Hatta öncekilerden bile daha derine ulaşmıştı. Zaten bir gecede iki kez olduktan sonra iyice hassaslaşmıştı. Hareketleri canını yakıyor ama aynı zamanda daha önce hiç tatmadığı şeyleri yaşatıyordu.

Yalnız, hissettiği bu zevk uzun sürmemiş, penisinin gittikçe kalınlaşıp daha derinlere ulaşmasıyla canı yanmaya başlamıştı. Her hareketinde acısı bir kat daha artıyordu.

Gidip geldikçe kasıkları kalçasına çarpıyordu. Keeley daha fazla dayanamayıp cılız bir çığlık atmıştı.

Alaric o an donup kalmış dikkatli bir şekilde içinden çıkmıştı. Bu bile canını acıtmıştı.

"Keeley, ne oldu? Canını mı yaktım?"

dzida75

Onu yavaşça sırtüstü çevirip kollarının arasına aldı. Alnından öpüp gözlerine bakarak saçlarını okşamaya başladı. Çok endişelenmişti.

Keeley yüzünü buruşturdu. "Sanırım biraz hassaslaştım."

İçten içe kendine kızdığını, kendini suçladığını gözlerinden okuyabiliyordu. "Sen bakireydin ama ben bunlara alışkın bir kadın gibi davrandım sana. Bunun özrü olmaz. Düşünmeden senden çok fazla şey bekledim."

Eliyle yanağını okşayıp gülümsedi. "Senin beni istediğin kadar ben de seni istedim. Hâlâ da istiyorum."

Alaric başını salladı. "Ağrılarına uzun ve sıcak bir banyo iyi gelecek. Seni odana göndereyim, istediğin gibi dinlenirsin."

Tekrar gülümseyip onu dudaklarından öptü. "Sıcak bir banyo, kulağa hoş geliyor. Ama daha şafağın sökmesine bir saat var. Biraz daha yanında kalmak istiyorum. Birlikte yatıp dinlenebilir miyiz?"

Bakışları yumuşamış, Keeley'in saçlarını düzelterek kulağının arkasına atmıştı. "Tabii ki, seninle yan yana olmaktan başka hiçbir şeyi bu kadar çok istemiyorum. Sabah olunca banyonu odanda hazırlatırım. Bu gece yüzünden utanmak zorunda kalmayacaksın."

"Bu geceyi seninle geçirmek her şeye değer, Alaric. Bunu bilmeni isterim, ben hiçbir şeyden pişman değilim."

"Ben de pişman değilim. Bu geceyi ömrümün sonuna kadar unutmayacağım."

Birlikte yan yana uzandılar. Alaric, soğuyan odada tekrar ısınmak için kalın battaniyeyi üzerlerine çekti..

"Bu gece uyumayacağım," diye mırıldandı Keeley. "Kol-

larında geçirdiğim tek saniyeyi bile boşa harcamak istemiyorum.

"Hiçbir zaman sana olan sevgimi inkar etmeyeceğim, Keeley. Seni insanların içinde asla utandırmam. Ama seninle baş başayken bana hiçbir şey olmamış gibi davranma."

Hissettiği acı, gülümsemesine yansımıştı. "Hayır, Alaric. Hiçbir şey olmamış gibi davranmayacağım. Sadece imkansız şeyler için fazla ısrarcı olmamak daha iyi."

"Tamam, bu konuyu kapatalım o zaman. Zaten yeterince can sıkıcı."

"O zaman şimdi bana sıkıca sarıl. Buz gibi odama gitmeden önce beni iyice ısıt."

"Tabii ki. Seve seve."

dzida75

20

Doğan güneşle birlikte gün ağarırken ayrılığın eşiğinde yaşanan bu gece de son bulmuştu. Keeley, başını Alaric'in koluna dayamış ve kısa bir uyku çekmişti.

Sadece ona ait gibi belinden sıkı sıkı sarılmış, göğsüne iyice sokulmuştu.

Alaric parmağıyla yavaşça onun kolunda, çıplak teninin üzerinde gezerek saçlarının kokusunu içine çekiyordu. Ona dokunmaya, onu koklamaya bayılıyordu. Onu yanında hissetmeyi seviyordu. Ömrünün geri kalan her gününde böyle uyanmak için her şeyini verebilirdi.

Fakat ne yazık ki bundan sonra yatağında o değil, başka bir kadın olmak zorundaydı. Üstelik ne Keeley gibi güzel ne de ateşli biriydi. Onun insanı çıldırtan inadı bile Alaric'i baştan çıkarıyordu.

Keeley'e döndü. Yüzünü saçlarının arasına gömerek ona daha sıkı sarılmasıyla Keeley de uyanmıştı. İçi huzurla dolmuştu, yattığı yerde geriye doğru esnedi.

Alaric, onu daha rahat görebilsin diye kendini biraz geri çekti. Sevdiği kadın karşısında kocaman esneyerek gözlerini açmıştı. İlk başta bakışları uykulu olsa da daha sonra ona gülmesiyle birlikte yine içine işlemişti.

Güzelliğine dayanamayıp parmaklarının ucuyla yanağını okşadı. Dudaklarına geldiğinde ise Keeley ona öperek karşılık verdi. Aşk dolu gözlerle birbirlerini izliyorlardı.

"Günaydın," diye mırıldandı Alaric.

Ona doğru sokularak, "Bu sabahtan nefret ediyorum," dedi.

Üzüntüsü Alaric'in boğazında düğümlenip kalmıştı. "Ben de nefret ediyorum. Ama burada olduğun anlaşılmadan bir an önce odana gitmelisin."

Derin bir nefes aldı ve dirseğiyle yataktan destek alıp doğruldu. Saçları omuzlarından dolgun göğüslerinin üzerine dökülmüştü. Tam yataktan kalkmaya hazırlanıyordu ki Alaric belinden tutup onu kendine doğru çekti.

Başını kaldırarak tatlı, dolgun dudaklarından öpmeye başladı. Ömründe hiçbir kadını hem bu kadar arzuyla ve hüzünle öpmemişti.

Ayrılma vakti geldiğinde ise kapkara bulutlar sanki gözlerini kaplamış, hissettiği her şeyi yağmur gibi indirmeye hazır hale gelmişti. Alaric, biraz olsun rahatlaması için yanağını, saçlarını okşadı. "Benim için bir tek sen varsın, Keeley. Bunu bilmeni istiyorum."

Gülümseyerek onu son bir kez daha öptü. "Sen de benim için teksin, asker."

Derin bir iç çekti. Artık zaman dolmuştu. Lordla leydi kalkmadan, kale hareketlenmeden odasına gitmesi gerekiyordu.

dzida75

"Çabucak giyin, ben de Gannon'a birkaç şey söyleyeceğim."

En ufak tıkırtıda bile alarma geçen Gannon, Alaric'i görür görmez ayağa kalkmıştı.

"Bir sorun mu var?"

"Hayır, bir şey yapmanı istiyorum."

Gannon hazırolda duruyor, komutanının emirlerini bekliyordu.

"Küveti al ve Keeley'in odasına götürüp banyosu için bol sıcak su hazırla. Yalnız, kimse bütün gece nerede olduğunu öğrenmeyecek. Sen aşağıdayken ben de onu odasına götüreceğim."

Gannon başını sallayarak verilen emirleri yerine getirmeye başlamadan önce Alaric Keeley'in giyinip giyinmediğine baktı. Onu görünce rahatsız olmasını istemediğinden Gannon küveti çıkarırken iri vücuduyla Keeley'in önüne geçti.

Keeley, yanağını göğsüne dayayınca o da çenesini onun başının üzerine koydu. Gannon çıkıp kapıyı kapatır kapatmaz hemen omuzlarına sarıldı.

"Hadi, hemen odana gidelim. Banyo yaptıktan sonra yeni uyanmış gibi yatakta olursun."

Endişeli bir şekilde başını salladı. Sonra karanlık holde, odasına doğru yürümeye başladılar. Bu kadar sürede bile ona dokunmak Alaric'i etkilemeye yetmişti.

Gannon'nın geldiğini görünce çabucak odaya girdiler. Keeley'i yatana kadar beklemesi için Gannon'a işaret etmişti.

Onu orada bırakmak o kadar kolay olmamıştı. Keeley yerine yattıktan sonra biraz yanında oturdu. Sonra eğilip onu alnından öptü.

"Bu geceyi sonsuza kadar kalbimde taşıyacağım."

"Ben de," diye fısıldadı. "Hadi git, Alaric. Böyle yaptıkça ayrılmak daha da zorlaşıyor."

Kelimeler boğazında düğümlenmişti. Yutkunarak hemen ayağa kalktı. Haklıydı. Yanında durduğu her saniye herkese isyan edesi geliyordu.

Arkasına bakmadan odadan çıktı. Gannon da dışarıda onu bekliyordu. Sert bir sesle ona yapması gerekenleri söyledi.

"Hemen banyosunu hazırlayın. Dikkat edin, rahatsız olmasını istemiyorum. Soranlara da iyi hissetmediğini, bugün odasında dinleneceğini söylersin. Ayrıca bugün hiçbir şey yapmasını istemiyorum."

"Tamam," dedi Gannon başını sallayarak.

Gannon içeri girer girmez Alaric de kendi odasına döndü. Hemen kapıyı kapatmış, sırtını kapıya dayamıştı. Keskin bir baltanın oduna vurması gibi kalbi acıyla çarpıyordu.

Onunla birlikte olmak, ne güzeldi! Ama ona hem sahip olup hem de kavuşamamak acıların en büyüğüydü..

Keeley yattığı yerden kalkıp sıcak suyun içine girdi. Küvete oturup dizlerini çenesine doğru çekti. Sıcak su bedenindeki ağrıları azaltmıştı ama kalbindeki acıyı dindirmeye yetmemişti.

Başını dizlerine dayadı. Hayatında geçirdiği tek muhteşem gece buydu. Bu geceyi asla unutamayacaktı. Her dokunuşu tekrar yaşamak için ömrünü verebilirdi, tek bir anını tekrar yaşamak için.

Şimdi üzülmenin zamanı değildi.

dzida75

Ama göğsünü sıkıştıran bu ağırlığa daha fazla dayanamadı.

O sırada kapının çalmasıyla gözlerini kapattı. Dizlerine daha sıkı sarıldı. Duymamış gibi yaparsa belki gideler diye düşünüyordu.

Fakat kapının bir anda açılmasıyla paniğe kapılmıştı. Üzerini kapatmaya uğraşırken Maddie kafasını uzattı.

Tahta küvetin ucundan bakarak, "Ah, sen miydin? Korkudan ölüyordum," dedi.

"Hasta olduğunu duydum, yapabileceğim bir şey var mı diye gelip bakmak istedim."

Keeley gülümsedi ya da gülümsemeye çalıştı. Gözleri dolmuş, ağlamamak için kendini zor tutuyordu. Burnunu çekmesiyle daha fazla dayanmadı ve gözlerinden yaşlar akmaya başladı.

Maddie hem şaşırmış hem de onu böyle görünce çok üzülmüştü. "Ah, canım... Ne olduysa oldu... Şimdi, seni küvetten çıkarmama yardım et. Her şey iyi olacak, inan bana."

Maddie'nin yardımıyla küvetten çıkıp havlusuna sarındı. Sonra Maddie onu şöminenin önüne oturtup saçlarını taradı.

"Şimdi, anlat. Seni bu kadar üzen şey nedir?" diye açıkça sordu Maddie.

"Ah Maddie. Korkarım çok büyük bir hata yaptım. Ama şu bir gerçek ki hiç pişman değilim."

"Alaric McCabe ile bir ilgisi olabilir mi?"

Gözleri yaşlarla dolu, şaşkın bakışlarla Maddie'ye döndü. "Çok mu belli oluyor? Şimdi herkes bu utancı öğrenecek mi?"

Sarılarak, "Şşş, öyle bir şey olmayacak," dedi. Sıkıca sarılarak, sözleriyle Keeley'i rahatlatmaya çalıştı.

"Her şeyimi ona verdim," diye fısıldadı. "Ama o başkasıyla evlenmek üzere, yine de ona gittim. Daha fazla dayanamadım."

"Onu seviyorsun."

"Evet, onu seviyorum."

Maddie ona acır gibi baktı. "Sevdiğin adamla bunu yapman utanılacak bir şey değil. Önemli olan kullanılmadığını bilmek."

Maddie'nin sesindeki kızgın tonu fark edince kollarından ayrıldı. "Hayır! O da benim kadar üzülüyor. Rionna'yla mecbur olduğu için evleniyor. Aramızdaki şeyi görmemek için ikimiz de çok uğraştık. Ama ben kendimi tutamayıp onun yanına gittim."

Maddie, kendini iyi hissetmesi için onun saçlarını okşadı. "Kalbine söz geçirmek en zorudur. Bunu yapabilmen için ne önerebilirim bilmiyorum. Keşke bir şeyler yapabilsem. Ama sen çok iyi birisin, Keeley. Geçmişte yaşadıklarının şimdi seni kötü hissettirmesine izin vermemelisin. Sen fahişe değilsin. Senin çok iyi ve sadık bir kalbin var. McCabeler sana sahip olduğu için çok şanslı."

Keeley kendini Maddie'nin kollarına atıp tüm içtenliğiyle ona sarıldı. "Teşekkür ederim, Maddie. Bu zamana kadar sizden daha iyi bir arkadaşım olmadı. Yaptığınız iyilikleri, gösterdiğiniz anlayışı hiçbir zaman unutmayacağım."

Maddie de ona sıkıca sarılmıştı. "Gannon, herkese hasta olup dinlenmek istediğini söyledi. Buraya geldiğinden beri hiç durmadan çalıştığının hepimiz farkındayız. Şimdi aşağıya inip Gertie'ye senin için yiyecek bir şeyler hazırlamasını söyleyeceğim. İstersen yanında kalabilirim. Ama yatıp dinlensen daha iyi olur."

dzida75

Keeley başını sallayıp yavaşça ondan ayrıldı. "Evet, iyi olur. Hem bedenim hem de kalbim çok yorgun. Bugün rol yapıp gülmeye, hiçbir şey olmamış gibi davranmaya gücüm yok."

"Hadi yat da toparlan artık. Sırrın aramızda kalacak. Leydi McCabe'e bile söylemeyeceğim. Sen kimle paylaşmak istersen ona söylersin."

"Teşekkür ederim."

Maddie ayağa kalkıp tekrar ona doğru baktı. "Rahatla artık. Bütün gece seviştikten sonra bayağı acıkmış olmalısın."

Keeley bir anda kıpkırmızı oldu. Gülerek, "Evet, gerçekten öyle," dedi.

Maddie gülerek odadan çıkıp kapıyı arkasından kapattı. Keeley de giyinip hemen yatağına girdi. Soğuk bir gündü, Gannon şömineyi yakmış olmasına rağmen odası hâlâ tam ısınmamıştı.

Maddie'yi beklerken tavana bakıyordu. Böyle bir günü yalnız geçirmek zorunda kalmayacağı için mutluydu. Zaten bu zamana kadar kalbi yalnızlıktan çok acımıştı. Bazen biriyle birlikte olmak gerçekten iyi geliyordu. Bir zamanlar Rionna'yla olduğu gibi biriyle arkadaş olmaya çok ihtiyaç duyuyordu.

Çok uzun süre tek başına yaşamıştı. Ama şimdi burada, bir sürü kadının dostluğunu ve yakınlığını kazanmıştı. Bu saatten sonra tekrar o sessiz, soğuk evine dönmeyi kaldıramazdı.

McCabe klanının bir parçası olmayı gerçekten istiyordu. Bunun için Alaric'e bu kadar yakın olup hiç onun olmayacağını bilmenin acısına yine de katlanabilirdi. Sürgün yemiş göçebeler gibi yalnızlığına geri dönmek istemiyordu. Üstüne yapışmış yalnızlığında çok yorulmuştu.

Artık ait olmak istiyordu.

Biraz sonra Maddie yanında Christina ve Mairin'le birlikte gelmişti. Hepsi birden sıcak ve samimi gülümsemeleriyle odaya girdi.

Christina, Cormac'in evlenme teklifini kabul ettiği için daha bir mutluydu. Maddie üzülerek Keeley'e bakıp elini okşadı. Keeley de Christina'nın mutluluğuna eşlik etmek için gülümsedi.

Onun ne kadar mutlu olduğunu tahmin edebiliyordu. Ama Keeley de onun mutluluğundan kendine pay çıkarmış, bu umutsuz halinden biraz da olsa kurtulmak istemişti. Sonra üşüdüğünü fark edip battaniyeyi göğsüne kadar çekti. Bu sırada Maddie de şömineye odun atıyordu. Yemeği de gelmişti. Kadınların gülüşmeleri her yerden duyuluyordu.

Sesleri duyunca Alaric de kapının arkasından bir süre Keeley'in mutlu sesini dinledi. Gözlerini kapatıp başını ellerinin arasına aldı. Sonra çıkıp hızlı hızlı merdivenlerden salona indi. O an duyduğu sesleri de içindeki acı gibi duymazlıktan gelmişti.

dzida75

21

"Keeley! Keeley!"

Keeley sese doğru başını çevirdiğinde Crispen'ın geniş holde koşturarak ona doğru geldiğini gördü. Crispen'ın onu "selamlama" şekline tedbir olarak kollarını göğsünde birleştirdi.

Aniden Keeley'in kucağına atlamasıyla ikisi de neredeyse yere düşecekti ki Keeley'in sağlam duruşu bunu engelledi.

Gülerek onu yavaşça yere indirdi. "Neler oluyor, Crispen?"

"Dışarı çıkıp bizimle karda oynar mısın? Oynarsın, değil mi, Keeley? Annem gelemez. Babam izin vermiyor. Bu yüzden o da çok mutsuz. Ama Maddie, bunun doğru olduğunu söylüyor. Annem çok sakar ve kabak gibi yusyuvarlak oldu, karda kayıp düşebilir."

Keeley bir an duraksadı. Çocuğun ağzından çıkan sözlere gülmemek için kendini zor tutuyordu.

"Fırtına geçti. Hava güneşli. Çok güzel bir gün... Babam

da sabahtan beri dışarıda adamlarıyla çalışıyor. Biz tepede oynayabiliriz. Hem Gannon'la Cormac de gelir."

"Sakin ol biraz," dedi gülerek. "Aslında temiz hava bana da çok iyi gelir."

Crispen'ın sevinci yüzünden okunuyordu. "O zaman geliyorsun? Öyle, değil mi?" Hemen onun kollarından kurtulup mutluluktan yerinde zıplamaya başlamıştı.

"Ama önce daha kalın bir şeyler giymem lazım. Bu sırada lorddan sen de izin alırsan seninle gelebilirim."

Crispen heyecanla cevap verdi. "Tamam, hemen gidiyorum."

"Peki, birkaç dakikaya ön merdivenlerin orada olurum."

Bir süre Crispen'ın koşa koşa, nasıl büyük bir heyecanla gittiğini izledi. Sonra başını sallayarak kıyafetlerini değiştirmek için merdivenlere doğru yöneldi.

Geri geldiğinde ise Gannon ve Cormac yanlarında bir sürü çocukla salonda onu bekliyordu. Geldiğini görür görmez çocuklar ona doğru koşmaya başlamıştı.

Gülerek hepsini selamladı ve dışarı çıkmaya hazır olup olmadıklarını sordu. Heyecanları ona da anında bulaşmıştı. Hep birlikte, çocukların cıvıltılarıyla dışarı çıktılar. Hava o kadar soğuktu ki kapıdan dışarı adımını atar atmaz keskin soğuğu kemiklerine kadar hissetmişti.

"Çok soğuk!" dedi, içi ürpererek.

"Evet, öyle," diyerek Cormac de ona katıldı. "Durup çocuklara göz kulak olmak için fazla soğuk."

Keeley Cormac'e dönüp hafifçe gülümsedi. "Muhtemelen Christina da bizimle olacak."

O anlık sevinçle yüzünü büyük bir gülümseme kapla-

dzida75

mıştı. Fakat sonra Gannon'la göz göze geldiği gibi tekrar sert ifadesine büründü.

"Hadi!" diye bağırdı Crispen. Keeley'in elinden tutup çocukların oynadığı tepeye doğru çekiştirmeye başladı.

Takımlar çoktan kurulmuştu bile. Bütün güçleriyle birbirlerine kar topu atacaklarını öğrenince Keeley biraz sıkılmıştı.

Neyse ki Gretchen onun takımındaydı. Bunu iyi oynadığı belliydi, hedefini hiç kaçırmıyordu. Her seferinde erkeklerden birinin suratının tam ortasına vurması diğerlerinin hiç hoşuna gitmiyordu.

Bir saat boyunca savaş alanı gibi oradan oraya koşup yorulmuşlardı. Sonunda ateşkes ilan edip biraz dinlenmeye çekildiler. Hepsi de nefes nefese kalmıştı.

Crispen ve Gretchen bir kenarda fısır fısır bir şeyler konuşup bir yandan da Cormac ve Gannon'a bakıyorlardı.

"Sen iste," dedi alçak sesle Crispen.

"Hayır, sen isteyeceksin!" diye karşılık verdi Gretchen. "Onlar senin babanın adamları. Sen ne istersen yaparlar."

Crispen başını dikleştirdi. "Sen kızsın. Kızlar da ne isterlerse alırlar."

Gretchen gözlerini devirip sonunda kendisi yapmayı kabul etmişti. Sert bir şekilde Crispen'ın omzuna vurdu.

"Of!"

Kolunu tutarak ona baktı. "Tamam, beraber isteyelim."

Gretchen gülümsedi. Sonra Gannon'a doğru koşmaya başladılar. Keeley de merakla onları izliyordu. Askerlerin ikisi de onların koşarak geldiğini görünce birkaç adım gerilemişlerdi. Onları dinledikten sonra olmaz der gibi kafalarını salladılar. Seslerini yükseltip, sert konuşsalar da çocuklar ısrarcı olmaya devam ediyordu.

Ama sert duruşları fazla sürmemişti. Gretchen'ın kararlı halini bir kenara bırakıp ağlamaya başlamasıyla adamların ikisinin de yüzü yumuşamıştı. O büyük gözleri yaşlarla dolmuş, dudaklarını bükmüştü.

"Artık başka şansları kalmadı."

Keeley başını çevirdiğinde Christina'nın geldiğini gördü. Mutluluktan gözleri parlıyordu.

"Gretchen istediğini almak için bir büyük gibi davranmaktan hiç çekinmiyor. Tanıdığım en zeki kız bu çocuk," dedi. "Birisinden istediğini alamayınca hemen gözleri dolmaya başlıyor."

"Ben de ne istiyorlar çok merak ediyorum," dedi Keeley.

"Her neyse, istediklerini almış gibiler."

Cormac, Christina'yı görünce sevinçten gözleri parlamıştı. Gannon kaleye doğru giderken Cormac de Christina'ların olduğu yöne doğru yürümeye başladı. Crispen'la Gretchen da onun arkasından geliyordu.

"Gannon bize kalkanını getirecek," dedi Crispen, sevinçle bağırarak.

"Kalkanını mı?" diye şaşırarak sordu Keeley.

"Bir kalkanı bu şekilde kullanmak suç sayılır," diye mırıldandı Cormac.

"Tepeden aşağı onun üzerinde kaymak çok zevkli," diye bağırdı Crispen.

Uzakta Gannon görünmüştü. Güneş ışığı elindeki kalkandan yansıyordu. Çocukların yanına gelmesiyle hepsi üzerine çullanmıştı.

Bir kalkanın üzerinde kayma fikri ilgisini çekmişti

dzida75

Keeley'in. Eğilip biraz inceledi. Bir çocuğu ya da kısa boylu bir yetişkini taşıyacak kadar büyük bir şeydi.

"Bu şeyle nasıl kayılıyor?"

"Bunu böyle yere koyuyorsun," dedi Gannon, kalkanı dış tarafı yere gelecek şekilde koydu. "Sonra birisi üstüne çıkıyor ve diğeri de onu aşağı doğru itiyor."

Keeley iyice meraklandı. "Güvenli mi?"

Gannon derin bir nefes aldı. "Eğer göle doğru ya da adamların çalıştığı avluya doğru giderlerse pek iyi olmaz. Lord o zaman çok kızar."

"O zaman diğer tarafa gitmeliyiz," dedi Keeley, kalenin diğer tarafını işaret ederek.

Cormac karşı tarafa bakarak, "Evet, Keeley haklı. Başımıza bir kaza gelmeden öteki tepeye çıksak iyi olur," dedi.

"Evet! Hem orası kaymak için daha dik," dedi sevinçle Crispen. Çocuklar hep beraber tepeye tırmanmaya başlamıştı bile.

"Önce ben!" diye bağırdı Robbie, tepeye çıkar çıkmaz.

"Hayır, bu benim fikrimdi ve ben istedim," diye karşı çıktı Gretchen. "Bu yüzden ilk ben kayacağım."

"Bırak önce o kaysın," diye söylendi Crispen. "Ona bir şey olmazsa biz de kayarız," dedi gülerek.

Robbie de sırıtıyordu. "İyi plan, tamam, Gretchen. Önce sen kay."

Gretchen, önce şüpheyle ikisine baktı, sonra mutlu bir şekilde Gannon'ın tuttuğu kalkanın içine yerleşti.

"Şimdi kenarlardan sıkıca tutun. Ve sakın yan taraflara kayma," dedi Christina. Biraz endişeli gibiydi.

"Hazır mısın?" diye sordu Cormac.

"Evet, hazırım," dedi Gretchen. Gözleri heyecandan fal taşı gibi açılmıştı.

Gannon'ın hafifçe itmesiyle kalkanın parlak tarafı hızla kaymaya başladı. Gretchen bir anda hızlanmıştı. Biraz sonra karın üzerinde seke seke, neredeyse uçar gibi gidiyordu.

Bazen yan yatıyor, bazen de vücudunun ağırlığını kullanarak dümdüz sağa sola sapmadan kayıyordu.

"Çok zeki bir kız," dedi Gannon. "Bir gün kendi ordusunu yönetirse hiç şaşırmam."

Christina ve Keeley de birbirlerine bakıp gülüştüler.

Gretchen aşağıda ormanın girişindeki en büyük ağacın önünde durdu. Her şeyin yolunda olduğunu göstermek için dönüp onlara el salladı.

Kalkanın üzerinden kalktı. Onu eline alıp tekrar tepeye doğru çıkmaya başladı. Yolun yarısında Gannon ona yardım etti.

Sıra Crispen'daydı. Kayarken çığlıkları karla kaplı dağlardan yankılanıyordu. Durması biraz zor olmuş, birkaç kere etrafında dönüp sürüklendikten sonra ancak durabilmişti.

Sonra Robbie kaymıştı ama daha alçaktan gönderildiği için söylenmişti. O da kartopu gibi yuvarlanarak durmuştu.

Crispen ve Gretchen eğlenceli olacağını düşünüp Robbie'nin arkasından karın üzerinde yuvarlanmaya başladılar.

"Sen de denemek ister misin?" dedi Keeley'e, boş kalkanı göstererek Gannon.

İlk başta istememişti ama Gannon'ın gözlerindeki iddialı bakışı görünce fikri değişti. Keeley de meydan okurca-

dzida75

sına ona baktı. "Ben, bunu deneyemeyecek kadar korkak mıyım sence?"

Gannon ona omuz silkti. "Senin gibi zayıf bir kız için oldukça korkutucu bir şey."

Christina kıkırdamış, sonra da fark edilmesin diye öksürmüştü.

"Sanki bana meydan okuyormuş gibisin, asker. Bir fikrim var. Eğer düşmeden bu tepeden aşağı kayarsam daha sonra sen ve Cormac de kayacaksınız."

Cormac hemen karşı çıkmıştı. "Çocuklar gibi buna binemeyiz.

"Tamam, korkuyorsanız binmezsiniz," dedi sakince.

"Bizim cesaretimizi mi deniyorsun?" diyerek çıkıştı Gannon.

"Evet, öyle diyelim. Ne diyorsunuz, kabul mü?"

Gannon kalkanı hemen yere fırlatıp eliyle işaret etti. "Hemen otur ve çığlık atmaya hazır ol."

Keeley meydan okurcasına bakıp soğuk metal parçasının üzerine oturdu. "Bunlar yerle bir olmadan önceki adamın son çırpınışları."

Daha evet ya da hayır dememişti ki Gannon aniden onu hızla tepeden aşağı itti. Keeley bütün ağırlığını arkasına verip yanlardan sıkıca tutunmaya çalışmıştı. Bu incecik metalle karların üzerinde adeta uçuyordu.

Tanrım, bu iş göründüğünden katbekat zormuş. Devrilmeden kayabilmek için bütün gücünü kullanmaya çalışıyordu. Aşağıda çocuklar onun adını söylüyordu. Yanlarından geçmesiyle beraber hep birden çığlık atmışlardı. Problem bundan sonra başlamıştı. Durması gereken yerde durmamış, ormanın içine doğru sürüklenmişti.

O an dengesini kaybetmiş resmen havada uçmuştu. Başını kollarının arasına alıp gözlerini sıkıca kapatmıştı. Sonunda küçük kardan tepenin üzerine düşmesiyle durmuştu.

Şükürler olsun ki bir ağaca çarpmamıştı.

"Keeley! Keeley!"

Kimin bağırdığını anlamakta güçlük çekiyordu. Çocukların çığlıkları, Gannon'la Cormac'in bağrışı, hepsi birbirine karışmıştı. Kafasını kaldırdığında çocukların yaklaştığını gördü. Chiristina'ya olduğu yerde kalmasını söyleyip askerler de tepeden aşağı inmişti.

O sırada Keeley hiç de güvende olmadıklarını hissetmişti. Etrafına göz atmasıyla ağaçların arasından çıkan bir sürü askerin ona ve çocuklara doğru geldiğini görmüştü.

"Saldırı! Bize saldırıyorlar!"

Gannon'ın, tamir edilmesi gereken savaş eşyalarının arasından eski bir kalkan aldığını gören Alaric, adamının arkasından çocukların oynadığı tepeye doğru gitmişti. Ama ortalıklarda kimse yoktu. Ewan'ın Crispen'a izin verdiğini, Keeley'in de çocuklarla beraber oyun oynamaya gittiğini biliyordu.

Sonra adımlarını hızlandırarak Gannon'ın karşı tepeye tırmandığını görüp hemen onu takip etti. Keeley Christina, Cormac ve çocukların karşı tarafta oynadıklarını görmüştü. Gretchen üzerine binip aşağı doğru kaydığını görünce kalkanı neden aldıklarını anlamışlardı.

Gülümseyerek onların yan tarafındaki tepeye doğru tırmanmıştı. Kalkanla kar üzerinde kaymayalı yıllar olmuştu. Ama hâlâ bu dünyadaki en eğlenceli şey olduğunu düşünüyordu.

dzida75

Tepeye doğru tırmanırken Gannon'ın kalkana oturmuş, Keeley'i tüm gücüyle ittiğini görünce çok şaşırmıştı. Onun gibi ufak bir kıza göre çok hızlı gidiyordu. Sonunda da kontörlünü kaybedip oradan oraya savrulmuştu.

Sonra aniden ağaçların arasına dalıp gözden kaybolmuştu. Tam bu sırada Gannon'la Cormac Alaric'in onları izlediğini görmüştü. Keeley'in "Saldırı! Bize saldırıyorlar!" diye çığlıklarını duyunca donup kalmışlardı.

Hiç vakit kaybetmeden ikisi de kılıçlarını çekip bağırmaya başladılar. Kaleden birilerinin onları duymalarını umuyorlardı. Cormac arkasına dönüp Christina'ya yardım çağırmasını söyledi.

Ağaçların yanına geldiklerinde ise Robbie ile Gretchen korkudan titreyerek ağlıyorlardı. Gannon, sakinleşmeleri için sıkıca onlara sarıldı.

"Keeley'le Crispen'ı aldılar," dedi ağlayarak Gretchen. "Acele edin, atları var."

"Tanrım," diyerek kükredi Alaric. "Bu karda yürüyerek onlara asla yetişemeyiz."

Kılıçlarının yardımıyla kendilerine yol açarak ağaçlığa doğru girdiler. Ayak izlerini takip ederek içlere doğru ilerliyorlardı.

Öfke ve korku Alaric'in kalbini sıkıştırıyordu. Ewan'ın oğlunu daha önce de kaybetmişti. Onun öldüğünü düşünüyorlardı. Ama şimdi sadece klan için önemli olan biri değil, ayrıca onun için herkesten daha değerli olan biri kaybolmuştu.

Ağaçların arasından çıktıklarında ise karla kaplı dümdüz bir arazi uzanıyordu önlerinde. O an Crispen'ın ağaçlarının

arasından fırlayıp Alaric'in kollarına atılması ise herkesi çok şaşırtmıştı.

"Alaric Amca, acele etmelisiniz. Annem sanıp Keeley'i kaçırdılar. Doğruyu öğrenirlerse onu kesin öldürürler."

"Sen nasıl kurtuldun, çocuk?" Cameron olsa, Ewan'ın en değerli varlıklarını, karısıyla oğlunu yakaladığında asla bırakmazdı. Hele Crispen'ın öylece kaçıp gitmesine hiç izin vermezdi.

"Keeley adamların ikisini tekmeledi. Sonra bana kaçmamı söyledi. O da kaçıyordu ki ortada olmayan üçüncü bir adam onu yakalayıp sırtladı. Oradan kaçmam için bana bağırdı yoksa bir daha benimle kar topu oynamayacağını söyledi."

"Kız, çocuğun hayatını kurtarmış," diye mırıldandı Cormac.

"Evet, görünüşe bakılırsa McCabeler'i kurtarmayı alışkanlık haline getirmiş."

Hemen Crispen'ın tişörtünden tuttu. "Bir yerin yaralandı mı? Şimdi hemen kaleye gidecek ve babana neler olduğunu anlatacaksın. Atlara ve adamlara ihtiyacımız olduğunu söyle. Kaleyi ve Mairin'i çok sıkı korusunlar."

"Tamam," dedi Crispen. Cesareti keskin yüz hatlarından okunabiliyordu. Küçük bir çocuk gibi değil daha çok kızgın bir adam gibiydi.

"Hadi," dedi Alaric. "Diğerleri atla yetişene kadar biz yürüyerek gidelim. İzlerini kaybetmemeliyiz."

dzida75

22

Geçmek bilmeyen birkaç dakikadan sonra Ewan, yanında Alaric'in atıyla belirmişti. Arkasında adamları ve ordu silahlanmış hazır vaziyetteydi.

Alaric hemen atına atladı. Geçirdiği kazadan beri ilk kez atına bindiği için herkes endişeliydi ama söylenenlerin hiçbirine kulak asmadı. Hemen arkasında duran adamları, Gannon ve Cormac de atlarına bindiler. Diğer altı adamı ise çocukların etrafında güvenlik çemberi oluşturup onları kaleye doğru götürüyorlardı.

Ewan'ın emrini beklemeden atını ayak izlerini takip ederek sürdü. Birkaç defa sendeledikten sonra at da karlı araziye ayak uydurmaya başlamıştı.

"Dikkatli ol, Alaric," diye arkasından bağırdı Ewan. "Tuzak olabilir."

Alaric sinirle dişlerini sıkarak büyük kardeşine baktı. "Mairin'i kaçırdıklarını sanıyorlarmış. Tehlikede olan o olsaydı, bana yine dikkatli ol der miydi?"

Ewan da sinirlenmişti fakat yine de sessiz kaldı.

"Bu havada fazla uzaklaşmış olamazlar. Onu kaçırarak çok büyük bir hata yaptılar," diye söylendi, izleri takip ederken.

"Evet. Akıllarınca en ummadığımız anda bize saldırmayı planlamışlar."

Caelen de atını hızla sürüyordu. "Kaleyi korumasız bırakmamalıyız. Mairin'le bebeği daha önemli."

O an biraz daha yakın olsaydı Alaric'in elinden kaçamazdı. Bu sözleri yüzünden onu oracıkta tutup atından aşağı fırlatabilirdi. Her geçen dakikanın tehlikeli olduğunu düşününce öfkesine hakim oldu.

"Yeter," diye arkalarından bağırdı Ewan. Mairin ve bebeği için Keeley de önemli. Şimdi onu kurtarmalıyız. Kale de yeterince iyi korunuyor. Ancak aptal biri bu kış gününde böyle bir saldırıya kalkışır."

"Cameron da ne kadar aptal olduğunu defalarca bize gösterdi," dedi Alaric. "Daha geç olmadan onu bulalım."

Onun hakkında böyle konuşmak Alaric'in korkusunu daha da arttırmıştı. Mairin olmadığı anlaşılır anlaşılmaz onu öldüreceklerinden çok emindi. Başka yolu yoktu. Çünkü Cameron amacına ulaşmak için her şeyi yapar ve kimsenin ona engel olmasına izin vermezdi.

Kafası onlarca soruyla dolup taşarken atını daha hızla sürmeye başladı. Bir an önce onları yakalamak için aradaki mesafeyi kapatmaları gerekiyordu.

"Senin bu havada dışarda olman büyük delilik, Alaric," dedi Caelen. Ses tonu oldukça sertti. "Ata binip dövüşmek için daha tam olarak iyileşmedin."

Alev saçan kızgın bakışlarıyla kardeşine baktı. "Eğer ben onun için savaşmazsam, onu kim kurtaracak?"

dzida75

"Onu Cameron'a bırakamam," dedi Caelen. "Ona olan ilgini anlamıyorum, ama ben de onu öylece kaderine terk etmem. Sen kaleye dönmelisin."

Alaric kardeşinin söylediklerini duymazlıktan gelerek, karları attırarak atını dörtnala sürdü. Bu takip uzadıkça Alaric daha da geriliyordu. Neredeyse bir saat olmuştu. Batan güneşle alacakaranlık üzerlerine çökmüştü. El fenerleri getirilene kadar izleri takip etmek imkansızdı.

Sessizce ilerliyorlardı. Olur da saldıranları fark ederiz diye etrafı iyice kolaçan ediyorlardı.

Ortalık o kadar hareketsiz görünüyordu ki çoktan kaçmış olacaklarını düşünüp umutlarını yitirdiler.

O sırada Caelen karın üzerinde bir şey fark etti. Daha Alaric ne olduğunu anlamadan, o, atından inip gördüğü şeyin yanına doğru yürüdü.

"Alaric, bu o!"

Ewan'la birlikte Alaric de hemen atından inmişti. Ama yarasından vücuduna yayılan ağrı bacaklarını güçsüz bırakmıştı. Eliyle yarasının üzerine bastırıp Keeley'den başka hiçbir şey düşünmüyordu.

Caelen hemen kızın üzerindeki karları temizlemeye başladı. Alaric de gelip yanma diz çökerek ona yardım etti. Sonra Keeley'in başını ellerinin arasma aldı.

"Keeley!" diye fısıldadı. Cevap gelmeyince daha yüksek sesle, "Keeley!" diye bağırdı.

Donmuştu. Vücudu buz gibiydi. Nefesini dinlemek için kulağını burnuyla ağzına doğru yaklaştırdı. Yavaşlamış nefesini hissetmesiyle rahatladı.

Sonra başındaki yarayı fark etti.

"Başı kanıyor," dedi Caelen. Sonra parmaklarını saçla-

rının arasına doğru götürdü. "Ya da kanamış. Çünkü çok soğuk, kanama çoktan durmuş olmalı."

"Acele etmeliyiz," dedi Ewan. "Saldıranlar etrafta olabilir ve hava da soğuyor."

Alaric, onu yavaşça kollarının arasına alıp kaldırdı. Bu sırada göz kapakları yavaşça aralanmış, acıyla yüzünü buruşturmuştu.

"Keeley!"

"Alaric?"

"Tanrı'ya şükürler olsun, iyisin. Hayatımdan on yıl götürdün, haberin olsun."

"Öyleyse fazla zamanın kalmamış, asker."

O an göğsündeki ağırlık kaybolmuş, kuş gibi hafiflemişti. Keeley'i sıkıca tutup atına doğru yürümeye başladı.

"Bütün her şeyi dinlemek istiyorum, ama daha sonra. Bir an önce kaleye gitmeliyiz."

Alaric atma binerken Keeley'i Caelen kollarına aldı. Alaric yerleştikten sonra onu da ata bindirdi. Hemen sonra Keeley için battaniye getirmesi ise kardeşlerinin ikisini de fazlasıyla şaşırtmıştı.

"Teşekkür ederim, Caelen," dedi Keeley. Sesi oldukça güçsüz ve cılız çıkmıştı.

Caelen hiçbir şey demeden sadece başıyla karşılık vererek hemen atma bindi. Hızla ilerlemeye başladı. Arkasından Alaric, en arkada da Ewan onları takip etti.

Tepeye geldiklerinde McCabe askerleri onları karşılamıştı. Hemen lordun ve kardeşlerinin etrafında güvenlik kalkanı oluşturarak kaleye kadar onlara eşlik ettiler.

Avluya geldiklerinde Caelen hemen atından inip Keeley'i almak için Alaric'in yanına gitti.

dzida75

"Kendim yürüyebilirim," diyerek onu kucağına almasını istememişti.

Caelen hiçbir şey dememiş ama onu da bırakmamıştı. Alaric atından iner inmez kendi kucağına almak istemişti fakat Caelen buna izin vermedi.

"Sen önden yürü. Onu taşıyacak durumda değilsin. Zaten yaran tam iyileşmedi, bir de dikişlerin patlamasın."

Keeley donarak ölmek üzereyken onunla tartışmak istememiş, hemen içeri girmişti. Bu sırada Ewan da adamlarına emirler yağdırıyordu.

Caelen de bir sürü şey istemiş, pek çok insan hep birden seferber olmuştu. Keeley'i odaya götürürken bütün kadınlar toplanmıştı. Kimisi şömineye odun atıyor, kimisi de kalın battaniyeler getiriyordu.

Keeley yatağına yatırılmıştı ama tüm bedeni hâlâ zangır zangır titriyor, dişleri birbirine vuruyordu. Alaric, üzerlerini örtmesi için Caelen'e işaret etti.

Kalın battaniyeler altında Keeley'i iyice kendine çekip, sıkıca sarıldı.

"S-s-soğuk," dedi titreyerek. "Ç-ç-çok s-soğuk."

Alaric, onu alnından öptü. "Biliyorum, sevgilim. Sıkıca sarıl bana. Hemen ısınacaksın."

"Crispen," dedi hemen korkuyla. "İyi mi? Onu buldunuz mu? Ya diğer çocuklar?"

"Evet, kendin gördün. Crispen iyi. Asıl sen nasıl kurtuldun?"

Bu haldeyken bile gülebilmesi Alaric'i şaşırtmıştı. "Önce benim Mairin olduğumu sandılar. Sonra o olmadığımı anlayınca öldürmeye çalıştılar."

Alaric böyle olacağını tahmin etmişti.

Caelen ise şüpheyle ona baktı. "Ama sen kurtuldun. Bunu nasıl başardın?"

"Senin adına üzüldüm, Caelen. Maalesef başardım," dedi sakince. "Nasıl hayal kırıklığına uğradığını tahmin edebiliyorum. Onları cadı olduğuma inandırdım. Eğer beni öldürürlerse ömürleri boyunca lanetleneceklerini söyledim."

Caelen hemen tepkisini belli etmişti. "Senin ölmeni istemedim, Keeley. Bu senin kuruntun..."

Keeley tek kaşını kaldırdı.

Alaric hemen araya girdi. "Cadı mı? Ve onlar da bu saçmalığa inandılar, öyle mi?"

"Evet, zaten daha önce biraz canlarını yakmıştım. Onları dövüp Crispen'ın kaçmasını sağladım. Sonra birisi beni tutup ata doğru götürürken kolundan ısırdım. Bunun üzerine benim yarı şeytan olduğumu söylemeye başladılar. Yani cadı olduğuma ikna etmek için pek uğraşmam gerekmedi."

Caelen kıkırdadı. "Ne kadar zeki bir kızsın. Ayaküstü bu kadar hızlı düşünüyor olabilmen gerçekten şaşırtıcı. Adamlar seni bırakıp canlarını kurtarmaya çalışmışlar."

Keeley ona cevap vermeyip Alaric'e doğru sokularak gözlerini kapattı.

"Hayır, uyanık kalmalısın," dedi telaşlanarak Alaric. Sonra Celane'e işaret etti. "Bir şeyler söyle. Takıl, kızdır, bir şeyler de. Isınana kadar uyumaması gerekiyor."

Caelen'in endişesi de bakışlarından okunuyordu. Keeley'e doğru eğildi. "İnan bana, sana kötü davrandığım için çok üzgünüm, Keeley. Sen çok nazik bir kızsın. Bana hep çok kibar davrandın. Şimdi de gerçekten çok güçlü biri olduğunu anladım."

dzida75

Keeley bir gözünü açıp ona kötü kötü baktı. "Ölmeye hiç niyetim yok, Caelen. Onun için iltifatlarını kendine sakla. Aslına bakarsan, şu anda karşımda duran tanıyamadığım adam yerine o kaba adamı tercih ederdim. Belki de çoktan ölmüşümdür ama daha fark edememişimdir."

Caelen başını geriye atıp büyük bir kahkaha patlatmıştı. "Evet, fark ettim. Ölmek için fazla kötüsün. Sanırım bu yönden birbirimize çok benziyoruz."

"Tanrım bana yardım et," diye söylendi Alaric. "İki tane Caelen, en son ihtiyacım olan şey."

"Artık bana daha iyi davranmayı mı düşünüyorsunuz?" diye sordu Keeley. Uyumamak için direniyordu.

"Sadece uyanık kalıp kardeşimi daha fazla endişelendirmemen için," diye cevap verdi Caelen. "Alaric endişeli bir anne gibi başında bekliyor."

"Lafı gevelemeyin. Benim öleceğimi düşünüyorsunuz."

Sesinin gittikçe kısılması Alaric'i daha da korkutmuştu. Kadınlar da hâlâ sıcak su getirmemişlerdi. Sıcak yemek, daha çok battaniye, kuru kıyafetler, nerede kalmıştı bütün bunlar?

Caelen ve Alaric endişeli gözlerle birbirlerine baktılar. Sonra Caelen hızla odadan çıkıp sertçe kapıyı kapattı. Keeley de kapının sesiyle sıçramıştı.

Birkaç dakika sonra Maddie yanında Christina, Mairin ve Bertha'yla gelmişti.

"Mairin," dedi şaşırarak Alaric. "Senin ayakta olmaman gerekiyordu. Bırak Keeley'le ötekiler ilgilensin."

Mairin parmağıyla susmasını işaret etti. "Sen sus, Alaric McCabe. Keeley benim arkadaşım ve benim oğlumu kurtardı. Her şeyin yolunda olduğunu görene kadar onunla ben ilgileneceğim."

Küvet ve sıcak sular yavaş yavaş odaya taşınıyordu. Küveti doldurduktan sonra kadınlar erkekleri odadan çıkarmaya başladı.

Alaric de istemeye istemeye yerinden kalktı. Aslında onun yanından bir dakika olsun ayrılmak istemiyordu ama bu sefer de herkes farklı şeyler düşünmeye başlayacaktı. Keeley'in bu yüzden zor durumda kalmasını istemezdi.

Keeley'i kadınlara bırakıp odadan dışarı çıktı. Caelen de oradaydı. Ewan da sonradan yanlarına geldi.

"Sanırım benim karım da içeride," dedi memnuniyetsiz bir şekilde.

"Evet, küvette Keeley'i ısıtmaya çalışıyorlar," dedi Alaric.

"Korumalar iki katma çıkarıldı. Çocukların da artık ön bahçeden başka bir yere gitmesi yasak. Yanlarında koruma olmadan kadınların hiçbiri kaleden dışarı adımını atmayacak."

Caelen de bu fırsatı kaçırmayarak hemen konuşmaya başladı. "Bahar gelir gelmez anlaşmalar sağlanınca ilk işimiz Cameron'ı ortadan kaldırmak olacak. O yaşadığı sürece bize huzur yok."

Alaric yutkunarak başını duvara yasladı. Evet, Rionna ile evlenmesinin çok önemli olduğunu o da biliyordu. Ne kadar çabuk olursa o kadar iyi olacaktı. Ama her an gelecekler diye de ödü kopuyordu. Kışın bitmesini, karın yerden kalkmasını hiç istemiyordu. McDonaldlar'ın dışarı çıkmasını engelleyecek ne varsa...

Keeley'in kapısı açıldı. Mairin dışarı çıktı. Hemen Ewan'a sarılıp başını göğsüne dayadı.

Ama konuşurken gözlerini Alaric'ten ayırmıyordu.

dzida75

"Keeley'in durumu iyiye gidiyor. Onu ısıttık, şimdi yatıyor. Başından yaralanmış ama ciddi bir şey değil. Dikiş atmaya bile gerek yok."

Alaric rahat bir nefes almıştı. Kadınlar teker teker odadan çıkmıştı. O sırada Maddie'nin imalı bakışlarını bile fark etmemişti. Onlar çıkar çıkmaz hemen içeri girdi.

Kapıda durup kardeşlerine baktı. "Rahatsız edilmek istemiyorum."

23

Keeley gözlerini açtığında Alaric yatağının başında duruyor, üzgün ve endişeli gözlerle ona bakıyordu.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Sıcak, nihayet ısındım."

Ama konuşurken bile dişleri birbirine vuruyor, vücudunun titremesine engel olamıyordu.

Bunu fark edince Alaric hemen yatağa girdi. Yanına uzanıp onu kollarının arasına aldı.

Onun kollarındayken kendini cennette gibi hissediyordu. Ateşin ortasındaki taş gibi sıcacıktı. Vücudunun her yerini ona dayayıp kemiklerine kadar ısınmak istiyordu. O kadar iyi gelmişti ki derin bir nefes alarak kısık sesle inledi.

"Canın acıyor mu?" diye sordu Alaric.

"Hayır. Bu muhteşem bir his, o kadar sıcaksın ki hiçbir yere gitmek istemiyorum."

Elini yanağına koyup onu alnından öptü. "Benim elimde olsa buna asla izin vermem."

dzida75

"Şimdi uyuyabilir miyim? Maddie, başımdaki yaranın önemli olmadığını söyledi. Artık gözlerim kapanıyor. Çok uykum var."

"Tamam, Keeley, uyuyabilirsin. Ben burada, yanında olacağım."

Onun yanında kalacağını bilmek içini öyle rahatlatmıştı ki soğuktan hâlâ titreyen yerleri bile ısınmıştı. Aslında yanında olmaması gerektiğini bildiği halde şu anda ne ona karşı çıkacak gücü, ne de isteği vardı.

İyice kıvrılıp yanağını onun geniş, kaslı göğsüne dayadı. Huzura kavuşmuş gibi rahat ve derin bir nefes aldı. Bu gece onundu ve bunu da keşke deyip üzülerek geçirmeye hiç niyeti yoktu. Onun yerine şu anda sahip olduklarının tadını çıkarıp, sonrasını yarın düşünecekti.

Bütün gece, Keeley'in huzursuzluğu Alaric'i de uyutmamıştı. Çok kısa bir süre sakin durunca Alaric de nihayet uykuya dalabilmişti.

Yine huzursuzlanmaya başlamasıyla tekrar ayağa kalktı. Şöminede yanan ateşin ışığıyla ona baktı. Çok huzursuz görünüyordu. Sarılmak yerine elini usulca alnına koydu.

Lanet olsun ki vücudu ateş gibi yanıyordu.

"Çok soğuk," dedi Keeley, yine titriyordu. "Isınamıyorum. Çok üşüyorum. Beni ateşin yanına götür."

Titremekten vücudu kasılıyordu. Dıştan ateşi o kadar fazla olmasına rağmen donmuş gibi içten üşüyordu.

"Şşş, sevgilim. Sakin ol, seni ısıtacağım."

Sonra bunun, ateşini daha çok yükselteceğini düşünüp vazgeçti. Önce üzerinden battaniyeleri kaldırması mı gerekiyordu yoksa kıyafetlerini mi çıkarmalıydı? Ilık suda mı yıkayacaktı yoksa alnına ıslak bez mi koyacaktı?

O an kendini oldukça çaresiz hissetmişti. Ateşi olan birine nasıl bakacağını bilmiyordu. Bildiği tek şey savaşmaktı. Öldürmek ya da korumak... Birisine bakmak, onu iyileştirmek, nasıl bir şeydi hiç bilmiyordu.

Yavaşça onu kendinden uzaklaştırıp battaniyeleri üzerinden çekti. O an odanın hâfif soğuk olması Keeley için de iyi olmuştu. Biraz önce onu ısıtmaya çalışıyorlardı, şimdi ise onun ateşi hepsine yetecek kadar yüksekti.

Eğilerek ateşten yanan alnından öptü. "Hemen döneceğim. Söz."

Onu böyle görmeye dayanamıyordu. İstemeye istemeye de olsa aceleyle yanından ayrılıp odadan çıktı. Kalenin içi kapkaranlık ve sessizdi. Herkes uyuyordu. Ewan'ın odasına doğru giden merdivenlerden aşağı indi.

Ewan'ın uykusunun hafif olduğunu bildiğinden kapıyı çaldı ama içeri girmemişti. Karısıyla lordu yatak odalarındayken rahatsız etmek uygun olmazdı.

Sonra kapının ardından seslerini duyunca kapıyı aralayıp başını uzattı.

"Benim," diye fısıldadı.

Ewan hemen yerinden kalkıp Mairin'in üzerini örttü.

"Alaric?" diye seslendi Mairin. Sesi uykuluydu. "Kötü bir şey mi oldu? Keeley iyi mi?"

"Sen uyu," dedi hemen Ewan. "Senin dinlenmen gerekiyor. Ben ilgilenirim."

"Kötü bir şey yok," diye cevap verdi Alaric. "Sadece Ewan'la konuşmam gereken bir şey var."

dzida75

Ewan aceleyle giyinip dışarda bekleyen Alaric'in yanına geldi.

"Ne oldu?" diye telaşla sordu.

"Bilerek Mairin'in yanında söylemedim. Yoksa bütün gece uyumaz. Keeley'in çok ateşi var ve ben ne yapacağımı bilmiyorum."

"Tamam, ben gelip bakayım."

İkisi birlikte Keeley'in odasına gittiler. Odaya girdiklerinde Keeley bütün gücüyle battaniyeleri üzerine çekmek için çabalıyor, yapamayınca ağlamaklı sesler çıkarıyordu.

Ewan endişeli bir şekilde yatağa doğru yürüdü. Eğilerek eliyle önce alnına sonra yanağına baktı.

"Ateşi çok yüksek," dedi ciddi bir şekilde.

Korkudan Alaric'in boğazı düğümlenmişti. "Böyle bir şey nasıl olabilir? Hiçbir yerinden yaralanmadı. Sadece başında ufak bir sıyrık var. Dikiş bile atılmadı."

"Saatlerce karın içinde kaldı. Bu en sağlam adamı bile hasta eder."

"O zaman fazla önemli değil."

"Yanlış bir şey söylemek istemem, Alaric. Ne kadar hasta olduğu konusunda hiçbir fikrim yok. Ancak zamanla anlayabiliriz. Şimdi ne kadar üşürse üşüsün vücudunun ateşini düşürmeliyiz. Onun için biraz su ve alnına koymak için de birkaç bez parçası getireyim. Belki de onu yıkaman gerekebilir. Saçma da olsa babamız yüksek ateşi bununla iyileştirirdi. Hatta bir keresinde, dört gün boyunca ateşten yanan bir askeri iyileştirmek için küveti karla doldurup onu içine sokmuşlardı. Bu sayede onun hayatını kurtarmıştı. Adam hâlâ yaşıyor."

"Onun için her şeyi yaparım."

Ewan başını salladı. "Evet, biliyorum. Sen burada kal. Ben de aşağı inip malzemelere bir bakayım. Uzun bir gece olacak, Alaric. Hatta günlerce bile sürebilir."

"Ben daha kötüydüm ve o bana hep baktı," diye mırıldandı Alaric. "Onun için yapamayacağım hiçbir şey yok. Kimsesi de yok. Burada tek ailesi biziz. Klanımızdaki diğer herkes gibi ona da bakmak bizim görevimiz."

Ewan bir an ne diyeceğinin bilemeyerek duraksadı. "Senin hayatını ve oğlumu kurtardığı için ona çok şey borçluyum. Mairin'in doğumunu yaptırıp çocuğuma kavuştuğumda daha da minnettar olacağım. Ben de onun için her şeyi yaparım."

Kardeşinin sözleri Alaric'i rahatlatmıştı. Şu anda istediği en son şey Keeley yüzünden kardeşiyle ters düşmekti. Keeley onun için çok önemliydi. Geleceği onunla bir olmasa da onu korumak için gücünün yettiği her şeyi yapacaktı.

Ewan odadan çıkar çıkmaz, Alaric de Keeley'in yanına gitti. Biraz önceye göre daha sakin ve sessiz bir şekilde uyuyordu.

Yavaşça yanına uzanarak eliyle sırtından boynuna doğru okşamaya başladı. Keeley de hemen ona doğru sokuldu. Ama vücudu hâlâ ateşler içinde yanıyordu. Dudakları bile ateşten kuruyup çatlamıştı.

Keeley, Alaric'e iyice sokulup üşüyen vücudunu onun sıcaklığıyla ısıtmak istercesine bacaklarını onunkilere doladı.

"Soğuk," diye mırıldandı. "Çok soğuk."

Eliyle başının arkasından tutarak onu göğsüne yatırdı. Saçlarını düzelterek başından öptü. "Biliyorum sevgilim. Çok üşüyorsun, biliyorum. Seni hiç bırakmayacağım, inan

dzida75

bana. Aldığın her nefeste bana lanet etsen de bundan hiç vazgeçmeyeceğim.

Göğsüne vuran her nefesi Alaric'in de bütün vücudunu harekete geçirmeye yetiyordu. Sonra Keeley onu öpmeye başlamıştı. Ateşten yanan dudakları nabız atışlarını hızlandırmıştı.

Bacaklarının onunkilere her sürtüşünde Alaric daha fazla uyarılıyordu. Penisinin hemen sertleştiğini hissedince içinde bulunduğu bu duruma lanet etmişti.

"Senin tadını çok seviyorum," dedi boynuna sokularak.

Söylediğini doğrularmış gibi dilini dudaklarının üzerinde gezdirmişti. Islak ve sıcak dudakları boynuna değdikçe daha da dayanılmaz oluyordu.

Ondan kurtulmasına izin vermeden hemen başını kaldırıp dudaklarından öpmeye başladı. O kadar tatlı ve ateşliydi ki Alaric'i nefessiz bırakmıştı. Onun kokusuna, nefesine öylesine kapılmıştı ki kıpırdamak bile istemiyordu.

Baştan çıkarıcı, arzu dolu, sıcak öpücükleriyle Alaric ağır ağır bedeninin kontrolünü kaybediyordu. Tanrı kesin böyle bir zamanda onu deniyordu. Bacaklarının arasında kaymaya can atarken bileklerinden yayılan ateşi vücudunun her yerinde duyuyordu.

Ewan hemen dönmeyecek olsa bile Keeley böyle yarı baygın haldeyken onu kullanmak istemezdi.

Keeley ise tam üzerine çıkıp onu öpmeye niyetlenmişti ki Ewan elinde iki kova su ve bez parçalarıyla odaya girdi.

"Kıyafetlerini çıkarman gerekiyor. İç çamaşırları kalsın yeter. Ateşini yükselten her şeyi çıkar."

Alaric bu durumdan hiç hoşnut olmamıştı.

"Ben bakmayacağım," dedi Ewan. "Benim karıma aşık

bir adam olduğumu unutuyorsun. Başka bir kadının vücudunu görmeye meraklı değilim."

Ewan odanın bir köşesine geçip bez parçalarını kovada ıslatmaya başlayınca Alaric de hemen Keeley'in elbisesini çıkarmaya başladı. Bu Keeley'in hiç hoşuna gitmemiş, ona engel olmaya çalışmıştı.

"Hayır!" dedi ağlayarak.

Boğazına düğümlenen hıçkırık zaten boğuk olan sesini iyice kısmıştı.

"Lütfen, yapma. Hata ediyorsun!"

Elleriyle Alaric'in göğsünü yumrukluyordu. Neyse ki yavru bir kedi gibi güçsüz ve etkisizdi.

"Şşş, yemin ederim canın yanmayacak. Güven bana. Benim. Senin askerin."

Alaric, elbisesini omuzlarından aşağı doğru indirirken hâlâ ağlıyordu. Gözyaşları sessizce yanaklarına süzülüyordu. Şeytana karşı savaşını kaybetmiş gibi çaresizce kendini bırakmıştı.

"Burası benim evim," dedi aniden. "Beni buradan kovamazsınız. Ben bir şey yapmadım."

Bunları duyunca Alaric'in kan beynine sıçramıştı. Keeley kendinde değildi ama Lord McDonald'ın ona yaptıklarını ve klandan atılmasını tekrar yaşıyor gibiydi.

O an lordu ve diğerlerinin hepsini öldürmek istemişti.

"Tanrım, ona ne oldu?" diye sessizce sordu Ewan.

"Ona bir sürü haksızlık yapmışlar," dedi sertçe Alaric. "Eğer elimde olsa, ona yapılanların hepsini ödetirdim."

"Alaric..." dedi Ewan, elinde bezlerle ona doğru yürüyüp kardeşinin gözlerine baktı. Sonra elindeki son bezi de kovanın yanına koydu. "Sana aşık olmasına sakın izin ver-

dzida75

me. Hiç iyi olmaz. Aptal biri bile senden nasıl hoşlandığını anlayabilir. Ama ona daha fazla umut verme. Sen başka birisiyle evlendiğinde canı yanan o olur. Eğer onu biraz olsun düşünüyorsan, onu küçük düşürecek bir şey yapma.

"Sen imkansız bir şey istiyorsun, Ewan. Sırf doğru olan bu diye onu öylece bırakamam. Evet, kesinlikle doğru olan bu ama Rionna McDonald'ı tanımıyor olsam da ikisinin de üzülmesini istemem. İkisini de utandıracak hiçbir şey yapmam."

"Bunun sonu iyi olmayacak, Alaric," dedi sakince Ewan. "Eğer şimdi, burada buna son vermezsen, ya sen ya Rionna ya da Keeley, birisi mutlaka üzülecek."

"Sen Mairin'i bırakır mıydın? Yarın kral gelip dese ki İskoç krallığını kuvvetlendirmek için onu başka bir adamla evlendireceğim. Öylece kabul edip onsuz kalmayı göze alır mıydın?"

"Bu çok saçma bir karşılaştırma."

"Üzerime düşen her şeyi yapıyorum. O yanımda olduğu sürece, onunla ne kadar mutlu olduğumu gizleyecek hiçbir şey yapmam. Onunla geçireceğim tek bir saniyeyi bile boşa harcamak istemiyorum. Böylece ayrılmak zorunda kaldığımız zaman ömrümün sonuna kadar hatırlayacağım bir sürü anım olacak."

"Aptal," dedi kızarak Ewan. Ondan uzak dur. Sen de kendini kaybetmeden bir an önce bitir bu saçmalığı. İnan bana, en iyisi bu."

Alaric acı acı gülümsedi. "Kendimi kurtarmam için artık çok geç."

"Kurtulmaya çalış o zaman. Gregor McDonald'ı kızdıracak bir şey yapmamalıyız. Klanların en güçlüsü o değil ama diğerlerine ulaşabilmemiz için kilit konumda."

"Asıl Gregor beni sinirlendirmese iyi olur," diye çıkıştı Alaric. "O adamın daha çekecek çok şeyi var. Keeley'e yaptıklarını ona ödeteceğim."

Keeley tekrar çırpınıp bilinçsizce konuşmaya başlamıştı. Ewan bezi ıslatıp alnına koyması için Alaric'e verdi.

Bir süre sakinleşmişti. Ama soğuk bezi bileklerine de koymasıyla tekrar titremeye başladı.

"Ç-ç-çok soğuk, Alaric. N'olur, üşümek istemiyorum."

"Şşş, sevgilim, ben buradayım."

"Biraz daha kalmamı ister misin?"

Alaric başını salladı. "Hayır, Mairin yukarıda ne yaptığını merak edebilir. Su ya da kar biterse Gannon'la Cormac'e söylerim."

Ewan kardeşinin omzundan sıktı, sonra odadan çıktı. Alaric de Keeley'i yıkamaya devam etti.

Ateşten yanan tenine buz gibi bezleri her koyuşunda Keeley'in bedenini şiddetli bir titreme alıyordu. Bu kadarı çok fazlaydı. Ateşi oldukça düşmüştü. Yanından bir saniye bile ayrılsa ölecekmiş gibi geliyordu.

Çırılçıplak yatarken Alaric de onun yanına uzanıp onu kollarının arasına aldı. Vücudu hâlâ soğuğun etkisi altındaydı. Elleri, ısınmak ister gibi sersemce göğsünde dolaşıyordu.

Sonra gömleğinin altından sokarak tenine dokunabilmişti. Başını göğsüne koyup huzurla derin bir nefes aldı.

Titremesinin gittikçe azalmasıyla sonunda kuzu gibi sakin bir şekilde uyumaya başladı. Alaric, yavaşça uzanıp

dzida75

battaniyelerden birini üzerlerine çekti. Ama tam örtmemeye dikkat etmişti.

Hâlâ sıcak olan alnından öpüp, fısıldadı. "Uyu, sevgilim. Ben yanındayım."

"Benim askerim," diye belli belirsiz mırıldandı.

Alaric de gülümsedi. "Evet, sen de benim meleğimsin."

24

Keeley, uyandığında kocaman bir kayanın altında kalmış gibi hissediyordu kendini. Nefes alırken bile zorlanıyordu. Başı o kadar ağır geliyordu ki hareket edemiyordu. Derin derin havayı içine çekerken göğsündeki hırıltılar dışarıdan duyulacak kadar gürültülüydü.

Ağzını hafifçe araladı. Çölün ortasında saatlerce susuz kalmış gibi dudakları çatlamış, boğazı kurumuştu.

Sonra hareket etmeye çalışarak hata yaptığını fark etti.

Acıyla inleyerek gözlerinden yaşlar boşaldı. Böyle kötü hale nasıl gelmiş olabilir ki? Başına neler gelmişti? Hiç bu kadar hasta olmamıştı. Her zaman güçlü ve sağlıklı olmakla övünüp dururdu.

"Keeley, sevgilim, ağlama!"

Alaric'in o sakin, kadife sesi bir anda kılıçların vuruşması gibi kulağında çınlamıştı.

Gözyaşları yüzünden etraf bulanıklaşmış, Alaric'in iyice yaklaşmasıyla yüz hatlarını ancak görebilmişti.

dzida75

"Hastayım," dedi ağlamaklı bir şekilde.

"Evet, hasta olduğunu biliyorum."

"Hiç olmazdım."

Alaric daha da yaklaşarak gülümsedi. "Ama şimdi oldun."

"Maddie'ye söyler misin, göğsüm için merhem hazırlasın? Bu, hırıltıya biraz iyi gelebilir."

Alaric yanağını okşadı. Elleri ateşten yanan yüzüne o kadar serin gelmişti ki ona daha çok sokuldu.

"Endişelenme. Maddie, zaten sabahtan beri üç kez geldi. Geveze kadınlar gibi durmadan konuşuyor. Mairin'in de gelmesi yasak, o da sürekli onun şikayetlerini duyurmaya çalışıyor."

Keeley gülmeye çalıştı ama bu bile canını yakmıştı.

"Acıktım," dedi, yüzünü buruşturarak.

"Gertie, sana şimdi çorba getirecek."

Alaric'in yüzünü daha iyi görebilmek için gözlerini devamlı kırpıyordu ama bulanıklık hâlâ devam ediyordu. Yine de onun güzel, parlak ve yeşil gözlerini görebiliyordu.

Derin bir nefes aldı. "Gözlerini çok seviyorum."

Alaric'in gülmesine çok şaşırmıştı.

"Bunu yüksek sesle mi söyledim?"

"Evet, öyle yaptın," dedi Alaric. Sesindeki alaycı ton ise fark edilmeyecek gibi değildi.

"Hâlâ ateşim mi var acaba? Yoksa bu kadar boşboğazlık yapmazdım."

"Evet haklısın, hâlâ ateşin var."

Kafası karışmıştı. "Ama artık üşümüyorum. Ateşim olduğunu öyle anlıyordum. Şimdi ise cayır cayır yanıyorum."

"Vücudun hâlâ yanıyor. Gözlerin de oldukça yorgun gö-

rünüyor. Üşümüyor olman iyiye işaret diye biliyorum ama hâlâ hastasın."

"Hastalanmaktan nefret ediyorum."

Çocuk gibi davrandığının farkındaydı ama elinde olmadan somurtuyordu. O, hastalara bakmaya alışkındı, onlar gibi davranmaya değil bu.

Alaric gülmesine engel olamayıp onu kollarının arasına aldı.

"Niye benim yanımdasın?" diye sordu, konuşurken sıcak nefesi Alaric'in göğsüne vuruyordu. "Hiç uygun bir durum değil."

"O zaman biz hiç doğru şeyler yapmadık," diyerek söylendi Alaric de.

Keeley gülümsedi ama o an kendine gelmişti. "Herkes ne düşünecek, ne söyleyecek?"

"Kendi iyiliğini düşünen kimse bir şey söylemeye cesaret edemez. Ama istediklerini düşünebilirler, buna engel olamayız."

Keeley'in yine de bu duruma canı sıkılmıştı. Haklı olduğunu biliyordu. Fakat aynı zamanda bunların dedikodu olarak nasıl yayılabileceğini de biliyordu.

Alaric'in kucağında gözlerini kapatmış yatarken onu öpmesini hiçbir şeye değişmezdi.

"Ewan neler olduğunu öğrenmek isteyecek. Olanları anlatabilecek kadar iyi misin?"

Aslında yaşadığı hiçbir şeyi hatırlamak istemiyordu. Başına nasıl vurduklarını, onu nasıl öldürmeye çalıştıklarını hatırlamaktansa kızgın bir düzine barbarla karşı karşı kalmayı tercih ederdi. Ama lordun onun anlatacaklarını öğren-

dzida75

mesi gerekiyordu. Koruması gereken bir karısı ve çocuğu vardı. Dahası sorumlu olduğu koskoca bir klanı vardı.

"Su içebilirsem, lordla daha rahat konuşabilirim."

"Çok uzun sürmez, söz," diyerek onu rahatlatmaya çalıştı.

O sırada aniden kapı açıldı, Maddie kafasını içeri uzattı. Aralarında geçenleri bilmesine rağmen, Maddie'yi görünce Keeley panikleyip Alaric'ten uzaklaşmaya çalıştı.

Fakat Alaric onu kendine çekip, Maddie'nin içeri girmesini bekleyerek yatmaya devam etti.

"Sıcak çorbayla su getirdim. Çorba boğazını yumuşatır. Su da ateşine iyi gelir diye düşündüm. Çok fazla içme yine de."

Alaric, sıcak çorbayı Keeley'in ağzına doğru götürüp dikkatlice dudaklarına dayadı. "Ufak ufak yudumla, çok sıcak."

Alaric'in kolundan destek alıp başını kaldırarak ufak bir yudum aldı. Kendini yavru bir kedi kadar güçsüz hissediyordu. Alaric olmasa başını dik tutacak kadar bile hali yoktu.

Kesinlikle çok sabırlı bir adamdı. Her yudumda kaseyi dikkatlice tutuyordu. İlk başta içerken boğazında binlerce yara varmış gibi canı yanmıştı.

Sonra daha fazla içemeyeceğini anlayıp başını geriye, Alaric'in koluna dayadı. Gözlerini kapattı.

"Ben sonra yine gelirim," dedi alçak sesle Maddie. "Bu arada bir şeye ihtiyacın olursa, haber yolla. Hemen gelirim."

Keeley sadece başını sallayabildi. Sadece çorba içmek bile bütün gücünü almıştı. Ve daha lordla konuşmak zorundaydı.

Gözlerini kapatıp kendini sadece nefes almaya odakla-

mıştı. Alaric dudaklarını ve başını göğsüne dayayıp onu sıkıca sardı.

Sevdiği adamın sıcaklığının kemiklerine kadar işlediğini hissederken huzurla derin bir iç çekti. Uyandığından beri hasta yatağında yaşadığı en güzel an buydu.

Kapının çalmasıyla bir anda bütün rahatı kaçmış, oldukça da gerilmişti. Alaric'in sesi kulağına çok uzaklardan geliyor gibiydi. Sanki suyun altından, belki de suyun altında olan oydu. Emin değildi ama birinin uzaklarda ya da suyun altında olduğu kesindi.

Lordun sessizce sorular sorduğunu duyunca hemen yattığı yerden doğruldu. Alaric'in Ewan'la tartıştığını fark etmesiyle yüzünü buruşturdu. Şimdi onları yalnız bırakıp ne soracaksa sonra gelip sorması için ısrar ediyordu.

"Hayır, iyiyim, ben," diye seslendi Keeley. İki kelimeyi söylerken bile boğazı yırtılacak gibi olmuştu. Bundan kurtulmak istercesine eliyle boğazını ovdu.

Ewan, yatağın sağına, Alaric'in ayakucuna oturmuştu. Keeley' e göre yaptığı, uygunsuz bir hareketti fakat bir lord olarak istediği her şeyi yapabilirdi.

Bunları sesli düşünmesi Ewan'ı güldürmüştü. "Evet, haklısın. Bu da lord olmanın güzelliği. Ne istersem yaptırırım."

"Yüksek sesle söylemek istememiştim," diye mırıldadı Keeley, kendi kendine.

"Ağaçlıklarda neler olduğunu anlatabilecek misin? Kendini iyi hissediyor musun? Crispen'a ve diğer çocuklara da sordum ama hepsi farklı şeyler söylüyor."

Gülümsemeye çalışmıştı ama canının yanmasıyla hemen yüzü buruşmuştu. "Nasıl bu kadar kötü oldum, anlamadım."

dzida75

Ters konuşmamak için kendini zorluyordu ama Ewan'la Alaric'in yüzlerindeki alaycı ifadeyi görünce daha fazla dayanamadı.

Ewan tekrar ciddi ifadesini takınıp ona doğru eğildi. "Oğlumun hayatını kurtardığın için ömrümün sonuna kadar sana minnettar olacağım. Bu çocuk nereye gitse belaları üzerine çekiyor. Onun için dövüştüğünü söyledi. Onun canını sana borçluyum. Bu nasıl ödenir bilmiyorum."

Keeley başını salladı. "Hayır, fazlasıyla ödediniz bile," dedi.

Ewan'ın kafası karışmıştı. "Ne demek istiyorsun?"

"Klanınız," dedi boğuk sesiyle. "Beni klanınızdan biri gibi gördünüz. Bu bile yeter."

Alaric'e omzundan sarılmıştı. Onu rahatlatmak için hafifçe kolundan sıktı.

Ewan'ın yüz ifadesi yumuşamıştı. "Burada istediğin kadar kalabileceğin bir evin var. Sana söz veriyorum."

Kurumuş dudaklarını sıkarak Alaric'e biraz daha yaklaştı. Tekrar üşümeye başlamıştı ve kemikleri hâlâ ağrıyordu.

"Size ulaşamayacağım diye çok korkmuştum. Her şey o kadar çabuk oldu ki. Beni eşiniz sandıklarını biliyordum. Büyük bir hevesle beni kaçırdılar. Hatta Leydi McCabe'i böyle bir başına bıraktığınız için sizin arkanızdan epey konuştular."

Ewan aniden sinirlenmişti. Yüzü, fırtına bulutları gibi kapkara olmuştu.

"Hem karınızı hem de oğlunuzu kaçırdıkları için sevinçten bağırıp duruyorlardı."

Ewan, öfke saçan gözleriyle, Keeley'e doğru daha da

yaklaştı. "Başka bir şey dediler mi? Kim olduklarını söylemediler mi? Onların armalarını görebildin mi, tanıdın mı?"

Yavaşça başını salladı. Sonra aklına bir şey gelmiş gibi duraksayıp kaşlarını çattı. "Bir şey vardı. Hediyeleri için Cameron'ın onları ödüllendireceğinden bahsedip duruyorlardı. Bütün hatırladıklarım bunlar. Benim hamile olmadığımı görünce, yaptıkları hatayı gizlemek için beni öldürmeye çalıştılar."

"Paralı askerler," dedi Alaric hemen. "Cameron, Mairin'i yakalayanlara ödül vereceğini ilan etmişti."

Ewan öyle küfürler etmişti ki Keeley'i yattığı yerde kaybolmak istercesine büzülüp kalmıştı. "Parası ve kaybedecek bir şeyi olmayan o kadar çok adam var ki Mairin ve oğlumu kaçırmak onlara bir şey ifade etmez."

"Eğer onlar paralılardansa, bir klanları ya da evleri olduğunu sanmıyorum," dedi Alaric. "Yani hâlâ yakınımızda olabilirler."

Ewan, dişlerini sıkmış, oturduğu yerde öfkeden kuduruyordu. "Evet, ava çıkmanın tam zamanı..."

"Ben de seninle geleceğim."

Ewan hayır dercesine başını salladı. Önce Keeley'e sonra kardeşine baktı. "Hayır, sen burada lazımsın. Mairin'i içerde tutmanı istiyorum. Gelip Keeley'e bakabilir. Caelen benimle gelecek."

Ayağa kalkarken, Keeley'e tekrar baktı. Başını hafifçe eğerek onu selamladı. "Oğlumu kurtardığın için sana minnettarım. Umarım, en kısa zamanda iyileşirsin."

Keeley de ona karşılık bir şey söylemeye çalışmıştı ama canı acıyınca susmak zorunda kaldı. Yine üşümeye başla-

dzida75

mıştı. Battaniyeyi üzerine çekiştirdi. Alaric onu neden almıştı ki sanki?

Alaric tekrar yanına uzanıp onu kollarının arasına aldı. "Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım," diye itiraf etti. "Neler olduğunu duyduğumda, üstüne bir de seni göremeyince... Tanrım, bu duyguyu bir daha yaşamak istemiyorum."

"Geleceğini biliyordum."

"Senin bu inancın da beni öldürecek."

Parmaklarını, aşık olduğu adamın göğsünde gezdirdi. Bir gün... Bir gün gelecek ve o zaman Rionna'yı koruyacaktı. Çocuklarını... Artık hasta olduğunda ya da onun için savaşması gerektiğinde Alaric'i bulamayacaktı. Bu kadar zaman kendini savunmak zorunda kaldıktan sonra Alaric'in onu koruması, ona bakması harika bir mutluluktu.

"Dinlenmelisin, Keeley. Hâlâ ateşin var."

Kendini, Alaric'in güçlü, sıcak kollarına bıraktı.

Alaric, holde yürüyordu. Etraf oldukça karanlıktı. Ewan adamlarını toplayıp Keeley'i ve Crsipen'ı kaçıran paralı askerlerin izini sürmeye gitmişti. Şafak sökmek üzereydi. Gideli saatler olmuştu. Her geçen saniyeyle Alaric daha da sabırsızlanıyordu.

Savaşmak için can attığı halde böyle eli kolu bağlı beklemek sinirlerini bozuyordu. İçinde biriken bu öfkeyi bir şekilde dışarı vurmak istiyordu.

Sadece, bu adamlar onun olana – Keeley onundu – dokunduklarından değil, sevdiği kadını ona yasaklayan bu kadere de lanet ediyordu.

Keeley'e bakmak için yukarı çıktı. O aşağıda, gözcüleri

daha iyi duyabilmek için beklerken Maddie'i ona göz kulak olsun diye çağırmıştı.

Şöminedeki ateş sönmek üzereydi. Başkasına söylemek yerine kendisi birkaç kuru odun atarak alevlerin tekrar canlanmasını sağlamıştı.

Avludan gelen sesle hemen yerinden fırladı. Hızla kapıdan çıkıp sert gecenin karanlığına doğru merdivenlerden aşağı indi.

Ewan ve Caelen adamlarıyla avluya giriyordu. Alaric de olduğu yerden sessizce adamları sayıyordu. Herkes tamdı, hiç eksik yoktu. Bu da demek oluyor ki ya izlerini bulamamışlardı ya da hiç adam kaybetmeden bu işi bitirmişlerdi.

Ewan atından indi. Fark ettirmemeye çalışarak elini gömleğine sildi. Ama birazcık kan bulaşmıştı. Alaric hemen ona doğru geldi. "Yaralandın mı, yoksa?"

Ewan gömleğine doğru bakıp başını salladı. "Hayır, hiç yara almadık."

"Onları öldürdünüz mü?"

"Evet," dedi Caelen. Sesi oldukça sertti. "Tekrar bizi rahatsız edemeyecekler."

"İyi," dedi Alaric.

"Konuşmayacaklardı, zaten ben de onları sorgulayabilecek kadar sabırlı olamazdım. Ama Crispen'ı ve Keeley'i kaçıran, Cameron'dan bahseden bu adamlardı. Bundan eminim."

"Daha ne kadar bekleyeceğiz," diye sessizce sordu Alaric.

Etraftaki herkes de susmuş meraklı gözlerle Ewan'a bakıyordu. Savaş istiyorlardı. Herkes savaşmaya hazırdı.

dzida75

Cameron'dan ve McCabe klanına yaptıklarından bıkmışlardı. Cameron ve yandaşları bu topraklardan silinmedikçe McCabelerin hiç birine rahat yoktu.

"Az kaldı," dedi, sert bir tonla Ewan. "Sabırlı olmalıyız. Çocuğum doğduktan sonra Neamh Alainn üzerindeki hakkımızı elde edeceğiz. Alaric'le Rionna da evlenince diğerleriyle daha güçlü bir birlik oluşturacağız. Sonra da Duncan Cameron'ı kılıçlarımızla öldüreceğiz."

O an avluda büyük bir gürültü kopmuştu. Askerler hep bir ağızdan bağırırken fenerler ve kılıçlar gökyüzüne doğru kalktı. Kılıçlar kalkanlara vuruluyor, atlar kükrüyor, meydan okurcasına, yumrukları havada uçuşuyordu.

Gecenin karanlığını aydınlatan fenerlerin ışığında, Alaric kardeşleriyle göz göze geldi. Ewan'ın gözleri kararlılıkla parlarken Alaric yaklaşan evliliğine bu kadar tepkili olduğu için kendinden utanıyordu.

Ewan klanı için her şeyi yapmıştı. Karısı olmadan çocuğuna bakabilmiş, adamlarını her koşulda kendinden üstün tutmuştu. Şimdi de İskoçya'nın en güçlü klanı olmak için uğraşıyorlardı.

Şimdi sıra Alaric'teydi. O da klanı için, onları kıtlığın eşiğinden kurtaran Mairin için, üzerine düşen bu evliliği yapınca kendini mutlu ve gururlu hissedecekti.

Kolunu kardeşine doğru uzattı. Ewan'ın onu tutmasıyla kol kola girdiler. Ewan'ın teni ter ve kan kokuyordu. Birbirlerine sarılırken kol kasları dikkat çekiyordu.

Caelen kılıcını kaldırıp adamlarına yerlerine gitmelerini emretti. Sonra kardeşlerine dönerek, "Gölde yüzmek isteyen var mı?" diye sordu.

25

Keeley, tekrar uyandığında, başını içi boş bir bardak gibi hissediyordu. Ağzı, dilini yol boyunca yere sürtmüş gibi kupkuruydu. Ağzını şapırdatarak dudaklarını yaladı. Kuruluktan çatlamış derisini biraz olsun nemlendirmeye çalıştı.

Başını yana doğru çevirecekti ki boynuna saplanan acıyla bir çığlık attı. Tanrım, hareket ederken bile canı yanıyordu.

Kendini kullanıp atılmış bir bez parçası gibi hissediyordu. Vücudu, terden yapış yapış olmuştu. Ve çırılçıplaktı. Üzerinde tek bir parça kıyafet yoktu. Dahası battaniyeler de üzerinden açılmış, ayakucuna toplanmıştı.

Bu utanç duygusu vücudunun ateşini bir kat daha arttırmıştı. Muhtemelen bir fahişe gibi görünüyordu. Üstelik lord da, ateşler içinde, bu halde yatarken yanına kimin girip çıktığından haberdardı.

Bunları düşündükçe çığlık atmamak için kendini zor tutuyordu ama dudaklarını sıkıp sadece derin derin soludu. Yeter artık! Daha ne kadar zavallı olabilirdi? Yeni yet-

dzida75

me çocuklar gibi kim bilir kaç gündür böyle yatıyordu? Bu rezil halde kaç gün geçirmişti? Tanrım, ne kadar utanç vericiydi!

Elini kaldırmasıyla tekrar düşmesi bir olmuştu. Boğazı hâlâ çok ağrıyordu. Ateşi düşmüştü ama yeni doğmuş bebek gibi, onu güçsüz bırakmıştı.

Yeni doğan demişken, bir an önce Mairin'e bakması gerekiyordu. Doğum iyice yaklaşmış ve durumu iyice zorlaşmış olmalıydı. Yani, hazırlanıp onun yanına gidecekti.

Uzun ve yorucu birkaç dakikadan sonra ancak yatağın kenarına doğru kayarak oturabildi. Sıcacık bir banyo yapmayı istiyordu fakat şu anda buna yetecek gücü bile yoktu.

Kendini sürükleye sürükleye lavaboya gelip bir bez parçasını ıslattı. Tekrar insan gibi hissedene kadar iyice silindi. Bu soğuk havada sırf temizlenmek için dışarıdaki o buz gibi göle bile atlayabilirdi.

Yıkandıktan sonra elbiselerinden birini alıp giyene kadar küçük bir savaş vermişti. Üzgün üzgün gülerek kendine baktı. Bu kadar hazırlık bile bütün gücünü bitirmişti. Sonra kendini tekrar yatağa bıraktı. Aşağı inmek için biraz dinlenmesi gerekiyordu.

Sendeleyerek de olsa merdivenlerden inerken düşmediği için kendisiyle gurur duyuyordu. Aslında aşağı inerken korkudan tansiyonu yükselmişti.

Nefes nefese ama memnun bir şekilde salona doğru yürürken onu gören oldu mu diye de etrafına bakınıyordu.

Mairin, ayaklarının taburenin üzerindeki yastığa dayamış şöminenin yanında oturuyordu. Keeley de gülümseyerek yanına doğru yürüdü.

Mairin onu görünce çok şaşırmıştı. "Keeley! Burada ne

işin var? Çok hastasın. Senin yatakta dinleniyor olman lazım. Alaric'in eli kulağındadır, birazdan burada olur."

Keeley de Mairin'in yanındaki sandalyeye oturdu. "Evet, berbat bir hastayım ama sıkı bir hasta bakıcıyımdır. Hastalarımın sadece söylediklerimi yapmalarını isterim, yaptıklarımı değil."

Mairin kahkahalara boğulmuştu. "En azından bunu açıkça söylüyorsun." Sonra uzanıp Keeley'in elini tuttu. "Gerçekten iyi misin? Biraz solgun gibisin."

Keeley suratını ekşiterek, "Boğazım hâlâ ağrıyor ve başım sızlıyor," dedi. "Ama daha fazla yatmak istemiyorum. Ayakta ve burada olduğum için şimdi çok daha iyiyim."

Mairin sandalyesinde rahat edememiş gibi kıpırdanarak ayaklarını tekrar yastığa koydu. "Ben de bugün hep yatmak istiyorum. Bebek sırtıma çok baskı yapıyor, bir dakika bile ayakta duramıyorum."

"O zaman gidip yatmalısın. Kendini fazla yormaman lazım!"

Mairin gülerek, "Aynı bir anne gibi konuşuyorsun ama kendine hiç dikkat etmiyorsun," dedi.

"Bu da doktor olmanın ayrıcalığı," dedi Keeley yüzsüzce.

İkisi de gülüşürken Ewan, arkasında kralın elçisiyle içeri girdi. Kralın adamına selam verip vermeyeceğini bilmeden Keeley ayağa kalktı. Elçisinin arkasından Caelen ve Alaric de içeri girdi.

Mairin sandalyesinden kalkmaya çalışarak, "Ewan?" dedi.

Ewan hemen yanına gelip yavaşça onu tekrar yerine oturttu. "Hayır, kalkma." Sonra Keeley'e bakıp başıyla

dzida75

oturmasını işaret etti. İlk başta onu görünce çok şaşırmıştı fakat fazla üzerinde durmayıp elçiye döndü.

"Bu mektubu kraldan size getirdim. Sizin cevabınızı alana kadar burada kalmamı söyledi," dedi elçi. Ewan başını sallayıp elçiye masaya oturmasını işaret etti. Sonra da mutfaktan içecek bir şeyler getirmelerini emretti.

Eline mektubu alıp bir süre okudu. Sonra kafasını kaldırıp bakışlarını Alaric'e çevirdi.

"Mesaj senin yaklaşan evliliğinle ilgili!"

Alaric tek kaşını kaldırıp kardeşiyle göz göze gelmeden önce Keeley'e baktı.

"Kral, senin evliliğin ve sonrasında kurulacak birlik için memnuniyetini ve heyecanını belirtmiş. Düğünde burada olmak istiyor. Ayrıca diğer klanların da gelip birleşme için yemin ettiklerini kendi gözleriyle görecekmiş."

Bütün salon susmuştu.

Keeley'in göğsü sıkışmış, patlamamak için kendini zor tutuyordu. Acısının yüzünden okunduğunun farkındaydı. Bu yüzden Alaric'le göz göze gelmeye cesaret edemiyordu. Sıkıca birbirine kenetlenmiş ellerine baktı. Nasıl acı çektiğini kimsenin görmesini istemiyordu.

"Bu çok büyük bir onur, Alaric," dedi alçak sesle Ewan.

"Evet, lütfen beni böyle onurlandırdıkları için teşekkürlerimi iletin," dedi Alaric. Sesindeki ciddiyet kendini belli etmişti.

"Düğünün tarihini kararlaştırdığımız zaman hemen ona bildirmemizi istiyor."

Keeley, göz ucuyla bakarak Alaric'in resmi bir şekilde başını salladığını gördü.

O sırada kulağına Mairin'in hızlı nefes alış verişi takıldı. Kafasını kaldırdığında sevgi dolu gözlerle ona baktığını gördü. Hiçbir şey olmamış gibi gülümseyerek başını kaldırdı.

"Her zaman kralı görmek istemiştim."

Akşam yemeği biter bitmez odasına gitmesinin sebebi korkaklığından değildi. Nasıl göründüğünü düşündükçe hâlâ içi ürperiyordu. Nasıl hissettiğinin farkındaydı. Neyse ki Maddie, banyo için odasına sıcak su getirtmeye söz vermişti.

Sıcak su dolu küvetin içinde olduğunu düşünmek bile o an için iyi gelmişti. Zorla merdivenleri çıktı. O kadar yorulmuştu ki bacaklarını zor taşıyordu.

Odasına girdiğinde kadınların küveti sıcacık suyla doldurduğunu görünce çok mutlu olmuştu. Neredeyse ağlayacaktı.

Birkaç dakika sonra da Maddie geldi. Ellerini beline koyup hazırlıkları kontrol etti. Sonra yatağa, Keeley'in yanına oturdu.

"Küvete girmek için yardım ister misin?"

Keeley gülümsedi. "Teşekkür ederim ama hayır. Sen harika birisin, Maddie. Benim için her şeyi yapıyorsun. Sıcak suları şu merdivenlerden çıkarmak ne kadar zordur biliyorum."

Maddie yavaşça bacağına dokundu. "Doktorumuz için bunlar hiçbir şey. Eğer biz sana bakmazsak, sen tekrar eski sağlığına ve gücüne kavuşamazsan, hasta olduğumuzda bize kim bakacak?"

Son kova da getirilip küvete boşaltılmıştı. Suyun üzerinden yükselen buhara baktıkça Keeley'in gözleri kamaşıyordu. Onun içinde olduğunu hayal etmek bile muhteşemdi.

dzida75

"Seni artık yalnız bırakalım. Gannon dışarıda, bir şeye ihtiyacın olursa ona seslen."

Keeley'in sinirden yanaklarını hemen ateş basmıştı. "Gannon mı? Onu burada istemiyorum. Dahası onun görevi Alaric'in emirlerini yerine getirmek."

Maddie kıkırdayarak, "İçeri girmeyecek ki," dedi. "Tabii senin hayatından şüphe etmediği sürece... Çıplak olmadığın sürece bunda da bir sorun çıkmaz. Yine de sen ona seslen, o da beni ya da Christina'yı çağırır."

"Of, tamam," dedi bıkkınlıkla.

Maddie gülerek odadan çıktı. Keeley hiç zaman kaybetmeden elbisesini çıkarıp bir kenara fırlattı. Hızla küvete girdi.

Her hareketi ayrı bir ağrıya neden oluyordu ama yavaş yavaş tüm bedenini suya soktu. En sonunda da çenesini küvetin kenarına dayadı.

Cennette gibiydi.

Gözlerini kapatıp yorgun, ağrıyan kaslarını rahatlatmaya bıraktı. O an sıcak suyun vücudunda yarattığı muhteşem histen başka bir şey düşünemiyordu. Sürekli sıcak su getirecek biri olsa günlerce burada kalabilirdi. Bir şekilde küvete girmişti ama çıkabileceğinden pek emin değildi.

Derin bir nefes alıp kollarını küvetin yanlarına koydu. Başını arkaya dayayıp vücudunu çenesine kadar suya sokmuştu. Birkaç adım ötedeki şöminenin sıcaklığı da tenine vuruyor, onu daha da rahatlatıyordu.

Tam başım koluna dayamış uykuya dalacaktı ki odanın kapısı açıldı. Korkuyla yerinden sıçrayıp kapıya bakmasıyla karanlıkta dikilen Alaric'i gördü. Odasında birkaç tane mum vardı, onlar da küvetle kıyafetlerini giyindiği yerin

etrafına konmuştu. Şömineden yayılan ışık da Alaric'in durduğu yere kadar varmıyordu.

Uzun bir süre, sadece onu seyretti. Keeley de aynı şekilde ona bakıp, gözlerindeki ateşi hissederek içeri gelmesini bekliyordu. Alaric'in bu geceki davranışlarında gerçekten fark edilir bir değişiklik vardı.

Normalde neşeli ve eğlenceli biriydi. Sevişmeden önce gülüşüp o günkü olaylardan konuşurlardı.

Fakat bu gece çok kızgın görünüyordu. Bakışları oldukça tehlikeliydi. Ona doğru yaklaşırken Keeley korkuyla yutkundu. Gözlerini ondan alamıyordu.

Ona karşı bu kadar korumasız olmak bile ayrı bir heyecan vermişti. Kaslı vücudunun gücü odayı etkisi altına almış, sanki ete kemiğe bürünmüş, nefes alan biri gibi kendini hissettirmişti.

Küvetin yanında durup onun çırılçıplak vücuduna baktı. Bakışlarıyla onu çoktan sahiplenmişti. Kollarıyla göğüslerini kapatmaya çalışırken Alaric, küvetin yanına çömelip yavaşça kollarını açtı.

"Hayır, kendini benden kaçırma. Bu gece benimsin. Sadece benim. Sen sadece ama sadece bana aitsin. Bu gece benim olanı alacağım. Benim olanla sevişeceğim."

Çenesinin titremesini kontrol edemiyordu. Gerginliğini gizlemek için dudaklarını sıktı. Korktuğu bu değildi. Daha da fazlası, çok heyecanlanmıştı, hem de hiç olmadığı kadar. Sonra küvetin sağına doğru hareketlendi.

Alaric de küvetin yanında asılı olan lifi alıp Keeley'in boynundan ovalamaya başladı. Suyun ve şöminenin sıcaklığına rağmen vücudunun üst tarafı üşümüştü.

Soğuktan ürpermesiyle göğüs uçlarına kadar gerildi.

dzida75

Alaric'in omuzlarını ovmaya başlamasıyla daha da gerilmişti.

Burnuna gül kokuları gelmeye başladı. Alaric sabunu alıp lifle iyice köpürttü.

"Öne eğil!"

Baştan çıkarıcı, alçak ses tonuyla içini titretmeyi başarmıştı. Sesinde onu derinden yaralayan öyle bir şey vardı ki neredeyse orada hıçkırıklara boğulacaktı.

Dediği gibi öne eğilmişti ve Alaric'in sırtını yuvarlaklar çizerek lifle ovmaya devam etti.

"Oh, bu harika bir şey," dedi boğuk bir sesle.

Omuzlarından başlayıp sırtından aşağı doğru kalçalarının üzerindeki belinin gamzelerine kadar her zerresini ovdu.

Keeley gözlerini kapatmış başını öne doğru eğdiği vücuduna yayılan uyuşukluğun – zevkin – tadını çıkarıyordu. Ama lifi göğüslerinin üzerine sürmesiyle aniden gözlerini açtı. Hızlanan nefesini kontrol etmekte zorlanıyordu.

Alaric durup iki göğsünü de elleriyle kavradı. Başparmaklarıyla ağır ağır uçlarının üzerinde gezindi. Aşağı yukarı yaptığı her hareketiyle hissettiği şiddetli zevk vajinasından bütün vücuduna yayılıyordu.

Alaric dudaklarıyla boynundan öpünce neredeyse kendinden geçecekti. Bu yüzden korkmuş gibi irkilerek kendini geri çekti. Basit bir öpücüktü ama bu adamın dudakları onu yıldırım çarpmışa döndürüyordu.

Meme uçlarının ikisinin üzerinde dans etmesinin yanında bir de boynundan öpünce kemiklerine kadar uyuştuğunu hissediyordu. Çaresizce kendini onun ellerine bırakmıştı. Kontrolün onda olması daha da heyecan veriyordu.

"O kadar güzelsin ki," diye fısıldadı boynuna doğru.

"Sana baktığımda ateşin, kararlılığın, cesaretin, bu kusursuz güzelliğin beni yakıyor. Sen eşsiz bir kadınsın ve hep de öyle olacaksın."

Keeley'in kalp atışları hızlanmış boğazındaki ağrı şiddetlenip konuşmasına engel olmuştu. Tek bir kelime bile söyleyememişti. Zaten onun karşısında ne söyleyebilirdi ki?

"Bu gece senin bana baktığın gibi ben de sana bakacağım."

Kulağında çınlayan sesiyle, dediklerini hayal etmek heyecandan nefesini kesmeye başlamıştı bile.

Önce saçlarını ıslatıp yavaş yavaş her telini özenle yıkadı. Tamamı temizlenene kadar parmaklarını kalın buklelerinin arasına sokup iyice ovaladı. Sonra sabun gözüne kaçmasın diye başını geriye yatırıp saçlarını duruladı.

İyice durulandığına emin olana kadar sıcak suyu art arda başından aşağı döktü.

"Elini ver."

Keeley, tüm kasları yumuşamış halde parmaklarını ona doğru uzattı. Alaric onu elinden tutup ayağa kaldırdı. Şömineden yayılan ışığın altında vücudu üzerinden süzülen su damlacıklarıyla pırıl pırıl parlıyordu. Alaric gözleriyle baştan aşağı onu süzüp elleriyle her zerresini kurulamaya çalıştı.

Yavaşça başını ona doğru eğerken gözleri büyük bir hevesle parlıyordu. Göğsünü iştahla ağzına alıp ucunu emmeye başlamasıyla Keeley nefesini tutmuştu.

Dizlerinin titremeye başlamasıyla küvete tekrar oturacaktı ki Alaric hemen belinden tutup kendini ona doğru çekti. Ağzı ise hâlâ sıkıca göğsüne tutunuyordu.

"Sen de ıslanacaksın," diye fısıldadı Keeley.

"Önemli değil."

dzida75

Sonra diliyle yalayarak diğer göğsüne geçti. Dilinin, hassas yerinin etrafında dolaşması dalga dalga vücudunu uyuşturuyordu.

Onun ağzı göğsünde, vücudu ıslak ıslak parlarken şöminenin sıcaklığında vücutları birbirlerine oldukça uyumlu görünüyordu. Önceden hayalini kurduğu romantik anlar gibiydi. Alaric sadece onun askeriydi. İlk başta Keeley onu kurtarmış olsa da asıl o her gün, her an onu kurtarıyordu.

Onun erkeği, aşkı, her şeyiydi.

"Sev beni Alaric," diye fısıldadı.

"Seviyorum, her zaman seveceğim. Bu gece benimsin. Benim esirimsin. Ben ne istersem onu yapacaksın. Öncekilerden çok farklı olacak. Daha önce hiç bu kadar sevilmediğini anlayacaksın."

Battaniye almak için bir süre onu bıraktı. Küvetten çıkar çıkmaz hemen onu sarıp şöminenin yanına götürdü.

Özenle saçlarının fazla ıslaklığını alıp omuzlarına doğru attırdı. Sonra tarağı alıp kıvırcık saçlarını dikkatlice taramaya başladı.

Bu zamana kadar hiç kimse ona böyle davranmamıştı. Bu harika bir duyguydu. Sanki lordun sevdiği kadın, kalenin leydisi gibi kendini önemli hissetmişti.

Dudaklarını başının arkasına, ıslak saçlarına dayayıp bir süre öyle durdu. "Bu gece benim her dediğimi yapacaksın. Evet, senin her ihtiyacını karşılayacağım. Çünkü bunu istiyorum. Ama bu gece benimsin ve söylediklerime boyun eğeceksin."

Elleri kollarından aşağı doğru kayarken dudakları da boynuna doğru süzüldü. "Yoksa bana hayır demeyi mi düşünüyorsun?"

Keeley'in heyecandan kalbi sıkışmış, nefesi o kadar hızlanmıştı ki başı dönüyordu. Sesindeki güç ve şehvet onun kontrolünü gittikçe ele geçiriyordu. Sanki onu hiçbir konuda reddedemeyeceğini bilmiyordu.

Sadece hafifçe başını salladı. Boğazı düğümlenmiş gibi ağzından tek kelime çıkmamıştı.

Çenesinden tutup başını çevirmesiyle bakışları birbirine kenetlendi. Gözleri içini ısıtırken yüzünün ifadesi de, tam bir asker gibi, sertti. "Bir şey söyle, Keeley. Senden bir şeyler duymak istiyorum."

"Tamam, kabul ediyorum," diye fısıldadı.

dzida75

26

Alaric, Keeley'i kucağına alıp yatağa götürdü. Üzerine örttüğü örtünün açılıp yere düşmesiyle çırılçıplak kalmıştı. Onu yatağa yatırıp bir adım geriledi. Gözlerini ondan bir saniye olsun ayıramıyordu.

Alaric karşısında soyunurken kendini oldukça savunmasız hissediyordu. Yattığı yerde korkuyla yutkundu.

Kollarının, omuzlarının kasları belirginleşmiş ufak ufak hareketleniyorlardı. Karın kasları ise oldukça gerilmiş, çizgi halinde belirginleşmişti. Parmakları, onlara dokunmak, vücudundaki her noktayı keşfetmek için sabırsızlanıyordu.

"Bacaklarım arala, Keeley. O kadınsı yumuşaklığına bakmak istiyorum."

Yüzü kızararak da olsa bacaklarını uzatıp yavaşça iki yana doğru açtı. Alaric ona doğru yaklaşıp ayak bileklerinden onu okşamaya başladı. Sonra topuklarından tutarak dizleri iyice bükülene kadar itti.

Bu şekilde kendini iyice ona açmıştı. Dokunuşları her yerini yakıyordu.

Alaric de yatağın kenarına çökmüş, parmağını onun ıslaklığına doğru götürüp yavaşça içine girmeden önce biraz beklemişti.

Keeley, daha fazlasını ister gibi gerilip nefes nefese kalmıştı. Parmağını çekip ağzını ona doğru götürdü.

Nefesini tutmuş, heyecandan başı dönmeye başlamıştı. Vücudunun her bir zerresi dudaklarıyla buluşmak için yanıp tutuşuyordu.

Ama onu delirten aslında dudakları değildi. Aşağıdan yukarı doğru onu yalayıp üst tarafındaki ufak noktayı zevkle emmesiydi.

Dilinin ucunda vücudunun kıvranmasıyla inliyordu. Kalçalarından kavrayıp hareket etmesine izin vermeden onu yalamaya devam etti. Dilinin sert dokunuşlarının verdiği tarifsiz his kasıklarından göğüslerine kadar vücudunun her yerine yayılıyordu.

Sırasıyla önce hafif ve küçük küçük emiyor, sonra diliyle daha sert biçimde yalıyordu.

Bu kadarı onun için çok fazlaydı. Tüm beden kasları titriyordu. Sanki rüzgarlı bir günde oradan oraya savrulan yapraklar gibi uçuşuyordu. Bu kadar fazla baskı ve dayanılmaz bir gerilmeden sonra aniden rahatlamasıyla bir anda boşaldı.

Böyle yoğun bir rahatlamanın şaşkınlığıyla başını kaldırdı. "Alaric?" diye fısıldadı.

Fakat Alaric ona cevap vermemişti. Yavaşça onu yüz üstü yatırıp bir kolunu geriye doğru çekti. Diğer kolunu da alıp çarşafla bileklerinden bağlayınca iyice şaşırmıştı.

dzida75

Bir anda midesinde kelebekler uçuşmaya başlamıştı, bacaklarının titremesine ise engel olamıyordu.

Sıkıca bağladığından emin olduktan sonra dizlerinin üzerine doğru kaldırıp yanağını yatağa dayadı. Kalçaları yukarda, elleri ise arkadan bağlanmıştı.

Arkasında yerini almaya hazırlanırken bir eliyle de kalçalarını okşadı. Sonra ikisini birden avuçladı.

"İlk gece, daha bakireyken canını acıtmıştı bu. Ama bu gece çok zevk alacaksın."

Sonra ellerinden birini çekip penisini tuttu. İçine girmesiyle birlikte onu tamamlamıştı. Gerginliğini penisinin etrafında hissetmek ise dayanılmaz bir duyguydu.

Keeley hafifçe inledi. Daha derine indikçe hissettiği tat ise muhteşemdi. Tenleri birbirine değdikçe daha da sertleştiğini hissediyordu. Alaric geri çekildikçe ona uyumlu bir şekilde hareket ediyor, penisini ıslaklığının içinde tutmaya çalışıyordu.

"Canını yaktı mı bu?"

"Hayır," diye fısıldadı.

Bu sefer daha sert şekilde itti kendini. Daha önce hiç bu kadar gergin ve dolu hissetmemişti. Keeley'in buna da dayanabileceğini düşünüp daha da hızlanarak gidip gelmeye başladı.

Öne doğru eğilip bağladığı bileklerinden tuttu. Atını dörtnala sürer gibi kendini ittikçe onu kollarından geriye çekiyordu.

Kasıklarının onun kalçalarına vururken çıkardığı ses tüm odada yankılanıyordu. Bir öncekinde ne kadar uysal ve düşünceli hareket etmişse şimdi en az onun kadar sert ve kendi zevkini düşünüyordu.

Daha hızlı daha sert derken en sonunda durmuştu. Sonuna kadar onun içindeydi. Keeley ise o istediği her şeyi yapabilsin diye önünde korumasız bir şekilde duruyordu. Ama bu onu daha fazla heyecanlandırıyordu. Sabırsızca kımıldamasıyla Alaric ona hemen engel oldu. Hâlâ en kalın haliyle içindeydi.

Sonra daha yavaş ama düzenli bir şekilde geri çekilip tekrar kendini ileri itti. Daha kontrollü davranıyordu. Sert. Daha derin. Defalarca gidip gelmiş, boşalmak için yalvartana kadar devam etmişti. Ama daha da fazlasına ihtiyacı vardı. Bir an önce boşalması için daha hızlı, daha sert olması gerekiyordu.

"Bu gece benim sözümü dinleyeceksin demedim mi, Keeley?" dedi boğuk sesiyle. "Emirleri ben vereceğim, sen de, ne istersem isteyim, sadece evet diyeceksin."

İçindeki tatlı acıyla dişlerini sıktı. Alaric ise daha yavaş yavaş, dediğini doğrularcasına, hareket ediyordu. Evet, kontrol onun elindeydi. Keeley'in yapabileceği hiçbir şey yoktu.

İçinden çıkarken bile istemediğini belli etmemek için dudağını ısırmak zorunda kalmıştı. İçinden çıktıktan sonra Keeley'i ayaklarından tutarak çekip yatağa uzattı. Sonra onu omuzlarından kaldırarak dizlerinin üzerine yere indirdi.

Penisi oldukça dikleşmiş ve sert görünüyordu. Hâlâ onun ıslaklığıyla parlıyordu.

"Ağzını aç, Keeley."

Bir eliyle sıkıca Keeley'in boynundan tuttu. Sonra diğer eliyle de penisinden tutup onun ağzına doğru uzattı.

Ağzıyla iyice kalınlaşmış penisini kavrayıp iyice derinlere kaymasına izin verdi. İlk başta ona uyum sağlamak için oldukça uğraşsa da Alaric bütün sabrıyla, onun uygun

dzida75

pozisyona gelip burnundan nefes alıp vermesine kadar bekledi.

Sırf onu mutlu edebilmek için daha fazla aldı. Ama başından tuttuğu için hiç hareket edemiyordu. "Hayır, hareket etme," diye mırıldandı.

Sonra başını iki eliyle tutup ağzının içinde gidip gelmeye başladı. Önce yavaş yavaş dilinin üzerinde boğazına kadar gitti. Keeley'in rahatladığını hissettikçe Alaric daha fazlasını istiyor, ileri gittikçe nefes alışını zorlaştırıyordu.

Duyabildiği tek ses, ağzında ileri geri hareket ederken çıkan ıslak emme sesleri ve Alaric'in kulak tırmalayan nefesiydi.

İnlemesiyle bir damla menisi dilinin üzerine akmıştı. Tuzlu ve ekşi bir tadı var. Keeley daha fazlası için kendini çoktan hazırlamıştı ama umduğu gibi olmadı. Alaric hemen kendi çekip sıkıca penisini tutmuştu.

Sıcak menileri göğsünün üzerine sıçramıştı. Hemen onu boynundan tutup başını yukarı kaldırttı. Bu arada iyice göğüslerine yaklaştı. Parmaklarıyla boynunu sıkıca kavramış son damlalarının da tenine bırakırken zevkten inlemişti.

Keeley önünde diz çökmüş vaziyette nefessiz kalmışken, Alaric nefes nefeseydi. Bir kadınla erkek arasında böyle bir şeyin olabileceğini hayal bile etmemişti. Derinlerinde, saklı olan en ilkel güdüleri ayaklanmıştı. Askerinin onu gerçekten sahiplendiğini hissediyordu. Bu yüzden onunla istediği her şeyi yapabilirdi. Hayatında hiçbir şeyi bunun gerçek olması kadar istememişti.

Eğilip onu başından öptükten sonra elinden tutarak

ayağa kaldırdı. Birlikte lavaboya doğru gidip menilerini Keeley'in vücudundan temizledi.

Kendini de yıkadı. Bu sırada penisinin hâlâ sert ve dik oluşu Keeley'in gözlerinden kaçmamıştı. Böyle şeyler hakkında pek bilgisi yoktu ama bunun normal bir şey olmadığından adı gibi emindi.

Hâlâ bağlı olan ellerini açmadan onu yatağa götürdü. Yastıkları yatağın kenarına dizmişti. Onu yavaşça yastıkların üzerine yatırdı. Yüzüstü durup ayakları yere basar şekilde bacaklarını aralamıştı.

Bu sefer arkadan içine girerken az önceki acelesi yoktu. Neredeyse tüm açlığını giderdiği için daha sabırlı gibiydi.

Yavaş ve hep aynı ritimle, bir doğa araştırmacısı gibi gidip geldi. Penisi onun içinde tekrar tekrar kaybolurken elleriyle kalçalarını okşuyordu.

Keeley'in bedeni tepki verene kadar bu şekilde devam etti. Çok geçmeden onu daha çok içine almak için yay gibi gerilmiş bileklerine kadar uyuşmuştu. Vajinası bu acı istekle onu iyice kavramıştı. Nefes nefese kalmış, bağlı ellerini çaresizlikten sıkmıştı.

Alaric yastıklarının arasındaki vücuduna doğru eğilip parmaklarıyla bacaklarının arasındaki hassas noktayı buldu. Onu arzudan kudurtana kadar okşadı. Ama diğer taraftan önceki halini bozmayıp ona acımadan ağır ağır hareket ediyordu.

Keeley neredeyse ağlayacaktı. Vücudu çok fazla gerilmiş, baskıdan canı yanmaya başlamıştı.

Ama hâlâ sabırla yavaş yavaş gidip geliyordu.

Vücudu yay gibi iyice gerilene kadar parmaklarıyla onu

dzida75

okşamaya devam etmişti. Ve en sonunda bütün gerginliği olağanüstü bir şekilde patlayarak rahatlamıştı.

Gözleri kararmıştı. Defalarca onun adını söyleyip durmuş, en sonunda kendi hıçkırıklarından başka birşey duymaz olmuştu. Dalgalar halinde vücuduna yayılan, hiç bitmeyecek gibi görünen bu hisse daha fazla dayanmayıp yastıkların üzerine yığıldı.

Ayakları yerden kesilmiş, bulutların üzerinde gezer gibi kendinden geçmişti. Her zamankinden daha uzun süren birkaç dakika boyunca olanları anlamadan yatmış, öyle ki onun hâlâ içinde gidip geldiğini bile fark edememişti.

Vücutlarının birbirine çarparken çıkardığı sesle yavaş yavaş kendine geldi. Ondan sonra hâlâ içinde olduğunu fark etmişti. Ama şimdi oldukça sert hareket ediyordu.

Alaric, bütün kontrolü ele geçirmişken ona daha fazla dayanacak gücü kalmamıştı. Tek yapabildiği öylece yatmaktı. İnanılmaz da olsa hâlâ derinlerde heyecan kıpırtılarını hissediyordu.

Askerinin de sabrı tükenmek üzereydi. Kalçalarından sıkıca tutmuş tırnaklarını etine geçirmişti. Keeley'i tekrar zevke getirmek istercesine hızla gidip geliyordu.

Bu sefer daha keskin, daha hızlı ve daha yoğundu. Öne doğru eğilip adını fısıldadı. Kasıkları tüm gücüyle ona çarpıyordu.

"Sen benimsin," dedi sertçe. "Benimsin. Bana aitsin. Bu gece olduğu gibi hiçbir erkek sana sahip olamayacak."

Sözleriyle beraber sıcaklık damarlarından akmaya başlayıp tüm vücuduna yayılmıştı. Hayır, hiç kimse Alaric McCabe gibi ona sahip olamayacaktı.

Kendini yükselen bu dalgaya bıraktı. Tamamen ele geçi-

rilmişti. Bu adama ait olmaktan başka hiçbir şeyi bu kadar çok istemiyordu. Ağrılar içinde tekrar doruklara çıkıp rahatlamasıyla vücudunu tamamen ona açmıştı.

Alaric geri çekilmesiyle gerilmiş teninde acıya sebep olmuştu. Sonrasında ise sıcak menilerini sırtında hissetti. Onun üzerine uzanmış nefes almakta zorlanan göğsü hızla inip kalkıyordu.

Boynundan öpüp, duyamayacağı kadar alçak bir sesle bir şeyler fısıldamıştı.

Bir süre üzerinde kalmıştı. Penisinin nabız atışlarını hâlâ hissediyordu. Sonra yavaşça yana doğru kayıp ellerinin bağını çözdü. Ellerinin ikisini de tutup uyuşukluğunu geçirmek için yavaşça masaj yaptı.

"Sen yat," diyerek yataktan kalktı.

Sonra elinde sıcak suyla ıslatılmış bir bezle geri geldi. Belini ve kalçalarını temizledi. Sonra onu kollarının arasına aldı.

"Daha hiç kimseye böyle davranmamıştım," dedi saçlarını okşarken. "İçimde bir şeyler beni sana karşı coşturuyor. Benim olmalısın, bir şekilde benim olduğunu belli etmeliyim."

Keeley gülümseyerek iyice ona sokuldu. Canı tatlı tatlı yanarken içindeki doymuşluğu hissedebiliyordu. "Bunu çok sevdim. Bir erkekle kadın arasında böyle şeyler olabileceğini hiç düşünmezdim."

"Ben de," dedi Alaric sessizce. "İçimdeki bir şeyleri uyandırıyorsun."

Kıkırdayarak esnedi. Alaric, onu alnından öpüp daha sıkı sarıldı.

"Ne yapacağız, Alaric?" diye fısıldadı. "Bunlar kalıcı değil."

dzida75

Parmaklarını saçlarının arasında gezdirirken yanağını onun alnına koydu. "Tek günlük de olsa her anın tadını çıkaracağız beraber. Ayrılma zamanı geldiğinde bütün bu gecelerimizi düşünüp aramızdaki tutkunun ne kadar güçlü olduğunu hatırlayacağız."

27

Keeley, Mairin'in doğumunu sadece McCabeler için değil, doğa için bile beklenen bir olay olduğuna iyice ikna olmuştu. Genelde kışın en sert geçtiği ocak ayındaydılar ve muhtemelen Mairin'in doğurmasına iki hafta vardı.

Sanki bütün İskoçya nefesini tutmuş, Neahm Alainn'in vârisinin dünyaya gelmesini bekliyordu.

Hava hâlâ çok soğuktu. Fakat haftalardır kar yağmıyordu, fırtına da dinmişti. Doğum yaklaştıkça güneş daha parlak görünüyor, geceler eskisi kadar karanlık olmuyordu.

Mairin ise gittikçe daha çok sabırsızlanıyordu. Akşam olunca Keeley, Bertha, Maddie ve Christina'yı toplayıp biraz olsun Mairin'i eğlendirip kafasını dağıtmak için onun yanına gidiyorlardı.

Kimi zaman Ewan bile onlara katılıyor, büyük salonda şöminenin önünde karısıyla oturuyordu. Böyle zamanlarda Keeley, kendini iyice McCabeler'in parçası olarak görüyordu.

dzida75

Herkesin içinde Alaric'le karşılaşmamaya çalışsalar da gece olup birlikte onun odasına geçince zaman duruyordu.

Gecenin ilerleyen saatlerinde gelir, birlikte yatıp sabahın ilk ışıklarına kadar sevişirlerdi.

Hastalığından sonra Alaric'e daha çok bağlanmıştı. Ona karşı güçsüz olduğundan hiçbir isteğine karşı gelemiyordu. Fakat ayrılık zamanının yaklaştığının farkındaydı. Bunu düşünmek bile ruhunu derinden yaralıyordu. Yine de onunla yaşadığı hiçbir şeyden pişman değildi. Bugünleri ömrü boyunca hatırlamak da ayrı bir mutluluk olacaktı.

Bu sabah her zamankinden daha geç uyanmışlardı. Genelde Alaric, kaledekiler uyanmadan sessizce kendi odasına giderdi. Ama bu sabah ikisinin de tembellikleri üzerinde, biri başını sevdiği adamın göğsüne dayamış, diğeri ise kollarında aşık olduğu kadınla beraber yatıyordu.

"Bir an önce kalkmalıyım," dedi Keeley'in başından öperek.

"Evet, iyi olur."

Ama hâlâ yatmaya devam ediyordu. "Günler geçtikçe senden ayrılmak daha zor oluyor."

İçindeki acıyı gözlerini kapatıp Alaric'e iyice sokuldu. Aslında zamanla, birkaç geceden sonra ondan sıkılmasını bekliyordu. Hevesini aldıktan sonra tek bir kelime etmeden, onu öylece bırakacağını düşünüp kendini hep buna alıştırmıştı. Ama haftalar geçmesine rağmen, daha da sıklaşarak onun yanına gelmeye, gittikçe de her geceyi onun odasında geçirmeye başlamıştı.

"Bugün çalışacak mısın?" diye yavaşça sordu, Keeley.

Sızlanarak cevap verdi Alaric. "Evet, artık her gün çalışacağım. Üzerimdeki bu tembellikten ve fazlalıklardan bu

kış kurtulmalıyım. Mairin'in doğumu yaklaştıkça, saldırma ihtimalleri daha da yükseliyor."

Keeley derin bir iç çekti. "Onun yerinde olmak istemezdim. Zavallı Mairin."

Birkaç dakika sessizce yattıktan sonra Alaric aniden dönüp Keeley'i yiyecek gibi şehvetle öpmeye başladı. Şaşkınlıktan daha ona karşılık veremeden Alaric, bacaklarının arasına kendisini çoktan yerleştirmişti.

Oldukça aceleci davranıyordu. Önceki gibi sabırlı ve aşk dolu değil, hızlı ve hemen olsun bitsin istiyordu. Bağlayıp defalarca ona sahip olduğu geceyi hatırlamıştı.

Penisi gireceği yere dayanıp hemen derinlere doğru ilerlemişti. Bir anda hissettiği bu dolgunlukla nefesi kesilmiş, Alaric'in keskin bakışlarıyla karşılaşınca bir an korkmuştu. Çok ateşliydi. Avını yemeye hazırlanan yırtıcı bir kuş gibiydi.

Biraz aşağı doğru kayarak Keeley'in bacaklarını beline dolayıp rahat bir pozisyon aldı. Her defasında daha derine ulaşmaya çalışıyordu.

Elleriyle Alaric'in omuzlarından tutmuş, hareket ettikçe tırnaklarını etine geçiriyordu. Vücuduyla onu tamamen sarmıştı.

Hızlanan nefesi her seferinde kulağına vuruyordu. "Sana doyamıyorum. Kendime bir kez daha diyorum, sadece bir kez. Ama asla yetmiyor. Ve hiç de yetmeyecek."

Onun sesini duydukça acısı biraz olsun hafifliyordu. Tek başına ağladığı o kadar çok zaman vardı ki. Ondan ayrılacağı günü korku içinde bekliyordu. Ama Alaric'in de bu kadar üzüleceğini hiç düşünmemişti.

Elleriyle yüzünü kavrayıp güçlü çenesinden yanaklarına

dzida75

kadar bütün yüz hatlarını dolaştı. Sonra onu kendisine doğru çekti.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Daha fazla zorlaştırmamak için böyle şeyler söylemeyeceğim diye kendime söz vermiştim. Ama bunları söylemeyince daha zor oluyor. Bunları bilmen lazım..."

Alaric nefesini tutmuş, üzgün bir şekilde ona bakıyordu. Gözleri dolmuştu. Hâlâ onun içindeydi ama ona öyle bir bakmıştı ki daha fazla dayanamayıp gözyaşları Keeley'in göz kapaklarına düşmüştü. Tam bir şey söyleyecekti ki Keeley parmağını dudaklarının üzerine koyup ona engel oldu.

"Bir şey söylemene gerek yok. Seni kalbimin içinde, her zerremde hissediyorum. Gittiğim her yere seni de götürüyorum. Bize yasak olan şeylerden söz etme. Beni günahımla baş başa bırak."

Ona sıkıca sarılarak Keeley üzerinde olacak şekilde döndü. Çenesinden, dudaklarından, yanaklarından sonra tekrar çenesinden nefesi kesilircesine öptü onu.

Delicesine öpüşüyorlar, sanki son defaymış gibi sevişiyorlardı. Bu kadar acele etmelerine anlam verememişti ama engel de olmamıştı.

"Mahvet beni! Senin olmak istiyorum. Üzerimde uçarken seni seyretmek istiyorum. Bundan daha güzel bir manzara olamaz."

Boğazında düğümlenen hıçkırıkları yutkunup ellerini Alaric'in göğsüne koyarak yavaş yavaş hareketlenmeye başladı. Daha derinine aldıkça onun tepkilerini seyrediyordu.

Yarı kapalı gözlerinin arzuyla parıldadığını görebiliyordu. Zevk aldığı, yüzündeki gülümsemeden belliydi.

Güçlü vücudu Keeley'in aklını başından alıyordu. Kaslarının şişkinliği, her bir kıvrımı, geniş göğsü, güçlü karnı onu baştan çıkarmaya yetiyordu. Tüm güzelliği ve sağlam görünüşüyle tam bir erkekti.

Kendini yukarı doğru çekip sonra öne doğru eğilerek diliyle göğsünün ortasına doğru yalamaya başladı. Boynuna doğru çıkarken Alaric'in nefesi kesilmiş, tüm kasları gerilmişti. Ara ara ısırarak boyundan sonra kulağının arkasına kadar gitmişti.

İnleyerek sıkıca Keeley'e sarılıp onu aşağı doğru çekti. Sonra kalçalarından tutup daha derinlerine ulaşmak için hızlandı.

"Seni seviyorum. Seni seviyorum."

Ruhunun derinlerinden gelen bir şarkı gibi tekrar tekrar bunu söylüyordu. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken sıkıca Alaric'e sarılmıştı.

Alaric'in kolları da çelik halatlar gibi ona dolanmıştı. Dışarıdaki fırtınaya aldırmadan birbirlerine sıkıca sarıldılar. Bu sefer boşalması çok farklı ve sakin olmuştu. Daha öncekiler gibi bir patlama yaşamamıştı.

Acı tatlı, biraz da ağrılı olmuş, sanki milyonlarca parçaya bölünmüştü.

Kendine geldiğinde ise Alaric'in sırtını okşayıp parmaklarıyla saçlarının arasında dolaşırken kulağına bir şeyler fısıldadığını fark etmişti.

Bir süre o şekilde onun üzerinde uzandı. İyice geç olmuştu. Uyanmalarının üzerinden de çok zaman geçmişti. Bir an önce gitmesi gerekiyordu.

Sanki Keeley'in aklından geçenleri okumuş gibi hemen

dzida75

hareketlendi. Hızla onu altına almış, içinde gidip gelmeye başlamıştı.

Üzgün ama aşk dolu gözleriyle ona baktı. "Ben de seni seviyorum, Keeley. Sana hiçbir şey veremeyecek olsam da bunları söylememe izin ver."

Daha fazla ağlamamak için dudağının içini ısırıyordu. Bir şey söylemek yerine içindeki aşkla dudaklarından öptü.

"Artık gitmelisin," diye fısıldadı. "Yoksa bizi fark edecekler."

"Evet, ama sen biraz daha dinlen. Eğer Mairin seni çağırırsa sana yardım edecek birini yollarım. Şimdi iyice dinlen."

Alaric içinden çıkıp yataktan kalktıktan sonra Keeley battaniyeleri üzerine çekti. Sessizce giyinip kapıya gitti. Durup son kez arzuyla ona baktıktan sonra odadan çıktı.

Keeley çıktıktan sonra, Alaric'in içine boşaldığını fark etmişti.

Korkuyla ama aynı zamanda da umutla gözlerini kapattı. Babasız bir çocuk doğurmak istemezdi. Fakat hamile kalırsa da doğuracağı tek çocuk olacağının farkındaydı.

Yan tarafına dönüp sıkıca battaniyelere sarındı. "Ne yapacağımı bilmiyorum," diyerek ağlamaya başladı. "Onu seviyorum. Onu istiyorum. Onun çocuklarını doğurmayı istiyorum, ama bunların hepsi bana yasak."

Gözlerini kapatıp gözyaşlarına engel olmadan doyasıya ağladı. Defalarca, ağlamamaya yemin etmişti. Vakit geldiğinde güçlü olacaktı. Oysa durmadan kendini kandırdığının farkındaydı. Alaric'in başkasıyla evlenme vakti geldiğinde, Keeley ölmekten beter olacaktı.

28

Keeley yavaş yavaş giyindi. Aşağı inmek için acele etmiyordu. Bu rüyadan uyanıp gerçek hayata dönmemek için işlerini uzattıkça uzatıyordu.

Saçlarını tarayıp yatağını düzeltirken kendi kendine şarkılar mırıldanıyordu. Yastığını da düzelttikten sonra odasından çıktı.

Oldukça geç olmuştu ama merdivenlerden inerken bile hâlâ esniyordu. Kalede kalıp, diğer kadınlarla birlikte vakit geçirmek için güzel bir gündü. Günler geçtikçe Mairin de daha çok tedirgin olmaya başlamıştı.

Merdivenlerden inmesine son üç basamağı kalmıştı ki dışarıdan gelen sesle olduğu yerde kaldı. İlk başta ne olduğu anlamayıp elini duvara dayayıp etrafına bakındı.

"Lord McDonald kaleye gelmek üzere," dedi Ewan'ın önünde duran haberci.

Keeley o an neye uğradığını şaşırmış ve önünden uzanan

dzida75

basamaklara bakmıştı. Sonra Alaric'in kardeşleriyle beraber neler olduğunun haberini aldıklarını görünce kaskatı kesilmişti.

"Kızıyla birlikte geliyormuş ve sizin onu karşılamanızı istiyor."

Ewan, elçiye başını salladı. "Tamam, onu avluda karşılayacağımı söyleyin."

Sonra dönüp etrafına emirler yağdırmaya başlamıştı. Etrafta dolaşan hizmetli kadınlara masayı bir an önce yemeklerle donatmalarını söylemişti.

O sırada Keeley, bütün dünyası yerle bir olmuş halde sevdiği adamı izliyordu. Alaric de onu hissetmiş gibi arkasını dönmesiyle göz göze gelmişlerdi.

Bakışları o kadar içtendi ki o an hissettiği bütün acıyı onda da görebilmişti.

Güçlü olmalıydı. Daha iyi bir insan olmalıydı. Bu dünyada onu koruyacak kimsesi yoktu, bu yüzden tek başına dayanacaktı. Ama Keeley bunların hiçbirini yapamazdı. Çocukluk arkadaşıyla ve ona saldıran bu adamla yüz yüze gelemezdi. Onun sevdiği adamla evlenecek kadının karşısında duramazdı.

Hıçkırıkları duyulmasın diye eliyle ağzını kapatıp hızla merdivenlerden çıktı.

Alaric ise onun arkasından bakakalmış, peşinden gitmemek için başını çevirmişti.

"McDonald'ın burada ne işi var?" dedi sinirle. "Mairin'in çocuğu doğana kadar, bahardan önce gelmeyecekti."

"Bilmiyorum," dedi Ewan sertçe. "Hep birlikte öğreneceğiz. Muhtemelen kral ona da mektup göndermiştir. O da bir an önce görevini yerine getirmek için can atıyordur."

Alaric elini saçlarının arasına götürüp sertçe boynunu kütletti. Bu zamana kadar bu gerçekle yüzleşmeyi hep reddetmişti. Rionna'yla evleneceğini düşünmek yerine Keeley'le geçirdiği her anın tadını çıkarmaya çalışmıştı.

Ama şimdi... Şimdi geçmişi terk etme zamanı gelmişti. Ve Keeley de onun geçmişinin bir parçasıydı.

"Böylesi daha iyi," dedi mırıldanarak Ewan.

Alaric, Ewan'ın sesindeki acımayı, Caelen'in yüzündeki nefreti fark etmişti. Hemen kendini toparlayıp öfkesini bastırmaya çalıştı.

"Hadi gidip şunu karşılayalım," dedi alçak sesle.

Ewan, Mairin'i elinden tutup çekerek sarıldı. "Sen burada bekle, tatlım. Dışarıya, soğuk havaya çıkayım deme. Kadınlar her şeyi yapar, sen ayakta durma."

Eliyle karnını okşayıp son kez öptükten sonra Alaric'e döndü.

Onlar McDonaldlar'ı karşılamak için kaleden çıkarken Mairin de özellikle Alaric'in arkasından üzülerek baktı.

Alaric, yol boyunca bu iğrenç adama karşı nasıl bir şey olmamış gibi davranacağını düşünüp durmuştu. Nasıl böyle bir adamı selamlar, bir de kızını ve gelecekte lordu olacak klanını koruyacağına söz verebilirdi?

Tam tersine yüzüne tükürüp kılıcıyla parçalamak istiyordu onu. Nasıl iğrenç bir adamdı ki o yaştaki bir kıza tecavüz etmeye kalkmıştı? Bu da yetmiyormuş gibi bütün suçu kıza yükleyip klandan dışlamıştı?

Her nefeste nefreti birkaç kat daha artıyor, sağlıklı düşünemiyordu.

"Yüzünü düzelt," diye mırıldandı Caelen. "Korkunç görünüyorsun."

dzida75

"Asıl Keeley'e yaptıkları daha korkunç!"

Caelen'in kafası karışmıştı. McDonaldlar'ı beklemek için dışarı çıkmadan kapıda durdular.

"Sen neyden bahsediyorsun?" diye sordu Caelen.

Alaric başını salladı. "Boş ver, seni ilgilendiren bir şey değil!"

"Olabilir, ama anlaşma kuracağım adamın nasıl biri olduğunu bilmem gerek."

"Onunla anlaşmak zorunda olan sen değilsin," diyerek çıkıştı Ewan da. "Senin kardeşin lord olacak," dedi Alaric'e bakarak. Keeley'i düşündüğünü biliyorum ama bu anlaşma bizim için çok daha önemli. En azından savaş ilan edilene kadar kendini toplamış ol."

McDonaldlar'ın karşı tepede görünmesiyle Ewan yürümeye devam etti. Alaric de arkasından gidecekti ki Caelen kolundan tutup çekti.

"Ne söylemeye çalışıyorsun?"

Alaric ağzını açmamak için çabalasa da en sonunda dayanamamıştı. "Daha genç kızlığa yeni adım atmışken ona tecavüz etmeye çalışmış. Tam o sırada da karısı bunları basmış ve Keeley'i fahişe diye ilan edip klandan atmışlar. O zamandan beri hep tek başına yaşamış."

Caelen hiçbir şey diyememişti. Sinirden çenesini sıkmış ama tek bir kelime etmeden yaklaşan atlılara bakmıştı.

McDonald ve kızı geldiklerinde ise Alaric derin bir nefes alıp onlara doğru yürüdü. Atından ilk inen kız olmuştu ve üzerinde yine erkek kıyafetleri vardı. Bunu görünce Alaric'in yüzü buruşmuştu. Bir kızın bu şekilde giyinmesi ayıptı ama onun pek de umurunda değil gibiydi bu.

Cesurca Alaric'in gözlerine bakmıştı. Gözleri güneşte altın gibi parlıyordu.

Gregor da homurdanarak atından inmişti, kızının yanına doğru gelirken sinirden dişlerini sıktığı belli oluyordu.

"Ewan," diyerek selam verdi.

"Gregor."

"Kızımla tanışmıştınız, değil mi? Evleneceğin kıza selam versene, Alaric!" dedi Alaric'e doğru bakarak.

"Rionna," dedi Alaric de, başıyla onu selamlarken.

Rionna da tuhaf bir şekilde eğilerek karşılık vermiş, sonra Cealne ve Ewan'a dönmüştü.

Burada olduğu sürece – en azından evlenene kadar – ona kur yapması gerektiğini bildiğinden, Alaric elini ona doğru uzattı.

Bir süre şaşkın şaşkın ona baktıktan sonra yanakları kızarmış halde elini uzatmıştı. Alaric de yavaşça tutarak dudaklarıyla hafifçe öpmüştü.

"Benim için bir zevk, leydim."

Rionna, rahatsız olmuş gibi hemen elini çekmişti.

"Karım, seni tekrar göreceği için çok mutlu, Rionna," dedi Ewan. "Kalede bekliyor. Doğum iyice yaklaştığı için sürekli dinleniyor. Ama boş zamanında seni odasına beklediğini söylemişti."

"Teşekkür ederim. Ben de onu tekrar göreceğim için çok mutluyum," dedi alçak bir sesle. Sonra ters ters Alaric'e bakarak önünden geçip kaleye doğru yürümeye başladı.

Rionna gider gitmez Ewan, Gregor'a doğru döndü. Kollarını birleştirip yaşlı adamın önünde durdu.

"Geleceğinizi haber vermedin. Mairin'in bebeği doğduktan sonra, bahara doğru gelirsiniz diye düşünmüştüm."

dzida75

Ewan'ın bu kadar açık bir şekilde konuşması karşısında Gregor rahatsız olmuştu. "Havalar biraz düzelince erken gelmemizin daha iyi olacağını düşündüm. Yoksa bahara kadar beklemek zorunda kalacaktık. Bu birleşmenin bir an önce olmasını istiyorum."

Derin bir nefes alıp, kuşkulu gözlerle Ewan'a baktı. "Cameron'ın adam yollayıp Malcom'la birleşmeye hazırlandıklarını duydum. Onlar birlik olursa David bu güce karşı kendini ve tahtını koruyamaz. Eğer Cameron, bize ya da diğer komşu klanlara saldıracak olursa da ona karşı kafa tutamayız. Bu birleşme bizim tek şansımız."

"Şu da bir gerçek, Ewan, herkes Neahm Alainn'in mirasçısının doğmasını dört gözle bekliyor. O topraklar bizim gücümüzün asıl kaynağı. Ve McCabeler'in gücüyle de Cameron'a karşı yıkılmaz bir duvar örebiliriz."

Alaric, lordun konuşmalarını can kulağıyla dinliyordu. Tüm bunların yanında, onun evliliği de çok büyük öneme sahipti. Bununla sadece McDonaldlar'la anlaşma değil, ayrıca diğer klanların da onlara katılması sağlanacaktı. Yoksa Cameron'dan çekinen klanlar, ona karşı gelmekten korkup yanlış tarafta yer alabilirlerdi.

"Yani, bir an önce bu evlilik olsun diye geldiniz."

Gregor başını salladı. "Mümkün olduğunca çabuk olmalı."

"Rionna, kabul etti mi?" diye sordu Ewan.

Gregor dişlerini sıktı. "O benim kızım. Ne yapması gerektiğini iyi bilir. Elbet kabul edecek."

Ewan, daha sonra Alaric'e uzun uzun baktı. Sanki kardeşinin ne düşündüğünü anlamıştı. Alaric bu bakışlardan nefret ediyordu. Kardeşinin ona acır gibi bakmasından nefret ediyordu.

"Sen istiyor musun, Alaric?" diye sordu Ewan sessizce.

Alaric yutkundu. Yumruklarını sıktı. Sonra evlendiğinde babası olacak – ileride lord olarak yerine geçeceği – adama baktı.

Ağzından çıkan en zor kelimelerdi... Ama onun kardeşi, kralı, Mairin, klanı... Hepsinin geleceği ona bağlıydı.

Ve sonunda, sevdiği kadını sonsuza kadar ondan alacak kelimeleri söylemişti.

"Evet, istiyorum."

dzida75

29

"Onunla yüz yüze gelmeye dayanamam!"

Odasına dolan soğuk havaya aldırmadan ağlayarak pencereden dışarı bakmak için dönüp duruyordu.

Maddie derin bir nefes alıp Keeley'e doğru gidip arkadan ona sarıldı. "Senin için çok zor olduğunu biliyorum. Ama saklanman bir işe yaramaz. Eninde sonunda ortaya çıkmak zorunda kalacaksın. Mairin'in bebeği her an gelebilir. Bundan da kaçamazsın."

"Bir zamanlar ona kardeşim diyordum. Şimdi ise kenarda durup Alaric'le evlenmesini izleyeceğim. Bundan daha kötüsü olamazdı. Ve Lord McDonald." Gözlerini kapatmış olduğu yerde titriyordu. "Bana yaptıklarından sonra onun yüzüne nasıl bakacağım?"

Maddie kolundan tutup onu kendine doğru çevirdi. "Gel, otur şöyle. Seninle konuşalım biraz."

Kendinden habersiz bir halde Maddie'nin arkasından

gidip yatağın kenarına oturdu. Yaşlı kadın da onun yanına oturup elini tuttu.

"Sen yanlış bir şey yapmadın. Utanması gereken sen değilsin, lord. Bu onun günahı ve bir gün mutlaka Tanrı'ya hesabını verecek."

"Burada olmamalıyım," dedi ağlayarak. Her şey o kadar karışık ki içinden çıkamıyorum. Hiçbir zaman benim olmayacak bir adamla birlikte oldum. Bu adam da bir zamanlar kardeşim dediğim kızla evlenecek. Bense burada oturmuş ona ve babasına kızıyorum. Her şeyin bu kadar kötü olmasında benim de suçum var."

Maddie, Keeley'e sıkıca sarılıp onu rahatlatmaya çalıştı. "Haklısın, çok zor bir durumdasın. Ama şunu da unutma Lord McCabe sana bir şey olmasına asla izin vermez. Alaric de aynı şekilde. Burada hep güvendesin. McDonald, sana bir şey yapmaya cesaret edemez. Hatta bahse girerim, seni tanımıyormuş gibi davranacak."

"Evet, haklısın," dedi Keeley. "Ama korkuyorum."

Maddie, eliyle onun saçlarını okşadı. "Tamam, tamam, tatlım... Korkmakta haklısın ama bütün McCabe klanı senin arkanda, emin ol. Eğer Alaric'i gerçekten bu kadar çok seviyorsan, onun için işleri daha da zorlaştırma. Ne kadar acı çektiğini ona hissettirme. Bu onu daha da üzer."

Keeley o an kendini toparlamaya çalışıp gözyaşlarını sildi. "Evet, doğru söylüyorsun. Şımarık çocuklar gibi davranıyorum."

Maddie güldü. "Kaybedeceğini bilen aşık bir kadın gibi davranıyorsun. Senin haklı olduğunu söylüyorum."

Yaşlı gözleriyle Keeley de ona gülümsedi. "Yarın bütün

dzida75

cesaretimi toplayacağım, söz veriyorum. Ama bugün yukarda kalıp biraz dinlenmek istiyorum."

"Tamam, buna izin verebilirim. Olanları Mairin'e anlatırım. Seni anlayacaktır. O da senin için endişeleniyor."

"Bana ihtiyacı olursa haber verin, hemen gelirim."

Maddie başını sallayarak oturduğu yerden kalktı.

Keeley de kendini yatağa atıp tavanı seyretmeye başladı. Daha bu sabah Alaric'le uyanmış ona onu ne kadar sevdiğini söylemişti. O da onu sevdiğini söylemişti.

Gözyaşları tüm yüzünü kaplamıştı. Son günlerinin böyle olacağını hiç düşünmemişlerdi. McDonaldlar'ın önceden haber vereceklerini ve birbirlerine veda etmek için yeterince zamanları olacağını düşünüyorlardı.

Son bir kez daha, birlikte son bir gece daha.

Gözlerini kapatır kapatmaz, gözyaşları daha hızlı akmaya başlamıştı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Hep seveceğim."

Mairin McCabe oturduğu yerde rahat duramıyordu. Esnemekten ise neredeyse ağzı yırtılacaktı. Kocası ise büyük bir sabırla Gregor'un, neredeyse yüzüncü kez anlattığı kahramanlıklarını dinliyordu. Mairin de bakışlarını Rionna'yla Alaric'ten ayırmıyordu.

Bütün yemek boyunca neredeyse hiç konuşmamışlardı. Alaric'in bu kadar suskun olması Mairin'i düşündürüyordu. Rionna ise müstakbel kocasının az konuşmasından oldukça memnun görünüyordu.

Birkaç kez Rionna'yı konuşturmaya çalışsa da pek başarılı olamamıştı. Aslında kadınlarla beraberken oldukça

arkadaş canlısı olduğunu biliyordu. Daha önce geldiğinde hep birlikte güzel vakit geçirmişlerdi.

Alaric oldukça mutsuz görünüyordu. Bir askerin olabileceğinden daha sabırlı ve güçlü biriydi. Mairin onu çok iyi tanıyordu. O, ne Caelen kadar soğuk ne de Ewan kadar acımasızdı. Her zaman konuşkan ve yeterince sıcakkanlı biri olmuştu. Bu gece ise taş duvarlar kadar sessizdi.

Keeley hiç ortalıklarda görünmemişti. Mairin onu anlayabiliyordu. Sevdiği adamı başka bir kadının yanında görmek bir yana, bir de McDonald klanından dışlanmasını düşününce ortaya çıkmamakta oldukça haklıydı.

O an önündeki tabağı alıp McDonald'ın kafasında kırmaktan başka bir şey istemiyordu. Ewan'dan kurtulabilecek kadar hızlı hareket ediyor olsaydı belki denerdi bile bunu.

"Rahat oturamadın," diye fısıldadı Ewan. "Bir şey mi oldu? İyi misin?"

Endişeli gözleriyle ona bakan kocasına döndü. "Biraz dinlensem iyi olacak. Ben kendim çıkabilirim. Sen kalıp Lord McDonald'la konuşmalarına devam edebilirsin."

Ewan yüzünü buruşturdu. "Olmaz, ben de seninle geleceğim. Hem Alaric'in de Rionna ve lordla konuşacağı şeyler var."

Mairin'in bir şey söylemesini beklemeden lorda dönüp kibarca konuşmasını böldü. "İzninizle, karımın artık dinlenmesi gerekiyor. Bu günlerde çok çabuk yoruluyor. Ben de, tek başına yukarı çıkmasını istemiyorum."

Lord McDonald'ın şehvetle bakan gözlerini gördükçe midesi bulanıyordu. "Evet, anlıyorum. Senin gibi bu kadar hoş bir karım olsa ben de tek başına bir yere gitmesini istemezdim."

Sözleriyle Mairin'i iğrendirmişti. Zavallı Keeley. Daha

dzida75

genç bir kızken ne kadar berbat bir şey olmalıydı. Bu adamı zamparanın tekiydi. Ve durmadan yiyordu. En son geldiklerinde Gertie'yi resmen bıktırmıştı. Üstelik mutfakları şimdiki kadar da dolu değildi.

"Gel, tatlım," diyerek Mairin'in oturduğu yerden kalkmasına yardım etti.

Gerçekten çok yorgundu. Ve bugünlerde daha çabuk yoruluyordu. Bazen bu hamilelik hiç bitmeyecekmiş gibi geliyordu. Bebek ise özellikle geceleri çok fazla hareket etmeye başlamıştı. Çoğu gece Ewan'la sessizce uzanıp bebeklerinin yumruklarını, tekmelerini dinliyorlardı.

Daha merdivenlerin yarısına gelmişlerdi ki nefes nefese kalıp duraksamıştı. Ewan da onunla durmuş, sabırla kendini toplamasını beklemişti.

"Sanki sonsuza kadar hamile kalacakmışım gibi," diye şikayet etmişti odaya girerlerken.

Ewan gülümseyip daha sonra elbiselerini çıkarmasına yardım etti. "Çok az kaldı. Oğlumuzu ya da kızımızı kucağımıza aldığımızı düşünsene, ne kadar heyecanlı!"

Geceliğini giyer giymez yatağın kenarına oturdu. Ewan da odanın diğer tarafında giyinip, yanına gidene kadar gözünü bir saniye olsun Mairin'den ayırmamıştı.

Gelip yanına oturdu. "Neyin var, Mairin? Çok endişeli görünüyorsun. Doğum yaklaşıyor diye korkuyor musun?"

Belli belirsiz gülümseyerek kocasına doğru döndü. "Hayır, Keeley'i düşünüyordum."

"O zaman neden bu kadar mutsuzsun."

"Keeley ve Alaric işte..."

Ewan derin bir nefes alıp tam yatmaya hazırlanırken Mairin onu kolundan tuttu.

"Onlar çok mutsuz. Bir şey yapamaz mısın?"

Gülümseyerek Mairin'in yanağını okşadı. "Benim yapabileceğim bir şey yok, tatlım. Bu anlaşma için çok önemli. Alaric yetişkin bir adam ve kendi kararını kendisi verdi."

Mairin bıkkınlıkla bir iç çekti. "Eğer klanımızın buna ihtiyacı olmasaydı böyle bir şeyi kabul eder miydi? O çok iyi bir adam. Senin için, klanı için her şeyi yapar."

"O da lord olabilecek," diye sözünü kesti Ewan. "Burada kalsa böyle bir şansı hiç olmayacak. Bu anlaşma için gerekli olsa da onun için kaçırılmaması gereken bir fırsat."

"McDonaldlar'a bu kadar çok mu ihtiyacımız var?" diye kuşkuyla sordu Mairin. McCabeler'in gücüne karşılık daha güçsüz bir klanla anlaşma yapmak çok mantıklı görünmüyordu.

"Güçten daha önemli şeyler var," diyerek açıklamaya başladı Ewan. "Daha çok politik, kral da bu birleşmeyi istiyor. Aramızda kalsın, ama biz McDonald'ın Cameron'ın tarafına geçmesinden korkuyoruz. Neahm Alaiin'le McCabeler arasında onun toprakları olduğundan bu bizim için hiç iyi olmaz."

Mairin'in hemen yüzü düşmüştü. "O zaman güçten çok stratejik bir mesele."

Ewan başını sallayarak karısını onayladı. "Ayrıca Cameron'dan korkan daha güçsüz klanlar da var. Bunlar da daha fazla dayanamayıp Cameron ve Malcom'a katılırsa tahtın ve İskoçya'nın güvenliği daha da tehlikeye girer. Bu yüzden büyük bir güç oluşturmamız lazım. Bunların hepsi kısır bir döngü gibi. Diğerlerini de yanımıza çekmek için çok güçlü görünmeliyiz."

dzida75

Mairin derin bir nefes aldı. "Of, bunlar çok karışık. Ben sadece Alaric'le Keeley'in mutlu olmasını istiyorum."

Ewan, karısını kollarının arasına alıp ona sıkıca sarıldı. "Alaric'in bu birleşmeden mutlu olmayacağını sanmıyorum. Rionna güzel bir kız. Ona güçlü çocuklar da doğuracaktır."

"Peki, Keeley ne yapacak?"

"Burada, her zaman McCabe klanının korumasında olur. Keeley gibi bir kadınla evlenmek için can atacak bir sürü erkek çıkar."

"Çok basit konuşuyorsun. Benimle evlenmen yasak olsaydı, bu kadar rahat konuşabilir miydin?"

Ewan hemen sinirlenmişti. "Bu dünyada beni senden ayıracak hiçbir güç yok, olamaz da."

"Evet, seni bu yüzden çok seviyorum. Belki, Alaric de Keeley için aynısını düşünüyordur," dedi Mairin sessizce.

30

Şafak sökmek üzereydi ama Keeley hâlâ ayaktaydı. Pencereden bakıp dışarıdaki geniş arazileri seyretti. Aylardan ocak olmasına rağmen dışarıdaki karlar neredeyse tamamen erimişti. Bütün gece uyumadığından gözleri kan çanağına dönmüştü ve başı ağrıyordu.

Maddie'nin söyledikleri onun için çok önemliydi. Bir an önce diğerleriyle de konuşup akıl danışmak istiyordu. Somurtup odasında saklanmanın hiçbir faydası yoktu. Artık klanının korumasında olmadığı için çekinen o korkak kız yoktu.

Şimdi ise onun arkasında McCabeler ve arkadaşları, hem de iyi ve sadık arkadaşları vardı. Rionna ve babası ona zarar veremezdi.

Canının acısından ölse de Alaric evlenirken sabırla gülümseyecekti. Ağlayarak değil kalbindeki tüm sevgiyle ona elveda diyecekti. Bazı şeyler özel kalmalıydı. Alaric'e olan

dzida75

aşkını bağıra bağıra herkese duyurmaktansa yapacak hiçbir şey yokken onu kendine saklamak daha iyi olacaktı.

Bütün gece ağlama nöbetlerine tutulmasına rağmen tuhaf bir şekilde kendini iyi hissediyordu. Yüzünü yıkayıp saçlarını düzeltti. Derin bir nefes alıp aşağı inmek için odasından çıktı. Bugün ne yapacağını hiç bilmiyordu. Son haftalarda, Mairin'i oyalamak için kalenin diğer kadınlarıyla beraber büyük salonda toplanıyorlardı. Ama McDonaldlar varken, muhtemelen kadınlar daha sessiz ve sakin bir yer seçmiş olacaklardı.

Gecenin geç saatlerine kadar McDonaldlar'ı ağırladıkları için insanların çoğu hâlâ uyuyordu. Kale derin bir sessizlik içindeydi.

Lord ona dışarı çıkmayı yasakladığı için, bunu iyi bir fırsat olarak görüyordu.

Sonra Gertie'nin yanına uğrayıp kendi hazırlıkları için bitki olup olmadığını sormuştu. Ama Gertie çalışırken rahatsız edilmeyi sevmediğinden onu azarlayıp yanından kovmuştu.

Gülerek avluya doğru yürüdü. Dışarı adımını atar atmaz soğuk hava yüzüne vurmuştu. Fakat bu ona çok iyi gelmişti. Derin bir nefes alıp gözlerini kapattı. Kışın hava daha temiz ve daha ferah oluyordu. Soğuk hava nefes aldıkça ciğerlerine doluyor, nefesini verdikçe buharlaşıp çıkıyordu.

Çocuk gibi kıkırdayarak kalenin köşesinden dönüp diğer tarafına geçti. Sol tarafında uzanan göl cam gibi durgundu. Suyun yüzeyinden yansıyan güneşi havaya kaldırılmış bir kalkana benzetmişti.

Kendini gölün manzarasına o kadar kaptırmıştı ki ona doğru geleni, adını duyana kadar fark etmemişti.

"Keeley? Keeley McDonald? Bu sen misin?"

Keeley, yüreği ağzına gelmiş halde hemen arkasını döndü. Birkaç adım ötede Rionna şaşkın şaşkın ona bakıyordu.

"Evet, benim," dedi alçak sesle Keeley. Bir adım geriledi.

Rionna acıyla yüzünü buruşturdu. O parıldayan altın rengi gözlerinin çekiciliği sanki bir anda sönmüştü.

"Senin öldüğünü sanıyordum. Senin gittiğini söylediklerinde her yerde arattım. Bekledim. Ama geri dönmeyince öldün zannettim."

Keeley söyledikleri üzerine oldukça şaşırmıştı. "Sen kiminle konuştun ki? Gördüğün gibi hayattayım."

"İyi olup olmadığını merak ettiğimden evine bir sürü adam yollamıştım. Sen buraya nasıl geldin? McCabe topraklarında ne yapıyorsun? En son evinin oralarda göründüğünden beri aylar geçmiş."

Ne diyeceğini bilemeden afallayarak Rianna'nın yüzüne baktı Keeley. "Burada iyiyim."

Rionna, acıyan gözlerle ona bakıyordu. Sonra adamlarından biri uzaktan ona seslendi.

"Lord sizi arıyor. Kahvaltıya gelmenizi istiyorlar."

Rionna sinirle yumruklarını sıktı. Önce Keeley'e sonra adama baktı. "Şimdi gitmeliyim. Ama sonra mutlaka görüşelim. Sana anlatacağım çok şey var."

Başka bir şey demeden arkasını dönüp kaleye doğru yürümeye başladı. Keeley ise boğazı düğümlenmiş halde arkasından bakakaldı. Bütün duyguları birbirine karışmıştı. Bir tarafı sıkı sıkı Rionna'ya sarılmak, çocukluk arkadaşının ne kadar büyüdüğünü, nasıl güzel bir kız olduğunu söylemek istemişti.

Diğer yanı ise ondan bir açıklama bekliyordu. Yıllardır

dzida75

çektiği bu acı dinmek bilmemişti. Ömrünün sonuna kadar, hayatında, sahip olduğu tek güvenceden mahrum ettikleri için onları hiç affedemeyecekti.

Derin bir nefes alıp göle geri döndü. Güneşin altında parlayan sulara bakıp, sersem sersem kıyıda yürüyordu. Keeley suyu çok seviyordu. Doğanın bütün güzelliğini, çekiciliğini yüzeyinde yansıtıyordu göl. Özgürlüğün resmiydi sanki. Her şey açık, gizli saklı hiçbir şey yoktu. İçinde ne varsa her şeyi görmek mümkündü.

Ne zamandır dışarıdaydı, bunu fark etmemişti. Göle bakıp kendi içinde, düşüncelerinde kaybolmuştu.

"Sizin gibi birinin dışarıda olması için çok soğuk bir hava," dedi Gannon yavaşça.

Keeley şaşırarak arkasına döndü. Kafası başka şeylerle meşgul olduğundan onun geldiğini fark etmemişti.

Belli belirsiz gülümsedi. "Açıkçası soğuğu pek hissetmiyorum."

"O zaman üşüteceğinizi de bilmiyorsunuzdur."

Onu Alaric'in mi gönderdiğini sormak istemişti ama onun adını anmak istemediğinden hiçbir şey demedi. Ölse de bu duruma katlanacağına yemin etmişti.

"Güzel bir sabah," dedi aksine. "Karlar iyice erimiş. Normalde bu zamanlarda böyle sıcaklar olmazdı."

"Evet, ama yine de senin gibi bir kız için üzerinde kalın bir şeyler yokken, bu havada dışarda olmak pek akıllıca değil."

Keeley iç çekip bakışlarını tekrar suya çevirdi. Bu sakinlik ona iyi geliyordu. İçi ateşler içinde yanarken biraz olsun nefes almasına yardım ediyordu. Keşke pelerin gibi, kimsenin parçalayamayacağı zırh gibi etrafını sarabilseydi.

"McDonaldlar'ın benim klanım olduğunu biliyorsundur."

Kelimeler bir çırpıda ağzından çıkmıştı. Durduk yere neden böyle dediğine kendisi de anlam verememişti. Gannon, güveneceği en son insandı. Bir asker olarak, kadınların saçmalamasını dinlemektense kolunu koparıp atmayı tercih ederdi.

"Evet, biliyorum" diye karşılık verdi.

Sesinde tam olarak anlam veremediği bir tonlama hissetmişti.

"Ama artık değiller."

Gannon başını salladı. "Hayır, ama sen artık bir McCabe'sin."

Bunu duyunca kendine engel olamamış ve gülümsemişti. İçini o kadar ısıtmıştı ki bu ona doğru atılıp sıkı sıkı sarılmamak için kendini zor tuttu.

Yaşlı gözlerle ona bakınca, Gannon'nın yüzündeki şaşkın ifadeye gülmekten kendini alamamıştı.

"Bunu söylediğin için teşekkür ederim. Bu sabah bunu duymaya ihtiyacım vardı. Ben... Ben sadece onların bu kadar erken gelmesine hazırlıksız yakalandım."

"Ağlamana gerek yok," dedi kabaca. "Bir McCabe asla ağlamaz. Bizler başımızı daima dik tutar, hiç kimsenin bizi ezmesine izin vermeyiz."

Bu sefer söyledikleri ise ona daha çok güç vermişti. O an üzerine atlamasıyla adamı neredeyse yere düşürecekti. Bir an geriye doğru sendelemişti.

"Ne...?"

Keeley'in de düşmesine engel olmak için onu sıkıca tuttu. Sonra bıkkınlıkla derin bir nefes aldı.

dzida75

"Yemin ederim. Sen ve Leydi McCabe yüzünden bütün klan duygusallıktan ağlama duvarına dönecek."

Keeley belli belirsiz gülüyordu. Sesindeki sertlik kendini hissettiriyordu ama aynı zamanda da samimiydi. Kollarını üzerinden çekip birkaç adım uzaklaştı. Gözyaşlarını sildi. "Sen beni seviyorsun."

Gannon sinirlenmişti. "Böyle bir şey söylemedim."

"Hadi, kabul et. Sen beni seviyorsun."

"Özellikle şu anda seni hiç sevmiyorum."

"O zaman daha önce seviyordun."

Derin bir nefes aldı. "Artık kaleye dönmelisin."

"Teşekkür ederim, Gannon. Bugün gerçekten çok iyi değildim," diyerek tekrar ona baktı. İçinden yine sarılmak gelmişti. Fakat Gannon ne düşündüğünü fark edince hemen bir iki adım gerilemişti. Keeley ise sırıtarak, "Ben de yeni klanımı çok sevdiğimi anladım. McCabeler gerçekten aileye ve sadakate çok önem veriyor."

Bunun üzerine Gannon terlemişti. "Elbette öyleyiz. McCabeler'den daha sadık bir klan ve bizim lordumuzdan daha iyi bir lord yok."

"Burada olduğum için çok mutluyum," dedi yavaşça. Sonra kaleye doğru yürümeye başladılar.

Gannon bir an durup ona baktı. "Ben de burada olduğun için mutluyum, Keeley McCabe."

31

Keeley, Gannon'nın yanında olmasından cesaret alıp Rionna'yla ve babasıyla göz göze gelmekten çekinmeden salona girdi. Gannon, Mairin'in yanına oturmasını işaret etmiş, kendisi de onun yanına oturmuştu.

Teşekkür eden gözlerle Gannon'a gülerken Mairin de kendini güçlü hissetmesi için masanın altından elini tutmuştu.

Rionna ve Lord McDonald'ın arasında oturan Alaric'le karşılaşmak istememişti. Onun yerine tüm dikkatini yanında oturan Mairin'le, karşısında Cormac'le beraber oturan Christina'ya vermişti.

Bu gerginlik onu berbat bir hale sokmuş, hıçkırıkları boğazında düğümlenmişti. Rionna, babasına onun burada olduğunu şimdiye kadar çoktan söylemiş olmalıydı. Tüm McCabe klanının önünde onu fahişe diye rezil eder miydi? Buradan da gitmesi için uğraşacak mıydı? Peki ya, Rionna bu kadar zaman sonra onunla ne konuşacaktı?

dzida75

Sessizce yemeğini yerken bir yandan da Mairin ne söylerse kafasını sallıyordu. Sonra Gannon'ın uyarısıyla kendine gelmişti. "Leydi McCabe, daha kaç ay bekleyeceğini soruyor, sen sadece kafanı sallıyorsun."

Keeley sıkıca gözlerini kapatıp yumruğuyla alnına bastırdı. Sonra, mahçup bir halde Mairin'e döndü. "Özür dilerim."

Mairin gülerek başını salladı. "Sana takılıyordum. Her şeye evet der gibi kafanı sallamandan beni dinlemediğini anlamıştım." Keeley'e doğru eğildi. "Her şey yolunda, merak etme. Kimse kötü olduğunu fark etmeyecek."

Mutlu mutlu Mairin'e gülümsediği sırada McDonald'ın onu izlediğini fark etti. Kaşlarını çatmış halde ona bakıyordu, onu tanımıştı. Şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açılarak, acı bir ifadeyle Rionna'ya döndü. Sonra tekrar Keeley'e döndü ama bakışlarındaki ifade ne kızgınlık ne de öfkenin yansımasıydı.

Sadece ihtirastı. Bu Keeley'i daha fazla korkutmuştu. Kalkıp fahişe diye bağırsa bundan daha iyiydi. Ona bakınca hatırladığı tek şey, tam tecavüz edecekken hissettiği çaresizlikti.

O masadan kalkıp kaçma dürtüsü o kadar fazlaydı ki bir an eski olayların hâlâ onu etkilediğini fark edemeyip ayaklanacaktı.

Panik ve korku tüm bedenine o kadar çabuk yayılmıştı ki aniden güçsüz kaldı. Öfke yavaş yavaş tüm damarlarında dolaşmaya başlamıştı.

Artık o küçük, korumasız kız değildi. Yetişkin bir kadın olmuştu ve kendini koruyabilirdi. Lord bundan sonra karşısında o çaresiz zavallıyı bulamayacaktı.

"Sen yalnız değilsin," diye mırıldandı.

Ağlayarak o ikisini mutlu etmek istemiyordu ama yine de ona bakarken gözlerinin dolmasına engel olamamıştı.

"Hayır, yalnız değilim. Artık değilim."

Gülümseyerek, "Eğer istersen, yukarı çıkarken sana eşlik edebilirim."

Keeley huzurla derin bir nefes aldı. Rionna ya da lord bir bahane bulup arkasından gelemeyecekti. Ama masadan kalkarken bile dikkat çekmekten korkuyordu.

"Teşekkür ederim. Bir an önce odama çıksam iyi olacak."

Onları dinleyen Mairin, eğilip kolunu tuttu. "Evet, Keeley, neden odana çıkmıyorsun?"

Keeley, mümkün olduğunca sessiz bir şekilde, dikkat çekmeden masadan kalkmaya çalışsa da bir anda herkes susup ona bakmaya başlamıştı.

Rionna, Lord McDonald ve Alaric, hepsi, farklı farklı duygularla ona bakıyordu. Alaric'in endişe dolu gözleri Gannon'm kolunu Keeley'e uzatmasıyla kısıldı. Rionna, acıya benzer bir ifadeyle onu izliyordu. Lord ise şehvet dolu, açgözlü bakışlarını üzerinden alamıyordu.

"Gel, hadi," dedi Gannon alçak bir sesle.

Keeley dönüp Gannon'ın arkasından merdivenlere doğru gitti. Merdivenleri çıkarken hiçbir şey konuşmamışlar, odanın önüne geldiklerinde ise Gannon kibarca kapıyı açmasını beklemişti.

"Bir şeye ihtiyacın olursa ben dışarıda olacağım," dedi, Keeley içeri girerken.

Bir an duraksayıp üzgün üzgün baktı. "Senin işin lord ve kardeşleriyle ilgilenmek."

"Evet, doğru... Yine de şu anda bana en çok ihtiyacı olan sensin."

dzida75

O an Gannon'ın, Lord McDonald'ın ona yaptıklarını öğrendiğini fark etmesiyle yüzü kızarmış, hemen başını öne eğmişti. Onunla daha fazla göz göze gelmek istememişti.

"Teşekkür ederim," dedi kısık sesle.

Gannon'ın cevap vermesine fırsat vermeden kapıyı kapatıp arkasına yaslandı.

Çok kötü bir çıkmazdaydı. Rionna'nın ve Lord McDonald'ın en kısa zamanda McCabe topraklarından gitmesini istiyordu. Ama onlar gidince, Alaric de Rionna'ın kocası olarak onlarla gidecekti.

Derin bir iç çekip kıyafetlerini çıkardı ve yatağına girdi. Şöminede yanan ateşi seyrederek uzun süre öylece yattı. Acaba şu anda Alaric de onu düşünüyor muydu, yoksa yeni karısına mı alışmaya çalışıyordu?

Keeley aniden uyanıp yerinden sıçramıştı. Kalbi yerinden fırlayacakmış gibi hızla atıyordu. Kapısı açılmış, aynı kabusunda olduğu gibi McDonald orada dikilmiş onu seyrediyordu.

"Keeley, benim Ewan. Acele et, Mairin doğuruyor."

Lordu fark etmesiyle gördüğü kabusun etkisinden kurtulmuştu. Kapıda durmuş onun cevap vermesini bekliyordu.

"Evet, elbette. Hemen geliyorum," diye telaşla cevap verdi.

Hemen yatağından kalkıp elbiselerine uzandı. Lord odadan çıkana kadar giyinmek için beklemişti.

Hızla giyinmeye çalışırken elbisesinin eteğine basıp neredeyse düşüyordu. Aceleyle odadan çıkmak üzereyken bir an durup başım ellerinin arasına aldı.

"Düşün Keeley, düşün."

"Yardım edeyim mi?" diye sordu, kapının arkasından Gannon.

Gördüğü kabuslar yüzünden ağrıyan başına masaj yaptı. Lord aniden odasına girdi diye bu kadar korkmuş olması çok tuhaftı. Gannon dışarıdaydı. Başka birisi olsa zaten girmelerine izin vermezdi.

Bunu hatırlamasıyla biraz olsun rahatlamıştı. Gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı. "Evet, Maddie ve Christina'ya su ve temiz çarşaflar getirmelerini söyle. Ben de eşyalarımı alıp lordun odasına gideceğim."

Gannon başını sallayıp merdivenlerden aşağı inerken Keeley de unuttuğu şeyleri almak için odasına geri döndü.

Birkaç dakika içinde lordun odasının önüne gelip kapıyı çaldı. Kapı açıldı. Ewan, afallamış halde karşısında duruyordu.

"Kim geldi, Ewan?" diye seslendi Mairin. "Keeley mi?"

Keeley, Ewan'ın yanından geçip Mairin'e doğru yürüdü. "Evet, benim. Bu bebeği doğurmaya hazır mısın?"

Mairin, yattığı yerden doğrulup oturdu. Eli de iyice şişmiş olan karnındaydı. Geceliği dizlerine kadar sıyrılmış, saçları da iyice dağılmıştı. Keeley'in gelmesiyle üzerindeki gerginlik biraz olsun gitmiş, yüzü gülmeye başlamıştı.

"Evet, doğrusunu söylemek gerekirse bu bebeği taşımaktan usandım. Artık onu kollarıma almak istiyorum."

Keeley kahkaha attı. "Doğum yaklaşınca neredeyse bütün kadınlar böyle der."

Kucağındaki malzemeleri dikkatlice lordun masasına koydu. Sonra yatağa doğru gidip, Mairin'in önüne oturdu.

"Sancıların ne zaman başladı? Düzenli mi devam ediyor?"

dzida75

Mairin yüzünü buruşturup suçlu gözlerle Ewan'a baktı. "Bu sabah başladı ama ara ara gidip geldi."

Ewan sinirinden derin derin nefes alıyordu. "Sancıların başladığı an bana söylemeliydin."

"Bütün günü yatarak geçirmek istemedim," diye mırıldandı Mairin.

"Ne zamandan beri çoğaldı ve sürekli hale geldi?" diye sordu Keeley. Rahatlatmak için Mairin'in elinden tutmuştu.

"Akşam yemeğinden önce ve o zamandan beri daha sık aralıklarla oluyor."

"Bu ne kadar sürer, söylemek zor," dedi Keeley oturduğu yerden kalkarken. "Bazen çok uzun sürmez, ama bazen de bebek inat edip saatlerce bizi bekletir."

Mairin gülerek, "Umarım ilk söylediğin olur," dedi.

Gülüşü aniden gelen sancıyla kesilmiş, acıyla inlemişti. Öne doğru eğilip, karnını tuttu. Acıdan kıvrandığı yüzünden belli oluyordu.

Ewan korkuyla yanına geldi, elleriyle ne yapacağını bilmeden onu rahatlatmaya çalışıyordu. "Mairin, iyi misin? Canın mı yanıyor?" sonra Keeley'e döndü. "Ben napayım? Nasıl yardım edebilirim?"

Keeley, lord orada kalırsa hepsini deli edeceğini anlamıştı. Mairin'e doğru eğilip koluna dokunarak, "Hemen geliyorum," dedi.

Hızla kapıya çıktı. Gannon hazır halde bekliyordu. "Alaric'le Caelen'i getirmen lazım. Bir an önce gelip lordu almaları gerektiğini söyle. Onu rahatlatacak içki ya da her neyse bir şeyler verin."

Gannon kıkırdadı. "Yani lordu başınızdan atmak istiyorsun."

Keeley hafifçe gülümsedi. "Aynen öyle. Bebek doğmak üzereyken onu çağırırım."

Gannon giderken Keeley de içeri girmişti. Tam Mairin'in yanına oturacaktı ki Maddie ve Christina istediği malzemeleri getirmişti. Mairin diğer kadınları da görünce iyice rahatlamış, yüzündeki gergin ifade yavaş yavaş kaybolmuştu.

"Görünüşe bakılırsa, çok az kalmış, leydim," dedi Maddie.

Mairin kaşlarını çattı.

Ewan ise baygın ama endişeli gözlerle kadınları izliyordu. Karsına destek olmak için kalmak istiyor ama çaresiz olmak onu deli ediyordu. Ne yapacağını bilemeden kalakalmıştı. Neyse ki Alaric ve Caelen'in gelmesiyle kendi başına karar vermek zorunda kalmıştı.

Yine de ilk önce çıkmak istememişti. Mairin'in azarlayıp yanından kovmasıyla Alaric ve Caelen kardeşlerinin koluna girip zorla çıkarmaya çalışmışlardı.

Kapıya geldiklerinde ise Alaric bir an duraksayıp Keeley'e baktı. Hafifçe gülümsemesiyle Keeley de ona aynı şekilde karşılık verdi. Sonra üçü de ortadan kayboldu. Gannon kafasını içeri doğru uzatıp Mairin'e doğru baktı.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa ben dışarıda olacağım."

Mairin gülümseyerek, "Teşekkür ederim, Gannon," dedi. Aniden bir sancı daha gelmesiyle yüzü buruştu. Dayanmayıp bağırmasıyla Gannon hemen kapıyı kapatmıştı.

"Oh be, böyle daha iyi," dedi gülerek Maddie. "Doğum odası erkeklere göre bir yer değil. Kadın acı çektikçe onların da bebekten farkı kalmıyor."

Christina kıkırdamaya başladı, Mairin de başını sallayarak ona katıldı.

dzida75

"Ewan burada olmak istiyor. Onun için bu çok önemli," dedi Mairin yavaşça.

"Eminim, o anda burada olacak. Gannon'a diğerlerine onu fazla içirmemelerini söylemesini tembih ettim," diye takıldı Keeley. "Daha sancıların var. Etrafında ne kadar az stres olursa o kadar rahat edersin."

Birkaç saati kadınlar konuşarak ve ara ara Mairin'e takılarak geçirmişlerdi. Sancıları artarken onu rahatlatmaya çalışıp terleyen alnını siliyorlardı.

"Tanrım, burası çok sıcak," diye şikayet etti Mairin. Christina, durmadan terleyen alnını neredeyse onuncu kez siliyordu.

"Yeterince serin," dedi Maddie. "Bebek doğunca üşümesini istemezsin, değil mi?"

"Artık geceliğini çıkarın, uzanmanın vakti geldi," dedi Keeley. "Sancıların iyice sıklaştı. Bebeğin doğru pozisyonu alıp almadığına bakmam lazım."

"Ya almadıysa?" dedi endişeyle Mairin.

"Endişelenmene gerek yok, Mairin," diyerek onu rahatlatmaya çalıştı Keeley.

Hep bir elden Mairin'in kıyafetlerini çıkarmasına yardım edip temiz çarşafların üzerine yatırdılar. Mairin çok ince bir kadındı. Neyse ki kalçalarının dar olmaması Keeley'i rahatlatmıştı. Bebek çok kilolu değilse doğururken çok zorlanmayacaktı.

Yarım saat sonra sancıları neredeyse hiç ara vermeden devam ediyordu. Keeley eğilip bacaklarının arasından bebeğin pozisyonuna baktı. "Hadi, lordu çağırın," dedi sessizce. "Zamanı geldi."

Christina'nın gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Ben çağırırım," diyerek Maddie ve Keeley'in bir şey demesine fırsat vermeden çıktı.

Bir dakika bile geçmeden lord odaya girip hemen Mairin'in yanına geldi. Yatağın kenarına çömelip karısının elini avucunun içine aldı.

"İyi misin, tatlım?" diye sordu telaşla. "Çok sancın var mı?"

"Hayır, çok değil," dedi Mairin dişlerini sıkarak. "Cehennem ateşinde yanıyormuşum gibi acıyor."

"Başını görüyorum," dedi Keeley. "Şimdi senden, sancın geldiğinde derin bir nefes alıp tutmanı istiyorum. Sonra yavaş yavaş ıkınacaksın, çok sert olmasın."

Mairin başını sallayıp Ewan'ın elini daha çok sıktı.

"Oh!" Mairin başladı.

"Evet, işte böyle," diyerek onu cesaretlendiriyordu Keeley.

Sonra nefesini daha fazla tutamayıp kendini yatağa bıraktı. Keeley ona doğru baktı. "Dinlen şimdi. Bir dahaki sancıyı bekle. Sürekli aynı şeyi tekrarlayacaksın."

"Çok saçma", diyerek çıkıştı Ewan. "Neden hâlâ doğmadı?"

Maddie gözlerini devirip, "Tıpkı bir erkek gibi, gösterisini yapıp her şeyin hazır olmasını bekliyor." dedi.

Sonraki birkaç dakika Mairin ve Keeley birlikte uyum içinde çalıştılar. Mairin, Keeley'in söylediği gibi nefes alıp ıkındı. Bu sırada bebeğin kafası dışarı çıkıp Keeley'in hazır bekleyen ellerinin üzerine geldi.

"İşte bu, Mairin!" dedi heyecanla. "Bir kez daha ıkındın mı bu iş tamamdır."

Ewan'dan destek alarak hafifçe kendini doğrulttu. Ne-

dzida75

fesini derince içine çekip bir kerede doğurdu. Gözlerini kapatmış kendini sadece buna odaklamıştı.

Bebek Keeley'in ellerine doğmuştu. Vıcık vıcık ve sıcacıktı ama çok şükür yaşıyordu.

"Bir kız," dedi hemen Keeley. "Bir kızın oldu, Mairin."

Mairin'in gözleri anında doluverdi. Lordun bile karısına bakarken gözleri ıslanmıştı.

"Bir kız!" dedi Ewan.

Keeley hemen kordonunu kesip bebeği temizledi. Bu sırada cılız sesiyle ağlamaları sessiz odada yankılanıyordu.

Annesi ve babası sesini duyduklarında çok şaşırmışlardı. Korkuyla Keeley'in onu çarşafa sarmasını izlediler. Sonra bebeği getirip Mairin'in göğsüne koydu.

"Çok güzel," diye fısıldadı, Ewan. Mairin'in terlemiş alnından öpüp yüzünü kapatan saçlarını düzeltti. "Annesi gibi çok güzel."

Sonra Mairin bebeği memesine doğru götürüp, emmeye başlayana kadar bekledi.

Keeley ise Ewan'ın karısına davranışını görünce gözyaşlarına engel olamamıştı. Bebek karnını doyururken o da karısına ve ona sarılmıştı. İkisi de gözlerini Mairin'in kucağındaki küçük ve güzel kızdan alamıyordu.

"İyi iş çıkardın, canım," diyerek Keeley'i kucakladı Maddie. "Hayatımda gördüğüm en kolay doğum oldu."

Keeley de ona gülerek kanlı çarşafları toplamasına yardım etti. Lordu ve ailesiyle geçirdiği bu huzurlu anı bozmamak için sessizce hareket ediyorlardı.

Tam kapıya doğru yönelmişlerdi ki lord yerinden kalkıp Keeley'in yanına geldi. Sevinç ve huzurla parlayan gözleriyle Keeley'in önünde durdu.

"Teşekkür ederim. Karım benim her şeyim. Onu ya da çocuğumu kaybetseydim buna dayanamazdım. Biliyorum bunu hiçbir şekilde ödeyemem ama sana sonsuza dek minnettar kalacağım."

Keeley gülümseyerek sadece, "Biraz sonra gelip ikisini de kontrol ederim," dedi.

Ewan da hemen karısının yanına, yatağa döndü.

Keeley ve Maddie odadan çıkar çıkmaz, koridorda sıralanan Alaric, Caelen ve Gannon hemen yanlarına geldi.

"Bitti mi?" diye sordu Caelen.

Keeley başını salladı. "Lordun bir kızı oldu."

Alaric anında güldü. "Bir kız mı? Ne güzel, yakın zamanda o da annesi gibi babasını deli eder."

Gannon da kıkırdayarak, "Geri kalanlardan hiç bahsetmiyorum bile," dedi.

"Ya Mairin? O iyi mi?" diye sordu Caelen.

Keeley tek kaşını kaldırmıştı. "Caelen, demek senin de bir kalbin varmış. Evet, Mairin de çok iyi. Ewan yanlarında, bu yüzden onları biraz yalnız bırakmak istedim."

Caelen sinirlenmiş bir halde bir şeyler mırıldanıp duruyordu ama Keeley gözlerindeki rahatlığı görebilmişti.

"İzin verirseniz, aşağı inip temizleneceğiz. Daha doğrusu biraz temiz havaya ihtiyacım var," dedi Keeley.

Bir şey demelerini beklemeden onların yanından geçip merdivenlerden aşağı indi. Maddie de arkasından geliyordu.

"Çarşafları bana ver," dedi Maddie, salona geldiklerinde. "Sen de git biraz hava al, zor bir geceydi."

Keeley de dünden razı bir şekilde hemen avluya doğru yürümeye başladı. Yüzüne vuracak olan soğuk havayı bir an

dzida75

önce hissetmek istiyordu. Dışarı adımını atar atmaz gözlerini kapattı. Buz gibi havanın iliklerini kadar işlemesine aldırmadan yürümeye başladı. Aslında doğumlar onu hep korkuturdu. Çoğu kadın doğum sırasında ölürdü. Ama Keeley, Mairin'in başına aynı şeyin gelmeyeceğine dair kendi kendine söz vermişti. Aslında bu kadar korkmasına da hiç gerek yoktu. Bu zamana kadar girdiği en kolay doğum olmuştu. Yine de rahatlamasına rağmen, dizleri hâlâ titriyordu.

Bir yere oturup derin derin nefes alarak içindeki korkuyu bastırmak istedi.

"Keeley, sen iyi misin?"

Kafasını çevirmesiyle Alaric'i karşısında bulmuştu. Onu görmesiyle nabızları daha da hızlı atmaya başladı. Daha biraz önce onu görmüştü ama yine de yağmurda ıslanan kurumuş bir çiçek gibi onu istiyordu.

"Evet, iyiyim," dedi mırıldanarak.

Keeley'e doğru yürümüş ama fazla yaklaşmadan durmuştu. "Keeley, ben..."

Onun bu ses tonundan neler olacağını anlayarak hemen oturduğu yerden kalktı. Alaric'e doğru yaklaşıp susması için parmağını dudaklarının üzerine koydu. "Hayır, bir şey söyleme," diye fısıldadı. "İkimizin de kaderi belli. Seninki soylu olmayı hak ediyor. Üzülmemelisin. Büyük biri olacaksın, Alaric. Büyük bir lord olacaksın. Kısa zaman için de olsa bir zamanlar benim olduğunu bilmek bile bana yeter."

Alaric, yüzünü avuçlarının içine alıp ona doğru eğilerek dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. O kadar tatlı ve baştan çıkarıcıydı ki ama çok kısa sürmüştü. Yine de ruhunun derinliklerine kadar hissetmişti onu.

"Sen de muhteşem birisin, Keeley McCabe," diye fısıldadı. "Klanım, senin gibi birine sahip olduğu için gerçekten çok şanslı."

Gözlerini kapatıp alnını onunkine dayadı. O anın bozulmasını hiç istemiyor, bunun tadını çıkarmaya çalışıyordu. Bütün üzüntüsünü, acısını almasını istercesine derin bir nefes aldı.

Sonra aniden kendini çekip acısını tekrar bastırmaya çalıştı. "Gitmem gerek. Mairin'e ve bebeğe bakmalıyım."

Alaric de yanağına düşen saçını düzeltip yüzünü ellerinin arasına aldı. "Seni seviyorum. Bunu hiçbir zaman unutma."

Keeley de onun ellerini tutup içindeki acısına inat gülümsedi. "Hiç unutmayacağım."

Yavaşça ellerini ondan alıp gitmesi için bir adım geriledi. Keeley arkasına bakmadan hızla yürüyordu ama daha attığı ilk adımda gözyaşları yanaklarını ıslatmaya başlamıştı.

dzida75

32

Lord McCabe, kundaktaki bebeğini kucağına almış avludaki merdivenlerin başında duruyordu.

"Benim kızım!" diye bağırıp bebeği yukarı kaldırdı.

Avluda toplanan klanın üyeleri de hep bir ağızdan bağırdılar. Havaya kalkan kılıçlarını kalkanlarına vurmalarıyla tüm alana yayılan büyük bir ses duyuldu.

Ewan bebeğini tekrar kucağına aldı. Yüzündeki ifade o kadar gururluydu ki Keeley boğazına düğümlenen hıçkırıklara engel olmakta güçlük çekiyordu. Maddie gülümseyerek yanına gelip yavaşça elini tuttu.

"Bugün McCabeler için muhteşem bir gün."

Yaşlı gözlerini silip, akan burnunu çekti. Bu da bu sevincin bir göstergesi.

Klanın mutluluğuna ortak oldukça, Keeley, içinin ısındığını fark etmişti. Artık o da McCabe klanının bir parçasıydı. Onların zaferi onun zaferiydi.

Herhalde onun için bundan daha güzel bir duygu olmazdı. Kabul edilmek. O da artık bir yere aitti.

Sevinç çığlıkları kesilmiş Ewan da bebekle beraber içeri girmişti. Klanın geri kalanları da işlerinin başına geçmişti. Maddie mutfağa gideceğini söyleyip onu yalnız bırakınca Keeley de Mairin'i kontrol etmek için içeri girdi.

Merdivenlerden çıkarken şarkılar mırıldanıyordu. Koridor bomboştu. Gannon'un olmaması bile onu şaşırtmıştı. Muhtemelen o da işinin başına dönmüştü. Ama kısa süre de olsa onun varlığına çok alışmış, onun sayesinde kendini güvende hissetmeye başlamıştı.

Daha iki adım atmıştı ki arkasından gelen bir el onu belinden tuttu. Bir anda kendini yatak odalarından birinde buldu.

Bağırıp kendini savunmasına bile fırsat bulamadan olup bitmişti her şey. Ne olduğunu anlamadan birisinin aç kurtlar gibi onu öptüğünü fark etti. Odanın kapısını kapatıp Keeley'i de hızla kapının arkasına dayamasıyla nefesi kesilmişti.

Bütün bunlar ona tek bir şey hatırlatmıştı. Önceki başına gelenler tekrar oluyordu ama bu sefer o küçük ve savunmasız bir genç kız değildi. Lord McDonald, onu incitip incitmediğini ya da isteyip istemediğini hiç umursamamıştı.

Dudaklarını ondan çeker çekmez bağırmaya çalışsa da eliyle sert bir şekilde ağzını kapatmıştı.

"Seni burada gördüğümde gözlerime inanamadım," dedi hızla soluyarak. "Kader. Bir gün sana sahip olacağımı biliyordum. Seni yıllardır bekliyorum, Keeley. Yıllardır. Bu sefer beni reddedemeyeceksin."

Keeley korkarak yaşlı lorda bakıyordu. Delirmiş olmalıydı. Zır deli? McCabelerin kalesinde mi ona saldıracaktı?

dzida75

Bir eliyle canını yakarak bir göğsünü okşadı. Diğer elini de ağzının üzerinden çekmişti ama nefes almasına bile izin vermeden dudaklarını yapıştırmıştı.

Keeley tüm gücünü toplayıp bacak arasına bir tekme attı. Acıyla kıvranıp eğilmesiyle de hızlıca onu itti. Sendeleyerek geriye düştü.

Can havliyle dışarı çıkmak için kapıyı açmaya çalıştı. Ama kilitliydi. Sonra tüm gücüyle bağırmıştı. Ama Gregor saçlarından tutup onu odanın diğer tarafına çekti.

Yerde sürünmekten göğsü sıkışmış, nefessiz kalmıştı. Başında dikilmiş öfke dolu gözlerle ona bakıyordu. Salyaları ağzından akıyordu ve acıdan yüzü kıpkırmızı olmuştu.

"Seni küçük orospu, bunu ödeteceğim sana."

Keeley kendini toplayıp tekrar ona vurdu. Bunun üzerine yine yere düşmüştü. Onu yakalamak için kolunu uzattı ama öfkesi ona daha çok güç vermişti.

Pislik herif, midesini bulandırıyordu. Ona göre yıllardır bir şeytandan farkı yoktu. Adeta bir zebani gibiydi. Hayatı boyunca ondan hep korkmuş, gözünde, olmadığı kadar büyütmüştü.

"Sen çocuklara tecavüz eden pislik solucanın tekisin," diye ona bağırdı.

Yumruğunu sıkıp yüzünün ortasına yapıştırmıştı. Burnunun üzerine o kadar sert vurmuştu ki, bir an parmaklarının kırıldığını düşünmüştü. Kanın fışkırmasıyla yüzünü elleriyle kapatıp başını geriye doğru attı.

O da öfkeyle kalkıp Keeley'in suratına vurmuştu. Başını eğmişti ama yine de yanağına vurmasına engel olamadı. Bir anda yatağın üzerine yığılmıştı.

"Tam yerini buldun," dedi, ona doğru eğilerek.

O an mucize gibi bir şey olmuştu.

Kapıyı kırıp açmışlardı. Lordun gözleri korkudan fal taşı gibi açılmıştı. Hemen yataktan kalkıp odanın içinde nereye kaçacağını bilememişti.

Keeley, Caelen'i karşısında görünce çok şaşırmıştı. Lordun üzerine yürürken öfkesinden titriyordu. Keeley ise yatakta olduğu yerde çaresizce çırpınıyordu.

Celan lordu ayağa kaldırıp yüzüne yumruk atmıştı. Daha hiç kimseyi bu kadar sinirli görmemişti. Araya girmezse Caelen onu oracıkta öldürebilirdi. Gregor'u düşündüğünden değil, o ölünce sonuçlarının hiç iyi olmayacağından.

Çenesindeki ağrıya ve korkudan titreyen bedenine aldırmadan hemen kalkıp Caelen'in koluna yapıştı.

"Caelen, dur!"

Caelen lordu yere yatırmış hiç durmadan vuruyordu. Gözlerinden fışkıran nefret insanın içini donduruyordu.

"Onu mu koruyorsun?"

Keeley'in gözleri dolmuştu. "Hayır ama onu bırak, lütfen. Kendini düşün, olacakları düşün."

O an gözü yerde kıvranarak yatan lorda bakınca iğrenerek ürpermişti. Korkudan hâlâ bacakları titrediğinden olduğu yere çöktü.

Sonra Caelen onu tutup kollarına aldı. Odandan çıkıp Keeley'in odasına gittiler. Aceleyle içeri girip Keeley'i yavaşça yatağına yatırdı.

"Maddie'yi ya da Christina'yı çağırmamı ister misin?" diye sessizce sordu.

Başının sallayarak ağrıyan çenesine dokundu.

"Onu öldüreceğim," dedi Caelen.

Keeley bir şey diyememiş, sadece başını sallamıştı.

dzida75

Caelen ise hâlâ küfrediyordu. Arkasını dönüp, "Alaric'i çağıracağım," dedi.

Keeley, bunu duyunca yerinden fırlayıp Caelen'i kolundan tuttu. İçeri çekip kapıyı kapattı. "Hayır, sakın çağırma. Ona bir şey söylememelisin, Caelen."

Caelen kuşkuyla ona baktı.

"Ne yaptığını iyi düşün," dedi sertçe. "Alaric'e söylersen çok sinirlenir. Zaten daha önce olanlar yüzünden yeterince öfkeli. Bir de bunu söylersen, neler olacağını ikimiz de biliyoruz."

"Bu doğru! Hiçbir erkek bir kadına böyle davranılmasına göz yumamaz," dedi öfkeyle Caelen. "Bunun gibiler ölmeyi hak ediyor. Onun yaptığı McCabelerin hepsine yapılmış bir hakarettir. Ewan onun yaşamasına izin vermez."

"İşte bu yüzden hiçbir şey söylememelisin. Bu antlaşma sizin..." aniden susup başını kaldırdı. "Benim klanım için önemli. Alaric ne yapacak sanıyorsun? Evleneceği kadının babasının böyle bir hata yapmasına göz mü yumacak? Alaric McDonald klanının lordu olacak. Bu onun kaderi. Ama ne olduğunu öğrenirse her şeyden vazgeçip öcünü almaya çalışır."

Caelen iki arada kalmıştı. "Yani bir şey yapmayayım mı?"

O kadar sert bir şekilde sormuştu ki her an patlamaya hazır bir bomba gibiydi.

Yaşlı gözleriyle Caelen'e baktı. Delirmemek üzereydi. Bir gülüp bir ağlıyor, ne olduğunu anlamıyordu.

Caelen derin bir iç çekip onunla birlikte yatağa oturdu. Önce ne yapacağım bilememiş sonra Keeley onu kollarına alıp sıkıca sarılmıştı.

"Ağlaman çok normal," dedi, onu teselli etmek istercesine.

Kafasını onun göğsüne gömmüş, hıçkırıklara boğulmuştu. O bağıra bağıra ağladıkça Caelen de sırtını sıvazlıyordu. Gözleri şişip başı ağrıyana dek ağlamıştı. En sonunda iç çekişleri acı dolu hıçkırıklara dönmüştü.

Sonra başını kaldırıp elinin tersiyle burnunu sildi. Bir anda gülmeye başladı.

Caelen ise afallamış halde ona bakıyordu. Onu suçlayamazdı büyük bir ihtimalle aklını kaçırdığını düşünüyordu.

"Onun burnunu kanattım," dedi.

Caelen gülümseyerek, "Evet, gördüm," dedi. "Çok etkileyici, sen çok güçlü bir kızsın."

"Bir de bacak arasını tekmeledim."

Aferin der gibi başını salladı. "İkimizin arasında kalsın, ama artık onun hiçbir kıza yan gözle bile bakacağını sanmıyorum."

"Umarım," dedi sertçe, Keeley. "Onu öldüremesek de böylece öcümüzü almış oluruz."

Caelen kıkırdayarak güldü.

Derin bir nefes alıp ona baktı. "Teşekkür ederim. Ve üzerine ağladığım için özür dilerim. Gömleğin de ıslanmış."

"Klanımız için yaptıklarından sonra bırak ben de bu kadarını yapayım," dedi sessizce. "Doğruyu söylemek gerekirse ilk başlarda senden pek hoşlanmıyordum. Alaric'le olan ilişkin başımıza bela olacak diye düşünüyordum. Ama o gerçekten şanslı bir adammış. Rionna'yla olacak evliliğini engellemek için eline böyle bir fırsat geçmişken sen sadece klanı düşünüyorsun. Çok asilsin, Keeley McCabe."

Gözleri yine dolmuştu. "Of, sus artık. Ne zaman McCabe deseler duygulanıyorum."

dzida75

Caelen, onu çenesinden tutup başını yukarı kaldırdı. "Sen iyisin, değil mi? Canını çok yaktı mı?"

"Ben onun canını daha çok yaktım. Sadece çeneme vurabildi, bir tek o biraz acıyor."

"İyi o zaman. Kadınlardan birini yanına göndermemi ister misin?"

"Hayır, iyiyim. Bir kadının yapabileceğini fazlasıyla yaptın."

Onu kızdırmak Keeley'in hoşuna gidiyordu.

"Şaka yapıyorum, ama gerçekten çok teşekkür ederim. Bana yardım etmen benim için çok önemliydi."

Caelen'in yüzü asılmıştı. "Asıl aksini düşünürsen bozulurum."

Titreyen bacaklarını görmezden gelip ayağa kalkmaya çalıştı. Ama yine de Caelen'in yardımıyla kendini doğrultabilmişti.

Kaşlarını çatıp Keeley'e baktı. "Yataktan kalkmamalısın. Bu korkuyu üzerinden atman lazım."

"Mairin'i ve bebeği kontrol etmem gerekiyor. İşimin başına dönsem daha iyi olur, yoksa burada durmadan ağlarım."

"Mairin'e bakar bakmaz hemen odana gelip dinleneceksin," dedi Caelen sertçe. "Yoksa Alaric'e bütün olanları anlatırım."

Keeley de en az onun kadar sert bir şekilde, "Tamam, Mairin'i kontrol ettikten sonra dinleneceğim," dedi.

Caelen, odasından çıkıp gidene kadar onu izledi. Ama hâlâ titrediği belliydi. Kimseye söylemeyeceğini inanmakla büyük hata yapmıştı. Ewan'ın bir an önce kalesindeki hainden haberdar olması lazımdı. Ama haklı olduğu için,

Keeley'in istediği gibi Alaric'e hiçbir şey söylemeyecekti. Gregor'un Keeley'e bir kez daha saldırdığını öğrenirse kardeşine kimse engel olmazdı. Sonunda savaş bile çıkabilir, McCabeler'in bunca sene uğraştıkları her şey boşa gidebilirdi.

İlk defa kardeşinin içinde bulunduğu duruma çok üzülmüştü. Alaric'in Keeley'i sevdiği her halinden belliydi ve kız da aynı şekilde onu seviyordu. Özellikle Rionna'yla sevdiği adamı ayırabilecekken, bunu yapmadığı için ona daha çok saygı duymaya başlamıştı.

Hayır, Alaric bu olanları öğrenmemeliydi. Ama Caelen, McDonaldlar gidene kadar, her yerde Keeley'e göz kulak olacaktı. Bu yüzden şu evlilikte ne kadar çabuk olup biterse o kadar iyiydi. Tanrı biliyor ya, artık o adamı gördükçe Keeley'in ağlaması aklına gelecek ve onu daha çok öldürmek isteyecekti.

dzida75

33

"Keeley, yüzüne ne oldu?" diye sordu Mairin.

Keeley, çenesindeki ağrıyan yere dokundu. "Kötü mü görünüyor?"

Mairin yüzünü buruşturdu. "Bir morluk var. Önce fark etmemiştim ama ışığa doğru dönünce gördüm. Ne oldu?"

"Yok, bir şey olmadı," dedi Keeley, kendini ele vermemeye çalışarak. "Hep benim sakarlığım yüzünden. Bu huyumdan utanıyorum artık. Nereye bastığımı göremedim. Neyse ki kimse görmedi."

Mairin ikna olmasa da konuyu fazla uzatmadı.

"Sen nasılsın?"

"Yorgunum ama yine de iyiyim. Biraz ağrım var, fakat bu yatakta daha fazla kalmak istemiyorum," dedi talepkarca. "Ewan beni delirtiyor. Çoğu kadının şimdiye kadar çoktan ayağa kalktığını defalarca söyledim ona ama o umursamıyor bile."

Keeley gülerek, "Bence kısa süreliğine kalkman iyi olabilir. Hem kasların da kendini toplayabilir," dedi.

"Şöminenin kenarına oturup, Isabel'i emzirmek istiyorum. Yatmaktan yoruldum."

"Adı Isabel mi? Çok güzel bir isim."

Kucağında uyuyan bebeğine bakınca Mairin'in yüzü gururla ve sevgiyle parlamıştı. "Evet, kral gelir gelmez herkese ilan edecek."

Keeley yutkunup gözlerini kaçırarak bir şeylerle uğraşmaya başladı. "Kralın gelmesi yakın mı?"

"Evet, Isabel doğmadan Ewan haber yollamıştı. O da Alaric'in düğününe katılmayı istiyormuş. Hatta birkaç güne haberi gelir diye düşünüyoruz."

Keeley, yüz hatlarını sertleştirerek bebeğe doğru uzandı. "İstersen onu beşiğine koyayım sonra da seni şöminenin yanındaki sandalyeye götürürüm. Hazır ben buradayken yıkanıp temiz bir şeyler giymek ister misin?"

"İşte bu harika olur," dedi Mairin.

Bebeği beşiğine koyduktan sonra Mairin'i kaldırıp yatağın kenarına oturttu. Sonra da kıyafetlerini çıkarıp yıkanmasına yardım etti. Temiz, hoş kokulu kıyafetlerini de giydikten sonra Keeley ona sıkıca sarılarak ayağa kalkması için destek oldu.

"O kadar da kötü değilim. Gücüm yerinde."

"Karıcığım, görünen o ki yattığından emin olmak için başına bir asker dikmek zorunda kalacağım," dedi Ewan, kapıda dikilerek.

Keeley, şaşkınlıkla kocasına bakan Mairin'i sıkıca tutup sonra Ewan'a döndü ve sessizce onu azarladı. "Ya gir ya çık. Kapıyı ört ve sessiz ol. Bebeği uyandıracaksın."

dzida75

Ewan bu durumdan hiç hoşnut olmamıştı ama Keeley'in emirlerine uyup içeri girdi. Mairin'e doğru yürüyüp birkaç adım uzağında, kollarını göğsünde kenetleyip, durdu.

"Of, suratını asıp öylece durmayı keser misin?" dedi Keeley. "Şöminenin oradaki sandalyeye götür, oturup bebeği emzirecek."

"Onun yatması gerekiyor," dedi Ewan sinirle homurdanarak.

Yine de Mairin'i sıkıca tutup az ötedeki sandalyeye kadar götürdü. Keeley de koşarak Mairin'in üzerini battaniyelerle örttü. Sonra da bebeği getirip onun kollarına verdi.

"Ters ters bakmayı bırak, kocacığım," dedi Mairin, Keeley'i taklit edercesine. "Gerçekten kendimi çok iyi hissediyorum. Asıl o yatakta biraz daha kalsaydım işte o zaman delirirdim."

"Senin için endişeleniyorum. Isabel'in ve senin hasta olmanızı istemiyorum."

Mairin gülümseyerek kocasının kolunu okşadı. "İkimiz de çok iyiyiz."

Daha sonra Ewan yatağın kenarına oturup Mairin'in bebeği emzirmesini izledi. Aşk dolu gözlerle, hissettiği bu sonsuz mutlulukla onlara bakıyordu. En güzeli buydu.

"Neden geldiğimi bana unutturdunuz," diyerek karısının yanına geldi. "Seni ayakta görünce her şeyi unuttum."

Mairin sırıtarak, "Neyse ki çok sık unutmuyorsun, kocacığım," dedi.

Onu susturmak için daha sert baktı. "Kral iki gün içinde burada olacakmış. Elçi Isabel'in doğumunu haber vermiş. Alaric'in düğününü ve kızımın mirası olan Neahm Alainn'i bize verdiğini ilan etmek için gelecek."

Keeley bir an kulaklarına inanamamış, donup kalmıştı. Fakat onlara belli etmemeye çalışarak Mairin'in çarşaflarını toplamaya devam etti.

"Kral geldiğinde hâlâ yatakta olmak istemiyorum," diye yakındı Mairin.

"Kendini fazla yormamalısın."

"Alaric'in düğününü kaçıramam. İstersen beni aşağıya kadar taşırsın. Zaten günlerdir bu yatakta olmam bile büyük saçmalık."

"Dinlene dinlene gidersen aşağıya inmen sorun olmaz," diyerek araya girdi Keeley.

Ewan, ciddi bakışlarını Mairin'e dikmişti. Mairin ise Keeley' e dönüp, "Hain!" diye fısıldadı.

Kapının çalmasıyla Ewan kaşlarını çattı ve hemen ayağa kalktı. Gelen Rionna Mcdonald'dı. Keeley derin bir nefes alıp gözlerini ondan kaçırdı. Aptal durumuna düşmüştü çünkü Rionna onu görmüştü.

"Affedersiniz, Lord McCabe," dedi resmi bir şekilde. "Müsaitlerse, Leydi McCabe'i ve bebeğini görmek istemiştim."

Mairin çaresizce önce Ewan'a sonra özür dileyen gözlerle Keeley'e baktı.

"Ben de işlerimi bitirdim," dedi yüksek sesle Keeley. "Sonra tekrar kontrole gelirim, leydim," diyerek Ewan'ı selamlayıp Rionna'nın yanından geçti.

Rionna ise hemen Keeley'in kolundan tutarak onu durdurdu. "Affedersin, Keeley. Daha sonra seninle konuşmak istiyorum."

Keeley hiçbir şey olmamış gibi gülümsedi. "Gerek yok. Zaten konuşacak bir şey de yok. Kralın iki güne kadar gele-

dzida75

ceğini duydum. Evliliğin için de tebrik ederim. Heyecandan nefesin kesiliyordur, eminim."

Hemen arkasını dönüp hızla aşağı inmeye başladı. Rionna ise kafası karışmış halde arkasından bakakalmıştı.

Alaric, kılıcını havada sallayıp güçlü bir şekilde rakibinin kalkanına indirdi. Birkaç dakika içinde yere serdiği dördüncü adamdı. Zaferle kükreyip sıradaki rakibini çağırdı.

Adamları birkaç adım ötede durmuş, kimse onunla karşı karşıya gelmeye cesaret edemiyordu.

Sonra kardeşi Caelen, kılıcını çekip önüne dikildi. Açık açık meydan okur gibiydi.

"Canın dövüşmek mi istiyor, kardeşim? Memnuniyetle..."

Alaric, onun bu davranışına çok kızmıştı. "Seninle yarışacak değilim."

Caelen tek kaşını kaldırdı. "Yarışmak mı? Hadi ama ikimiz de aynı şeyi istiyoruz. Oyalanmayı bırak da şu kılıcını çek."

Caelen'in neden böyle bir şey yaptığını bir kenara bırakıp bağırarak kılıcını havaya kaldırdı. Caelen büyük bir ustalıkla sıyrılıp ona karşılık vermişti.

Kılıç ve kalkanlarının sesi bütün avluda yankılanmıştı. Saniyeler geçmeden, etraftaki mırıldanmalar heyecanla daha da yükselmişti. McCabe ve McDonald adamları, iki kardeşin etrafında büyük bir çember oluşturmuştu.

İlk başta, Alaric kendini koruyup ona karşılık vermekte hiç zorlanmamıştı. Ancak çok geçmeden Caelen'in bununla yetinmeyip daha fazlasını istediğini anlamıştı.

Kardeşinin gözleri öfkeyle parlıyor, sinirle sıktığı çenesinin kasları kılıçların her vuruşunda şişiyordu.

Alaric, tüm gücünü toplayıp kendini kardeşiyle olan savaşın ortasına attı. Haftalardır süren bu gerginlik iyice artmıştı. Bunun sebebi ise küçük kardeşiydi.

Endişelenmesine gerek yoktu. Caelen'i sinirlendiren şey her neyse onun gücünü ortaya çıkarmıştı. İkisi de öfkeyle birbirlerine bağırıyorlardı.

Birkaç dakika içinde etraftaki adamlar kardeşlerinin üzerine bahse girmeye başlamışlardı. Her kılıç vuruşunda bağırışlar bir kat daha artıyor, kardeşler arasındaki rekabet daha da kızışıyordu.

Ewan ise kardeşlerini uzaktan izliyordu sessizce. Aralarına girmeye de hiç niyeti yoktu. Gözlerini kan bürüyen iki kişinin arasına, kardeşleri de olsa, girmek büyük aptallık olurdu. Birbirlerini öldürmeyeceklerine emindi ama yaralamayacaklarının garantisi yoktu. Yine de onların arasına girip bir tarafını kırmaya niyeti yoktu.

Gecenin geç saatleriydi. Kaledeki herkes çoktan uyumasına rağmen, Keeley tüm gün yaşadıklarını düşünüp bir türlü uykuya dalamıyordu. Çok fazla yorulmuştu ve sabrı taşmadan bu baskıya daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu.

Henüz McDonald'ın şikayet ettiğini duymamıştı. Bu yüzden Caelen'in, söz verdiği gibi, olanları kimseye anlatmayacağını düşünüyordu.

Öfkeyle yumruklarını sıkıp, bir an önce içindeki öfkeyi kusmalıydı. Oysa o piç kurusunu ne kadar çok öldürmek istemişti. Tek tesellisi ise o yaşlı zamparanın ona sahip olamayışıydı. Ve bu sefer ondan hiç korkmamış, tüm gücüyle kendini koruyabilmişti.

Elinden hiçbir şey gelmese bile kendini korumak için o an

dzida75

camdan bile atlayabilirdi. Şu anda ise tek isteği McDonald'ı odasında kıstırıp öldürene kadar ona vurmaktı.

O sırada yavaşça kapısının çalınmasıyla hemen yattığı yerden doğruldu. Üzerine bir şeyler alıp kapıya doğru gitti. Bir an için Mairin'le bebeğine kötü bir şey olduğunu sanmıştı.

Fakat kapıyı açar açmaz karşısında Rionna'yı görünce çok şaşırmıştı. Yüzünde tuhaf bir ifade vardı.

"Rionna?"

"Keeley," deyip onu selamladı. "İçeri girebilir miyim?"

Kapıyı biraz daha araladı. Aslında Rionna'yla bu konuşmayı yapmak istemiyordu. Artık onunla hiç konuşmak istemiyordu. Alaric'le iki günden az bir sürede evleneceğini bilmek ona yetiyordu.

Fakat bundan da sonsuza kadar kaçamayacağını anladı. Hazır ortada pek kimse yokken, bu konuşmayı özel olarak yapmak iyi olacak diye düşündü.

Sonra kapıyı ardına kadar açıp kenara çekildi.

"Elbette, içeri gel."

Rionna, girer girmez kapıyı hemen ardından kapattı. Keeley yatağına doğru gidip kenarına oturdu. Karşısında öylece dikilen Rionna'ya ise nereye oturacağına dair hiçbir şey söylememişti.

Erkek kıyafetleri içinde daha da gergin görünüyor, konuşmaya nerden başlayacağına karar veremiyordu. "Sana söylemek istediğim çok şey var, Keeley. İlk önce şunu söylemeliyim, hâlâ hayatta ve iyi olmana çok sevindim. Sana kötü bir şey oldu diye çok korkmuştum."

Keeley, o an eski acılarıyla tekrar yüzleşmeye başlamıştı. Kelimeler bir anda ağzından dökülüvermişti. "Beni

evimden, yurdumdan kovup tek başıma, çaresizce ortada bıraktıktan sonra, bunları söylemen gerçekten çok saçma."

Rionna kafasını salladı, altın rengi gözleri acıyla bakıyordu. "Hayır, tek başına değil."

Keeley hemen oturduğu yerden kalktı. Bacakları titriyordu. "Annen öldükten sonra bile beni aramadın, sen gerçeği biliyordun, Rionna. Biliyordun."

Rionna mahçup halde başını eğdi. "Evet, biliyordum. En başından beri biliyordum. Benim neden hep kalenin dışında, babamdan uzakta oynadığımı sanıyorsun? Onun sana nasıl baktığını gördüm, Keeley. Bu yüzden ondan iğreniyorum."

Şaşkınlıktan Keeley'in ağzı açık kalmıştı. Rionna'nın sözleri onu şaşkına çevirmiş, tek kelime edememişti.

Rionna, ona doğru yaklaşıp kolundan tuttu. "Lütfen, otur ve sana anlatacaklarımı dinle."

Kelley ne yapacağını bilememişti.

"Lütfen," diye fısıldadı.

Keeley kendini hemen yatağa bıraktı. Rionna da yanına oturmuştu ama fazla yakın olmamaya dikat etmişti.

Gergin bir şekilde parmaklarıyla oynuyor ve gözlerini karşı duvardan ayırmıyordu.

"Annem seni fahişe diye ilan edip kaleden gönderdikten sonra mahvolmuştum. Neler olduğunu biliyordum ve seni göndermekle hata ettiği için onu suçluyordum. Çok gururlu bir kadındı ve eğer bunu birisi daha öğrenseydi ölebilirdi. Tabii ki bu bir bahane değil. Öldüğü güne kadar, seni korumadığı için ona hep kızdım. Ama seni hep merak ettim..."

Rionna derin bir nefes alıp gözlerini kapattı. "Eğer bu benim başıma gelseydi ne yapardı? Beni de orospu diye

dzida75

damgalar mıydı? Yoksa hiçbir şey olmamış gibi mi davranırdı? Gururunu korumak için kendi kızına da sırtını döner miydi?"

Keeley'in boğazı düğümlenmişti. Rionna'nın sesinden ne kadar acı ve utanç duyduğu belli oluyordu. Öne doğru eğilip onu kollarının arasına alıp bağrına bastı.

"Sen gitmemişsin gibi davrandım," dedi acı çeker gibi. "Geceleri senin, tek başına nasıl ayakta kalacağını düşünüp uyuyamaz olmuştum."

"Ama annen öldükten sonra da aramadın beni," dedi Keeley.

Rionna derin bir nefes aldı. Çok mutsuz görünüyordu. "Sana yardım etmek için gelenler, sana para verenler, ya da avdan topladıklarını getirenler, onların hepsini ben yolluyordum. Ancak bu şekilde iyi olduğunu, bir şeye ihtiyacın olmadığını öğreniyordum."

Keeley, üzüntüyle bakıp ellerini sıktı. "Tek ihtiyacım olan senin sevgin ve desteğindi, klanımın desteği. Kovulmak nasıl bir şey düşünebiliyor musun, bir daha hiç geri dönemeyeceğini bilmek, doğduğumdan beri beni seven insanları bir daha görememek?"

Rionna yavaşça uzanıp Keeley'in elini tuttu. "Oraya geri gelmene izin veremezdim, Keeley!"

Keeley, hayretler için de başını kaldırıp kuzenine baktı. "Neden?"

Rionna utanarak gözlerini ondan kaçırıp ağlamaya başlamıştı.

"Seninle kafayı bozmuştu, Keeley. Seni hiç yalnız bırakmayacaktı. Seni korumanın tek yolu babamdan uzak tutmaktı. Onun yanında kesinlikle güvende olamazdın."

Keeley'in kalbi daha fazlasını duymaya dayanmayacaktı. Rionna'nın sözleri yumruk gibi yüzüne inmişti. Kendisi de lordun gözündeki o şehveti görmüştü. Onun çaresizliğini hissetmişti. Uzun süre umudunu kaybettikten sonra bir anda onu karşısında görünce şansını denemek istemişti.

"Ah, Rionna!" diyerek fısıldadı Keeley.

"Sırf bu yüzden Alaric McCabe'le evlenmeyi kabul ettim," diyerek anlatmaya devam etti. "Babam lord olmayacağı için seni rahatlıkla evine getirebileceğim. McCabeler gerçekten onurlu insanlar. Alaric babamın sana zarar vermesine asla izin vermeyecektir. Tekrar eski günlerimizdeki gibi olabileceğiz."

Keeley'in gözleri dolmuştu. Kalbi sıkışmış, boğazı hıçkırıklarla düğümlenmişti. İki genç kızın bu şekilde mahvolan masumiyetine acıyordu.

"Ben seni hiç unutmadım, Keeley. Senin için endişelenmediğim tek günüm olmadı. Seni hep kız kardeşim gibi sevdim. Ama biliyorum senin kızmak için bir sürü sebebin var. Beni affetmezsen seni anlarım. Ama yaptığım tek şey seni güvende tutmaya çalışmaktı."

Keeley, tekrar Rionna'ya sarıldı. Rionna da ona sıkıca sarılmıştı. Bir süre ağlaya ağlaya öylece durmuşlardı. Keeley ne diyeceğini bilmiyordu. O kadar uzun süredir acı çekiyordu ki ama şimdi Rionna'nın da en az onun kadar canının yandığını görünce dayanamamıştı.

"Evinden gittiğini söylediklerinde çok korkmuştum," dedi Rionna. "McCabeler'le tanışıp buraya nasıl geldin?"

O an Keeley kendini suçlu hissetmeye başlamıştı. Bütün olanları, Alaric'le arasında geçenleri Rionna'ya anlatamaz-

dzida75

dı ki. Müstakbel kocasının onu değil de başkasını sevdiğini ona nasıl söylerdi? Hemen bir yalan uydurup hissettiği suçluluğu bastırdı.

"Lord McCabe'in, karısının doğumu için birine ihtiyacı vardı. Tesadüfen karşılaştık ve bana kalacak yer teklif etti. Bu da benim için kaçırılmayacak bir fırsattı."

Rionna, endişeli gözlerle Keeley'e bakıyordu. "Burada mutlu musun? Sana iyi davranıyorlar mı?"

"Evet, mutluyum. McCabeler artık benim de ailem."

"Düğünümde burada olacağın için çok sevindim. Yanımda senden başka kimse olsun istemiyorum."

Rionna'nın bu kadar masum olması Keeley'in bütün gücünü kırmıştı.

Sonra aniden Keeley'e sıkı sıkı sarıldı Rionna. "Seni tekrar kaybetmek istemiyorum, Keeley. Söz ver, beni ziyarete geleceksin ve ilk çocuğumu doğururken yanımda olacaksın. Yine yıllarca seni görmeden durmak istemiyorum."

Keeley gözlerini kapatıp oda Rionna'ya sarıldı. "Tamam, söz."

34

Alaric ve Rionna gölün kenarında yürürlerken Keeley de odasının camından onları izliyordu. Baş başa değillerdi. McCabe ve McDonald askerleri koruma amaçlı onlara eşlik ediyordu.

Hava çok sıcak olmasa da dışarıda dolaşmak için güzel bir gündü. Kalenin avlusu baştan başa düğün hazırlıklarıyla doluydu.

Kralın geliş haberinin etrafa yayılmasıyla, çevredeki klanlar da yavaş yavaş McCabe topraklarının etrafında kamp kurmaya başlamışlardı.

Gertie ve kalenin diğer kadınları, hep birlikte gelecek misafirler için yemekler hazırlamakla o kadar meşguldüler ki hiçbirinin başını kaşıyacak vakti yoktu.

Görünüşe bakılırsa İskoçya'nın geniş bir kısmı büyük umutlarla doluydu. Savaşın çıkması an meselesiydi. Bu yüzden de klanların her biri kazanan tarafta olmak istiyordu.

En sonunda Kral Alaric'le Rionna'nın evliliğini açıkça

dzida75

ilan edecek ve klan arasındaki bu güçlü birliğin bir an önce sağlanmasını talep edecekti. Ewan'nın kızının mirası olan, Neamh Alainn topraklarıyla da McCabeler kraldan sonra, İskoçya'daki en geniş sınırlara ulaşacaklardı.

İşte o gün yıllarca unutulmayacaktı.

Gözlerini bir türlü Alaric'ten alamıyordu. O da sessizce durmuş Rionna'yı dinliyordu. Bu ilişkide Rionna'nın baskın olacağı şimdiden belli oluyordu.

Alaric'i güzel günlerin beklediğini biliyordu. McDonaldlar'ın lordu olunca, Ewan'la omuz omuza verip hem kendi klanlarını hem de kralın tahtını koruyacaklardı.

O an Alaric başını yukarı kaldırmış fakat rüzgardan uçuşan saçının örgüsü gözünü kapatmıştı. Parmaklarıyla saçını düzelttikten sonra pencereden onlara bakan Keeley'i fark etti. Göz göze gelmeleriyle içindeki acı yüzüne yansımıştı.

Kimse fark etmesin diye Keeley hemen geri çekildi. Kalbi ne kadar acırsa acısın, Rionna'yı utandıracak ya da üzecek tek bir şey bile yapamazdı.

Kapının çalmasıyla bu düşüncelerinden sıyrılıp kendine geldi. Koşarak kapıyı açtı. Anlık da olsa düşünmekten kurtulduğu için mutluydu.

Celaen'i karşısında görünce daha çok şaşırmıştı. Bir an ne diyeceğini bilemeden öylece ona baktı.

Fakat Caelen'in de pek rahat göründüğü söylenemezdi. Gergin bir şekilde konuşmaya başladı. Düşündüm de belki sen... Yani düşündüm ki belki yanında kimse olmadan yemeğe inmek istemezsin."

"Yani sen mi teklif ediyorsun?" diye sordu, kaşını kaldırarak.

Derin bir nefes aldı. "Evet, biliyorum Alaric'in yarın

evlenecek olması, bununla ilgili konuşmalar, hazırlıklar; hepsi çok fazla gelecek. Ama düğün arifesinde tek başına kalmamalısın diye düşündüm."

Keeley, gülümseyerek ona baktı.

"Ama Tanrı aşkına, ağlayayım deme!"

Hafifçe gülerek, "Bana eşlik etmenden çok mutlu olurum," dedi.

Kolunu ona doğru uzatıp gözlerinin içine baktı.

Akşam yemeği oldukça coşkulu ve gürültülü geçiyordu. Saat oldukça ilerlemişti ama klanların lordları hâlâ masadaydı, sırayla kralı övüp duruyorlardı.

Rionna, babasıyla Alaric'in arasında oturmaktan oldukça sıkılmış ve rahatsız olmuşa benziyordu. Mairin ise neredeyse uyumak üzereydi. Neyse ki Ewan'ın, konuklara aldırmadan, onu yanına çekip sarılmasıyla kendine gelmişti.

Caelen de Keeley'in yanına oturmuş etrafta olup biten curcunayı izliyordu sessizce. Normalde konuşkan biri olmamasına rağmen birkaç kez eğilip Keeley' e nasıl olduğunu sormuştu.

Onun bu düşünceli halleri Keeley'e çok dokunuyordu. Caelen'in bu huysuz görüntüsünün altında onurlu ve sadık bir adam yattığını gördükçe şaşırıyordu. Nasıl bir anda bu kadar ilgili olduğunu anlayamamıştı ama bir kere kendini adayınca vazgeçecek birine benzemiyordu.

"Bu kadar yoğun bir gece Mairin'e fazla gelecek diye endişeleniyorum," diye fısıldadı Caelen'e. "Kocasını yalnız bırakmamak için, hem de kral buradayken, asla yoruldum demez."

dzida75

Caelen de Mairin'e doğru baktı. "Ewan, onu yatması için çok önceden göndermeliydi."

"Belki ben gidip bebeğin ona ihtiyacı olduğunu söyleyebilirim."

"Ben de sizinle geleyim, Ewan da kalabalığı bırakmak zorunda kalmaz," dedi ciddi bir şekilde Caelen.

Keeley gülümsedi, "Bana eşlik etmenden memnun olurum."

"Seni bir daha yalnız yakalamasına izin vermem," dedi, Lord McDonald'a doğru bakarak.

Keeley, her ne kadar McDonald'm olduğu tarafa bakmamaya çalışsa da Rionna'nın ona gülümsediğini görmüştü. Gözü bir an Alaric'e takılmıştı ama yüzünden anlaşılacak diye korkup hemen bakışlarını çekti.

Caelen, masanın ucuna doğru ona eşlik etti. Lord McCabe'le konuşmadan önce kralı selamladı.

"İzniniz olursa, Leydi McCabe'i artık yukarı çıkarmak istiyorum. Kızınızın doğumundan sonra kendisini çok fazla yordu."

Ewan, sevinerek karısının ayağa kalkmasına yardım etti. Mairin de Caelen'in koluna girerken bu gürültüden kurtulduğu için oldukça memnun görünüyordu.

Keeley tam arkasını dönecekti ki kral hemen elinden tuttu. Ne yapacağını bilemeden olduğu yerde donup kalmıştı. Mairin'i kaldırdı diye bir saygısızlık mı yapmıştı?

"Ewan'ın dediğine göre yeğenim hamileyken ona bakan ve doğumunu yaptıran doktor senmişsin."

"Evet, majesteleri."

Kelimeler o kadar sessiz bir şekilde ağzından çıkmıştı ki doğru şekilde karşılık verdiğinden emin değildi.

"Çok da yetenekliymişsin. Ayrıca Alaric McCabe'in hayatını da sen kurtarmışsın."

Keeley sadece başını sallayabilmişti. Masadaki herkes susmuş kralın sözlerine kulak vermişti.

"McCabeler sana sahip olduğu için gerçekten çok şanslılar. Eğer Ewan bu kadar önemli bir birlik oluşturmuyor olsaydı seni kendi özel doktorum yapardım."

Keeley hayretler içinde yutkundu. "T-teşekkür ederim, Majesteleri. Böyle söylemeniz bile benim için büyük şeref."

Sonra eliyle işaret etti. "Şimdi gidebilirsin. Yeğenimin gerçekten dinlenmesi gerekiyor. Onunla ve bebekle ilgilendiğin için karşılığını fazlasıyla alacaksın."

Keeley tekrar onu selamlamıştı. Kendini komik bir duruma düşürmediği için çok mutluydu. Sonra merdivenlerden çıkan Caelen'le Mairin'e yetişmek için acele etti.

Odada baş başa kalınca, "Sen nasılsın?" diye sordu Mairin.

Keeley konuyu değiştirmeye çalışmıştı. "Ben seni düşünüyorum. Yemekte çok yorgun görünüyordun."

Mairin gülümsedi. "Evet, gerçekten öyleydim. Beni kurtarmana çok sevindim."

Mairin oturduktan sonra Keeley bebeği diğer kadından alıp annesinin kollarına verdi. Mairin de kadını gönderir göndermez dikkatini tekrar Keeley'e çevirmişti.

"İyi misin? Senin için kolay olmayacaktır, eminim."

Keeley zorla gülümseye çalışmıştı. "Ben iyiyim. Gerçekten. Rionna'yla en sonunda konuşabildim. Benim yıllardır çektiğim gibi o da çok acı çekiyormuş. O benim kız kardeşim gibi. Onun daha fazla üzülmesini istemiyorum."

dzida75

"Yani onun yerine sen acı çekeceksin," dedi alçak sesle Mairin.

Keeley içini çekti. "Onun mutlu olmasını isterim. Alaric'in de mutlu olmasını isterim. Eminim, Rionna da onu mutlu edecektir. İyi bir kadın gibi Alaric'e sadık olacaktır. Ona sağlıklı çocuklar doğuracaktır. Bir lorda yakışır bir kız."

"Sen de öylesin, Keeley," dedi sessizce Mairin.

Keeley acı acı gülümsedi. "Belki bir gün ben de kendi lordumu bulurum, kim bilir." Bunu söylerken bile Alaric'in yerini kimsenin alamayacağını biliyordu.

"Yanımda kal," diyerek kalmasını teklif etmişti. "Ewan, bu gece çok geç gelir. Hatta sabah olmadan geleceğini hiç sanmıyorum."

Keeley kabul etmişti, çünkü bu geceyi odasında tek başına geçirmeye katlanamayacaktı. Her nasıl oluyorsa böyle durumlarda arkadaşlarla olmak çok iyi geliyordu. Sanki kalbindeki o acı biraz olsun hafifliyor, gülmek daha da kolaylaşıyordu.

Yavaşça çalınan kapının sesiyle uykudan uyandı. Gözlerini ovuşturup kapıya doğru baktı. Daha sabah bile olmamıştı. Bütün gece Mairin'le konuştuktan sonra uykudan ayılması zor olmuştu.

Kötü bir şey olmadığını umarak yerinden kalkıp kapıyı açmaya gitti.

Caelen'i karşısında görünce kapıyı sonuna kadar açtı. "Caelen? Bir şey mi oldu?"

Caelen susmasını işaret ederek parmağını dudaklarına gö-

türdü. Sonra ona doğru biraz daha eğildi. "Beni Alaric gönderdi. Seni görmek istiyor. Onun buraya gelmesi daha zor."

Keeley yutkundu. "Nerede?"

"Sıkı giyin. Crispen'ın taş attığı yerde, gölün kıyısında."

Aceleyle giyinip Caelen'in beklediği yere gitti. Tam merdivenlerden iniyorlardı ki bir an duraksadı. "Bizi birlikte görürlerse, senle beni, yanlış anlarlar, farkındasın değil mi?"

"Evet," dedi sessizce. "Bunun farkındayım."

Keeley dudağını ısırıp merdivenlerden inmeye devam etti. Kaleden çıkar çıkmaz birlikte göle doğru yürümeye başladılar. Ağaçlıkların arasından geçip kayalıklarla dolu kıyıya geldiler.

"Teşekkür ederim," dedi Alaric, bu sırada onlara doğru yürüyordu.

"Keeley'i ağaçlıkların orada bekleyeceğim," diyerek yanlarından ayrıldı.

Keeley heyecanla Alaric'e döndü. Birbirlerini görmeyeli, öpmeyeli sanki yıllar geçmişti.

Alaric yavaşça ellerini tuttu. "Seni bu gece görmek zorundaydım. Yarın yemin edeceğim. Ve bunu bozamam. Karıma ya da klanıma ihanet edemem."

Canından çok sevdiği adama bakarken gözlerinden süzülen yaşlara engel olamıyordu. "Evet, biliyorum."

Ellerini titreyen dudaklarına götürüp yavaşça öptü. "Seni sevdiğimi unutma, Keeley McCabe. Seni hep seveceğim. Mutlu olmanı istiyorum. Umarım seni, benim sevdiğim gibi sevecek, hak ettiğin saadeti sana verecek bir adam bulursun."

Yaşlar yanaklarından hiç durmadan süzülüyordu. "Ben

dzida75

de senin mutlu olmanı istiyorum, Alaric. Rionna iyi bir kız. Sana iyi bir eş olacaktır. Sen de onu sevmeye çalış. Sevilmeyi hak ediyor."

Alaric, onu kollarının arasına alıp sıkıca sarıldı. Çenesini başına dayadı. "Sen ne istersen yaparım, Keeley."

"O zaman mutlu ol," diye fısıldadı. "Beni iyi hatırla. Ben yaşadıklarımızı hiç unutmayacağım. Sen muhteşem ve gururlu bir askersin. McDonaldlar senin gibi bir lorda sahip olacakları için çok şanslılar."

Alaric, yavaşça ondan ayrıldı. Keeley, gitme vaktinin geldiğini anlamıştı. Göğsü o kadar sıkışıyordu ki her nefes canını biraz daha çok yakıyordu. Ama kendine söz verdiği gibi cesur ve güçlü olacaktı. Alaric bunu hak ediyordu. Şu anda ihtiyacı olan son şey, düğün arifesinde histerik bir eski sevgiliydi.

Eliyle Alaric'in yüzüne dokundu, parmaklarını çenesinin üzerinde gezdirdi.

"Çok yaşa ve hep mutlu ol, sevgilim."

Sevdiği kadının elini tutup avucunun içini öptü. Elini çekince onun da ağladığını fark etmişti. Bu kadarı onun için çok fazlaydı.

Arkasını dönüp ağaçlıklara doğru yürümeye başladı.

"Caelen," dedi yavaşça.

"Buradayım," dedi ağaçlıkların arasından Caelen.

"Lütfen beni geri götür," dedi sesi çıkabildiğince.

Caelen'in koluna girip kaleye doğru yürümeye başladı. Her adımda acısı o kadar dayanılmaz oluyordu ki orada yığılıp öleceğini sanmıştı.

Hiç konuşmadan kaleye gelmişlerdi. Caelen onu odasına

kadar çıkarıp kapıyı açtı. Bir süre kapıda öylece durup içeri adımını atamamıştı.

"İyi misin?" diye sordu Caelen.

Cevap vermeyince onu içeri sokup arkalarından kapıyı kapattı. Sonra kollarına alıp sıkıca sarıldı.

"Tamam, tamam. İstediğin kadar ağla. Benden başka kimse seni duymayacak."

Yüzünü yine onun gömleğine gömüp ağlamaya başladı.

dzida75

35

"Keeley, acele etmelisin! Rahip, Alaric'le Rionna'dan önce, öğlen avluda Cormac'le beni evlendirecek," dedi Christina.

Keeley, elleriyle uykulu gözlerini ovuştururken bir yandan da yüzü şiş ve kızarık görüneceği için endişelenmişti. Gece Alaric'le konuştuktan sonra hiç uyumamıştı. Bu yüzden de odasından çıkmayı hiç düşünmüyordu.

Fakat Christina'nın mutluluğunu bozmak da istemiyordu. Cormac'le evleneceği için o kadar heyecanlıydı ki Maddie ve Bertha'nın onun için hazırladığı gelinliğin içinde mutluluktan havalara uçuyordu.

Christina'ya bakıp gülümsedi. "Harika görünüyorsun."

Evet, gerçekten de öyleydi. Yüzü mutluluktan gülücükler saçıyor, sabahtan beri ağzı kulaklarına varıyordu.

"Teşekkür ederim," dedi. "Hadi ama acele et. Cormac'i bekletmek istemiyorum."

Sonra Keeley'in elinden tutup merdivenlere kadar çekiştirerek götürdü. Keeley de tören için özenle hazırlanmış,

saçlarını güzelce örmüştü. Yüzü gülerken aslında içinin öldüğünü kimsenin fark etmesini istemiyordu.

Cormac sabırsızlıkla Christina'yı bekliyordu. Salona girdiklerinde yüzüne yansıyan rahatlama Keeley'i güldürmüştü. Bu arada, Cormac'in şahidi Ewan, Christina'nınki ise Keeley olacaktı.

"Alaric'le Rionna'nın düğününden önce Mairin dinleniyor. Ben de şahidim olarak seni istedim," diye fısıldadı Christina.

Keeley, kızın elini hafifçe sıktı. "Tabii ki olurum."

Christina, utanarak Cormac'in yanına gitti. Cormac de gelininin elini tutarken onun gözlerine bakıyordu. Sonra birlikte rahibe doğru dönüp yeminlerini ettiler. Keeley de onları karı koca olarak birbirine bağlayan kutsal kelimeleri dikkatle dinliyordu. Birbirlerine olan aşkları ikisinin de bakışlarından okunuyordu. Şu anda onlardan başka hiç kimse önemli değildi.

En son Cormac, gelini öpmek için eğilince salonda sevinç çığlıkları yankılandı. Sonra birlikte topluluğa doğru döndüklerinde Christina'nın kızarmış yüzü dikkatten kaçmamıştı.

Christina ve Cormac, onları kutlamaya gelenlerle selamlaşırken Keeley bir an ne yapacağını bilememişti. Sonra odasına kaçmak için bunun iyi bir fırsat olduğunu düşündü.

"Keeley, biraz konuşalım mı?" diyerek Ewan Keeley'i kolundan çekti.

Şaşırmış halde ona bakıp ne yapacağını söylemesini bekledi.

"Caelen, McDonald'la aranda geçenleri anlattı."

Keeley olduğu yerde donakalmıştı. "Söylememeliydi."

"Hayır, söylemeliydi. Böyle bir şey olduğu için çok üz-

dzida75

günüm. Benim korumamda olan birine bu şekilde davranılmasını kabul edemem. Lord, bir daha benim kaleme ayak basmayacak."

"Teşekkür ederim."

"Ayrıca Alaric'e de anlatmadığın için teşekkür etmek istiyorum," dedi düşünceli bir şekilde. "Onun için çok önemlisin, bunun farkındayım. Ama bu evlilik de çok önemli. Bu anlaşmayı bozacağı için Alaric'e söylemesin diye yalvardığını söyledi Caelen."

Keeley yutkunarak başını salladı.

"Sen çok cesursun. Belki bu genç yaşta, karşılaştığım en cesur kadınsın. Sadece klanıma değil, ayrıca karıma da yardımcı oldun. Burada mutlu olman için ne gerekiyorsa bana söylemen yeterli, bunu unutma."

"McCabeler'i benim klanım olarak görmekten çok mutluyum," dedi Keeley. "Gururluyum."

Ewan gülümsedi. "Artık gidebilirsin. Seni daha fazla tutmayayım."

Keeley lordu selamlayıp salondan çıkarak avluya doğru yürüdü. İnsanların arasından geçip tören alanını yukarıdan gören tepeye doğru çıkmaya başladı.

Soğuktan korunmak için pelerinini sıkıca sararak karların erimesiyle uzun süre sonra yüzünü gösteren toprak yoldan yürüdü.

Yüzüne vuran rüzgarın soğukluğu onu rahatlatmış, kalbindeki sızıyı biraz olsun hafifletmişti. Gökyüzünde parlayan güneş omuzlarını ve yüzünü ısıtıyordu. Düğün için harika bir gündü. Yaklaşan baharı müjdeleyen bu hava, Tanrı'nın bile bu düğünü istediğini gösterir gibiydi.

İnsanlar bekledikçe daha da sabırsızlanmıştı. Avluda

farklı farklı klanların bayrakları dalgalanıyor, heyecan kendini her yerde belli ediyordu. Klanlar arasındaki eğlenceleri izliyor, etrafta yankılanan müzik seslerini duyabiliyordu.

Bugün bütün gözler Alaric ve Rionna'da olacaktı. O sırada, Rionna'yla küçükken beyaz atlı prensleriyle evlendikleri günün hayalini kurduklarını hatırlayıp kendi kendine güldü. Rionna'nın hayali bugün gerçek oluyordu. Ve Alaric de onun beyaz atlı prensi olacaktı.

Düşüncelere kendini o kadar kaptırmıştı ki avluda toplanan insanları fark etmemişti. Tören alanına çok uzakta olmadığından her şeyi görüyordu.

Aniden dışarı çıkan, düğün gününe özel kıyafetlerini giymiş olan Alaric'i görünce nefesi kesilmişti. Eteklerinde McCabeler'in arması olan kadife mavi bir ceket vardı üzerinde. Omuzlarına düşen saçları rüzgarda uçuştukça daha da yakışıklı görünüyordu.

Rahibin yanındaki yerini almış, Rionna'nın gelmesini bekliyordu. Birkaç dakika sonra Rionna da avluya gelmişti. Arkadaşının bu kadar güzel olması Keeley'i de gururlandırmıştı. Milyonlarca güneş yan yana durmuş gibi göz kamaştırıyordu. Altın rengi saçları ateş gibi parlıyordu.

Gelinliği dikkatle ve özenle dikilmişe benziyordu. Eteklerinden tutan iki kadın onun arkasından geliyordu. Tıpkı bir kraliçe gibi muhteşem görünüyordu.

Alaric, Rionna'ya bakmadan önce elini hafifçe kaldırıp kalbinin üzerine koydu.

Sonra Rionna'nın elinden tutup rahibe doğru döndüler. Kelley'in neredeyse kalbi duracaktı. İşte her şeyin sonu gelmişti. Birkaç dakika içinde Alaric başkasıyla evlenecek ve Keeley onu sonsuza dek kaybedecekti.

dzida75

Alaric'le Rionna'nın etrafında sıralanmış on iki tane davulun çalmaya başlamasıyla düğünün ilk sesleri duyulmuştu. Kulakları dolduran şarkılar McCabe topraklarının neredeyse her yerinde yankılanıyordu.

Keeley'in gözü o an hareket eden bir şeye takılmıştı. Birazcık daha eğildiğinde kalabalığın arkasındaki tepeye gizlenmiş birini gördü.

O da kim? Orada ne işi var?

Güneşin çarpmasıyla elinde bir şeyin parladığını fark etti. Bu kadarı bile adamın elindekinin ok olduğunu anlamasına yetmişti.

Hemen ayağa kalkıp bağırarak koşmaya başladı. Bu kadar uzaktan sesini duyurmasının imkanı yoktu. Muhtemelen zamanında yetişemeyecekti. Daha hedefin kim olduğu da belli değildi. Kral ordaydı ve Ewan'la Mairin de onun yanındaydı.

Tüm gücüyle koşup çok geç olmadan onlara haber vermesi gerekiyordu.

Arkasında çalan davullar Alaric'in kulaklarını iyice rahatsız etmeye başlamıştı. Her ritimle nefesi biraz daha kesiliyordu.

O an Rionna'yla birbirine kenetlenmiş ellerine bakıp sonra da müstakbel karısının güzelliğini izledi. Ona iyi bir eş olacak, sağlıklı güçlü evlatlar verecekti. Evlenince o da onun klanına lord olacaktı.

Sonra, Mairin'le kralın yanında duran kardeşine baktı. Ewan yıllardır klanını koruyup eski gücüne kavuşturmak için bir sürü fedakarlık yapmıştı. O nasıl yapmazdı?

Gözlerini kapattı. Of, Tanrım, bunu yapamazdı. Bu kadarına da dayanamazdı. Davullar susmuş ortalık aniden sessiz bir gerginliğe bürünmüştü. Sonra hemen bir çığlık duyulmuştu. "Alaric!"

Kafasını çevirmesiyle birlikte Keeley kollarına yığıldı. Acıdan gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Nefes almaya çalışır gibi ağzını açıp kapattı. Yüzü bembeyaz olmuştu.

Keeley'in arkasından yükselen çığlıkları duyuna kadar ne olduğunu anlayamamıştı. Askerler hemen kılıçlarını çekip öfkeyle bağrışmaya başlamıştı.

Alaric ise gözünü kollarında yatan Keeley'den ayırmıyordu. Daha sonra Keeley'in eğilmesiyle sırtına saplanan oku fark etti. O an neden koşarak onun üstüne atladığını anlamıştı. Titreyen bacaklarının onu daha fazla taşıyamadığından olduğu yere çömelerek sevdiği kadını iyice göğsüne bastırdı.

"Keeley! Hayır! Hayır! Neden yaptın bunu? Tanrım, Keeley! Hayır. Hayır. Hayır."

Sesi ağlar gibiydi. Ama umurunda değildi. Yüzü kireç gibi olmuş gözlerinde ölümün gölgesi kendini göstermeye başlamıştı. Savaşta ölen askerlerden biliyordu bunu.

Rionna da Keeley'in yanına çömeldi. Yüzü en az onunki kadar solgun görünüyordu. "Keeley!" Sesi korkuyla titriyordu.

Herkes deliye dönmüştü. Ordular hemen toplandı. Ewan, kralı ve Mairin'i hemen güvenli bir yere götürdü. Caelen ve Gannon da kılıçlarını çekip herhangi bir tehdide karşı Alaric'in önünde siper oldular.

"Keeley, beni bırakma, sevgilim!" diye fısıldadı. "Seni hiç bırakmayacağım. Bana baktığın gibi seni iyileştireceğim."

Belli belirsiz gülümsemeye çalıştıktan sonra yüzü tekrar

dzida75

acıyla buruştu. "Buna değerdi. Senin büyük biri olacağın kaderinde vardı. Ben ise..." Vücudunu sarsan acı şokuyla sesi kesilmişti. "Bugün ölmene izin veremezdim."

Alaric, yüzüne düşen saçlarını düzeltip sıkıca sarılarak oturduğu yerde ileri geri sallanmaya başladı. Her nefesle biraz daha kararan gözlerine baktı.

Yüzünü ellerinin arasına alıp gözlerini açık tutması için zorladı. Sonra bir eliyle onun elinden sıkıca tuttu.

"Ben, Alaric McCabe seninle evleniyorum, Keeley McDonald McCabe. Son nefesimize kadar, öldükten sonra bile seni karım olarak kabul ediyorum."

Kararan gözleri bir anda parlamıştı, ağzını açıp bir şeyler söyleme çalıştı.

"Söyleyeceklerimi tekrarla, Keeley. Benim daha önce yapamadığımı sen yap, Keeley. Benimle burada evlen. Herkes de buna şahit olsun. Seni seviyorum."

Bir damla gözyaşı Keeley'in yanağına düştü. Gücünü toplamak için tekrar gözlerini kapattı. Tekrar açtığında ise gözleri daha kararlı bir şekilde parlıyordu.

"Ben, Keeley McDonald şimdi McCabe, seninle evleniyorum, Alaric McCabe. Son nefesimi verene kadar seni kocam olarak kabul ediyorum."

Her kelimede sesi biraz daha azalsa da hepsini söyleyebilmişti. Yüzlerce şahidin önünde birbirlerine söz vermişlerdi. Artık onun karısıydı. Tanrı böyle güzel bir hediyeyi ona layık gördüğü sürece Alaric'e ait olacaktı.

Öne doğru eğilip alnından öptü. Boğazına düğümlenen hıçkırıklara artık engel olamıyordu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Beni bırakma, Keeley. Şimdi değil, doğru olanı yapmak için tüm cesaretimi toplamışken değil."

"Alaric!"

Rionna'nın sesi konuşmasını böldü.

Kafasını kaldırıp az önce neredeyse evleneceği kadına baktı. Ama yüzüne ne şaşırmış ne de sinirli bir ifade vardı. Ne yargılama ne de en ufak bir üzüntü...

"Onu içeri götürmeliyiz. Bir an önce yardım etmeliyiz."

Keeley'i kollarına alıp ayağa kalktı. Onun için kendini nasıl feda ettiğini hatırlatır gibi ok sırtından sallanıyordu.

"Alaric, buradan," diye bağırdı Ewan. "Onu içeri götürün ben de gelip yarasına bakacağım."

O an dünya durmuştu. Onlara zaman kazandırmak için adeta her şey yavaşlamıştı. Caelen ve Gannon da onun önünden yürüyerek herhangi bir tehlikeye ya da onlara yaklaşacak herhangi birine karşı kılıçlarını çekmişlerdi.

Alaric ağlamaktan etrafındaki sesleri duyamıyordu. Keeley'i kaleye doğru götürürken geçtikleri yerlere sevdiği kadının kanı damlıyordu.

Gözlerini kapattı. *Tanrım, onu benden alma. Şimdi değil. Doğru kararı vermek için geç kalmış olmayayım. Hatamı telafi etmek için, bana bir şans ver.*

dzida75

36

Alaric, Keeley'i odaya getirdiğinde herkes oradaydı. Ewan, endişeli bir halde yatağın kenarında duruyordu. Mairin ve Maddie de yatağın diğer ucunda ayakta hiç durmadan ağlıyorlardı. Cormac bir kenarda Christina'yı sakinleştirmeye çalışıyor, Caelen ve Gannon da öfkeden alev saçan gözleriyle kapıda güvenliği sağlıyorlardı.

Alaric, onu dikkatle yanlamasına yatağa yatırdı. Okun daha derine girmemesi gerekiyordu. Sonra endişeli gözlerle kardeşine baktı. Korku ve üzüntüden göğsü sıkışıyordu.

"Ona yardım edebilecek misin? Onu iyileştirebilecek misin, Ewan?"

Ewan yatağın kenarına eğilerek okun dışarıda kalan kısmını inceledi. "Çalışacağım, Alaric. Ama şunu unutma, çok iyi görünmüyor. Ok çok derine saplanmış. Organlarını da zedelemiş olabilir."

Alaric gözlerini kapatıp içindeki öfkeyi kontrol etmeye çalıştı. Onun için sakin olmalıydı. İçinden öfkesini kusup

her şeyi yakıp yıkmak gelse de Keeley'in gözü dönmüş bir caniye ihtiyacı yoktu.

"Okun başını çıkarmam lazım," dedi ciddi bir şekilde Ewan. "Tek çaremiz bu..."

O sırada kapıdan gelen sesle kafasını kaldırdı. Rionna, gelinliğini çıkarıp gelmiş, içeri girmek için Caelen'i ikna etmeye çalışıyordu. Çok üzgün görünüyordu.

"İzin ver, içeri gireyim," diye ısrar etti. "O benim arkadaşım, ben de yardım etmek istiyorum."

"Bırak, girsin," dedi Alaric sertçe. Hemen Keeley'in yanına gelmişti. "Ona yardım edebilir misin? Onu iyileştirebilecek kadar bilgin var mı?"

"Çok değil. Ama oldukça kontrollü ve güçlüyümdür. Kan görünce bayılmam. Eminim o da ölmeyecek."

"Bırakın kalsın. Bana yardım edebilir," dedi Ewan. Sonra Caelen'e döndü. "Şunu buradan çıkarın. Burada olması iyi olmayacak."

Alaric, o an kardeşinin ondan bahsettiğini anlamamıştı. Gannon'la Caelen'in yaklaştıklarını görünce onu odadan çıkaracaklarını anlamıştı.

Hemen geriye çekilip kılıcını çekerek küçük kardeşine doğrulttu. "Beni ondan uzaklaştırmaya çalışanı öldürürüm. Onu yalnız bırakmayacağım."

"Alaric, kendine gel," diye çıkıştı Caelen. "Hemen odadan çık. Sadece ayak bağı oluyorsun."

"Çıkmayacağım," diye bağırdı Alaric.

"Alaric, lütfen," dedi Mairin, yavaşça ona doğru giderek. Kılıcını yana çekip yavaşça göğsüne dokundu. "Hadi benimle gel. Biliyorum onu seviyorsun. Onu sevdiğini o da biliyor. Ama şimdi Ewan'ı rahat bırak ki onu kurtarsın. Bu

dzida75

halde kalarak ona daha çok zarar veriyorsun. Ewan oku çıkarırken bağırmasını duyman hiç iyi olmaz. Gereksiz yere kendine acı çektirme."

Alaric, yengesine bakınca onun da ağladığını ve oldukça üzgün olduğunu gördü. "Onu bırakamam," diye fısıldadı. "Tek başına ölmesine izin veremem."

"Lanet olsun, Alaric. Defol git şuradan," diye bağırdı Ewan. "Kötü bir şey olursa ilk sana söyleyeceğim. Ama şimdi onu kurtarmamı istiyorsan daha fazla zaman kaybetmemeliyiz."

Mairin hemen Alaric'in elinden tuttu. "Gel Alaric. Bırakalım işlerini yapsınlar."

Omuzları çökmüş halde gözlerini kapattı. Sonra Keeley'e dönerek yatağın kenarına çömeldi. Hafifçe omzuna dokunup onun yumuşak tenini hissetmeye çalışarak solgun alnından öptü.

"Seni seviyorum, Keeley. Güçlü ol, benim için hayatta kal."

En sonunda Gannon ve Caelen Alaric'i çekerek çıkarmaya çalıştı. Fakat bu sefer onlara karşı koymamıştı. Kendini odanın dışına attığında kalbi yerinden fırlayacak gibi çarpıyordu.

Kapı kapanınca koridor kapkaranlık olmuştu. Dönüp duvarı yumruklamaya başlamıştı. "Hayır, lanet olsun! Hayır!"

Caelen sıkıca kardeşine sarılıp onu sakinleştirmeye çalıştı ve onu odasına, kendi odasına götürdü. Kapıyı tekmeleyerek açıp Alaric'i içeri soktu.

Öfke dolu gözleriyle bakıp Alaric'i yatağına doğru itti. "Böyle yaparak onu iyileştiremezsin."

Alaric şişmiş, kanayan eline baktı. Hâlâ bir şeyleri kırıp

dökmek istiyordu. Bunu Keeley'e yapan piç kurusunu öldürmek istiyordu.

Tüm soğukkanlılığıyla başını kaldırıp Caelen'e baktı.

"Bunu kimin yaptığını buldunuz mu?"

"Evet," dedi Gannon. "Zindanda zincirlendi."

"Tek başına mı yapmış?" diye sordu.

"Henüz bilmiyoruz. Lordun sorgulamasını bekliyoruz."

Alaric derin bir nefes aldı. "Onu ben öldüreceğim.

Caelen de kardeşinin yanına, yatağa oturdu. "Evet, ondan gerekli bilgiler öğrendikten sonra onu öldürmek senin hakkın. Bunu kimse inkar etmiyor."

"Yine benim hayatımı kurtardı," dedi Alaric. "O lanet okun hedefi bendim. Onun önüne atlayıp benim için ölmeyi göze aldı."

"O çok cesur bir kız. Seni gerçekten seviyor."

Caelen'in ilk defa aşkla alay etmeden konuşması şaşırtıcıydı. İsteksizce de olsa doğru söylüyordu.

Alaric, başını ellerinin arasına aldı. "Bir sürü yanlış şey yaptım."

"Kendini suçlama, Alaric. Senin yapabileceğin bir şey yoktu. Sen ve Keeley elinizden gelenin fazlasını yaptınız. Rionna'yla evlenmen bile yeter."

"Ben Keeley'le evlendim," dedi sessizce.

"Biliyorum, ben de sözünüze şahit oldum."

"O orada ölürken ben burada duramam."

Caelen, önce Gannon'a sonra Alaric'e baktı. "Onu hafife alma, Alaric. Keeley çok güçlü bir kadın. Kolay kolay pes edeceğini sanmıyorum. İtiraf ediyorum, hayatımda onun gibi bir kadın görmedim. Benim bile saygımı ve arkadaşlığımı kazandı."

dzida75

Alaric hemen ayağa kalktı. "Birkaç kapı ötede neler olduğu bilmeden burada öylece oturamam. O benim için kendini okun önüne atıp ölümü göze alabiliyorsa, en azından ben de o acı çekerken yanında olmalıyım. Ewan'a güveniyorum ama onun bana ihtiyacı var. Onu bu halde yalnız bırakamam."

Caelen derin bir nefes aldı. "Eğer onun yerinde benim sevdiğim kadın olsaydı, kimse beni onun yanından ayıramazdı."

Gannon da onunla yanı fikirde olduğunu gösterir gibi başını salladı. Alaric kapıya doğru yürüdü, sonra arkasını dönüp kardeşine baktı. "Son günlerde Keeley'e destek olduğun için sana teşekkür etmeyi unuttum. Onun için çok zor oldu, biliyorum. Onun yanında olması gereken bendim. Ama bundan sonra hep yanında olacağım."

Caelen gülümsedi. "Sorun değil. Şu bir gerçek, beni çok eğlendiriyor."

Alaric hafifçe gülümseyip odadan çıktı. Hemen aşağı inmişti. Bir süre içeri girmekten korkup kapıda bekledi. İçerden hiç ses gelmiyordu. Ne bir acı çığlık ne de nefes aldığına dair en ufak bir işaret...

İçinden bildiği bütün duaları edip kapıyı yavaşça aralayarak içeri girdi.

Ewan, yatağa doğru eğilmiş, tüm dikkatini yaptığı işe vermişti. Rionna ise Keeley'in baş tarafında saçlarından tutarak bir şeyler söyleyip onu rahatlatmaya çalışıyordu.

Ewan'ın gözü bir an Alaric'e kaysa da Keeley'le ilgilenmeye devam etmişti. Biraz daha yaklaşınca, Ewan'ın okun sapını kesmiş, ucunu kolayca çıkarabilmek için yarayı biraz daha genişlettiğini gördü.

Yaranın etrafına sardıkları kıyafetleri onun kanıyla ıslanmış, kanlar yere damlıyordu.

"Onu ben tutayım, sen de sadece yarayla ilgilen," dedi Alaric. Bir an yabancı biri konuşuyor gibi hissetmiş, kendi sesini tanıyamamıştı.

"Çok sıkı tutmalısın. Hareket etmemesi gerekiyor," dedi Ewan.

Alaric başını sallayıp sonra dikkatli bir şekilde yatağa doğru yürüdü. Keeley'in yüzü diğer tarafa bakıyor, Ewan rahatça çalışabilsin diye yatağın kenarına yatırılmıştı.

Alaric, onun yanına geçtikten sonra bir kolunu beline koydu. Diğerini de başının altından geçirip Rionna'nın kucağından çekti.

"Sen de yarayı temizle, daha rahat çalışabileyim," dedi Rionna'ya Ewan.

Keeley'in nefesleri hafif hafif Alaric'in boynuna vuruyordu. Ewan'nın yarasını biraz daha kesmesiyle aniden gerilip acıyla bağırmıştı.

"Şşş, sevgilim," diye mırıldandı Alaric. "Ben yanındayım. Biliyorum, canın çok acıyor. Benim için dayan. Bana dediğin gibi savaş."

Birkaç saat boyunca, Ewan büyük bir özenle ve sabırla çalıştı. Daha fazla kan kaybetmesinden korktuğundan yavaş yavaş hareket ederek dikkatlice oku çıkarmaya başladı. En sonunda metal ucunu da çıkarmasıyla aşırı derecede kan kaybetmeye başlamıştı Keeley.

Uzun süredir baygın olduğu için hiç hareket etmemişti. Ewan'la Rionna, durmadan akan kanı dindirmek için yaraya baskı yapıyorlardı.

Alaric ise kardeşinin yorgun haline aldırmayıp sadece

dzida75

Keeley'e bakıyordu. Nefes almaya devam etmesini, hayatta kalmasını istiyordu.

Ewan'ın yarayı dikmesi ise iki saatten fazla sürmüştü. Kanamayı durduramadıkları için dikiş atarken çok zorlanmıştı.

"Bastırmaya devam et!" dedi Rionna'ya. "Kanama yavaşladı. Ama tamamen durdurabilecek miyiz, emin değilim. Çok fazla kan kaybetmiş de olabilir."

Alaric, titreyen parmaklarını sevdiği kadının boynuna koyup nabzını kontrol etti. Aynı bir kelebeğin kanatlarını çırpışı gibi çok yavaştı ama hâlâ yaşıyordu.

Rionna, kolunun tersiyle alnını silip, bir eliyle de yaranın üzerine baskı uyguluyordu. "Onu temizlemeliyim, Alaric. Temiz bir şeyler giydirip vücudundaki kanları temizlemem lazım."

"Ben yaparım," dedi Alaric sessizce. "Onu yalnız bırakamam. Ona bakmak benim işim. Yanından ayrılamam."

Neredeyse evleneceği kadın üzgünce ona baktı. "Özür dilerim, Alaric. Onu bu kadar sevdiğini ya da onun seni sevdiğini bilmiyordum.

"Sen git, dinlen," dedi ciddi bir şekilde Alaric. "Keeley'e ben bakacağım."

Rionna gittikten sonra, Ewan da ellerini yıkayıp bir süre orada bekledi.

"Elimden geleni yaptım, Alaric. Bundan sonrası Tanrı'nın elinde!"

"Evet, biliyorum."

"Artık gitmem lazım. Yapacak bir sürü şey var."

Alaric başını salladı. "Onu kurtardığın için teşekkür ederim."

Ewan hafifçe gülümsedi. "Bana teşekkür etmene gerek yok. Eğer hayatta kalırsa ancak kendi inadından olabilir."

Ewan odadan çıkarken Maddie aceleyle içeri girdi. Onun yardıma gelmesi Alaric'i memnun etmişti. İkisi birlikte yatağın çarşaflarını ve kanlı kıyafetleri çıkardılar. Sonra Alaric ıslak bezlerle sevdiği kadının vücudunu sildi.

"Bir şey giydirmezsen daha iyi olur," dedi Maddie. "Sırtındaki yara çok büyük, böylece sık sık kontrol edebiliriz. Onu yan yatır, sırtüstü dönmemesi için yastıkları arkasına koyalım."

Alaric Maddie'nin dediği her şeyi yaptı. Onun rahat olduğundan emin olduktan sonra o da Keeley'in yanına uzanıp kollarının arasına aldı onu.

Gözlerini kapatıp onu alnından öptü. "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

dzida75

37

Alaric, üç gündür Keeley'in yanından ayrılmamıştı. Ne kadar uğraşsa da onu uyandıramamış, Keeley bir türlü kendine gelememişti. Yalvarmış, bağırmış, onu zorlamıştı. Olmayacak şeyler söyleyip duruyordu. Ama hepsi boşunaydı. Kendine gelmedikçe daha çok endişeleniyordu. Zaten bu kadar çok kan kaybettikten sonra hemen kendine gelmesi mucize olurdu.

Bir bu eksikmiş gibi bir de ateşi yükselmişti. Teni kupkuru ve oldukça sıcaktı. Şeytanlar rüyasında vicdansızca onunla uğraşıyormuş gibi uykusunda defalarca sıçramıştı. Alaric de her defasında ona sarılıyor, onu rahatlatmaya çalışıyordu. Birkaç kez de yükselen ateşini düşürmek için dikkatlice küvete oturtup banyo yaptırmıştı.

Bir hafta geçmişti ama hâlâ değişen bir şey yoktu. Alaric umudunu iyice kaybetmeye başlamıştı. Günden güne daha da güçsüzleşiyordu. Sanki ruhu ölmüş de vücudu dünyadan

ayrılmayı reddediyor gibi hareketsiz ama ateşler için yatıyordu.

Yedinci günde Caelen ve Ewan odaya geldiler. Alaric'in öfkesi gözlerinden kaçmamıştı. Cormac ve Gannon'ın da yardımıyla onu Keeley'in odasından dışarı çıkardılar.

Adamlar Alaric'i dışarı çıkarır çıkarmaz onun yerine Rionna ve Maddie hemen içeri girdi.

"Beni nereye götürüyorsunuz?" diye bağırdı onlara karşı koymaya çalışarak.

Kardeşleri hiçbir şey söylemeden onu gölün kenarına kadar getirip hemen suya fırlattı.

Su onu şoka uğratmıştı. Suyun üstünde kalamayıp batmış, bir sürü su yutmuştu. Aslında bu halde boğulup Keeley'e kavuşmak ne kadar iyi olurdu. Onun, karanlıkta yalnız kalmaktan korktuğunu ve sonunda öleceğini düşündükçe delirecek gibi oluyordu.

Soğuk vücuduna işledikçe hayatta kalma güdüsü daha baskın olmaya başlamıştı. Hemen suyun dışına çıkmak için çabaladı. Kafasını dışarı çıkarmasıyla derin bir nefes aldı.

"Bizi bırakmadığına sevindim," diye kıyıdan bağırdı Ewan. Alaric bir süre suda kalıp kardeşlerine oradan baktı. "Lanet olsun ne oluyor?"

"Günlerdir hiçbir şey yapmıyorsun. Tam bir haftadır Keeley'in odasından çıkmıyorsun. Yemek yemiyorsun. Yıkanmıyorsun. Kıyafetlerini bile değiştirmiyorsun. Kan kaybından ölmese bile senin pis kokun yüzünden ölecek," diye çıkıştı Caelen.

Alaric kıyıya doğru yüzerek sudan çıkıp saçlarını sıktı. Sonra dişlerini sıkıp Caelen'e bir yumruk attı.

Adamların ikisi de yere yığıldı. Göğsünü çarpmasıyla

dzida75

Caelen'in nefesi kısılmıştı. Alaric tam ayağa kalkacaktı ki Ewan da onun karnına bir yumruk indirdi.

"Tanrı aşkına, beni öldürmeye mi çalışıyorsunuz?" diye bağırdı Alaric. Ewan onu tekrar yere sermişti.

"Birilerinin o kalın kafana doğru bir şeyler sokması lazım," diye gürledi Ewan. "Dinleyecek misin?"

O sırada Alaric, Ewan'ın yüzünün ortasına bir yumruk atıp onu yere serene kadar onunla dövüştü. "Gittikçe yaşlanıyorsun," diye takıldı Alaric.

Sonra Caelen'in de tekrar Alaric'e vurmasıyla üç kardeş birbirine girmiş yumruklar, küfürler havada uçuşmaya başlamıştı. Yine de hayatta olduğunu hissettirecek bir şeylerle uğraşmak ona iyi gelmişti.

Birkaç dakika sonra kardeşlerin üçü de mücadeleyi bitirip nefes nefese kalmış, kendilerini çimlere atmışlardı.

"Of kahretsin," dedi Ewan.

Alaric kafasını çevirmesiyle Mairin'in ellerini beline koymuş kocasına doğru geldiğini gördü.

"Senin dinleniyor olman lazımdı," diye karısına çıkıştı Ewan.

"Senin de burada birbirinizle didişmek yerine başka şeyler yapıyor olman gerekiyordu. Çok ayıp."

"Bilmem. Çok iyi geldi," dedi Caelen, yerde yattığı yerden.

Alaric yavaşça yerden kalktı. "Keeley'in durumunda bir değişiklik var mı?"

Mairin yüzünü yumuşatarak, "Hayır, hâlâ uyuyor."

Alaric gözlerini kapatıp göle doğru yürümeye başladı. Belki yüzmek biraz olsun zihnini açar ve doğru düşünmesine yardım ederdi.

Ewan haklıydı. Keeley'in yanında kokuşmak kimseye bir şey kazandırmazdı.

"Ewan, kral ve lordlar iyice sıkıldı," dedi Mairin. "Ne olacağını bilmek istiyorlar."

"Farkındayım, Mairin," dedi. Alaric'in önünde konuyu açtığı için sesinde bir ima vardı.

Alaric konuştuklarını takılmayarak kendini suya bırakmıştı. Kral ve bütün lordlar Keeley'in ölmesini bekliyordu. Böylece Alaric Rionna'yla evlenir ve bu birlik sağlanırdı.

Suya girmesiyle Gannon ona bir sabun atıp yıkanana kadar onu bekledi. Ewan ve Caelen Mairin'le gitmiş Cormac ve Gannon ise Alaric'i bekliyordu.

Daha üzüntüden kafayı yememişti ama herkes bunun için uğraşıyor gibiydi.

Yarım saat sonra kaleye döndüğünde Rionna ağlamaktan gözleri kızarmış halde onun yanına geldi. O an kalbi yerinden çıkacak gibi atmaya başlamıştı. "Ne oldu?" dedi korkarak.

"Hemen gel. Seni çağırıyor. Durumu çok kötü, Alaric. Korkarım çok vakti kalmadı. O kadar güçsüz ki gözlerini açamıyor, ateşten durmadan sayıklıyor."

Alaric koşarak insanların arasından geçerek Keeley'in odasına doğru gitti. Odaya girdiğinde korkudan kalbi sıkışıyordu.

Hareketsiz halde yatıyordu. Hatta o kadar hareketsizdi ki geç kaldığı için kendini lanetlemeye başlamıştı. Ama sonra belli belirsiz hareket edip onun adını söyledi.

Hemen onu yanına gidip yatağın kenarına çömeldi. "Buradayım, Keeley. Buradayım, sevgilim."

dzida75

Onu hissetmesi için elini yüzünde gezdirdi. Yalnız olmadığını hissetmesini istiyordu.

Elinin altında o kadar narin ve kırılgan duruyordu ki onun ellerinden kayıp gitmesini bir türlü kabul edemiyordu.

"Alaric?" diye mırıldandı tekrar.

"Evet, sevgilim. Buradayım.

"Çok soğuk. Artık acımıyor ama çok soğuk."

Alaric onun acısını içinde hissediyor gibiydi.

Sanki onun yüzünü arar gibi başını çevirdi. Hafifçe gözlerini açtı ama net göremiyordu. Gözleri karanlık bir boşluğa bakar gibiydi.

"Korkuyorum."

Sevdiği kadının bu halde olmasına dayanamıyordu. Onu kollarının arasına alıp ağlamaya başladı. Gözyaşlarının akmasına engel olamıyordu. Hiçbir şeyden korkmayan bir kadının şimdi korkuyor olması ona dayanabileceğinden çok daha fazla acı veriyordu.

"Ben yanındayım, Keeley. Korkma. Yemin ederim, seni bırakmayacağım."

"Götür beni..." dedi, sesi fısıldamadan biraz daha gür çıkmıştı.

"Seni nereye götüreyim, tatlım?"

"Birbirimize veda ettiğimiz, beni son kez öptüğün yere..."

Yüzünü Keeley'in boynuna gömüp ağlamaya başladı.

"Lütfen!"

Of, Tanrım. Onun yalvarmasını istemiyordu. Sesindeki yalvarma içine dokunuyordu.

"Tamam, Keeley. Seni götüreceğim. Seni istediğin yere götüreceğim."

Hafifçe gülümseyip gözlerini tekrar kapattı. Konuştuğu birkaç kelime bile bütün gücünü tüketmişti.

Onu yavaşça kollarına alıp kaldırdı. İyice göğsüne yaslayıp dudaklarıyla başından öptü. Yürürken gözlerinden akan yaşlara engel olamıyordu. Kimse onu durdurmaya çalışmadı. Mairin ve Rionna da bir köşede ağlıyordu. Maddie hüzünlü gözlerle onlara baktı. Gannon ise acıyla başım öne eğdi. Caelen de yumruğunu sıkmış halde merdivenlerin başında duruyordu.

Yanına geldiklerinde yavaşça Keeley'in saçlarını okşadı. Sonra eğilerek titreyen dudaklarıyla alnından öptü. Yıllar önce sevdiği kadının ihanetinden sonra Caelen ilk defa bir kadına bu kadar çok önem verip onun için endişelenmişti.

"İyi ol," diye fısıldadı.

Arkasını dönüp dişlerini sıkarak yürümeye başladı.

Alaric Keeley'i kucağına almış avluya doğru çıkarken neredeyse bütün klan toplanmış onları izliyordu. Sevdiği kadını kucaklamış son isteğini yerine getirmek için onu gölün doğu tarafına götürüyordu. Daha bir hafta önce onu beklerken bu ağaçlar arasında yürümüştü. Suyun kenarına geldiklerinde büyük bir taşın üzerine oturdu.

"Geldik, Keeley. Soğuk havayı yüzünde hissediyor musun? Temiz havayı duyabiliyor musun?"

Göz kapaklarını hafifçe aralayıp derin bir nefes aldı. Aldığı nefes bile canını yakmış, hemen yüzünü buruşturmuştu. Uzun süre hareket etmeden kucağında öylece yattı. Her nefesinde göğsünün inip kalkmasından yaşadığını hissediyordu.

"Evet," diyebildi en sonunda. "Güneşi yüzümde hisset-

dzida75

mek çok güzel. Yorgunum, Alaric. Daha fazla dayanacak gücüm kalmadı."

Sesindeki acıyı hissedebiliyor, öleceğini düşündükçe daha da kötü oluyordu.

"Ölecek olsam da çok mutluyum, bunu unutma. Bütün... Bütün istediğim... Senin olmaktı. Senin... Karın. Kısa bir süre de olsa sen benimsin, ben de seninim."

Alaric başını kaldırıp gökyüzüne baktı. Üzerindeki yük o kadar ağırdı ki sanki altındaki kayayı omuzlarında taşıyordu. "Sen hep benimdin, Keeley, beni evine aldığın andan itibaren. Daha önce senin gibi hiçbir kadın benim ruhumu, bedenimi bu kadar sahiplenmedi, sahiplenemeyecek de. En sonunda doğru olanı yapmaya çalıştım ama sen yoksan hiçbir şeyin önemi yok."

"Sarıl bana!" diye fısıldadı. "Gitme vaktim gelene kadar burada yanımda kal, bana sarıl. Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum. Çok zamanımız kalmadı."

Hissettiği bütün acı Alaric'in boğazında düğümlenmişti. Kocaman bir alev topu yutmuş gibi göğsü yanıyordu. Ellerinin titremeye başlamasıyla bir an onu düşürmekten korkmuştu.

"Tamam, sarılacağım, Keeley. Seni yalnız bırakmam. Burada kalıp seninle güneşin batışını izleyeceğiz. Sonra ben de seninle kurduğum bütün hayalleri anlatacağım."

Gülümseyerek Alaric'in göğsüne iyice sokuldu. Konuşunca bütün gücünü kaybetmiş, kendini öylece sevdiği adamın kollarına bırakmıştı. Uzun süre hareketsiz bir halde yattı. Sonra aklına bir şey gelmiş gibi hafifçe kıpırdandı. Son kez duymak istediği bir şey vardı.

"Benim tek hayalim sensin, Alaric McCabe. Ve seni se-

viyorum. Atın seni evime getirdiğinden beri seni seviyorum. Hayatım boyunca hep yaşadığım felaketlere üzülüp durdum. Yine de tek bir şey değiştiremedim. Çünkü daha senin aşkınla karşılaşmamıştım."

Alaric, elleriyle yüzünü kavrayıp dudaklarından öptü. Yavaş yavaş öpüşürlerken gözlerinden akan yaşlar birbirine karışmış, tuzlu tadı dillerinde hissetmişlerdi.

Gözlerini kapatıp Keeley'e sıkı sıkı sarılarak oturduğu yerde hafif hafif sallanmaya başladı. Havanın kararmasıyla soğuk da kendini hissettirmeye başlamıştı. O sırada Gannon elinde battaniyeyle gelip onları sıkıca sardı, sonra onları tekrar yalnız bıraktı.

Bütün kale ayakta, sabah için hazırlık yapıyordu. Hiç kimse Keeley'in sabaha çıkacağını sanmıyordu.

Alaric, sıkıca battaniye sarılıp kayanın üzerinde olabildiğince yerini düzeltmeye çalıştı. Sonra Keeley hakkında sevdiği her şeyi ona tek tek anlatmaya başladı. Kıvrak zekasıyla onu nasıl güldürdüğünden, iki kardeşinin de sözünden çıkmayışından bahsetti.

Çocuk hayalini, onun gibi güzel kız çocukları, en az onun kadar cesur oğlanlar istediğini anlatıp durdu.

Gece üzerlerine tüm karanlığıyla çökmüş, yıldızlar parlak yüzlerini göstermişti. Ayın göle yansıyan ışığı suyun kenarındaki çifti aydınlatıyordu. Kollarının arasından kayıp gitmesin diye Alaric, Keeley'e sıkı sıkı sarılmıştı.

Gittikçe daha da sessizleşiyordu. Alaric ondaki değişikliğin farkındaydı. Her geçen dakika çoğalan bu acıya dayanmak daha da zorlaşıyordu.

Başını onunkine dayayıp gözlerini kapattı. Biraz da olsa

dzida75

onunla birlikte huzur bulmak istiyordu. Gözlerini açtığındaysa şafak sökmek üzereydi.

Bir an panikten nefesi kesilmişti. Ne zamandır uyuyordu? O an Keeley'e bakmaktan korktu. Ya uyurken kollarında öldüyse? Kendini nasıl affederdi?

"Keeley?" diye fısıldadı, hafifçe onu sarsarak.

O an esneyip ona doğru sokulunca Alaric hayretler içinde kalmıştı. Alnı terden ıslanmış, parlıyordu. Heyecandan titreyen parmaklarıyla nemli tenine dokundu. Nihayet ateşi düşmüştü.

Tanrım, bu bir mucizeydi. İnanamamıştı. Şaşkınlıktan düşünemiyor, yerinden kımıldayamıyordu. Bir an önce Ewan'ın ona bakması için kaleye gitmeleri gerekiyor. Ama o an ayağa kalksa yere yığılacakmış gibi hissediyordu.

Heyecanla Keeley'in yüzüne, yanaklarına hatta göz kapaklarına dokundu.

"Keeley, Keeley, uyan. Bana bak. Bir şeyler söyle, bir şey söyle."

Bir şeyler söyler gibi dudaklarını ayırmıştı ama konuşacak gücü olmadığından hiçbir şey diyemedi. Sonra gözlerini araladı fakat uzun süre açık tutamamıştı.

"Tamam, sorun değil," diye fısıldadı Alaric. "Ateşin düşmüş. Beni duyuyor musun? Ateşin düşmüş. Bu iyi bir işaret, Keeley. Ölmeyeceksin, duyuyor musun? Çok iyi dayandın. Bu saatten sonra asla ölmene izin vermem."

Bir şeyler fısıldamıştı fakat Alaric duyamadı. Biraz daha ona doğru eğildi. "Ne dedin?"

"Hayvan," diye mırıldandı.

Gözlerini kapatıp çaresizce kahkaha attı, gözünden

yaş gelene kadar kahkahalarla gülmek öyle muhteşem bir histi ki...

"Alaric, ne oldu?" dedi Ewan, koşarak onlara doğru geliyordu.

Alaric kardeşine doğru dönüp birkaç adım attı. Yüzü acıdan ve yorgunluktan çok solgun görünüyordu. Ewan önce Keeley'e sonra kardeşinin ağlamaktan ıslanan yüzüne baktı.

"Üzgünüm, Alaric. Gerçekten çok üzgünüm."

Alaric sırıtarak, "Yaşıyor, Ewan. Yaşıyor! Ateşi düştü ve bana hayvan dedi. Bu ölmeyeceğinin işareti, değil mi?" dedi.

Ewan da sevinçle gülümsedi. "Evet, bu iyi bir işaret... Böyle laflar edebilen bir kadın kesinlikle ölmez."

"Daha fazla onu taşıyamayacağım, Ewan. Çok yoruldum, ayakta duracak halim yok."

Ewan, Keeley'i hemen kardeşinin kucağından aldı. Biraz sonra Alaric de çömeldiği yerden kalkıp kardeşinin arkasından kaleye gitti.

"Herkes onun öldüğünü düşünüyor. Öleceği için gölün kenarına getirdiğini söylüyorlar."

"Mucize, Ewan, bu resmen mucize. Nasıl oldu bilmiyorum ama çok mutluyum. Gerçekten ölüyordu. Kollarımda öldüğünü hissediyordum. Bütün gece onu uyanık tuttum, durmadan konuştum. Hayallerimi, doğacak çocuklarımızı anlatıp durdum. Sonra uyuyakalmışım ama uyandığımda ateşi düşmüş, çok fazla terlemişti. Hâlâ çok güçsüz ama ateşi yok."

"Gider gitmez yarasını kontrol edeceğim. Sonra McDonaldlar'la ne yapacağımıza oturup karar vermemiz ge-

dzida75

rekiyor. Kral ve bütün lordlar senin düğünün için gelmişti. Onları daha fazla bekletemeyiz."

Alaric, tekrar yüzleşmek zorunda kaldığı korkusuyla kardeşine baktı. Sonra başını salladı. Bir an önce bu durumla yüzleşmesi gerektiğini biliyordu yoksa klanını bir felaketle karşı karşıya bırakabilirdi. "Keeley'i yatırır yatırmaz seninle birlikte kralla konuşmaya gideriz," dedi Alaric sessizce.

38

Alaric, Keeley'i Maddie ve Christina'ya emanet edip odadan çıktı. Mairin de kapıda onları bekleyen Cormac'i atlatıp onların yanlarına gidiyordu.

Alaric, Keeley'in ateşinin düştüğünü söylediğinde Maddie dayanamayıp sevinçten ağlamaya başladı. "Ona çok iyi bakacağım, Alaric. Sen git, ne yapılması gerekiyorsa bir an önce hallet. Ben de onu yıkayıp bir şeyler yedireyim. Sen gelene kadar daha iyi olacak, söz veriyorum."

Alaric gülümsedi. "Biliyorum, yaparsın Maddie."

Odadan çıkmadan önce eğilip son kez dudaklarından öptü. Sonra dışarı çıkıp salona doğru merdivenlerden indi. Caelen aşağıda onu bekliyordu.

"Keeley'in iyileştiğini duydum."

Alaric gülerek, "Evet," dedi.

"Bugün ne olursa olsun ben senin arkandayım, bunu bil."

"Bu benim için çok önemli, Caelen. Senin tahmin ettiğinden bile çok, sağ ol."

dzida75

"Artık kralla konuşmak için gidelim mi?"

Alaric, Caelen'in önünden salona girdi. Herkes bir anda sessizleşti. Önemli sayılabilecek herkes oradaydı. Ewan, kral ve Lord McDonald'la kızı Rionna aynı masada oturuyordu. Lordların diğerleri ise odanın ortasındaki diğer iki masaya yerleşmişti. Kral, Alaric'in geldiğini görünce ayağı kalkıp içeri gelmesini işaret etti.

"Ekselansları," diyerek yaşlı adamın önüne gelip onu selamladı.

"Bir sorunumuz var, Alaric McCabe. Ve bunu hemen çözmeliyiz."

Alaric kendinden emin bir şekilde kollarını göğsünde bağlayıp kralın sözünü tamamlamasını bekledi.

"Senin hayatını kurtarmak için ölümü göze alan, sevdiğin kadınla o anda evlenmen gerçekten çok duygusal bir şeydi. Ama şimdi iyileştiğini duydum, sorun da bu."

"Ve iyileşecek," dedi Alaric.

"O zaman yanlış kadınla evli olacaksın."

O sırada Lord McDonald kalkıp masaya yumruğunu vurdu. "Bu bir rezalet. Saçmalık. Bu anlaşma kızımla evlenecek diye yapıldı, yıllar önce McDonaldlar'dan kovulan bir fahişeyle değil."

Alaric burnundan soluyarak lorda doğru yürümeye başlamıştı ki Caelen ondan önce davranıp McDonald'ın boğazına yapıştı. Hızlıca onu yerine oturttu. Lord hemen susmuş, korkuyla Caelen'e bakıyordu.

Alaric şaşkınlıkla olanları seyretti. İkisinin arasında, Caelen'i bu kadar kızdıracak ne olmuş olabilirdi ki? Neden bu kadar korkmuştu?

"Sessiz ol, McDonald," diye çıkıştı kral. "Senin fahi-

şe dediğin kız Alaric'in hayatını iki kere kurtardı. Ayrıca benim yeğenimin bebeğinin, Neamh Alainn'in vârisinin, doğumunu yaptırdı. Ona çok şey borçluyuz ve her şeyden önce ben, o ne isterse istesin yapmaya hazırım."

Sonra Alaric'e dönüp konuşmasına devam etti. "Daha önce de dediğim gibi, onunla evlemene saygı duyuyorum, ama bu evliliği bitirip hemen Rionna'yla evlenmelisin. Ben ve bütün lordlar, sen evlenip McDonald lordu olur olmaz bu anlaşmayla McCabeler'le birlik olmak için toplandık, bekliyoruz."

Alaric, gözlerini krala dikti. Sevdiği kadından boşanıp Rionna'yla evlenmesini bu kadar rahat söyleyebildiğine inanamıyordu. Sonra Ewan'ın ne diyeceğini merak ederek ona baktı. Kralın yanında oturuyordu ama yüzünden ne düşündüğünü anlamak imkansızdı.

Bu evliliğin sebeplerini tek tek düşündü. Klanının güvenliği, kardeşleri, Mairin ve bebeği, dahası savaşıp Cameron'ı yok etmek için bu gerekliydi.

Peki, bu evlilik bunları sağlayacak mıydı? "Hayır, ondan ayrılmayacağım."

Kralın gözleri fal taşı gibi açılmış, salon da bir anda karışmaya başlamıştı. Sesler yükseldi. İtirazlar birbiri ardına geliyordu. Tehditler havada uçuşuyor, bu arada Lord McDonald da sinirinden neredeyse felç geçirecekti.

Sonra Alaric, insanları susmaları için uyardı. Salon sessizleşince bütün adamlara tek tek baktı. "Ancak onursuz bir adam, başkasıyla evlenmek için sevdiği kadından ayrılır. Sadece onursuz bir adam, hayatını kurtardığı için ölmek üzere olan birini yüz üstü bırakır. Ben böyle bir adam değilim. Onu seviyorum. Tüm sadakatimle ona bağlı kalacağım.

dzida75

Mutluluğumu, hayatta olmamı ona borçluyum. Bu yüzden hayatımın geri kalanını onunla geçireceğim."

Tekrar Ewan'a baktı. "Biliyorum, bu yüzden ailemin gözünden düşeceğim. Kardeşlerimi. Klanım. Kralım. Ama ben bunları yaparsam, sizin bu zamana kadar tanıdığınız adam olmam. Bu anlaşmanın olması için başka bir yol bulunmalı. Benim McDonaldlar'ın lordu olmam bu birliği oluşturmak için gerekli olmamalı."

Kral, derin bir nefes alıp öfkeli gözlerle Alaric'e baktı. "Ne yaptığını iyi düşün. Cameron neredeyse hepinizi öldürüyordu. Ondan kurtulmak için bu tek şansınız."

"Öyle ya da böyle Cameron zaten ölecek," dedi tehditkar bir tonla. "Siz bu birlik kurulsun istiyorsunuz çünkü ancak bu şekilde Malcom'ı tahtınızdan uzak tutabilirsiniz. Kendi amaçlarınız için bizi kullanacaksınız."

Kralın'ın bozulduğu, yüzünden açıkça görülüyordu.

"Bunu yapamam," dedi, pişmanlık dolu gözlerle Rionna'ya bakarak. "Özür dilerim, Rionna. Herkesin önünde seni küçük düşürmek istemezdim. Sen benden daha fazlasını, başkasına aşık olmayan bir kocayı hak ediyorsun. Ben seninle evlenemem."

"Ben onunla evlenirim."

O an herkes sustu. Bunu söyleyenin Caelen olmadığını umarak, Alaric arkasını döndü ama umduğunun aksine bunu söyleyen kardeşiydi. Şaşkınlıkla ona bakakalmıştı.

Rionna da kulaklarına inanamamış, korkuyla Caelen'e bakıyordu.

Ewan hemen oturduğu yerden kalkıp kardeşinin yaptığı konuşmayı düzeltmesini bekledi. "Sanırım, ben yanlış duydum."

"Onunla evleneceğimi söyledim," diye tekrar etti Caelen. "En iyi çözüm bu. Böylece McCabeler'den biri McDonald lordu olabilir. Ayrıca Malcom ve Cameron'a karşı kralla birleşebiliriz. Alaric de Keeley'den boşanmak zorunda kalmaz, herkes istediğine kavuşur.

"Sen hariç," diyerek mırıldandı Alaric.

Caelen dişlerini sıktı. "Bunun bir önemi yok. Bana çocuk doğurduğu sürece, ben de bu evlilikte mutlu olurum."

Rionna, konuşulanlara daha fazla dayanamayıp tekrar yerine oturdu. Babası da en az onun kadar şaşkın ve korku dolu gözlerle krala baktı.

"Buna izin vermem," diye bağırdı Lord McDonald. "Anlaşma, Alaric kızımla evlenecek, benden sonra da lord o olacak, diye yapıldı."

Kral düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturup Ewan'a döndü.

"Ewan, bu konuda sen ne düşünüyorsun?"

Ewan, önce kardeşine baktı. Fakat Caelen oldukça kararlı görünüyordu.

"Ben," diye söze başladı Ewan. Yavaş konuşuyordu. "Eğer taraflar anlaşırsa oldukça mantıklı bir çözüm olacağını düşünüyorum," dedi.

"Size katılmıyorum!" diye bağırdı McDonald.

"Baba, otur," dedi Rionna. Sesi aynı bir kılıcın kalkana vurduğunda çıkan sesi gibi kendini duyurmuştu. Sonra yerinden kalkıp salonun ortasına, Caelen, Alaric ve Ewan'ın önüne geldi. Kralın yanında durdu.

"Şartların?" diyerek sordu Caelen'e.

"Zeki kız," diye mırıldandı Caelen. "Evet, birkaç tane şartım var. Öncelikle baban hemen McCabe kalesinden gi-

dzida75

decek ve Keeley McCabe burada olduğu sürece de geri gelmeyecek. Biz evlenip McDonald topraklarına gittiğimizde de lord olarak bütün yetkileri bana verecek."

"Bu kadarı da çok fazla," diye bağırdı McDonald.

Ardından McDonald askerlerinin itirazları başlamış, salon tekrar karışmıştı.

Fakat bu sırada Rionna'nın tek bir kelime bile etmeden sessizce bekleyip Caelen'i incelemesi Alaric'i çok şaşırtmıştı.

"Şartların çok mantıksız," dedi kral.

Caelen omuzlarını silkti. "Şartlarım bunlar. Mantıksız ya da değil."

"Lordluğumu henüz bırakmaya hiç niyetim yok," diye söze karıştı McDonald. "Bunların hepsi Alaric için planlanmıştı. Rionna, ilk çocuğunu doğurunca lord o olacaktı."

Caelen hafifçe gülümsedi. "Seni temin ederim, kızın evlendikten dokuz ay sonra ilk bebeğini doğuracak. Dokuz aydan daha fazla olursa ne istersin?"

Rionna utançtan kıpkırmızı olmuştu. McDonald ise tam öfkeyle bağıracaktı ki Caelen, krala döndü.

"Birkaç gün önce olan olayların bir daha yaşanmayacağına söz veriyorum. Ama şu anda nedeni pek önemli değil, sizin ve diğer klanların lordlarının McDonald'ın nasıl bir adam olduğunu ve neden onun bütün yetkilerini istediğimi bilmenizi isterim."

Kralın iyice kafası karışmıştı. "Konuş o zaman. İzin veriyorum."

"Keeley, genç bir kızken McDonald klanından, Rionna'nın kuzeni ve lordun da yeğeniydi. Ama bir gün lord onu odasında sıkıştırıp tecavüz etmeye kalktı. Hem de

daha yeni genç kızlığa adım atmışken. Karısı da onları o şekilde yakalayınca lord Keeley'i fahişe ilan edip klandan kovdu. Keeley hiçbir kızın yapamayacağı şeyleri tek başına yapmak zorunda kalıp, hayatını sürdürmeye çalıştı. Onu koruyacak kimsesi olmadı. Bu günlere gelmesi bile bir mucize."

"Bunların hepsi saçmalık," diyerek kendini savunmaya çalıştı McDonald. "Ben haklıydım. O kız beni baştan çıkarmaya çalışıyordu."

Bunun üzerine Rionna'nın babasına kötü kötü bakması yetmişti. Lord, anında rengi atmış halde yerine oturdu.

"Hepsi bu kadar değil," diye devam etti Caelen. "Lord buraya gelince Keeley'in burada kaldığını öğrendi. Sonra bir gün odasına giderken onu yalnız yakaladı. Sonra onu odasına çekip kapıyı üzerine kilitledi. Ve tekrar tecavüz etmeye çalıştı."

Alaric, lordun üzerine atlamak için bir dakika bile beklememişti. Saldırmasıyla ikisi de sandalyeden yere düştü. Bağırışları tüm kalede yankılanmaya başlamıştı.

"Seni orospu çocuğu, ona dokunmaya nasıl cesaret edersin? Bu sefer seni öldüreceğim!"

Lordun üstüne çıkmış durmadan yüzünü yumrukluyordu. En sonunda lordun burnu kanamış, iki dişinin düşmesiyle de içi soğumuştu. Son bir kez daha vurmak için yumruğunu kaldırmıştı ki Caelen bileğini tuttu.

"Bu kadar yeter," dedi sessizce. "Lord artık benim sorunum. Onunla gerektiği gibi ilgileneceğim."

"Sen gördün değil mi? Ama bana söylemedin. Onu koruması gereken bendim. Onu cezalandırmak benim işimdi."

dzida75

Caelen gülümsedi. "Seninki kendi başına hakkından gelmişti zaten. Burnunu yumruklayıp bacaklarının arasını tekmelemişti. Ben de geri kalanını tamamladım."

Kral ayağa kalktı. Tüm bu olanlardan dolayı oldukça kızgın görünüyordu. "Bu doğru mu, Lord McDonald? Senin korumandaki bir çocuğa tecavüz etmeye kalkıştın mı? Ve McCabeler'in çatısı altında bunu tekrar denedin mi?"

Kanayan ağzıyla konuşamadığından McDonald hiçbir şey diyememişti.

"Evet, yaptı," dedi Rionna. "Ben de oradaydım."

"Nankör!" diye çıkıştı.

Bu sefer Caelen ona doğru döndü. "Hakaret ettiğin benim müstakbel karım. Bir dahaki sefere ne söylediğini iki kez düşün."

Kral düşünceli bir şekilde ellerini ovuşturdu. "Sen ne düşünüyorsun, Ewan? Bu birliği hâlâ kurabilir miyiz, ya diğerleri, bize katılır mı?"

Ewan kaşını kaldırıp salondakileri inceledi. Herkes susmuş, sessizce McDonaldlar ve McCabeler arasında olanları izliyordu.

"Neden onlara sormuyorsun?"

Kral güldü. "Evet, mantıklı," dedi.

Sonra onu dinlemelerini işaret eder gibi elini kaldırdı. "Lordlar, siz ne diyorsunuz? Eğer Caelen Rionna'yla evlenip Neamh Alainn topraklarının koruması McCabeler'e geçince, McDanoldlar'la yapılacak birliğe siz de katılır mısınız? Böylece Malcom ve Cameron'a daha etkili karşılık verebiliriz."

Lordlar tek tek ayağa kalkıp öne doğru bir adım attılar. Sonra içlerinden birisi konuştu.

"Küçük çocukları taciz eden biriyle kesinlikle anlaşma yapmayın. Ama Caelen, Rionna'yla evlenip McDonald lordu olursa o zaman McCabeler'e ve size katılırız."

Diğer lordlar da aynı fikirdeydi.

"Ama cevaplanması gereken son bir soru daha var," dedi Caelen.

O anda tüm gözler Caelen'e döndü. Caelen de, salonun ortasında öylece kalakalmış Rionna'ya döndü ve sordu. "Alaric McCabe'le değil de benimle evlenmek ister misin, Rionna McDonald?"

Rionna, acı dolu gözlerle babasına baktı. Sonra Caelen'e dönüp altın rengi gözleriyle onun gözlerine baktı.

"Evet, Caelen McCabe. Keeley'e ne kadar iyi bir dost ve Alaric'e sadık bir kardeş olduğunu kanıtladın."

"Peki, evlendikten sonra benim lord olmamı destekliyor musun?"

Bu sefer Rionna hiç tereddüt etmeden konuştu. "Onun topraklarımızda olmasını istemiyorum."

Bu sözleri üzerine bütün salon hayrete düştü. Lord McDonald ayağa kalkıp yine bağırmaya başlamıştı. "Seni hain! Nereye gideceğimi sanıyorsun?"

"Umurumda değil, ama artık McDonald topraklarında kalamayacaksın."

Caelen ile Alaric göz göze geldiler. İkisi de böyle bir şeyi beklemiyordu. Önceki gelişlerinden de babayla kızının arasında bir gerginlik olduğunu fark etmişlerdi ama Rionna'nın bu ani çıkışını hiç tahmin etmemişlerdi.

"Her şey halloldu, o zaman," diyerek araya girdi kral. "Görünüşe bakılırsa katılmamız gereken bir düğün var."

dzida75

39

Alaric, Keeley'in odasına girerken Caelen'le karşılaştı. "Selam söyle. Bir dakika bile olsa şüphe etmediğimi ilet ona," dedi hafifçe gülerek Caelen.

"Söylerim. Caelen, çok teşekkür ederim. Gerçekten ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Bizim için böyle bir şey yapmanın karşılığı nasıl ödenir ki?"

Caelen gülümseyerek cevap verdi. "Keeley'den çok şey öğrendim Alaric. Ömrümde onun kadar güçlü ve sadık birini görmedim. McDonald'ı şikayet etmemi istemedi. Sen öğrendiğinde neler olacağını, senin Rionna'yla evlenmeyeceğini biliyordu. Bu anlaşmanın bizim klanımız için ne kadar önemli olduğunun farkındaydı. McCabeler'i ailesi gibi gördüğünden kendi arzularını, isteklerini bir kenara bıraktı. Benim yaptıklarım az bile."

"Rionna'ya iyi bak," diye uyardı. "Ona kötü davranacağım için Mairin çok endişeleniyordu. Benim için bile bu kadar korkuyorsa kim bilir senin hakkında ne düşünür."

Caelen derin bir nefes aldı.

"Mairin, onu değiştirmek için kötü davranacağız diye endişeleniyor." Alaric omuzlarını silkti. "Biliyorum ama sen zamanla öğrenirsin. Yine de askerler gibi at binip, erkek gibi giyinmesi konusunda bir şeyler yapılması gerekiyor."

"Ben söylersem yapar," dedi Caelen.

"Keşke orada olsam da nasıl yapacağını görsem!"

"Sen git de kendi sevgilinle, karınla ilgilen," diyerek takıldı Caelen.

Caelen'in omzuna el atıp odaya girdi. Gannon'ın Keeley'in yanında, yatakta oturduğunu görünce çok şaşırmıştı. Elindeki bezle alnının terini siliyordu.

Arkasını dönüp Alaric'e baktı. "Maddie, bebeği emzirsin diye Mairin'i odasına götürdü. Birisi gelene kadar da ben bakayım dedim."

"Kafasını sallayıp sonra kalkması için Gannon'a işaret etti. "Nasıl oldu? Kendine geldi mi?"

"Ateşten durmadan terliyor. O kadar yüksek ateşi vardı ki içerisi soğusun diye pencereleri açtık. Kendine gelmese de bence daha çok uyuyor gibi."

Alaric, rahat bir nefes aldı.

"Sen gidebilirsin artık. Ben onunla kalacağım."

Gannon kapıya doğru yürüyüp bir an durdu. "Aşağıda neler oldu? Kralın sana Keeley'i bırakmanı söylediği konuşuluyor."

Alaric gülümseyerek, "Evet, öyle," dedi.

Gannon nefesini tutmuştu.

"Ama kabul etmedim."

Asker şaşırmış halde ona baktı. "Kral'a hayır mı dedin?"

dzida75

"Evet, öyle yaptım," dedi üzgün bir halde. "Düşündüğümden daha kolay oldu."

"Şimdi ne olacak?"

"Çok uzun hikaye, ama aşağıda Caelen'e sorarsan eminim seve seve anlatır. Bir an önce karımı görüp onu sevdiğimi söylemeye ihtiyacım var."

Gannon gülümseyerek ve onu selamlayarak hemen odadan çıktı.

Alaric de hemen gidip Keeley'in yanına uzandı. Ona doğru sokulmasıyla, tekrar onun yumuşak tenini hissetmenin huzuruna kavuşmuştu Alaric. Bu savunmasız ve güçsüz haliyle onun geniş göğsüne kıvrılmıştı.

Keeley, onun için bir mucizeydi. Onun mucizesi. Ömrünün geri kalan her günü, onun için Tanrı'ya şükredecekti.

"Alaric?" diye fısıldadı Keeley.

"Söyle, sevgilim."

"Beni boşuyor musun? Ama şunu unutma ben hayatta olduğum sürece böyle bir saçmalık olmayacak. Bu sefer o kadar sessiz kalmayacağım. Sen benimsin ve başkasıyla evlen diye seni hayatta bırakamam."

Sesindeki kararlılık onu güldürmüştü. Böyle bir şey olacak diye çok sinirlenmişe benziyordu.

Sonra Alaric, onu burnundan öptü, yanağını onunkine dayadı. "Hayır, sevgilim. Korkarım, artık hep benimlesin. Bunun için kralı, kardeşlerimi ve yaklaşık on iki tane klanın lordunu karşıma aldım. Lord McDonald'dan bahsetmiyorum bile. Ayrıca sana yine saldırdığını söylemediğini unuttum sanma."

"Mmm, bunların hepsini benim için mi yaptın?" diye sordu, uykulu bir halde.

"Aynen öyle!"

Boynuna dayadığı dudaklarıyla gülümsedi. "Seni seviyorum. Ölmeyi çok düşündüm ama sonra seni bir daha göremeyeceğimi düşününce, başka biriyle evli de olsan, vazgeçtim."

Alaric kızarak ona bakıp eliyle çenesini okşadı. Keeley de ona bakmak için başını kaldırdı. "Bir daha böyle şeyler düşünmeyeceksin, duydun mu? Senin ölmeni yasaklıyorum."

"Sen yasakladıysan benim diyecek bir şeyim yok. Aksine iyileşmek için sabırsızlanıyorum. Bu yara çok acıyor. Özellikle yanlış bir hareket yaptığımda çok geriliyor. Ama bir hafta içinde iyileşip ayağı kalkacağım, bu sözümü unutma."

Kendinden emin bu sözleri Alaric'i güldürmüştü. Eğilip Keeley'i dudağından öptü.

"Seni seviyorum, Keeley McCabe. Artık gerçekten bir McCabe oldun. Tanrı'nın huzurunda ve diğer lordların şahitliğinde evlendik. Yapılması gereken her şey oldu."

"Yalnız bir kısmı biraz daha beklemek zorunda," diyerek güldü.

Canını yakmadan sıkıca sevdiği kadına sarıldı. Ona sahip olmanın, bütün dünyaya onu sevdiğini söylemenin huzurunu doya doya çıkarmak istiyordu.

"Sonuna kadar beklerim, sevgilim. Seninle geçireceğimiz daha çok günümüz olacak. Aslında onu da bir an önce halletsek iyi olur. Tabii, sen iyileştikten sonra."

Derin bir nefes alıp başını göğsüne dayadı. "Seni seviyorum, Alaric McCabe. Eğer bu kadar istiyorsan bir haftaya kadar bu evliliği tam anlamıyla tamamlamış oluruz, sana söz veriyorum."

dzida75

Gülerek onu kendine doğru yaklaştırıp arzulu bir şekilde dudaklarından öpmeye başladı. "İstemek mi? Bu dünyada seninle, çocuklarımızla geçireceğim, sevgi ve mutluluk dolu bir hayattan başka hiçbir şey istemiyorum."

Keeley o sırada esneyip uykuya dalmıştı. Alaric ise uzun bir süreden sonra kucağında onun uyumasını izliyordu. O kollarında uyurken sahip olduğu huzur ve artık ona sahip olmanın verdiği mutluluk karşısında her şey önemini yitiriyordu gözünde. Nefes aldıkları sürece de bu hep böyle olacaktı.

"Baştan çıkartılmaya hazır olun."
Monica McCarty

Mairin Stuart, yatağının kenarındaki taş zeminde diz çökmüş bir şekilde dua ediyordu. Eliyle boynundaki deri kolyenin pürüzsüz yüzeyinde gezdirdi. Küçüklüğünden beri ezberlediği kelimeleri fısıldayarak her zaman yaptığı gibi bitirdi duasını. "Lütfen, Tanrım. Beni bulmalarına izin verme."

Ewan McCabe kazanmaya ant içmişti. Savaş çanları çalıyordu. Bütün klan onun emrindeydi ve Ewan ona ait olanı düşmanlarından almaya hazırdı. Ta ki bir gün ruhu masmavi gözlerinde hapsolmuş, simsiyah saçlı bir kız oğlunu kurtarıp bir anda hayatını değiştirinceye kadar. Mairin, Ewan'ın klanı için bir kurtuluş olabilirdi fakat yıllarca intikam ateşiyle yanıp tutuşan bir adamın nazarında durum göründüğünden farklıydı.

Kralın gayrimeşru kızı olan Mairin uzun zamandır dış dünyadan uzakta. bir manastırda yaşıyordu. Ancak evlendiğinde sahip olabileceği zenginlik yüzünden kaçırıldığı gün başına gelecek felaketten habersizdi. McCabe'in adamları onu kurtarmış olabilirdi fakat bu aynı zamanda en büyük korkusunu da uyandırmıştı: Ewan McCabe ile evlenmek zorunda olmak... Ona direnirken aslında kendi arzularına da direndiğini fark edecekti.

dzida75

Sürgün

Alaric McCabe doğuştan hak edilmiş topraklar için savaşan bir klanı yönetmektedir. Artık görev gereği bir evlilik yapmaya da hazırdır. Fakat komşu bir klan liderinin kızı olan Rionna McDonald'la anlaşmaya giderken yolda pusuya düşürülür ve ölümle burun buruna gelir. Mucize eseri bir Highland meleğinin yumuşak dokunuşuyla hayata döndüğünde klanına bağlılığı ve en derin arzuları da sınanmış olur.

Kendi klanından dışlanmış olan Keeley McDonald sevdiği ve güvendiği insanların ihanetine uğramıştır. Yaralı savaşçının attan düşmesiyle Keeley bu cılız ama aynı zamanda güçlü görünen bedenin etkisinden kurtulamaz, tıpkı onun gibi Alaric'in de yüreğini bir alev sarmıştır. Komplo ve tehlike çemberi onlara doğru yaklaştıkça Alaric'in ne kadar imkansız görünse de bir seçim yapması gerekir: Kendi kanından olanları aldatmak pahasına bu kadının aşkına inanacak mıdır?

ISBN: 978-605-4629-45-9

₺18.00

9 "786054"629459"